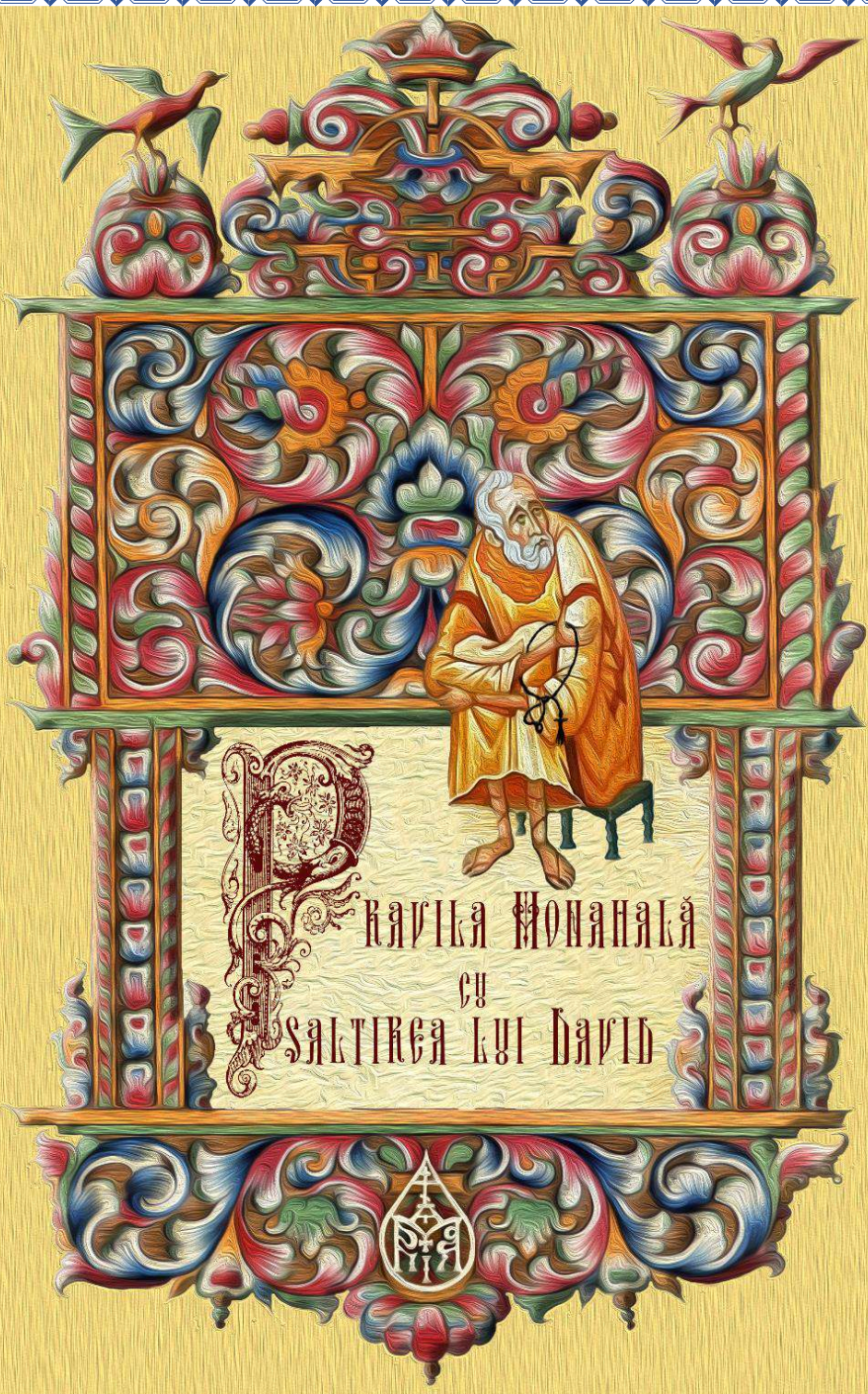
Cravila Monahală
cu
Psaltirea lui David

Ediție îngrijită de

Ierodiaconul Hrisostom Zanet

Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului”

Comuna Alexandru Vlahuță

Editura Apa Vieții

2024

IC
XC

ΜΡ
ΘΥ

Rugăciunile dimineţii

Sculându-te din somn, fără lene şi cu mintea trează, să te depărtezi de aşternut şi îndată te închină de trei ori, zicând:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

După aceasta să stai puţin în tăcere, până ce se vor linişti toate simţurile tale şi atunci să faci trei închinăciuni până la pământ şi, de eşti preot, să zici:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu eşti preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale

tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi să zici Rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Amin.

Aceste rugăciuni, numite „Rugăciunile Începătoare", se vor pune la începutul fiecărui moment de rugăciune, indiferent de timpul zilei. În perioada de la Paşti până la

Înălțarea Domnului, în loc de „Împărate Ceresc" se spune „Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le" *- de 3 ori; iar de la Înălțare până la Pogorârea Sfântului Duh, se trece direct la „Sfinte Dumnezeule. . . ". În restul anului, „Rugăciunile Începătoare" se rostesc aşa cum apar ele mai sus.)*

Apoi troparele acestea:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, mulţumesc Ţie, Preasfântă Treime, că pentru multă bunătatea Ta şi pentru îndelungă răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; şi, în deznădăjduire zăcând

eu, m-ai ridicat ca să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăţ cuvintele Tale, să înţeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ţi cânt întru mărturisirea inimii şi să laud Preasfânt Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ţie, Împărate, Dumnezeule Atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască şi de oameni iubitoare m-ai învrednicit pe mine păcătosul şi nevrednicul, a mă scula din somn şi a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primeşte, Doamne, şi glasul rugăciunii mele, ca şi al sfintelor şi înţelegătoarelor tale Puteri, şi binevoieşte ca, din inimă curată şi cu duh de umilinţă să Ţi se aducă Ţie laudă din necuratele mele buze, ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor celor înţelepte, cu luminată făclia sufletului meu, şi să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl şi în Duhul Sfânt. Amin.

Rugăciune în toate dimineţile când ne sculăm din somn:

Deschizând ochii sufletului meu cu puterea Ta, Dumnezeul meu, se cuvine să-mi deschid şi uşa inimii mele, şi precum m-am sculat din patul în care zăceam ca un mort; aşa

trebuie să mă scol din patul fărădelegii şi al nemulţumirii, în care zac mort eu, leneşul. Drept aceea, Îţi mulţumesc, Domnul meu, că m-ai păzit întreg şi viu în această noapte şi mai vârtos, că n-am căzut în vreun păcat cu Darul Tău. Văd, Doamne, că a început ziua a se lumina, întru care pot vedea multe nestatornicii şi sminteli, pot să simt multe ispite, să întâmpin multe pricini ca să cad în păcate şi în nevoi de moarte. Cum voi putea scăpa de acelea de nu-mi vei ajuta Tu, care eşti puterea mea? Pentru aceasta Te rog, Dumnezeul meu, să-mi ajuţi şi să-mi dai Harul Tău cel Sfânt, pentru ca, aflându-mă împreună cu El, acesta mă va păzi să nu cad în vreo greşeală şi va face ca să-Ţi fiu plăcut întru toate lucrurile mele. Deci, de acum hotărăsc să nu fac niciun lucru, care să nu fie spre bucuria Ta şi spre folosul meu. Şi pentru ca să pun început bun din începutul acestei zile, Îţi depun Ţie toate gândurile mele, toate cuvintele mele, toate poftele mele şi toate lucrurile mele, pentru ca să le povăţuieşti cu înţelepciunea Ta şi să le tocmeşti după judecata dreptăţii Tale. Şi-Ţi făgăduiesc cu adevărat, cum că voia mea nu se va mai despărţi de voia Ta, numai să mi se descopere. Pentru aceasta Te rog, să mă întăreşti în voinţa Ta ca un Prea Puternic, ca să păzesc şi să săvârşesc aceste făgăduieli ale mele, spre cuvântarea de mărire a Împărăţiei Tale şi spre folosul sufletului meu. Amin!

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru. (cu trei închinăciuni)

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu

Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Crezul

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, şi pentru a noastră mântuire S-a coborât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat, şi a pătimit şi S-a îngropat.

Şi a înviat a treia zi după Scripturi.

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui.

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Şi într-una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăveşte-mă de vicleanul şi fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud Preasfânt Numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai

răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopţii, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ţie, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile lumeşti cele rele şi de sporirea diavolească izbăveşte-mă şi mă du întru împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi în Tine este toată nădejdea mea şi Ţie slavă înalţ, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multă bunătatea Ta şi cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopţii acesteia fără ispită de toată răutatea pizmaşului, Tu Însuţi Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă cu adevărată lumina Ta, ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi şi ne dăruieşte ca, în toţi anii vieţii noastre şi în tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea:

Doamne Atotţiitorule, Dumnezeul puterilor şi a tuturor trupurilor, Care întru cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi tainele oamenilor le ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuţi, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile noastre pe care le aducem Ţie din gurile noastre cele necurate, în acest ceas al nopţii, îndrăznind pentru mulţimea milelor Tale. Lasă nouă greşelile ce am făcut înaintea Ta: cu cuvântul, cu lucrul, din ştiinţă şi din neştiinţă. Curăteşte-ne pe noi de toate întinăciunile trupeşti şi sufleteşti, făcându-ne pe noi casă Cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă cu inimă veghetoare şi curată să trecem toată noaptea acestei vieţi, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus

Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toţi şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflaţi zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculaţi în lucrarea poruncilor Lui şi să fim gata a intra în bucuria şi cămara slavei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi nespusa dulceaţă a celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti toate, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a şaptea:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule Preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna nepuţintelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat lubitor de oameni şi ne-ai ridicat pe noi a mâneca şi a slăvi stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi ne deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem în linişte a cânta, a striga şi a ne mărturisi pururea Ţie, Dumnezeului Celui slăvit în toate şi de toţi, Tatălui Celui fără de început, împre-

ună şi Unuia-Născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur:

Pentru ceasurile nopţii:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice. Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de neîndrăznirea şi de nesimţirea cea împietrită. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, văzând neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslăvesc Preasfânt Numele Tău. Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în Cartea Vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun. Doamne Dumnezeul meu, deşi n-am făcut niciun bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău, întru împărăţia Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare. Doamne, dă-mi răbdare şi voie nebiruită şi blândeţe. Doamne, sădeşte în mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuvioase. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a noua, către Sfântul Înger, păzitorul vieţii:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care eşti dat mie de la Sfântul Botez spre păzirea sufletului şi a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea şi cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta şi te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de fraţi şi cu ţinerea de

minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu zgârcenia, cu mâncarea cea fără de saţiu, cu beţia, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele şi viclene, cu obiceiurile cele rele şi cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauţi spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat aşa de rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele şi viclene, în care cad în toate zilele şi nopţile şi în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi-mi fii mie într-ajutor şi sprijinitor asupra pizmaşului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, şi împărăţiei lui Dumnezeu mă fă părtaş, cu toţi sfinţii, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni izgoneşte de la mine, smeritul şi ticălosul robul Tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea

inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Şi mă izbăveşte de multe rele şi aduceri-aminte şi năravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamurile şi preacinstitul tău nume se slăveşte în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către
Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Împărăteasa mea cea prea bună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi, acoperirea celor necăjiţi, vezi nevoia mea, vezi necazul meu; ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii; dezleagă-l precum vrei, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul al cărui nume îl porţi

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, Sfinte, plăcutule al lui Dumnezeu, *(numele)*, căci eu cu osârdie alerg către tine, cel grabnic ajutător şi rugător înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul meu.

Iar de ai vreme şi bunăvoinţă, citeşte şi aceste rugăciuni:

Rugăciune de dimineaţă, a cuviosului Sofronie Saharov:

Împărate Sfinte, Cel ce eşti mai înainte de toţi vecii, Fiul Tatălui şi Cuvântul Lui Cel împreună fără de început şi împreună veşnic, Iisuse Hristoase, Făcătorul cerului şi al pământului, Ziditorul meu, Care prin atotziditoare porunca Ta ai scos toate dintru nefiinţă şi pe mine întru această viaţă m-ai adus, Cel ce ai binevoit a-mi dărui în scăldătoarea Botezului harul naşterii celei de Sus în Sfântul Duh şi a pune pecetea Darului Acestuia pe mădularele trupului meu în Sfânta Taină a Mirungerii, Cel ce ai pus în inima mea dorul de a Te căuta pe Tine, Unul Dumnezeu Cel Adevărat, auzi rugăciunea mea. Că nici lumină am, nici bucurie, nici înţelepciune, nici viaţă, nici putere afară de Tine; dar nici vrednic nu sunt, pentru mulţimea păcatelor mele, să caut către Tine, Dumnezeul meu; ci, pentru Cuvântul Tău, că *„tot ceea ce veţi cere în rugăciune, crezând, veţi primi”* şi *„tot ce veţi cere întru Numele Meu voi face vouă”*, îndrăznind strig către Tine: binecuvântează, Doamne, ziua aceasta pe care mi-ai dat-o pentru negrăită bunătatea Ta; şi mă învredniceşte, ca toată fapta şi cuvântul din ziua ce încep acum, să le săvârşesc pentru Tine, spre slava Ta, în frica Ta, după voia Ta, în duhul întregii cugetări şi al curăţiei, al smeritei cugetări, al răbdării, al dragostei, al blândeţii, al păcii, al bărbăţiei, al înţelepciunii, cu

rugăciune, şi în tot ceasul amintindu-mi că pretutindinea eşti. Aşa, Doamne, pentru nemărginită bunătatea Ta, cu Duhul Tău cel Sfânt mă povățuieşte întru tot lucrul şi cuvântul cel bun, şi-mi dăruieşte fără poticnire să trec toată calea vieții înaintea Feței Tale, ca nici o fărădelege să mai adaug dreptății pe care ai descoperit-o nouă. Doamne, Cel mare si mult milostiv, îndură-Te spre mine cel ce rău mă pierd; să nu ascunzi Fața Ta de la mine, nici căile mântuirii Tale; iar de mă va duce voia mea cea stricăcioasă pe alte căi, atunci nu mă cruța, Mântuitorul meu, şi cu sila mă întoarce la calea Ta cea sfântă. Căci Tu, cunoscătorule de inimi, Cel bun, cunoşti toată nimicnicia mea şi nebunia, toată orbirea mea şi toată nepriceperea; dar şi durerea inimii mele şi suspinurile sufletului meu înaintea Ta sunt. Pentru aceasta mă rog Ţie: auzi-mă în scârba mea, întăreşte-mă de Sus cu puterea Ta; ridică-mă pe mine, cel doborât de păcat, slobozeşte-mă pe mine, cel robit de patimi, tămăduieşte-mi toată rana cea ascunsă, curăteşte-mă de toată întinăciunea trupului şi a duhului; păzeşte-mă de tot lucrul şi cuvântul stricător de suflet, de toată mişcarea cea lăuntrică şi cea dinafară, neplăcută Ţie şi aproapelui meu nefolositoare. Arată-mi, Doamne, calea în care voi merge, Însuți mă învață ce se cade să grăiesc; iar, de este voia Ta să tac, învață-mă cum, în duhul păcii

să tac, nu scârbind, nici smintind pe fratele. Rogu-mă Ţie, lege pune mie în căile poruncilor Tale şi nu mă lăsa până la suflarea mea cea mai de pe urmă să mă înstrăinez de lumina aşezămintelor Tale, până ce va fi porunca Ta, singura lege a întregii mele firi, şi cea vremelnică şi cea veşnică. Dăruieşte-mi mie, Doamne, să ajung la cunoştinţa adevărului Tău. Prelungeşte-mi viaţa până voi aduce Ţie roadă de pocăinţă adevărată. Să nu mă iei la jumătatea zilelor mele, nici în ceasul întunecării mele, ci, înainte de a mă întoarce în pământul din care am fost luat, binevoieşte să mă întorc la Tine, Dumnezeul meu, şi, mai înainte de a părăsi această viaţă, să vadă sufletul meu slava fiilor Învierii. Iar când, întru adâncul înţelepciunii Tale, ai rânduit a pune capăt vieţii mele pe pământ, atunci, mai înainte, fă mie cunoscută moartea mea, ca să se gătească sufletul meu spre a Te întâmpina. În ziua aceea, cea mare şi sfântă mie, fii cu mine Doamne, şi dăruieşte mie bucuria cea negrăită a mântuirii Tale. Curăţeşte-mă de toată greşeala cea văzută şi cea ascunsă, şi de toată fărădelegea ce se tăinuieşte întru cele dinlăuntru ale mele, şi mă învredniceşte să aduc răspuns bun înaintea scaunului cel înfricoşat al judecăţii Tale. Că Singur eşti Acoperitorul cel Sfânt, si Atotputernic, şi Apărătorul vieţii mele, şi Ţie rugăciunile mele aduc şi cuvântările de slavă, acum şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Stareților de la Optina:

Doamne dă-mi să întâmpin cu liniște sufletească tot ce-mi va aduce ziua de astăzi. Doamne, dă-mi întru totul să mă supun voii Tale Sfinte. În tot ceasul acestei zile povățuiește-mă și ajută-mă în toate. Toate câte le voi auzi și mi se vor întâmpla în această zi, învață-mă să le primesc cu sufletul liniștit și cu credință tare, că pentru toate este Sfântă voia Ta. În toate cuvintele și faptele mele călăuzește-mi gândurile și simțămintele. În toate întâmplările neprevăzute, fă să nu uit că totul este trimis de către Tine. Doamne, învață-mă să mă port cu dreptate și înțelepciune cu toți frații mei, să nu tulbur și să nu supăr pe nimeni. Doamne, dă-mi putere să duc povara zilei și toate câte mi se vor întâmpla în această zi cu pace în suflet. Doamne, călăuzește-mi voia mea și învață-mă să mă rog, să cred, să nădăjduiesc, să rabd, să iert și să iubesc. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu

Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori) şi:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Rugăciunile de seară

După Rugăciunile Începătoare (pag. 5), se citesc troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca Unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti

Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi: Doamne miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum..., şi:

Rugăciunea întâi a Sfântului Macarie cel Mare către Dumnezeu Tatăl

Dumnezeule cel veşnic şi Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul, şi cu gândul, şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet, de toată întinăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac Preasfântului Tău nume, în toate zilele vieţii mele, şi-mi ajută cu harul Tău să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Izbăveşte-mă Doamne de gândurile cele deşarte, care mă întinează şi de poftele cele rele, că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotțiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuți fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihnește întru mine pururea, Iisuse, Cel ce ești Păstor bun oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Celui ce ne închinăm, Împărate Sfinte Iisuse Hristoase, păzește-mă cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne și mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii Sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește, și mă ridică în vreme cuvioasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul Duh, în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, milostivește-Te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluiește și-mi iartă mie, nevrednicului toate câte am greșit Ție astăzi ca un om, și nu numai ca un om, ci și mai rău

decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute şi cele neştiute, care sunt din tinereţe şi din obiceiul cel rău şi care sunt din voia cea slobodă şi din lene: ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de L-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne şi Făcătorul meu, pe mine leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează, mă slobozeşte şi mă iartă, ca un Bun şi de oameni Iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu păcătosul, necuratul şi ticălosul şi să mă închin, să cânt şi să preaslăvesc preacinstit Numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut

Fiului Său, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi: cu cuvântul, cu gândul, şi cu lucrul, ca un Bun şi Iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără scârbă dăruieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul; că Tu eşti păzitorul sufletelor şi trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai vârtos decât tot numele Îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului şi trupului, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne de toată nălucirea şi de întunecata dulceaţă, potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca dobândind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău şi

Dumnezeului nostru, spre pătimaşul meu suflet, şi cu rugăciunile tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele, fără prihană să o trec, şi pentru tine Raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către Sfântul Înger, păzitorul vieţii

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine păcătosul si nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Maică, pururea fecioară.

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeul

nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău şi de folosinţa ta, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu, şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

Aceasta să o zici arătând spre patul tău:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doar nu îmi va fi mie acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată groapa îmi zace înainte şi iată moartea îmi stă de faţă. De judecata Ta, Doamne, mă tem, şi de munca cea fără de sfârşit, dar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurată Maica Ta şi pe toate puterile cereşti şi pe Sfântul Înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nicio minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta, ca în aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni şi să nu biruiască răutatea mea, bunătatea şi milostivirea Ta cea nespusă, ci, precum voieşti, tocmeşte pentru mine lucrul.

Apoi zicem cu închinăciune până la pământ:

Mă închin Ţie, Preasfântă Treime, care eşti o Fiinţă, de viaţă făcătoare şi nedespărţită: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine şi Te mărturisesc şi Te slăvesc, Îţi mulţumesc şi Te laud, Te cinstesc, Te preaînalţ şi Te rog: miluieşte-mă pe mine, nevredni-

cul robul Tău, pentru Numele Tău. *(de trei ori)*

Mă închin ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu naşterea ta, împărăteasa cerului şi a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti, şi-mi fii folositoare cu prea puternicele tale rugăciuni. *(o închinăciune)*

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puţină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre. *(o închinăciune)*

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Sfinte şi Mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule şi Botezătorul Domnului, cel care ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine păcătosul ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale. *(o închinăciune)*

Sfinţilor ai lui Dumnezeu: apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, dreptţilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor, şi toţi sfinţii care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi câştigat îndrăzneală către Stăpânul,

rugaţi-vă pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre. *(o închinăciune)*

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, cu făcătorul de minuni Nicolae şi cu toţi sfinţii începători ai preoţiei, ajutaţi-mă şi mă miluiţi cu rugăciunile şi ajutorul vostru. *(o închinăciune)*

Toate sfintele femei: mironosiţe, muceniţe, temătoare de Dumnezeu şi fecioare, care aţi slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugaţi pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cea nebiruită şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Crucii Domnului, nu mă lăsa pe mine păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească şi sufletească. *(o închinăciune)*

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creştinilor, pentru că altă îndrăzneală şi nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată Stăpâna mea şi Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos, Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: miluieşte-mă şi mă izbăveşte de toate răutăţile mele, şi roagă pe Milostivul tău Fiu şi Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet şi să mă izbăvească de veşnicele chinuri, şi să mă învrednicească Împărăţiei Sale. *(o închinăciune)*

Sfinte Îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile

bunătăţii tale şi izgoneşte de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi acestea:

Luminează ochii mei Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăveşte-mă de dânsele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un lubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită Maică a lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi aceste rugăciuni:

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită naşterea ta, L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o; ceea ce eşti singură nădejdea celor fără de nădejde şi celor biruiţi ajutătoare; gata

folositoare celor ce aleargă la tine şi tuturor creştinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos şi întinat, care, cu urâte gânduri şi cu cuvinte şi cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut şi, prin lene, dulceţilor vieţii cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce eşti Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi întinatul, şi primeşte rugăciunea mea, ce se aduce ţie din buze necurate; iar pe Fiul tău şi Stăpânul nostru şi Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătăţii Sale! Şi, trecând greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăinţă şi lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Şi fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă şi iubitoare de bine, întru această viaţă de acum, caldă folositoare şi ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le şi la pocăinţă îndreptându-mă. Şi, în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l şi întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Şi, în ziua înfricoşătoarei judecăţi, de munca cea veşnică izbăvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru moştean pe mine arătându-mă. Pe care să o şi dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă

de Dumnezeu, Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinul tău. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Duhul Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patimă a dulceţii. Conteneşte întărâtările patimilor, stinge săgeţile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleşug. Zburdările trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru cel pământesc şi trupesc adoarme-l. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă, cuget curat, inimă trează, somn uşor şi de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriţi întru poruncile Tale şi pomenirea judecăţilor Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi să binecuvântăm şi să slăvim preacinstitul şi prea încuviinţatul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru, şi cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu fapta şi cu cuvântul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun şi iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc şi ne fac strâmbătate iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţa veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare ocârmuieşte-i. Cu cei călători împreună călătoreşte. Pe cei din văzduh ocroteşte-i. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi iertare păcatelor dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii miluieşte-i, după mare mila Ta. Pomeneşte, Doamne, pe cei mai dinainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale. Pomeneşte Doamne, pe fraţii noştri cei din necazuri şi-i izbăveşte de toată primejdia. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce aduc daruri şi fac bine în sfintele Tale biserici şi le dă lor împlinirea cererilor cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeneşte-ne, Doamne, şi

pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, şi luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale şi ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Apoi să-ţi săruţi crucea şi să faci semnul sfintei cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, aşijderea şi spre toate laturile, grăind:

Rugăciunea cinstitei Cruci

Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui, să fugă de la Faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de la faţa focului, aşa să piară dracii de la faţa celor ce-L iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul Sfintei Cruci şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă purtătoare Crucea Domnului, care alungi pe draci cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşul. O, preacinstită şi de viaţă purtătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu, şi cu toţi sfinţii în veci. Amin.

Îngrădeşte-mă, acoperă-mă şi mă păzeşte, Doamne, cu puterea cinstitei şi de viaţă purtătoarei Crucii Tale, depărtând de la mine tot răul. Amin.

În mâinile Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, îţi încredinţez sufletul meu, păzeşte-mă, binecuvântează-mă, miluieşte-mă după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şi viaţă veşnică îmi dăruieşte. Amin.

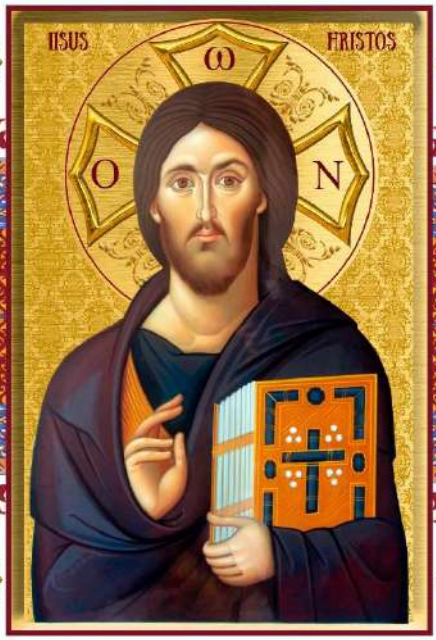

Rugăciuni la diferite trebuinţe

Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl

Atotputernice Stăpâne, înţelepte şi atotbunule Doamne, Născătorule cel fără de început al Fiului celui dintr-o fiinţă născut şi Purcezător al Sfântului şi Celui de viaţă făcătorul Tău Duh, veşnic şi pururea fiitor; Însuţi pricinuitorule de purcedere, a Cărui mărire este nemărginită, slavă nespusă şi milostivire nemăsurată; Cel ce ne-ai

adus pe noi din nefiinţă şi ne-ai cinstit cu chipul Tău cel prea scump; Care ne-ai dăruit nouă nevrednicilor nu numai a Te cunoaşte pe Tine şi a Te iubi, dar încă ce este mai scump, că şi Tată a Te numi pe Tine ne-ai învrednicit. Mulţumim Ţie, Dumnezeule al milostivirii şi al îndurărilor, Cel ce nu ne-ai lăsat pe noi, cei ce am călcat porunca Ta, în mijlocul păcatului şi în umbra morţii; ci ai binevoit a trimite pe pământ, pentru mântuirea noastră, pe Unul-Născut Fiul Tău, prin Care şi veacurile s-au făcut, ca, prin întruparea Lui şi prin patimile Lui cele înfricoşătoare, de chinuirea diavolului şi din stricăciunea morţii să ne izbăvim. Mulţumim Ţie, Dumnezeule al dragostei şi al puterilor, că după înălţarea la cer a Preascumpului nostru Mântuitor, ai trimis şi pe Preasfântul Tău Duh peste aleşii Lui ucenici şi apostoli, pentru ca prin puterea propovăduirii lor celei de Dumnezeu insuflate pe toată lumea s-o lumineze cu lumina cea curată a Evangheliei Tale. Deci, Însuţi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ascultă acum rugăciunea cea smerită a nevrednicilor fiilor Tăi, că aşa precum ne-ai zidit pe noi numai pentru bunătatea Ta şi ne-ai răscumpărat pe noi pentru îndurarea Ta, aşa ne şi mântuieşte pe noi după milostivirea Ta cea neasemănată; fiindcă din faptele noastre nici urmă de pocăinţă nu avem, ci dreapta răsplătire şi despăr-

ţire de prealuminată faţa Ta ne aşteaptă. Că, dacă şi pentru tot cuvântul în deşert se va cere de la noi răspuns în ziua Judecăţii şi a răsplătirii, pentru nenumăratele noastre fărădelegi, cu care am greşit înaintea Ta, apoi, ce răspuns vom da noi, săracii, în ziua aceea? Pentru aceasta alergăm spre a Ta bunătate, care covârşeşte toată mintea şi cuvântul, rugându-ne Ţie: greşit-am, curăţeşte-ne pe noi, Doamne; nelegiuit-am, iartă-ne, Stăpâne, mânia-tu-Te-am, milostiveşte-Te, îndelung-Răbdătorule. Şi păzeşte mai ales mintea, ştiinţa şi inima noastră de răutăţile lumii; izbăveşte-ne pe noi şi ne mântuieşte de viforul cel mult învăluitor al patimilor şi al căderilor în păcatele cele ştiute şi neştiute; ne îndreptează pe noi la limanul cel lin al credinţei, al dragostei şi al nădejdii vieţii celei veşnice. Adu-Ţi aminte, Doamne, de noi, întru mila Ta; dăruieşte nouă toate cererile cele spre mântuire, şi mai ales viaţă curată şi fără de prihană; învredniceşte-ne pe noi a Te iubi pe Tine şi a ne teme din toată inima noastră şi a face voia Ta cea sfântă; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor. Că Bun şi Iubitor de oameni Dumnezeul nostru eşti şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Fiu şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh;

acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Fiul

Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce pentru mântuirea noastră ai binevoit a Te întrupa şi moarte a pătimi; iar acum şi cu preacuratul Tău Trup la cer de-a dreapta împreună cu Tatăl şezi şi toată lumea o cârmuieşti, nu ne uita cu milostivirea Ta pe noi, cei ce suntem jos, care măcar că suntem cu totul întinaţi şi nevrednici, însă întru Tine, Mântuitorule şi Dumnezeul nostru, credem şi alt mijlocitor şi nădejde a mântuirii nu ştim. Deci, dă-ne nouă, Preabunule Răscumpărător, ca totdeauna să ne aducem aminte de câte chinuri ale sufletului şi ale trupului Tău a fost trebuinţă ca să împaci dreptatea cea veşnică a părintelui Tău pentru păcatele noastre; şi cum Te-ai pogorât de pe cruce până la iad, cu preacurat sufletul Tău, ca să ne izbăveşti pe noi de puterea chinuirii iadului. Iar aducându-ne aminte de aceasta, să ne păzim de pofte şi de păcate, care au fost pricină de înfricoşătoare patimi şi de moartea Ta; şi să iubim dreptatea şi virtutea, care sunt mai plăcute Ţie decât tot darul cel adus de noi. Deci, ca Cel ispitit după toate, Preabunule, singur ştii cât este de mare slăbiciunea duhului şi a trupului nostru şi cât de puternic şi viclean este vrăjmaşul nostru care umblă ca un leu, căutând pe cine să

înghită, pentru aceasta nu ne lipsi pe noi de ajutorul Tău atotputernic; ci fii de-a pururea cu noi, păzindu-ne şi acoperindu-ne, povăţuindu-ne şi întărindu-ne, bucurând şi veselind duhul nostru. Iar noi alergând la sânul dragostei şi a îndurării Tale, toată viaţa noastră cea vremelnică şi veşnică Ţie să o dăm, Stăpânului nostru, Răscumpărătorului şi Domnului; pe Care din adâncul sufletului Îl rugăm, ca să ne faci pe noi cu judecăţile pe care le ştii, fără de împiedicare a trece la calea aceasta întunecoasă a vieţii pământeşti şi a ajunge la cămara cea dumnezeiască a Ta, pe care ai făgăduit a o pregăti tuturor celor ce cred în numele Tău şi urmează dumnezeieştilor Tale învăţături.

Rugăciune către Domnul Iisus Hristos a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeu meu, Cel mare şi înfricoşat, şi preaslăvit, Făcător a toată zidirea văzută şi nevăzută, Cel Ce păzeşti aşezământul Tău şi dai mila Ta celor care Te iubesc pe Tine şi păzesc poruncile Tale, Îţi mulţumesc Ţie acum şi totdeauna, pentru toate facerile Tale de bine pe care mi le-ai dat, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate. Ca şi până acum, Te laud şi Te slăvesc, şi Te măresc, pentru milele Tale cele bogate şi pentru îndurările Tale, pe care, în chip minunat, le-ai arătat spre mine, sprijininu-mă încă din pântecele maicii

mele şi întru toate îngrijindu-Te de mine şi păzind, şi ocârmuind, cu cuvioşie, cele ale mele, numai din bunătatea şi din iubirea Ta de oameni. Căci n-ai trecut cu vederea smerenia mea pentru nevrednicia şi împătimirea mea, ci, din iubirea Ta de oameni şi din milostivirea Ta, nu ai încetat a-mi face bine şi a mă păzi. Şi aşa, până la bătrâneţe şi căruntеţe, Dumnezeul meu, să nu mă părăseşti. Iisuse Hristoase, numele cel bun, dulceaţa, dorirea şi nădejdea mea, Cel Ce Te-ai făcut om pentru noi şi toate cu înţelepciune le-ai iconomisit şi le-ai întocmit pentru mântuirea noastră, mă mărturisesc Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea, îmi plec genunchii trupului şi ai sufletului, arătându-Ţi Ţie, Dumnezeul meu, toate păcatele mele. Pleacă-Ţi şi Tu urechea Ta spre rugăciunea mea şi iartă păgânătatea inimii mele. Am păcătuit, am nelegiuit, am greşit, Te-am întărâtat şi Te-am amărât pe Tine, bunul meu Stăpân şi Hrănitor, şi Purtător de grijă. Nu este nici un fel de răutate grăită sau negrăită pe care nu am făcut-o cu lucrul şi cu cuvântul, întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, cu amintirile şi cu gândurile, peste măsură păcătuind. Şi, de multe ori făgăduind a mă pocăi, tot de atâtea ori, întru aceleaşi păcate am căzut. Mai cu lesnire se vor număra picăturile de ploaie decât mulţimea păcatelor mele, pentru că au covârşit capul meu şi ca o sarcină s-au îngreuiat.

Căci, din tinereţile mele şi până acum, poftelor celor necuvioase deschizându-le uşa, porniri neînfrânate şi fără de rânduială am uneltit, întinându-mi haina Sfântului Botez, cea ţesută de sus, biserica trupului meu mânjind-o, ticălosul meu suflet prin patimile necinstirii cu totul spurcându-l şi toată fărădelegea şi nedreptatea lucrând. Pe care, dacă aş vrea cu de-amănuntul să le pomenesc, nu-mi va ajunge vremea mărturisindu-le. Dar, fiindcă Tu toate le ştii, căci nu este zidire nearătată înaintea Ta, toate fiind goale şi descoperite înaintea ochilor Tăi, nu mă pricep ce să grăiesc către Tine, Atotştiutorule. Însă şi inima mi se zdrobeşte, şi sufletul şi, cu totul, întru adâncul nedumeririi mă afund, aducându-mi aminte că, pe când păcătuiam, nu am arătat nici cea mai mică faptă de pocăinţă. Şi vremea tăierii este aproape, sorocul morţii stă de faţă, dar vremea pocăinţei, nicăieri. Pentru aceasta, s-a tulburat sufletul meu şi este plin de durere şi de întristare. Căci, nepregătit fiind, când socotesc şi cercetez cele despre mine, nu găsesc nimic vrednic spre a răspunde, nici vreun chip şi mijloc prin care să mă izbăvesc de focul cel veşnic. Dar dacă *„dreptul abia se mântuieşte”*, eu, păcătosul, ce voi face? Şi, dacă abia după multe scârbe, împărăţia lui Dumnezeu este moştenită de cei vrednici, care au umblat pe calea vieţii cea strâmtă şi necăjită, atunci eu, întru

desfătare şi întru neînfrânare totdeauna petrecând, cum mă voi învrednici de mântuire? Şi, dacă *„toată dreptatea omului este ca o zdreanţă lepădată”*, dar atâta noroi şi nedreptate cum se vor socoti? Şi, dacă *„pentru un cuvânt deşert, trebuie să se dea seamă”*, eu, pentru atâtea păcate, ce răspuns potrivit voi avea? Vai, suflete, căci, iată, au sporit faptele cele rele ale mele! Scurtă este viaţa şi iute trece, către moarte trimiţând. Dar veşnică este munca păcătoşilor, ca şi împărăţia dreptţilor. Şi viaţa nici uneia din ele nu se curmă prin moarte. Deci, ce voi face? Ce voi lucra? În ce beznă voi fi aruncat? Înfricoşată este moartea, mai ales cea a păcătoşilor, fiindcă şi rea este. Căci *„moartea păcătoşilor cumplită este”*, dar *„cu mult mai înfricoşat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului Celui viu”*, dintru care nimeni nu va putea să mai iasă. Deci, când va veni să Se slăvească întru Sfinţii Săi şi să răsplătească fiecăruia după lucrurile lui, când scaunele se vor pune şi nemitarnicul Judecător înfricoşat va şedea, când râul cel de foc va trece pe dinainte şi strălucirea, şi bucuria gătite dreptţilor se vor arăta şi toate milioanele de îngeri, şi toţi oamenii cei din veac, împreună cu toată zidirea cea văzută şi cea gândită cu cutremur vor sta de faţă, ce voi face eu atunci? De ruşine plin fiind, de conştiinţă mustrat, de toată îndrăzneala şi de orice răspuns lipsit, suspin din

toate părţile. Vai, mie! Ce voi plânge mai întâi, pentru ce voi suspina apoi, pentru ce mă voi tângui? Pentru lipsirea de bunătăţi sau pentru chinul durerilor? Pentru nesfârşirea muncilor sau pentru despărţirea de Dumnezeu? Plângi, ticăloase suflete, aducându-ţi aminte de cele ce te vor întâmpina după ieşirea din trup, căci vor fi foarte grele şi dureroase. Şi strigă: Dumnezeule al Puterilor, Dumnezeule Cel veşnic, Dumnezeule al milei şi al îndurărilor, să nu mă părăseşti, să nu mă treci cu vederea, să nu îndepărtezi de la mine mila Ta! *„Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!”* Că ştiu milostivirea Stăpânului meu, ştiu nepomenirea de rău a Iubitorului de oameni şi că voitor al milei este, Care *„nu voieşte moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu”*. Şi Care *„voieşte ca toţi să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină”*, mai ales, cei ce se întorc de la păcat. Căci *„nu a venit să cheme pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă”*. Şi *„nu au trebuinţă cei sănătoşi de doctor, ci cei ce rău pătimesc”*. Deci, aşa aflându-mă şi aşa socotind, nu mă abat de la nădejdea cea bună, nici nu deznădăjduiesc de mântuirea mea. Acum am început a grăi către Domnul meu: *„Eu sunt pământ şi cenuşă”*, *„vierme şi nu om, ocară a oamenilor şi defăimare a poporului”*. *„Dă-mi mie cuvânt, ca să-mi deschid gura mea”*,

Cel Ce dai rugăciunea celui ce se roagă, căci *„toată darea cea bună şi tot darul desăvârşit de sus este, pogorându-se de la Tine, Părintele luminilor”*, ca să mă rog după cuviinţă şi să cer cele de folos, şi să nu mă întorc smerit şi ruşinat, ci dobândind cele ce am nădăjduit. Şi aşa mă voi duce, bucurându-mă înru deplina adeverire a inimii. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt. Doctorul sufletelor şi al trupurilor, ca şi cum aş sta înaintea înfricoşătorului Tău scaun de judecată, ca şi cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, aşa mă rog şi cer, cu inimă zdrobită şi smerită: curăţeşte-mă pe mine, păcătosul, iartă-mi mie, netrebnicului şi smeritului. Caută din sfânt lăcaşul Tău spre ticăloşia mea, priveşte dintru înălţimile Tale cele sfinte spre rugăciunea smeritului robului Tău şi nu trece cu vederea rugăciunea mea. *„Slăbeşte-mă, ca să mă odihnesc mai înainte de a mă duce”* acolo de unde nu mă voi mai întoarce. Ca un om am păcătuit, ca un Dumnezeu, iartă-mă. Căci Tu cunoşti, Stăpâne, alunecarea lesnicioasă a firii omeneşti şi cum că *„plecat este cugetul omului cu osârdie spre cele rele încă din tinereţe”*. Adu-Ţi aminte că din pământ suntem. Adu-Ţi aminte că numai Tu singur eşti curat şi fără de prihană, şi neîntinat, iar noi toţi întru certări şi pedepse sun-

tem. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale cele din veac şi de mila Ta şi să nu mă osândeşti pentru fărădelegile mele, nici să-mi răsplăteşti după păcatele mele. Ştiu mulţimea fărădelegilor mele, că mare este şi fără număr. Dar ştiu şi noianul iubirii Tale de oameni, că nemărginit este şi nebiruit. Că Tu eşti Cel Ce ridici păcatele lumii, Care Te-ai pogorât din cer pe pământ, ca să cauţi oaia cea rătăcită şi pierdută, Păstorul Cel bun, Cel Ce Îţi pui sufletul pentru oi şi ai venit în lume, să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Miluieşte, Milostive, făptura mâinilor Tale. Să nu Te scârbeşti de mine, nevrednicul, ci îndură-Te spre făptura Ta. Cel Ce pentru mine cruce ai răbdat şi răni ai pătimit şi m-ai vindecat. Unge rănile mele cu leacul milostivirii Tale şi cu buretele iubirii Tale de oameni. Căci toate le poţi şi nimic nu Îţi este Ţie cu neputinţă. Dă umilinţă inimii mele celei împietrite, uşurează-mi greutatea conştiinţei, primeşte lacrimile mele şi suspinarea mea, ca pe ale desfrânatei şi ca pe ale lui Petru, cel dintâi dintre Apostoli. Primeşte-mi această puţină mărturisire şi pocăinţă, Cel Ce ai primit gândul cel bun al tâlharului pe cruce. Primeşte rodul buzelor mele, ca pe o jertfă vie, bine primită întru miros de bună mireasmă. Te rog, îmblânzeşte-Te şi înduplecă-Te! A păcătuit şi Manase împăratul, dar nu s-a pierdut, pentru că

s-a căit. A păcătuit şi David mai înainte de acela, dar, plângându-şi păcatul, a fost miluit. Multe pilde de acest fel am, care potolesc şi mângâie mâhnirea mea, care gonesc de la mine deznădejdea şi hrănesc nădejdea mântuirii mele. Mângâie şi Tu inima mea, Părintele îndurărilor şi Dumnezeule a toată mângâierea. Odihneşte-o şi fă-i bine cu izvorul milei Tale şi al bunătăţilor. Multe lucruri ai făcut din veac, mari şi minunate, slăvite şi înfricoşate, cărora nu este număr. Iar dacă pe mine, desfrânatul, mă vei mântui, mai multă şi mai mare minune vei face. Că atât de mare este puterea milostivirii şi a iubirii Tale de oameni, încât şi din noroi mărgăritar face şi, din fiu al gheenei, fiu al Împărăţiei săvârşeşte. Şi încă voi striga către Domnul meu şi către Dumnezeul meu mă voi ruga: Ocârmuieşte rămăşiţa vieţii mele după voia Ta. Întăreşte-mă întru frica Ta. Întemeiază-mă întru dragostea Ta şi, cu mulţimea bunătăţii Tale, sfârşit bun şi vrednic iubirii Tale de oameni dăruieşte-mi. Caută cu milă şi cu iubire de oameni spre oasele mele şi spre încheieturile mele, şi spre toată alcătuirea făpturii mele şi la loc de repaos şi de odihnă călăuzeşte ticălosul meu suflet şi aşează-l acolo. Căci multe locaşuri sunt la Tine, fiecăruia după vrednicie împărţindu-i. Şi încă mă rog şi cer: Dă, Doamne, şi dar de pricepere nevredniciei mele, ca să înţeleg cele bineplăcute Ţie şi

mie de folos. Şi nu numai să le înţeleg, ci să le şi împlinesc, ca să nu fiu biruit şi să nu fiu dus împreună cu cei răi, să nu făptuiesc cele necuviincioase. Şi-mi dă să mă smeresc împreună cu cei smeriţi, cu cei ce pătimesc împreună să pătimesc, celor ce greşesc, să le iert. Pentru că ştiu că, de nu voi ierta, nu mi se va ierta. Pentru aceasta, mă rog: Iartă toate tuturor celor ce îmi greşesc mie, căci nu ei sunt de vină, ci eu, ticălosul, cel ce nu fac voia Ta şi nu păzesc poruncile Tale. Celor ce mă iubesc pe mine, răsplăteşte-le cu bogatele tale daruri. Pe părinţii şi fraţii cei duhovniceşti pe care mi i-ai dat, miluieşte-i, Milostive, ca şi pe mine, cu judecăţile care le ştii, îndurându-Te cu iubire de oameni. Aceste cuvinte ale rugăciunii mele să mijlocească pentru mine şi cât trăiesc, şi după ce voi muri eu. Să se îndrepteze mărturisirea aceasta şi lacrimile, ca o tămâie înaintea Ta. Aştept în fiecare zi moartea cea de netrecut. Trupul meu cel ticălos îngropării dându-se, se va strica şi Tu îl vei învia, Dătătorule de viaţă, nepieritor, în vremea Învierii. Iar duhul meu în mâinile Tale îl pun. Odihneşte, Sfinte Stăpâne, întru lumina viilor şi în lăcaşul celor ce se veselesc şi pe părinţii, strămoşii şi fraţii mei, robii Tăi binecredincioşi, şi pe cei ce mi-au poruncit mie, nevrednicului, să mă rog pentru dânşii şi tuturor celor ce întru bună credinţă s-au săvârşit,

iartă-le. Căci, deşi am păcătuit, dar nu ne-am depărtat de la Tine, nici *„am întins mâinile noastre către dumnezeu străin”*, ci pe Tine Te-am cunoscut, pe Tine Te-am iubit şi întru Tine am crezut, şi Ţie ne închinăm, Unuia Dumnezeu în Treime, către Tine ne rugăm şi întru Tine nădejdile mântuirii le punem. Miluieşte-ne pe noi după mare mila Ta şi ne sălăşluieşte întru Împărăţia Ta cea cerească. Cu adevărat, Doamne al meu, Doamne, aşa să se facă acestea întru noi, cei ce nădăjduim spre Tine, pentru multa şi necovârşita bunătate a Ta şi pentru milostivirea şi iubirea Ta de oameni, cea negrăită, pentru rugăciunile preaslăvitei, prealăudatei, prea-binecuvântatei şi cu dar dăruitei, Preasfintei Stă-pânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioarei Maria, ale Puterilor celor cereşti şi înţelegătoare şi ale tuturor Sfinţilor care din veac bine Ţi-au plăcut Ţie. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt

Împărate Ceresc, Preabunule Mângâie-torule, Duhule al adevărului, Cel ce din Tatăl mai înainte de veci purcezi şi întru Fiul pururea Te odihneşti; nepărtinitorule Izvor al darurilor celor dumnezeieşti, pe care le împarţi precum voieşti; prin care şi noi nemernicii ne-am sfinţit şi ne-am uns în ziua botezului nostru. Caută spre rugăciunea robilor Tăi, vino la noi şi Te

sălăşluieşte întru noi şi curăţeşte sufletele noastre, ca să ne putem face locaş Preasfintei Treimi.

Aşa, o, Preabunule, nu Te scârbi de necurăţia noastră, nici de rănile păcatelor; ci le tămăduieşte pe ele cu ungerea Ta cea vindecătoare. Luminează mintea noastră, ca să cunoaştem deşertăciunea lumii şi a celor ce sunt în lume; înviază conştiinţa noastră, ca neîncetat să vestească nouă ceea ce se cuvine, a face şi ce se cuvine a lepăda; îndreptează şi înnoieşte inima noastră, ca să nu izvorască mai mult ziua şi noaptea gânduri rele şi pofte necuvioase. Îmblânzeşte trupul şi stinge cu insuflarea Ta cea dătătoare de rouă văpaia patimilor, prin care se întunecă în noi Chipul cel preascump al lui Dumnezeu. Iar duhul lenevirii, al mâhnirii, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert goneşte-l de la noi. Şi ne dă nouă duhul dragostei şi al răbdării, duhul blândeţii şi al dreptăţii, ca îndreptând inimile cele slăbite şi genunchii, fără de lenevire să călătorim pe calea sfintelor porunci. Şi aşa, ferindu-ne de tot păcatul şi împlinind toată dreptatea, să ne învrednicim a primi sfârşit creştinesc şi neruşinat şi a intra în Ierusalimul cel Ceresc, iar acolo a ne închina Ţie, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, cântând în vecii vecilor: Treime Sfântă, slavă Ţie!

Rugăciune către Preasfântul Duh a Sfântului Simeon Noul Teolog

Vino, lumină adevărată, vino, viaţă veşnică, vino, taină nerostită, comoară fără de nume, chip dincolo de orice înţelegere, bucurie fără de sfârşit, vino, lumină neînserată, aşteptare neînşelătoare a celor ce vor primi mântuirea! Vino, ridicare a celor căzuţi, vino, înviere a celor morţi, vino, Atotputernice, Care pe toate le-ai făcut şi pe toate le prefaci numai cu voia Ta! Vino, Cel Ce nu poţi fi văzut, nici atins, Cel pururea nemişcat, dar Care Te mişti pentru a Te pogorî la noi, cei ce vieţuim în iad! Vino, nume mult dorit şi îndelung slăvit, vino, bucurie veşnică, vino, cunună neveştejită! Vino, Tu, pe Care atât Te-a dorit şi Te doreşte mult chinuitul meu suflet, Tu, Care m-ai despărţit de toate cele ale lumii şi Care m-ai învrednicit să Te doresc pururea! Vino, suflarea şi viaţa mea, vino, mângâiere a sărmanului meu suflet, vino, bucuria, slava şi nesfârşita mea dulceaţă!

Rugăciune zilnică a Sfântului Alexandru din Svir

Suflete, suflete al meu, pentru ce te plângi la Domnul? Căci lenea ta pentru chinurile veşnice mijlocitoare îţi este. Dacă darul lui Dumnezeu l-ai cunoaşte, cu lacrimi fierbinţi ai plânge, suspinând şi întristându-te pentru orice păcat, pentru cel mic şi pentru cel mare. Strigă

către Stăpâna ta ca să nu te lovească mânia Celui ce ţine toate cu dreapta Sa atotputernică. Însă eu, păcătosul şi leneşul, cel ce am limba vicleană, cum mă voi ruga Stăpânei mele ca să mă izbăvească Domnul de înfricoşata Judecată? Căci tot timpul mă cutremur în inima mea cugetând la înfricoşata Judecată ca să fiu izbăvit de chinurile cele veşnice şi de viermele cel neadormit şi de întunericul cel mai din afară şi de flăcările cele nestinse. Miluieşte-mă pe mine, păcătosul robul Tău, ca pe Pavel Apostolul, pe care mai mult decât pe toţi l-ai iubit, şi nu întoarce faţa Ta de la mine, cel sărman, în acea Zi înfricoşată de care se cutremură sufletul meu şi se îngrozesc mădularele trupului meu. Doamne, izbăveşte-mă pe mine de înfricoşatul ceas, ca să nu mă depărtez de mila Ta. Îi rog pe Sfinţii îngeri şi Arhangheli, pe prooroci şi mucenici şi pe toţi sfinţii să se roage lui Dumnezeu pentru sufletul meu. Pentru rugăciunile voastre să întoarcă Stăpânul mânia Lui de la mine, păcătosul. Iar tu, Preacurată Doamnă Fecioară, care ai îndrăzneală la Fiul tău pentru robii Tăi, nu uita ostenelile robului tău. Stăpâne Mântuitorule, din săracul meu suflet, Ţie mă rog, izbăveşte-mă de durerea păcatelor mele şi primeşte-mă întru bucuria vieţii celei nesfârşite, în care se preamăreşte Preasfânt Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, totdeauna, acum şi

pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune la începerea lucrului

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule, Unule-Născut al Tatălui Celui fără de început, Tu eşti Cel ce ai zis prin gura proorocului Tău David: *„Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara”*. Tu ai zis şi prin gura fericitului Pavel apostolul: *„cel ce nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce”*. Şi iarăşi Tu ai zis cu preacurată gura Ta: *„Fără de Mine nu puteţi face nimic”*. Doamne, Doamne, ascult din tot sufletul şi din toată inima dumnezeieştile Tale cuvinte şi cu umilinţă alerg la bunătatea Ta: ajută-mi mie, păcătosului, cu darul Tău, să săvârşesc lucrul ce încep acum: în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune la sfârșitul lucrului

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeule a toată milostivirea şi îndurarea, Care ai nemăsurată milă, nespusă şi neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta slavă, cu frică şi cu cutremur, aduc Ţie mulţumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul robul Tău. Te slăvesc şi Te laud şi Te cânt ca pe un Domn, Stăpân şi Făcător de bine; şi iarăşi căzând înaintea Ta, Îţi mulţumesc şi cu smerenie mă rog nemăsuratei şi negrăitei Tale milostiviri ca şi de

acum înainte să îmi dăruieşti faceri de bine, ca să sporesc în dragostea faţă de Tine şi de aproapele meu. Izbăveşte-mă de tot răul şi necazul. Dăruieşte-mi linişte. Şi mă învredniceşte în toate zilele vieţii mele totdeauna mulţumire să-Ţi aduc şi să grăiesc şi să cânt cele preabune Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunile zilelor săptămânii

Luni

Doamne Iisuse Hristoase, cu adâncă umilinţă recunosc şi mărturisesc, că în toată ziua păcătuiesc contra iubirii Tale Dumnezeieşti. Deci, astăzi, că este luni şi începutul săptămânii, mă rog cu umilinţă îndurării Tale celei mari: iartă-mi păcatele cele de voie şi fără de voie, şi-mi ajută să pun început bun şi să port mai multă grijă de sufletul meu, pentru care ai răbdat atâtea dureri la Sfânta Ta Răstignire! O, Doamne, astăzi Îţi dau sufletul şi trupul meu şi voinţa mea, rugându-Te să fie voia Ta cu mine, după bună plăcerea Ta. Pedepseşte-mă, Doamne, după îndurarea Ta, în această lume, iar nu în cealaltă viaţă. Şi iartă pe cei vii şi pe cei răposaţi, pentru rugăciunile Sfintei Tale Biserici, şi pe toţi ne învredniceşte de mărirea Ta în Rai. La aceasta pun mijlocitori pe Sfinţii Tăi Îngeri, către care zic: O, cereştilor ajutători şi păzitori ai oamenilor, vouă mă închin şi vă mulţumesc

pentru ajutorul şi ocrotirea ce ne-o daţi în toate zilele nouă, nevrednicilor şi păcătoşilor. Scutiţi-mă de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, ca să nu mai păcătuiesc de acum înaintea Dumnezeului meu! Învredniciţi-mă să vă văd la moartea mea, stând în jurul meu şi să duceţi sufletul meu în cer, ca să se închine măririi Feţei lui Dumnezeu, iar vouă să vă mulţumesc acolo, pentru purtarea de grijă ce aţi avut pentru mine şi binele vostru să-l spun cu glas neîncetat în veci. Amin.

Marţi

Doamne Dumnezeul meu, osândit stau înaintea Feţei Tale celei Sfinte, şi-mi mărturisesc nevrednicia, neputinţa şi sărăcia mea cea mare. Pentru aceasta mă rog Ţie, o, Izvor dulce şi noianul îndurării, deschide stavilele cerului şi plouă asupra mea bunătăţile îndurării Tale, ca să pot scoate lacrimi, să plâng, să spăl şi să curăţesc sufletul meu de întinăciunea păcatelor, cu căinţă tare şi adevărată. Şi ca să-mi dai acest dar, Stăpâne, pun mijlocitor pe Înaintemergătorul Ioan, către care zic: O, învăţătorule al credinţei şi mărite Proorocule, care eşti mai mare decât toţi proorocii, precum Însuşi Fiul lui Dumnezeu te-a numit în Sfânta Evanghelie, tu care ai arătat poporului pe Stăpânul Hristos, tu care L-ai botezat în Iordan şi ai văzut cerurile deschizându-se, tu care ai auzit

glasul Părintelui Ceresc şi ai văzut pe Duhul Sfânt ca un porumbel pogorându-se peste El. Rogu-te, ajută-mi cu mijlocirea ta, tu care stai în cer înaintea Judecătorului Veşnic, şi fă să se îndure de mine, că ai multă îndrăzneală înaintea Lui. Întinde mâna aceea cu care L-ai botezat şi strică cugetele mele cele rele şi mă întăreşte să-mi petrec viaţa pe calea cea bună a lui Dumnezeu. O, Proorocule, luminează-mi mintea cu poruncile Domnului, ca să le ţin minte şi să le păzesc până la capătul vieţii mele. Şi să stai lângă mine în ceasul morţii mele, să mă duci pocăit înaintea Stăpânului meu, Dumnezeu. Roagă-te încă şi pentru toată lumea, ca Dumnezeu să dea ajutor creştinilor, şi celor vii şi celor răposaţi, şi să-i odihnească de nevoile cele multe, să le dea toate cele de trebuinţă şi să-i învrednicească Împărăţiei Sale. Amin.

Miercuri

Doamne Atotputernice şi Atotîndurate, îmi aduc aminte că Te-ai născut Om din Sfânta Fecioară în peşteră şi ai fost vândut cu treizeci de arginţi de ucenicul cel viclean, ca să ne răscumperi pe noi, păcătoşii, de sub puterea diavolului. Pentru aceasta, Te rog, îndură-Te de mine, păcătosul! Primeşte, Doamne, această mică rugăciune a mea şi umilită a mea voinţă, că mă întristez pentru că Te-am întristat şi mă amărăsc

pentru că Te-am supărat fără de număr. La Tine, Preabunule Mântuitor, am toată nădejdea şi cred că Tu, Care din iubire de oameni ai primit să fii vândut pentru noi, Te vei îndura şi de mine acum, ca să mă mântuieşti de chinurile cele de veci şi să mă învredniceşti Împărăţiei Tale. Nu Te depărta de la mine, Doamne, şi ajută-mi ca în toate să fac voia Ta şi să nu Te mai răstignesc în toate zilele cu faptele mele cele păcătoase, nici să Te batjocoresc cu cugetele mele cele rele, precum făceau iudeii cei necredincioşi în timpul Sfintelor Tale Patimi, ci ca femeia cea păcătoasă să-Ţi spăl picioarele, cu lacrimile ochilor mei, ca să mă învrednicesc a auzi şi eu din Gura Ta cea dulce: *„Iertate să-ţi fie păcatele.”* Amin.

Joi

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, Care în ziua de astăzi ai luat Cina cea de pe urmă cu ucenicii Tăi şi cu mare umilinţă ai spălat picioarele lor şi ale ucenicului care Te-a vândut. Apoi, luând pâine şi vin în mâinile Tale Cele Sfinte şi binecuvântându-le cu puterea Ta cea Dumnezeiască, le-ai făcut însuşi Trupul şi Sângele Tău, cu care i-ai împărtăşit zicând: *„Luaţi, mâncaţi şi beţi, că acestea sunt Trupul şi Sângele Meu, ca să se ierte păcatele voastre”*. Cel ce tot în ziua aceasta Te-ai înălţat la cer şi ai şezut

de-a dreapta lui Dumnezeu, Tatălui Tău, să împărăţeşti împreună cu El în veci, ca Unul-Născut Fiul Său preaiubit. Rogu-Te deci, pentru rugăciunile ucenicilor Tăi, iartă păcatele noastre ale tuturor, ale celor vii şi ale celor răposaţi. Dă-mi, Doamne, lacrimi fierbinţi ca să-mi plâng păcatele. Darul Tău cel curăţitor, care a spălat picioarele ucenicilor Tăi, să spele şi să curăţească inima şi sufletul meu, ca aşa, cu vrednicie, cu curăţie şi cu umilinţă să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, acum şi în timpul morţii mele, iar în ceasul despărţirii mele, cu bucurie să se suie sufletul meu la Tine, fără de nicio frică, întrebare sau împiedicare să trec vămile văzduhului, intrând în mărirea Ta cea cerească. Ajută-mi, Doamne, să Te preaslăvesc în veci, să mă închin Numelui Tău Celui Sfânt. Amin.

Vineri

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit şi ai primit moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstignit cu păcatele noastre cele multe şi cu fărădelegile noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunătăţii Tale celei nemărginite să ne faci şi pe noi părtaşi sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni şi morţii Tale celei de viaţă făcătoare, pentru ca să ne învrednicim, prin

darul Tău, să câştigăm şi noi asemenea Ţie, pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, le-ai răbdat pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeaşi putere şi răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulţumitorii evrei. Şi ne înviază simţirile noastre cele sufleteşti, ca să cunoaştem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut şi zidirile cele neînsufleţite, care s-au mişcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios şi, rugându-Ţi-se, l-ai primit în Rai. De aceea întăreşte-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie, de astăzi înainte, Crucea Ta cu deplină pocăinţă. Întristarea morţii Tale să o simţim, precum au simţit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi şi mironosiţele femei. Dă-ne, Doamne, şi nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău, şi iartă păcatele noastre pentru sfintele Tale Patimi, şi ne primeşte prin pocăinţă împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu şi Ziditor ce ne eşti. Asemenea fă cu toţi creştinii, vii şi morţi, precum se roagă Ţie, în toate zilele, Sfânta Biserică şi le iartă lor toate păcatele şi-i învredniceşte pe ei de Împărăţia Ta, ca să vadă lumina Ta şi să mărească slava Ta. Ne închinăm Crucii Tale, Hristoase, şi zicem către dânsa: mărire ei pentru dragostea Ta. Bucură-te, Preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus ţintuit.

Bucură-te, pom preamărit, pentru că Tu ai ţinut Rodul Vieţii Ce ne-a mântuit din moartea păcatului. Bucură-te, toiagul cel tare care ai sfărâmat uşile iadului. Bucură-te, cheia împărătească ce ai deschis uşa Raiului. Ne bucurăm şi noi pentru că vedem pe vrăjmaşii Tăi surpaţi jos, iar pe prietenii Tăi împărăţind în ceruri, pe vrăjmaşii Tăi biruiţi de puterea Ta, iar pe creştinii ce Ţi se închină, înarmaţi cu puterea Ta. O, Răstignitul meu Hristoase, câte ai pătimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri şi câtă necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea, cum putem noi să fugim de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să ne pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul nostru că le iubeşte şi le cere şi le socoteşte Lui de mare cinste? Ruşine ne este, cu adevărat, de ne vom întrista de relele ce ne pricinuiesc oamenii sau de ispitele ce ni le aduc diavolii, trupul şi gândurile noastre cele rele, sau pentru sărăcia şi bolile ce ne vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să ne apropie mai mult de El, pentru ca să-L slăvim şi să ne pedepsim în această viaţă pentru binele nostru, pentru ca să ne odihnim cu mai multă mărire întru Împărăţia Lui cea veşnică. Şi, de vreme ce este aşa, înmulţeşte-ne, Doamne, ostenelile, ispitele şi durerile, dar

să ne înmulţeşti împreună şi să ne prisoseşti şi răbdarea şi puterea, ca să putem răbda toate câte ni s-ar întâmpla. Pentru că recunoaştem că suntem neputincioşi de nu ne vei întări, orbi de nu ne vei lumina, legaţi de nu ne vei dezlega, fricoşi de nu ne vei face îndrăzneţi, răi de nu ne vei preface în buni, pierduţi de nu ne vei ierta, robi de nu ne vei răscumpăra cu bogata şi dumnezeiasca Ta putere şi cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia ne închinăm şi o mărim, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sâmbătă

Doamne Iisuse Hristoase, Judecătorul meu, cunosc că păcatele mele sunt fără de număr. De aceea, Te rog în această zi, în care de Iosif şi de Nicodim pus fiind în Mormânt, Te-ai pogorât în iad cu Sfântul şi Îndumnezeitul Tău suflet şi de acolo ai îndepărtat întunericul cu lumina Dumnezeirii Tale şi ai adus bucurie nespus de mare strămoşilor noştri, căci i-ai mântuit de robia cea cumplită şi i-ai suit în Rai. Îngroapă păcatele şi cugetele mele cele rele şi viclene, ca să piară din mintea mea şi să nu se mai lupte cu sufletul meu. Luminează întunecatul iad al inimii mele, alungă întunericul păcatelor şi suie mintea mea la cer, ca sa mă bucur de Faţa Ta. Aşa, Doamne, primeşte umilita mea rugăciune ca o tămâie mirositoare, pentru rugăciunile iubitei Tale Maici, care

Te-a văzut pe Cruce pironit între doi tâlhari şi de durerile Tale cumplite i s-a rănit inima, care împreună cu ucenicii şi cu mironosiţele Te-au pus în mormânt, iar a treia zi Te-au văzut înviat din morţi şi la înălţarea Ta Te-a văzut suindu-Te de la pământ la cer, însoţit de Sfinţii Tăi Îngeri. Îndură-Te, Doamne, şi de cei vii, şi de cei răposaţi, pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi către care zic şi eu, nevrednicul: O, fericiţi slujitori ai lui Dumnezeu! Nu încetaţi a vă ruga Lui ziua şi noaptea pentru noi, nevrednicii, care pururea greşim cu atâtea nenumărate păcate! Mijlociţi pentru noi Darul şi ajutorul lui Dumnezeu, pe care nu ştim a-l cere după cuviinţă. Nu încetaţi a vă ruga, pentru ca prin rugăciunile voastre, păcătoşii să câştige iertare, săracii ajutor, întristaţii mângâiere, bolnavii sănătate, cei slabi la minte înţelepciune, cei tulburaţi linişte, cei asupriţi ocrotire şi toţi împreună Darul lui Dumnezeu, spre folosul cel sufletesc, în slava lui Dumnezeu Celui în Treime lăudat, Căruia i se cuvine cinste şi închinăciune în veci. Amin.

Duminică

De vreme ce ziua Duminicii îmi aduce aminte de Atotputernicia Ta, Stăpâne, cu care ai zidit lumea şi ai răscumpărat pe om, pentru aceasta Iubitorule de oameni, Doamne, mă închin Ţie şi Îţi mulţumesc foarte pentru daru-

rile cele mari, ce ai făcut tuturor zidirilor Tale. Cu adevărat se bucură şi se veseleşte inima mea când stau şi cuget că numai Tu singur eşti Dumnezeu, Sfânt, Înţelept, Milostiv, Purtător de grijă, Bun, Puternic, Necuprins, şi în scurte cuvinte, vreo bunătate şi vreo mărire nu-Ţi lipseşte. Mă bucur că Tu eşti un Dumnezeu în trei Feţe: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Să se tulbure, Domnul meu, toţi cei ce se închină altor dumnezei: că nu este alt Dumnezeu afară de Tine. Pentru aceasta fă să sporească creştinii ortodocşi la orice mărire şi bunătate, de vreme ce ei numai pe Tine Te cunosc Dumnezeu adevărat şi Te mărturisesc şi Ţi se închină şi-Ţi slujesc pururea cu toată inima şi cu toată puterea. O, Părinte Sfinte, miluieşte-mă! O, binecuvântate Fiule al lui Dumnezeu, mântuieşte-ne de iad! O, Duhule Sfinte, dă-ne nouă Harul Tău şi acoperământul Tău! Aşa, Doamne şi Ziditorul meu, ascultă rugăciunile şi cererile sufletului meu cel păcătos şi dă-mi mie, smeritului şi nevrednicului, Harul Tău, ca să cinstesc astăzi această Duminică după porunca Ta şi după porunca Bisericii Tale şi Maicii noastre. Dăruieşte-mi pocăinţă adevărată, ca să-mi plâng păcatele ce am făcut împotriva Împărăţiei Tale şi împotriva sufletului meu şi a aproapelui meu. Te rog, Mult Milostive Doamne, să uiţi de astăzi înainte greşelile mele cele multe. După mulţimea milelor Tale, mulţumesc din

toată inima mea pentru atâtea bunătăți ce-mi trimiți în toate zilele și mai vârtos pentru înnoirea sufletului meu, pentru răbdarea Ta cea mare, că nu m-ai pedepsit după mulțimea păcatelor mele, ci mă îngăduiești și-mi aștepți pocăința, ca un Iertător, Bun și Milostiv. Și încă mă rog, Doamne Iisuse Hristoase, să-mi dai dar să petrec bine și creștinește întru această săptămână fără a-Ți greși, cu gândul, cu voința, cu cuvântul, cu fapta, întru slava și cinstea Bunei Vestiri a Sfintei Maicii Tale și a Învierii Tale celei de a treia zi și a venirii Duhului Tău celui Sfânt asupra Apostolilor. Îndeosebi mă rog pentru ajutorul Tău, Prea Bunule Stapâne, ca să mă cunosc pe mine, să mă căiesc de păcatele mele și să mă îndreptez cu mărturisirea, iar în ceasul morții să fiu aflat pregătit, cuminecat și cu inima curată și să fiu aflat demn de Împărăția Ta cea veșnică. Amin.

Rugăciune de pocăință a Sfântului Efrem Sirul

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale.

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea de pocăință a regelui Manase

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov și al seminției lor celei drepte, Cel ce ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel temut și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale; pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși. Nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, bun, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv, Căruia Îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor, spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepți, n-ai pus pocăință pentru cei drepți: pentru Avraam și Isaac și Iacov, care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie, păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi la înălțimea cerului, din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe, încât nu pot să-mi ridic capul și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și rău am făcut

înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci fapte urâte am făcut, înmulţindu-mi smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii, rugând bunătatea Ta şi zicând: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit şi fărădelegile mele eu le cunosc; însă tot eu cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă şi nu mă pierde din pricina fărădelegilor mele, şi nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu eşti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ţi peste mine bunătatea, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul, după mare mila Ta şi Te voi preaslăvi în toate zilele vieţii mele; căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cereşti şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de pocăinţă

Mărturisesc Ţie, Doamne Dumnezeul meu, Celui în Treime slăvit şi închinat, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, păcatele mele făcute în toate zilele vieţii mele şi până în ceasul de faţă cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, cu vederea, cu auzul, cu mirosul, cu gustul, cu pipăitul şi cu toate simţurile mele sufleteşti şi trupeşti, prin care Te-am mâniat pe Tine, Dumnezeul meu, şi am nedreptăţit pe aproapele. Pentru toate acestea mă simt vinovat înaintea Ta şi vreau să mă pocăiesc. De aceea, cu smerenie, mă rog: Iartă-mă şi mă dezleagă de toate păcatele, ca un Bun şi de oameni Iubitor. Amin.

Rugăciune de pocăinţă către Maica Domnului

Stăpână prea milostivă şi bună, primeşte rugăciunea mea cea ticăloasă ce se aduce ţie din gură netrebnică, deşi ştii neputinţa mea. Că eu prin tine scap la bunătatea Fiului tău şi prin tine, Doamna mea, m-am abătut din calea ce ducea spre moarte. Şi ştiind faptele şi toate mişcările mele, cele din zi şi din noapte, cele cu lucrul şi cuvântul, cele întru ştiinţă şi întru neştiinţă, îndreptează-mă, că eu pe tine te am mijlocitoare către Hristos, Dumnezeul nostru. Miluieşte-mă şi mă ajută, îndemnându-mă la tot lucrul bun, după voia Fiului tău şi Dumnezeului nostru. Tu ştii, Stăpână preabună, că din braţele maicii mele spre tine am alergat, ţie am fost dăruit, deşi rău m-am ocârmuit, dar nu am ştiut altă scăpare, părtinitoare, sprijinire şi mijlocitoare către Dumnezeu fără numai pe tine. Şi acum, Stăpâna mea, mărturisindu-mi toate faptele mele cele necuvioase, te rog să mi le ştergi şi să mă miluieşti. Ştii, Stăpâna mea Născătoare de Dumnezeu, că sunt ca o oaie rătăcită şi ca un străin smerit, care nu are unde să îşi plece capul, fără numai la tine, Maica lui Hristos, Dumnezeul meu. Tu eşti, Stăpână, ajutorul meu, tu curăţia mea, tu acoperământul meu, tu chezăşuitoarea mea către Dumnezeu, tu tatăl meu, tu maica mea, tu povăţuitoarea mea şi întru tine îmi pun toată nădejdea mea. Tu cunoşti sărăcia mea şi ştii că nu am pe

nimeni, fără numai pe tine şi pe Hristos, Cel ce S-a născut din tine. Să nu te îngreţoşezi de mine, nici să mă lepezi de la faţa ta, Preacurată, ca să nu biruiască mulţimea răutăţilor mele bunătatea ta, că al tău este noianul milostivirii, ca ceea ce eşti Maica lui Dumnezeu cel milostiv. Numai de voieşti şi eu m-am mântuit. Nimeni nu se împotriveşte ţie, că eşti Maică a lui Iisus Hristos, Dumnezeul meu, Cel ce a făcut toate. Ştiu că multe sunt păcatele mele şi nu sunt vrednic a privi la înălţimea cerului din pricina fărădelegilor mele, dar dacă tu vei binevoi cine se va împotrivi? Ajută-mi, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, mie, celui fără de îndrăzneală şi să nu mi se socotească îndrăzneala întru păcat, ci iartă-mă degrabă şi dă-mi umilinţă. Dă-mi izvor de lacrimi, suspinare şi zdrobire de inimă, ca să plâng păcatele mele, că eu sunt cel ce am nelegiuit înaintea Fiului Tău şi Dumnezeu mai mult decât toată firea. Şi ştiu, Stăpâna mea, că sunt fără de răspuns, nevrednic de toată iubirea ta de oameni şi vrednic de toată osânda. De aceasta, prin tine, scap la mila Fiului tău, a Stăpânului şi Făcătorului meu cel bun. Deci ocârmuieşte-mă şi mă învaţă, Născătoare de Dumnezeu. Şi cerând în dar mila ta cea bogată, miluieşte-mă precum voieşti şi nu mă lepăda de la faţa ta, nici nu mă depărta de acoperământul tău, nu mă înstrăina de milostivirea ta. Miluieşte-mă

pe mine, cel ce spre tine am toată nădejdea şi arată-ţi întru mine puterea ta, Născătoare de Dumnezeu. Că de mă vei mântui pe mine, păcătosul, mare va fi mila ta, mare milostivirea ta, mare nepomenirea ta de rău, mare îndelungă răbdarea ta. Iar de vei milui pe cel vrednic, nu va fi lucru minunat. De aceea ajută-mi, milostiveşte-te spre mine şi-mi întinde mâna ta mie, leneşului, trândavului, nemulţumitorului, împietritului, neumilitului, judecătorului strâmb, gânditorului de rău, desfrânatului, hulitorului, ocărâtorului, clevetitorului, celui plin de toată fapta rea, de cuvinte viclene şi gânduri urâte, celui străin şi gol de toată fapta cea bună şi vrednic de toată osânda şi pedeapsa. Cu adevărat, Stăpâna mea Preasfântă, Născătoare de Dumnezeu, milostiveşte-te spre mine, lipsitul şi ticălosul, şi fă cu mine milele tale bogate. Ca, fiind mântuit, să laud pe Cel ce S-a întrupat din tine, Hristos Dumnezeul nostru, şi pe tine te măresc, mântuirea mea, sprijinirea mea, mângâierea mea şi păzitoarea mea din toate zilele vieţii mele. Ajută-mi mie, Stăpâna mea cea sfântă, ajută-mi şi iarăşi strig: ajută-mi. Şi mă învredniceşte ca să fac voia Fiului tău şi Dumnezeului meu în toate zilele vieţii mele, să mă tem de El şi să-I slujesc cum se cuvine. Şi aşa, săvârşindu-mă, Stăpâna mea Născătoare de Dumnezeu, să fiu povăţuit de sfinţii îngeri la

locaşurile cele dumnezeieşti şi luminoase prin mijlocirea ta cea bineprimită, unde să slăvesc în veci pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea Preasfântă. Amin.

Rugăciune de pocăinţă a Sfântului Siluan Athonitul

Miluieşte-mă, Dumnezeule, zidirea Ta cea căzută. Milostiv fii mie, Doamne, dăruieşte-mi duhul smereniei şi al iubirii. Tânjesc după Tine, Doamne, şi cu lacrimi Te caut; cum nu Te voi căuta? Tu mi-ai dat a Te cunoaşte în Duhul Sfânt, şi această cunoaştere a lui Dumnezeu trage sufletul meu cu lacrimi a Te căuta. Sufletu-mi zace în mare durere: scârbit-am pe Domnul. Unde eşti, Doamne? Unde eşti, Lumina mea? Căci Ţi-ai ascuns faţa de la mine, şi sufletul meu îndelung nu Te vede, şi tânjeşte după Tine, şi cu lacrimi Te caută pe Tine. Unde este Domnul meu? Pentru ce nu-L văd în sufletul meu? Ce Îl opreşte a via întru mine? Dar nu este întru mine a Lui smerenie şi iubirea pentru vrăjmaşi. Miluieşte-mă, Dumnezeule, pe mine, zidirea Ta căzută. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, la vreme de necaz şi de întristare

Valuri de patimi mă împresoară; mare necaz şi strâmtorare îmi umplu sufletul o, întru-tot Sfântă Maică, linişteşte sufletul

meu cu pacea Fiului tău şi alungă deznădejdea şi întristarea sufletului meu cu harul Său. Potoleşte furtuna păcatelor mele care mă frig precum un vierme în foc şi stinge-i flăcările. Umple-mi inima de bucurie, Preacurată Maică şi împrăştie ceaţa nelegiuirilor mele de la faţa mea, căci acestea mă împresoară şi mă tulbură. Luminează-mă cu lumina Fiului tău. Sufletul meu se simte sfârşit; totul îmi este greu, chiar şi rugăciunea. Iată-mă, rece ca piatra. Buzele mele şoptesc o rugăciune, dar inima mea nu tresaltă. Necazurile m-au împresurat de pretutindenea. Topeşte gheaţa din jurul sufletului meu şi încălzeşte-mi inima cu dragostea ta. Nu-mi pun nici o încredere în apărarea venită de la oameni, ci îngenunchez dinaintea ta, o, Prea Sfântă Maică şi Fecioară. Nu mă alunga de la faţa ta, ci primeşte rugăciunea robului tău. Tristeţea m-a cuprins. Nu mai pot răbda năvălirile diavolilor. Nu am nici o apărare, nici nu aflu loc de refugiu, om nenorocit ce sunt. Sunt pururea biruit în lupta aceasta şi nu am altă mângâiere decât în tine, Preasfântă Maică. O, nădejde şi apărarea tututror credincioşilor, nu trece cu vederea rugăciunea mea! Preasfântă Maică a lui Hristos, Preacurată, Preabinecuvântată Maică a lui Dumnezeu, vezi cum satana mă izbeşte precum valurile mării lovesc corăbiile! El mă urmăreşte ziua şi mă tulbură noaptea. Nu am

pace; sufletul meu se pleacă, duhul meu se cutremură. Grăbeşte, Preaslăvită Maică şi mă ajută! Roagă-L pe dulcele meu Domn Iisus Hristos să aibă milă de mine şi să-mi ierte păcatele pe care le-am săvârşit. O, Preasfântă Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, bunătatea ta cea plină de iubire este nesfârşită şi este cel mai mare vrăjmaş al puterilor iadului. Chiar atunci când cel mai mare păcătos cade în străfundurile iadului, dacă acesta strigă către tine, tu eşti gata să-l eliberezi din legăturile lui. Slobozeşte-mă şi pe mine! Priveşte cum satana vrea să mă facă să mă împiedic şi să îmi zdrobească credinţa, dar eu îmi pun toată nădejdea în Domnul. Slavă ţie, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii! Amin.

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a Sfântului Grigorie Palama

Fecioară, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cu trup; ştiu, cu adevărat ştiu, că nu se cuvine, nici se cade ca eu, cel atât de desfrânat, cu ochi spurcaţi să văd icoana ta, a celei preacurate, a celei pururea Fecioare, a celei ce ai şi trupul şi sufletul curat şi nespurcat, şi să o sărut cu buze necurate şi întinate, sau să mă rog. Căci cu dreptate este ca de mine, cel desfrânat, să se îngreţoşeze şi să mă urască

curăţia ta. Dar fiindcă Dumnezeu, pe care L-ai născut, S-a făcut om, ca să cheme pe cei păcătoşi la pocăinţă, pentru aceasta am îndrăznit şi eu, să mă apropii de tine cu lacrimi rugându-mă. Primeşte această mărturisire, a greşelilor mele cele multe şi grele şi o du Unuia Născut Fiului tău şi Dumnezeu, rugându-te Lui ca să fie milostiv ticălosului şi tăvălitului meu suflet. Că de mulţimea fărădelegilor mele sunt oprit a căuta spre Dânsul şi a cere iertare. Pentru aceasta, pe tine te pun înainte solitoare şi mijlocitoare. Că multe şi mari daruri dobândind eu de la Ziditorul meu Dumnezeu, şi uitându-le pe toate, şi nemulţumitor arătându-mă, ticălosul, cu necuviinţă m-am alăturat cu dobitoacele fără de minte, şi m-am asemănat lor; fiind sărac de fapte bune, bogat de patimi, şi plin de ruşine, lipsit de dumnezeiască îndrăzneală, osândit de Dumnezeu, făcându-mă de plângere arhanghelilor, de râs dracilor, şi de urâciune oamenilor, mustrat de conştiinţă, ruşinat de lucrurile mele cele rele şi mai înainte de moarte fiind mort, şi mai înainte de judecată de sinemi osândit, şi mai înainte de munca cea fără de sfârşit de deznădăjduire muncit. Pentru aceea dar, numai la a ta sprijinire alerg, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, cel ce sunt dator cu nenumăraţi talanţi; cel ce întru dezmierdări cu desfrânatele am cheltuit avuţia cea părintească; cel ce am curvit mai mult decât

desfrânata; cel ce am făcut fărădelege mai mult decât Manase; cel ce m-am făcut nemilostiv mai mult decât bogatul; cel ce sunt slugă lacomă, vas al gândurilor celor rele, vistierie a cuvintelor celor urâte şi spurcate, străin de toată fapta cea bună. Miluieşte-mă pe mine cel smerit; milostiveşte-te spre mine cel neputincios. Mare îndrăzneală ai la Cel ce s-a născut din tine. Nimeni nu are putere precum tu, Maica lui Dumnezeu; că toate le poţi, ca ceea ce eşti mai presus de toate zidirile şi nimic nu îţi este ţie cu neputinţă, numai de vei voi. Deci, nu trece cu vederea lacrimile mele; nu te întoarce de către suspinul meu; nu lepăda durerea inimii mele; nu ruşina nădejdea mea cea către tine. Ci cu rugăciunile tale cele de Maică, silind pe cea nesilită milostivire a Fiului tău, Cel bun şi Dumnezeu, învredniceşte-mă pe mine ticălosul şi nevrednicul robul tău, să-mi iau frumuseţea mea cea dintâi şi dintru început, să lepăd grozăvia patimilor, să mă slobozesc de păcat şi să mă robesc de dreptate; să mă dezbrac de spurcăciunea dulceţii celei trupeşti şi să mă îmbrac întru sfinţenia curăţeniei cele sufleteşti; să mor lumii şi să viez faptei celei bune. Călătorind eu, împreună călătoreşte cu mine; pe mare înotând, împreună înoată; priveghind, întăreşte-mă; necăjindu-mă, mă mângâie; împuţinându-mă la suflet, îmbărbătează-mă; îmbolnăvindu-mă, vindecare îmi dăruieşte; nedreptăţit fiind,

izbăveşte-mă; năpăstuit fiind, îndreptează-mă; spre moarte primejduindu-mă, degrab alergând mă scoate; vrăjmaşilor celor nevăzuţi, în toate zilele de temut mă arată; ca să cunoască toţi cei ce cu nedreptate mă tiranizează, al cui rob sunt eu. Aşa, Preabună Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ascultă ticăloasa mea rugăciune şi nu mă ruşina de nădăjduirea mea cea către tine, ceea ce eşti după Dumnezeu nădejdea tuturor marginilor pământului. Aprinderea trupului meu stinge-o; viforul cel cumplit din sufletul meu, potoleşte-l; mânia cea amară, îmblânzeşte-o; trufia şi mândria părerii celei deşarte, din mintea mea şterge-o; nălucirile cele de noapte ale duhurilor celor viclene şi bântuielile cele de zi ale gândurilor cele necurate, din inima mea împuţinează-le; învaţă limba mea să grăiască cele de folos; povăţuieşte ochii mei să vadă drept faptele bune cele adevărate. Picioarele mele îndreptează-le să alerge fără împiedicare pe calea cea fericită a poruncilor lui Dumnezeu; mâinile mele fă-le să se sfinţească ca, cu vrednicie să le ridic pe ele către Fiul Cel Preaînalt; curăţeşte-mi gura mea ca, cu îndrăzneală să-L numesc Tată pe Dumnezeu Cel Înfricoşat şi Prea Sfânt; deschide-mi urechile mele ca să audă simţitor şi gânditor cuvintele cele mai dulci decât mierea şi fagurul ale Sfintelor Scripturi, şi să vieţuiesc după dânsele

fiind întărit de tine. Dă-mi vreme de pocăinţă, de întoarcere a gândurilor; de moartea cea năprasnă, fereşte-mă; osândit de conştiinţă fiind, te rog izbăveşte-mă. Şi mai pe urmă de toate, fii lângă mine la despărţirea sufletului de ticălosul meu trup. Sila cea nesuferită, înlesnind-o; durerea cea nespusă, uşurând-o; strâmtoarea cea nemângâiată, mângâind-o; de faţa cea întunecată a dracilor, izbăvindu-mă; de cercarea cea prea amară a vameşilor celor din aer şi stăpânitorilor întunericului, slobozindu-mă şi zapisele păcatelor mele celor multe rupându-le, cu Dumnezeu mă împrieteneşte, şi stării Lui de-a dreapta, celei fericite, la Înfricoşata Judecată mă învredniceşte; şi bunătăţilor celor veşnice şi nestricăcioase, moştean pe mine mă fă. Această mărturisire îţi aduc ţie, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina ochilor mei celor întunecaţi, mângâierea sufletului meu, folositoarea şi nădejdea mea cea după Dumnezeu. Pe care cu blândeţe primeşte-o şi mă curăţeşte de toată spurcăciunea trupului şi a duhului. Şi mă învredniceşte în veacul acesta de acum fără de osândă să mă împărtăşesc cu preasfântul şi preacuratul Trup şi Sânge al Fiului şi Dumnezeului tău; iar în cel ce va să fie, cu cina cea prea dulce şi cerească a desfătării Raiului, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc. Aceste bunătăţi,

dobândindu-le eu nevrednicul, să slăvesc în vecii vecilor preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Fiului şi Dumnezeului tău, Cel ce primeşte pe toţi cei ce se pocăiesc din tot sufletul, pentru tine, ceea ce te-ai făcut mijlocitoare şi chezăşuitoare tuturor păcătoşilor. Că prin tine, Prealăudată şi Preabună Stăpână, se mântuieşte toată firea omenească, lăudând şi binecuvântând pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea Cea Preasfântă şi de o fiinţă, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu a Sfântului Teofan Zăvorâtul

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti una curată cu sufletul şi cu trupul! Caută spre mine, scârbavnicul, necuratul, care mi-am înnegrit sufletul şi trupul cu spurcăciunea vieţii mele pătimaşe şi iubitoare de plăceri; curăţă mintea mea pătimaşă, curăţă şi bine întocmeşte gândurile mele care rătăcesc şi orbecăie; pune în rânduială simţămintele mele şi călăuzeşte-le, slobozeşte-mă de reaua şi urâta deprindere a patimilor necurate ce mă tiranisește, pentru ca slobozindu-mă din bezna păcatului, să mă învrednicesc a te preaslăvi şi a te lăuda cu îndrăznire pe tine, ceea ce singură eşti Maica Luminii Adevărate a lui Hristos, Dumnezeul

nostru, căci pe tine te binecuvântează şi te slăveşte cu El şi în El toată făptura cea văzută şi cea nevăzută. Amin

Rugăciune către Maica Domnului a Sfântului Marcu al Efesului

Plec genunchii mei ţie, Stăpână, eu, ticălosul, şi cer acum dumnezeiescul tău ajutor. Dezleagă chinul sufletului, risipeşte norii deznădejdii cu rugăciunile tale, mângâierea celor întristaţi. Păstrând, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, strălucirea sufletului curată de întinăciunile patimilor, fă-mă pe mine, cel ce te slăvesc pe tine, luminat să privesc la lumina cea dumnezeiască, fără de prihană Fecioară. Întorcând, cu puterea ta, Stăpână, atacurile vrăjmaşilor cele asupra noastră, dăruieşte turmei tale pace adâncă, ceea ce eşti dătătoarea dumnezeieştii păci. Izbăveşte-ne pe noi de noroiul patimilor, cu rugăciunile tale către Fiul tău. Curată, dă să păşesc curat pe căile pocăinţei care duc, Mireasa lui Dumnezeu, la veşnica odihnă. Ca pe lumina ochilor păzeşte-mă cu acoperământul tău, rogu-mă Curată, şi la umbra aripilor tale ocroteşte-mă şi mă izbăveşte de răutatea dracilor şi mă mântuieşte. Cu băutura pocăinţei adapă-mă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Marie, şi învredniceşte-mă să aduc lacrimi din inimă stingătoare ale văpăii care mă aşteaptă. Frica judecăţii mă tirani-

seşte şi hotărârea lui Dumnezeu, dar tu vino mai înainte şi stai lângă mine în ziua judecăţii şi mă izbăveşte, Fecioară Marie, dumnezeiască Mireasă. Sufletul meu cel întinat de patimi, Preacurată, şi inima mea curăţeşte-le prin mila ta cea curăţitoare şi fă-le templu al dumnezeiescului Duh. Pe mine, cel neîndreptat şi cel ce singur mă osândesc, Hristoase al meu, mântuieşte-mă, cu rugăciunile Maicii Tale, ca să slăvesc multa şi nemăsurata Ta milă. Risipeşte, Curată, norii întristărilor din sufletul meu şi luminează-mă cu razele bucuriei, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiească şi neînserată. Cel ce din ţărână m-ai zidit, Stăpâne, după chipul Tău, şi m-ai învrednicit de înfierea Ta, Iubitorule de oameni, păzeşte-mă ca un Îndurat. Aruncat sunt, Curată, în nemăsurate păcate şi în necazurile celor răi, unul după altul, pentru aceea, dăruieşte-mi mie iertare şi izbăveşte-mă din supărări. Izbăveşte-mă pe mine de osânda cea veşnică, Stăpână curată, şi învredniceşte-mă de bucuria cea dumnezeiască şi de desfătarea Raiului cu rugăciunile tale. Pleacă-te la rugăciunile celor ce aleargă acum la tine şi du-le pe acestea la Atotmilostivul Dumnezeu şi plineşte cererile, Fecioară Marie mult lăudată. Scutură somnul lenevirii mele şi luminează, rogu-mă, Cuvioasă, simţirile mele, dând priveghere şi vrednică pocăinţă. Roagă-te, Fecioară,

ca milostiv să-mi fie mie Cel uşor de împăcat şi să mă mântuiască pe mine cel ce cânt cu inima zdrobită: Dumnezeule, bine eşti cuvântat. Mila ta nu este mărginită de timp, căci pururea miluieşti, cu totul fără prihană, pe robii tăi şi împarţi celor ce cer harul tău cel nesfârşit. Ceea ce singură ai fost strălucită cu dumnezeiască slavă, fiind Maică a Celui ce te-a slăvit pe tine, roagă-L, Fecioară, pe Cel singur pururea slăvit să dobândesc şi eu slava cea de sus. Dă iertare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, şi îndreptare vieţii celor ce aleargă la tine ca neîncetat să te lăudăm pe tine, şi să te preaînălţăm întru toţi vecii. Mai presus decât razele luminoase şi strălucitoare ale soarelui, Stăpână, ajutorul tău, tinzând tuturor razele minunilor, risipeşte negura patimilor şi a bolilor. Întăreşte-ne pe noi, cei bătuţi de necazuri şi de mulţimea supărărilor, cu dumnezeiescul tău ajutor, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, pe tăria răbdării şi pe piatra nădejdii tale, ca să te slăvim pe tine. Povara întristărilor covârşeşte, Fecioară fără de prihană, puterea mea şi mă trage în prăpastia fără fund a deznădejdii, de care izbăveşte-mă, ca neîncetat să te măresc pe tine. Căruţă purtătoare de lumină a lui Emanuil te-ai arătat, luminând pe credincioşi, Stăpână curată, pentru aceea luminează sufletul meu cel acoperit acum de întunericul trândăviei şi

nimicit de păcate. Tu ai fost ocrotitoarea sufletului meu, Preacuvioasă, Curată, căci întru tine zdrobesc puterea duşmanilor, de tine mi-am atârnat toate simţurile şi mintea, mântuieşte-mă, ca să te măresc pe tine cu dor. Potoleşte marea chinurilor care împotriva mea se sălbăticeşte, de Dumnezeu slăvită, scăparea preaputernică a tuturor credincioşilor şi călăuzeşte, Curată, către dumnezeiescul ţărm pe ticălosul si nenorocitul robul tău care de iadul pierzaniei deja s-a apropiat şi a ajuns în laţul deznădejdii. Stăpână, nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce rău mă primejduiesc şi caut din tot sufletul grabnicul tău ajutor, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu fericită. Amin.

Rugăciune către Cuviosul Moise Ungurul pentru ajutor în lupta cu patima desfrânării

O, preaminunate şi purtătorule de Dumnezeu, părinte Moise, bineplăcutule al lui Hristos şi mare făcător de minuni, la tine, cu smerenie cădem şi ne rugăm: dă-ne să fim părtaşi ai dragostei tale pentru Dumnezeu şi pentru aproapele, ajută-ne să plinim voia Domnului în simplitatea inimii şi, cu smerenie, poruncile Domnului să săvârşim fără de păcat. Caută cu milosârdie spre sufletele credincioşilor şi ai tăi cinstitori, care aleargă cu credinţă la mila şi ajutorul tău.

Auzi-ne, preabunule plăcut lui Dumnezeu, pe noi, rugătorii tăi şi nu ne lepăda pe noi, cei ce avem nevoie de izbăvire şi care-ţi aducem cântare vrednică, fericindu-te. Părinte Moise, luminător al curăţiei, care proslăveşti pe Dumnezeu în Sfânta, fără de început Treime, te lăudăm şi slăvim pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către toți Sfinții a Sfântului Teofan Zăvorâtul

Cine nu va plânge pentru mine, care pentru o desfătare măruntă am disprețuit Împărăția Cerurilor, nesocotind focul cel nesfârşit? Dedându-mă patimilor, mi-am pierdut vrednicia sufletului şi m-am făcut asemenea dobitoacelor necuvântătoare. Mă odihneam oarecând, îmbogățit cu dumnezeieştile dăruiri, iar acum am îndrăgit sărăcia patimilor. M-am înstrăinat de virtuți, plecând în țara cea depărtată a patimilor. Sunt mai mult mort decât viu, şi mică este fărâma de viață rămasă în mine. După ce m-am făcut astfel de bunăvoie, nici ochii nu mai pot să mi-i înalț către Domnul Cel Milostiv. Plângeți, Cuvioşilor şi Drepților, pentru mine, cel cuprins de patimi şi de păcate. Plângeți, nevoitori ai înfrânării, pentru mine, lacomul cu pântecele şi iubitorul de desfătări. Plângeți, cei milostivi şi îngăduitori, pentru mine, cel nemilostiv şi amărâtor. Plângeți, cei ce ați plăcut înaintea

lui Dumnezeu, pentru mine, cel ce am făcut placul oamenilor. Plângeţi, cei ce aţi dobândit blândeţe, pentru mine, cel mânios. Plângeţi, cei smerit cugetători, pentru mine, cel semeţ şi trufaş. Plângeţi, cei ce aţi dobândit neagonisire apostolească, pentru mine, împătimitul de cele materiale şi împovăratul de lăcomia averilor. Plângeţi, cei ce aţi iubit plânsul şi aţi urât râsul, pentru mine, cel ce am iubit râsul şi am urât plânsul. Plângeţi, cei ce păstraţi în cuget Judecata de după moarte, pentru mine, care zic că îmi aduc aminte de Judecată, dar ale cărui fapte arată cu totul alta. Rugaţi-vă, Sfinţii lui Dumnezeu, pentru sufletul înviforat de toate felurile de patimi; cu ce puteţi, ajutaţi-mi, Sfinţii lui Dumnezeu! Ştiu că dacă Îl veţi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, din marea bunătăţii Lui vi se va dărui vouă totul, şi după cum El este Iubitor de oameni, aşa şi voi, cei rugaţi de mine păcătosul, nu treceţi ruga mea cu vederea, fiindcă singur n-am îndrăznire, din pricina mulţimii păcatelor. Lucrul vostru, Sfinţilor, este să mijlociţi pentru păcătoşi; al lui Dumnezeu este să-i miluiască pe cei deznădăjduiţi. Rugaţi-L dar, Sfinţii lui Dumnezeu, pe Împărat pentru rob; rugaţi-L pe Păstor pentru oaie; rugaţi Viaţa pentru cel mort, ca să trimită mână de ajutor şi să întărească smerit sufletul meu în neputinţele lui. Amin.

Rugăciune pentru dăruirea răbdării, către Domnul Iisus Hristos

Minunatule Ziditor, Stăpâne Iubitorule de oameni, mult-Milostive Doamne cu inimă înfrântă şi smerită Te rog acestea: nu Te îngreţoşa de ruga mea păcătoasă, nu lepăda lacrimile şi suspinurile mele; auzi-mă ca pe cananeeanca, nu mă trece cu vederea cum n-ai trecut-o pe desfrânată; arată şi asupra mea, a păcătosului, mare mila iubirii Tale de oameni, acoperă-mă, miluieşte-mă şi întăreşte-mă, ca să rabd cu recunoştinţă, întru nădejdea bunătăţilor celor veşnice, toate necazurile şi nevoile trimise de către Tine, iar mai ales prefă întristarea mea în bucurie, ca să nu cad în deznădejde şi să pier eu, ticălosul. Că Tu eşti izvorul milei şi nădejdea cea neruşinată a mântuirii noastre, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm dimpreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de lăsare în voia lui Dumnezeu, a Sfântului Isaac Sirul

Îmi plec genunchii, Dumnezeule, înaintea măreţiei Tale şi mă plec până la pământ înaintea Ta; căci fără să fi cerut de la Tine să fiu, m-ai adus la existenţă. Înainte de a mă

fi plămădit în sânul maicii mele, ai cunoscut viaţa mea învolburată şi pornită spre alunecare, dar asta nu Te-a oprit să mă creezi şi să-mi dai toate cele prin care ai cinstit firea noastră, deşi ştiai dinainte răul pe care-l voi face. Ştii bine cererile mele, înainte de a le şti eu însumi, precum şi rugăciunile mele, înainte de a fi rostite înaintea Ta. Dă-mi, în acest ceas, Dumnezeule, toate cele de care ştii foarte bine că firea mea ticăloasă duce lipsă în primejdiile de acum. Căci ştii bine întristarea sufletului meu şi ştii că tămăduirea lui stă în mâinile Tale. Amin.

Rugăciune pentru adevărata pocăinţă a Sfântului Isaac Sirul

La uşa milostivirii Tale bat, Doamne; trimite-mi ajutorul Tău pornirilor mele împrăştiate, otrăvite de mulţimea patimilor şi puterea întunericului. Stârneşte în mine străpungere şi căinţă la vederea rănilor din mine, măcar că ele nu vor fi pe măsura păcatelor mele, căci dacă le-aş cunoaşte în toată întinderea lor, sufletul meu ar fi mistuit de amară durere pentru ele. Vino în ajutorul slabelor mele mişcări spre adevărata pocăinţă. Fie ca prin zdrobirea ei, care e un dar al Tău, să găsesc uşurare de năprasna păcatelor, căci fără puterea harului Tău nu sunt în stare să intru în mine însumi ca să-mi cunosc întinăciunile mele şi văzându-le să

opresc multele mele împrăştieri. Amin.

Rugăciune pentru înnoirea gândirii, a Sfântului Isaac Sirul

Mă închin, Doamne, tronului măreţiei Tale eu, care sunt pulbere şi cenuşă şi drojdia omenirii; Ţie, Căruia zeci de mii de îngeri şi oştirile nenumărate ale serafimilor Îţi aduc cu laudele lor de foc şi sfintele lor mişcări o închinare spirituală în ascunzimea firii lor; Ţie, Fire Sfântă ascunsă de simţirea şi cunoaşterea tuturor făpturilor create. Căci eşti aproape de toţi cu ajutorul Tău ori de câte ori e nevoie şi uşa Ta e deschisă cu timp şi fără timp cererilor tuturor. Nu Te scârbeşti de păcătoşi şi măreţia Ta nu se îngreţoşează de sufletele întinate cu tot felul de păcate, ci pe toate le scoţi din rele nesfârşite. Aşa şi pe mine, Doamne, deşi sunt cu totul întinat, m-ai învrednicit să cad cu faţa la pământ înaintea Ta şi să îndrăznesc să iau în gura mea Sfântul Tău Nume, măcar că sunt un vas plin de necurăţie şi nevrednic să mă număr printre copiii lui Adam. Dă-mi, Doamne, să mă sfinţesc prin laudele Tale şi să mă curăţesc prin aducerea aminte de Tine. Înnoieşte-mi viaţa prin schimbarea gândirii şi prin gânduri folositoare pe care harul Tău le stârneşte în mine. Călăuzeşte-mi gândirea când meditează la Tine şi fă-mi să uit purtarea şchioapă prin înnoirea gândirii pe care o stârneşti în mine. Pune în mişcare în mine cereri de

folos, potrivind dorinţa mea cu dorinţa Ta, *„căci Tu dai rugăciune celor ce se roagă”*. Întipăreşte în mine o singură dorinţă, care să privească neîncetat spre Tine, şi o gândire care să nu slăbească nicicând în nădejdea ei în Tine din pricina morţilor neîncetate suferite pentru Tine. Dă-mi, Doamne, să mă rog înaintea Ta nu cu cuvinte nesimţitoare rostite din vârful buzelor, ci să stau prăvălit până la pământ în smerenia ascunsă a inimii şi căinţa gândirii. Amin.

Rugăciune care se citeşte în fiecare post

Dumnezeul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, Cel ce mai înainte ai întocmit, prin Legea Ta cea Veche şi Nouă, aceste zile de post, la care ne-ai învrednicit să ajungem acum, pe Tine Te lăudăm şi Ţie ne rugăm: întăreşte-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim întru ele cu sârguinţă, spre mărirea numelui Tău celui sfânt şi spre iertarea păcatelor noastre, spre omorârea patimilor şi biruinţă asupra păcatului; ca împreună cu Tine răstignindu-ne şi îngropându-ne, să ne ridicăm din faptele cele moarte şi să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta întru toate zilele vieţii noastre. Că Ţie se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase, Dumnezeule, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău

Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Siluan Athonitul pentru dobândirea smereniei

Rugaţi-vă pentru mine, toţi Sfinţii, ca sufletul meu să înveţe smerenia lui Hristos. Sufletul meu însetează dupa ea, dar nu o poate atinge şi o caut plângând, ca un copil ce s-a pierdut de mama lui: Unde eşti Tu, Domnul meu? Te-ai ascuns de sufletul meu şi te caut cu lacrimi. Doamne, dă-mi puterea de a mă smeri înaintea măreţiei Tale. Doamne, a Ta este Slava în Cer şi pe pământ. Dă-mi mie, zidirii tale firave şi smerite, Duhul Tău cel Sfânt. Mă rog bunătăţii Tale, Doamne, priveşte asupra mea din înălţimea Slavei Tale şi dă-mi puterea de a Te lăuda zi şi noapte, căci sufletul meu Te-a iubit prin Duhul Sfânt. Tânjesc după Tine şi Te caut cu lacrimi. Doamne, dă-ne Duhul Sfânt. Prin El Te vom slăvi zi şi noapte, căci dacă trupul nostru e slab, Duhul Tău e viu şi dă sufletului puterea de a Te sluji cu râvnă. El întăreşte în sufletul nostru iubirea Ta, îl linişteşte întru Tine cu o odihnă desăvârşită şi nu mai vrea să se gândească decât la iubirea Ta. Doamne, mintea mea lipsită de putere nu poate ajunge la Tine. Ca şi regele Avgar Te chem: Vino, şi tămăduieşte-mi rănile gândurilor mele celor rele şi Te voi lăuda ziua şi noaptea, Te voi vesti oamenilor, ca toate neamurile să ştie că Tu Doamne, săvârşeşti minuni ca şi altă-

dată, ierţi păcatele, sfinţeşti şi dai viaţă. Amin.

Rugăciune pentru vederea păcatului propriu

Doamne, dă să-mi văd păcatele mele, aşa încât mintea mea, atrasă cu desăvârşire de luarea-aminte faţă de păcatele mele, să înceteze a mai vedea greşelile aproapelui şi să-i vadă pe toţi, într-acest chip, buni. Dă inimii mele să părăsească grija pierzătoare de neajunsurile aproapelui, să îşi unească toate grijile numai în grija pentru dobândirea curăţiei şi sfinţeniei poruncite şi gătite nouă de Tine. Dă-mi mie, celui ce mi-am spurcat haina sufletului, să o albesc iarăşi: ea a fost deja spălată prin apele botezului, iar acum, după pângărire, aceste haine au nevoie să fie spălate prin apele lacrimilor. Dă-mi să văd, în lumina harului Tău, neputinţele cele de multe feluri care trăiesc în mine, înăbuşind în inimă mişcările duhovniceşti, ce aduc în ea mişcările sângelui şi trupului care sunt potrivnice Împărăţiei lui Dumnezeu. Dă-mi marele dar al pocăinţei, înaintea căruia merge şi pe care îl naşte marele dar al vederii păcatelor proprii. Păzeşte-mă, cu aceste mari daruri, de hăurile amăgirii de sine, care apare în suflet din pricina păcătoşeniei neluate în seamă şi neînţelese, şi se naşte din lucrările patimii dulceţii şi slavei deşarte care trăiesc în mine neluate în seamă şi neînţelese. Păzeşte-mă pe mine cu aceste mari daruri în calea cea către Tine, şi

dă-mi mie să ajung la Tine, Cel ce chemi pe cei ce-şi recunosc păcătoşenia şi lepezi pe cei ce se socot drepţi, ca să Te slavoslovesc în veci, întru veşnica Ta fericire, a Singurului Dumnezeu Adevărat, Răscumpărătorul celor robiţi şi Mântuitorul celor pierduţi. Amin.

Rugăciune a Sfântului Isaac Sirul pentru sporirea iubirii și unirea cugetului cu Dumnezeu

Creatorule al nostru, al tuturor, Care ştii bine boala şi neputinţa firii mele, depărtează de la mine puterea potrivnicului, abate năvala păcatului din mădularele mele, stinge aprinderea lui din inima mea, tinde sufletului meu abătut mâna Ta tămăduitoare, leagă simţurile mele lăuntrice cu legătura Crucii Tale, sporeşte în mine belşugul iubirii Tale care vine din înţelegerea Celui Răstignit, strânge gândirea mea înăuntru cu tainele ascunse pe care le poartă Crucea, întăreşte în mine aducerea-aminte de smerenia Iubitului Tău Fiu, şi fă să crească în mine minunarea în faţa iconomiei Tale pentru mine. Amin.

Rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos pentru izbăvire de boală a aproapelui

Preaputernice şi slăvite Doamne, Iisuse Hristoase! Tu, Care ai venit în lume să tămăduieşti neputinţele oamenilor, Care nu ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe

cei păcătoşi, şi ai primit moarte pe cruce pentru mântuirea noastră! Din adâncul inimii Te rog să primeşti smerita mea nevoinţă şi această mică rugăciune a mea pentru cel încercat de boală! Mântuieşte-l, Doamne, precum ştii, ca un Bun şi Iubitor de oameni, şi rânduieşte Tu toate spre folosul său. Că noi neputincioşi suntem şi nu îl putem ajuta, dacă nu ne vei lumina cu harul Tău. De este voia Ta, îl poţi pedepsi precum se cade pentru păcatele sale, tămăduindu-l cu ierburile amare ale durerii, ca un Doctor priceput, precum vei vrea. Dar căzând înaintea Ta, Te rog îndură-Te de robul Tău *(numele)*, potoleşte-i fierbinţeala, alină-i suferinţa, ridică-l din patul durerii. Să îi fie această încercare prin care trece spre îndreptarea vieţii, spre început bun mântuirii şi spre iertarea păcatelor. Şi dacă îi este de folos să ducă mai departe crucea bolii, fie, Doamne, după voia Ta, nu după voia noastră. Dăruieşte-i răbdare şi linişte, alungând de la el toată frica şi toată deznădejdea, ca să nu fie îngenuncheat de durere şi să cârtească sau să cadă în patima mâniei. Ajută-l, Iubitorule de oameni, ca văzând el mila Ta să cadă la picioarele Tale cu lacrimi de pocăinţă şi de mulţumire, ca să se învrednicească să audă glasul Tău cel sfânt: *„Iertate îţi sunt păcatele!”*. Amin.

Rugăciunea celui bolnav către Maica Domnului

O, Maică Sfântă a celor ce cheamă cu evlavie numele tău! O, grabnică ajutătoare a neamului creştinesc, nădejde a celor deznădăjduiţi! La tine alerg când mă aflu în necazuri şi în dureri, aşteptând milostivirea ta. Niciun muritor nu a cunoscut o durere mai mare decât ai cunoscut-o tu atunci când L-ai văzut pe Preadulcele tău Fiu răstignit pe cruce. Nicio mamă nu a plâns pentru fiii ei cât ai plâns tu pentru căderile şi durerile noastre. O, câte icoane ai udat cu lacrimile tale, ca să vădeşti creştinilor grija pe care le-o porţi! Cum ai făcut să izvorască lacrimi din ochii tăi zugrăviţi de mâini omeneşti! Ştiind marea ta grijă pentru cei ce laudă numele tău, te rog, Preacurată, vezi suferinţa mea şi neputinţele mele, Preasfântă Fecioară, şi nu mă lăsa să fiu biruit de ele. Ştiu minunile tale, ştiu dragostea pe care o arăţi neamului creştinesc. De multe ori te-ai arătat în chip minunat şi ai dăruit vindecare celor dreptcredincioşi. Ajută-mă, Maică Preasfântă, ca, simţind că mă acoperi cu Sfântul tău Acoperământ, să te cinstesc împreună cu toţi îngerii şi sfinţii în toate zilele vieţii mele. Amin.

Rugăciune grabnic folositoare către Sfântul Efrem cel Nou

Sfinte Mare Mucenice Efrem, ascultă rugăciunea mea, a păcătosului, şi vino în ajutorul meu. Am aflat de minunile tale, am

aflat de darurile pe care le-ai primit de la Dumnezeu pentru jertfelnicia ta. Şi, văzând cum atâta mulţime de oameni a fost ajutată de tine, îndrăznesc să nădăjduiesc şi eu, ştiind că nu vei trece cu vederea cererea mea. De nenumărate ori te-ai arătat în vedenii şi vise, spunând celor credincioşi că vor primi cele cerute în rugăciune. Eu nu sunt vrednic de o astfel de mângâiere, pentru că păcatele mele sunt multe şi credinţa mea este puţină, dar cred că iubirea ta covârşeşte răutăţile mele şi nădăjduiesc, prin mijlocirea ta, să pun început bun mântuirii mele. Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, Sfinte, să caut cele de folos mântuirii. Trupul meu este slăbănogit de păcate şi sufletul meu este moleşit din pricina patimilor. Iubitor de păcate sunt şi la faptele cele bune mă lenevesc. Cere-I lui Dumnezeu să îmi sporească credinţa, să-mi înmoaie inima cea învârtoşată, să îmi dăruiască smerenie, răbdare şi râvnă în războiul duhovnicesc. Sfinte Efrem, învaţă-mă să mă rog, să nădăjduiesc, să cred, să iubesc, să rabd şi să iert. Sfârşitul tău mucenicesc mă îndeamnă să lepăd desfătările trecătoare ale acestei lumi. Chinurile pe care le-ai suferit mă îndeamnă să ridic şi eu crucea ascultării de Dumnezeu. Învaţă-mă, sfinte, să trăiesc nu după voia mea, ci după voia dumnezeiască, să nu caut cele ale mele şi să mă izbăvesc de patimile şi de păcatele care mă

apasă. Alungă de la mine toate ispita diavolească. Prea mult am păcătuit, prea mult am izgonit de la mine harul dumnezeiesc. Acum a sosit ceasul mântuirii mele, sfinte. Domnul bate la uşa inimii mele şi vreau să Îi deschid. Ajută-mă, Sfinte, că sunt neputincios! Roagă-te pentru mine până la ultima suflare a vieţii mele. Roagă-te, Sfinte Efrem, pentru tot poporul creştinesc, pentru toţii ierarhii, preoţii, monahii şi credincioşii. Roagă-te pentru părintele meu duhovnicesc şi pentru toate rudeniile mele după trup şi după duh. Roagă-te, sfinte, pentru robii lui Dumnezeu care mi-au cerut să mă rog pentru dânşii, pentru toţi cei care se roagă ori se ostenesc pentru mine, pentru toţi cei care mi-au făcut vreun bine ori vreodată m-au ajutat, ştiuţi şi neştiuţi. Ajută, Sfinte Efrem, pe cei care zac în patimi, robiţi de nepocăinţă şi trândăvie, pe cei ce sunt în necazuri şi în ispite. Alină-le suferinţa sufletească şi trupească şi-i ocroteşte pe cei ce sunt în închisori, în spitale, azile sau orfelinate şi pe toţi cei care sunt singuri, bolnavi şi neputincioşi. Înmulţeşte rugăciunile pe care le faci pentru noi, Sfinte, ca şi noi să cădem la rugăciune, mulţumindu-ţi din prea plinul inimii. Ca împreună cu tine să Îl slăvim pe Dumnezeul cel în Treime lăudat, în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru bolnavi, către Sfântul Efrem cel Nou

Sfinte Efrem, mare mucenice al lui Hristos, ascultă acum puţina noastră rugăciune pentru robii lui Dumnezeu *(numele)* care sunt încercaţi de boli, suferinţe şi de ispite. Venim la tine ca la un doctor ceresc şi credem că vei primi cererea noastră şi vei uşura suferinţele lor. Ai spus că ai leacuri pentru toate felurile de boli, şi de aceea nădăjduim că iubirea ta de oameni nu s-a împuţinat. Cine poate spune mulţimea minunilor tale? Cine ştie câţi suferinzi au aflat izbăvire prin rugăciunile tale? Ajută-i, Sfinte Efrem, ajută-i pe cei suferinzi! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru ei şi, dacă le este de folos să fie tămăduiţi degrab, fă să se întâmple aceasta spre slava lui Dumnezeu. Iar dacă le este mai de folos să ducă mai departe crucea suferinţei lor, ajută-i să rabde fără să cârtească, ca să primească luminoasa cunună a răbdării. Sfinte Mare Mucenice Efrem, tu ai răbdat suferinţe de nespus, iar viaţa noastră este plină de desfătări. Dar chiar dacă suntem păcătoşi şi întinaţi prin tot felul de patimi, îndrăznim a ne ruga ţie. Căci nu pentru noi ne rugăm ţie, sfinte, ci pentru bolnavii aceştia pe care suferinţele i-au îngenunchiat. Fii lor păzitor, povăţuitor, ocrotitor şi tămăduitor, ca să îţi mulţumească cu inimă smerită şi să Îl slăvească pe Dumnezeu care te-a acoperit cu harul Său, arătându-te mare făcător

de minuni, în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de mulţumire pentru ajutorul primit de la Sfântul Efrem

Sfinte Mare Mucenice Efrem, slabă este credinţa mea, săracă îmi este inima mea, risipită îmi este mintea şi nevrednic sunt de ajutorul tău; dar mare este dragostea ta faţă de tot omul care te cheamă în ajutor. Aşa învrednicindu-mă şi eu de binefacerile tale, cu gând smerit şi cu evlavie cad înaintea ta, mă închin şi cu buze necurate îţi sărut cu recunoştinţă icoana şi îţi mulţumesc, că nu ai trecut cu vederea cererile mele, ci, după obicei, te-ai arătat grabnic ajutător. M-ai ajutat, Sfinte Efrem, când grele încercări şi teamă m-au cuprins, iar acum sfinte primeşte mulţumirea, recunoştinţa şi dragostea mea, ca ale unui rob nevrednic. Aşa cum ai împlinit cererile mele, întăreşte-mă să împlinesc şi eu poruncile lui Dumnezeu. Precum nu ai şovăit a mă izbăvi de necazuri şi a tămădui trupul meu, nu şovăi a curăţi şi sufletul meu de toată întinăciunea. Luminează-mă, Sfinte Efrem, cu rugăciunile tale, să nu-mi pun nădejdea în oameni, în mintea mea sau în sănătatea trupului meu, ca să nu fiu ruşinat. Iar pentru că întinat şi robit de patimi sunt eu şi nu am îndrăznire către Dumnezeu, te rog, Sfinte al meu, ca aşa cum m-ai ajutat până acum, să-mi fii mie

sprijinitor, cu rugăciunile tale către Hristos Dumnezeu, ori de câte ori furtuna încercărilor se va abate asupra sufletului meu. Te rog, ocroteşte cu rugăciunile tale şi pe robii lui Dumnezeu *(numele)*, pe toţi cei care mi-au cerut să mă rog pentru dânşii, pe toţi cei bolnavi, necăjiţi sau ispitiţi, pe toţi cei care au nevoie de ajutorul tău, şi pe tot poporul cel binecredincios. Amin.

Rugăciune către Sfântul Luca al Crimeei, pentru cei ce sunt bolnavi

Sfinte Ierarh mărturisitor, învăţătorule al adevărului şi doctore fără de arginţi Luca, ţie plecăm genunchii sufletului şi ai trupului, şi căzând la cinstitele şi tămăduitoarele tale moaşte pe tine te rugăm, precum fiii pe tatăl lor: auzi-ne pe noi, păcătoşii, cinstite părinte, şi du rugăciunea noastră la Milostivul şi Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca unul care stai înaintea Lui dimpreună cu sfinţii toţi. Credem că ne iubeşti cu aceeaşi dragoste cu care ai iubit pe fraţii tăi când vieţuiai în această lume. Meşteşugul doctorilor stăpânind, în multe rânduri cu ajutorul harului suferinţele celor bolnavi ai vindecat, iar după cinstita ta adormire Stăpânul tuturor a arătat moaştele tale izvor de tămăduire: că felurite neputinţe se vindecă şi putere se dăruieşte celor ce cu evlavie le sărută şi cer dumnezeiasca ta mijlocire. Pentru

aceasta, ne rugăm cu căldură ţie, care ai primit harul tămăduirilor: pe mine cel bolnav şi cumplit înviforat de suferinţă cercetează-mă şi vindecă-mă de neputinţa ce mă stăpâneşte. Cu totul cinstite şi preasfinte Părinte Luca, nădejdea celor bolnavi, care zac în patul durerii, nu mă uita şi dăruieşte-mi vindecare şi tuturor cele spre bucurie, ca şi noi dimpreună cu tine să slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, o Dumnezeire şi o Împărăţie, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune către Sfânta Mucenița Filofteia, la vreme de boală

Sfântă mare mucenită a lui Hristos, Filofteia, ne rugăm ție cu genunchii plecați și cu lacrimi fierbinți. Adu-ți aminte de neputința firii omenești, care cuprinde și împresoară pe tot muritorul, de la naștere, întocmai ca mrejele păianjenului. Întru aceste mreji fiind căzuți și noi, smeriții, și neputând scăpa de ele fără ajutorul lui Dumnezeu, te rugăm pe tine să ne fii mijlocitoare către Dânsul. Că El însuși te-a preamărit și te-a trimis în această țară, ca s-o aperi și s-o păzești de toate răutățile. Așa, Sfântă mare mucenită a lui Hristos, Filofteia, milostivește-te spre lacrimile bătrânilor, spre suspinele maicilor, spre cererile pruncilor și spre noi, care cădem cu genunchii plecați și cerem, prin rugăciunile tale cele sfinte, ajutor

şi mântuire din supărările ce ne cuprind. Căci ştim, Sfântă muceniţă, că pentru păcatele noastre pătimim acestea toate, adică: boli, sărăcire, prigoniri de la vrăjmaşi, neploaie la vreme şi alte asemenea rele. Pentru aceasta cădem la milostivirea ta, ca să nu pătimească şi cei nevinovaţi din pricina noastră. Fie-ţi milă şi roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, ca să strigăm ţie: bucură-te, fecioară, mare muceniţă Filofteia.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primeşte smerita mea rugăciune pentru iertarea păcatelor mele şi ca un Îndurat, cu dreapta Ta cea atotputernică stinge-mi focul ce m-a cuprins, încetează-mi boala şi cu milostivirea Ta ridică-mă din patul durerilor, pentru rugăciunile Marii Muceniţe Filofteia. Că Tu eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina, vindecătorul de boli

O, preasfinte şi întru tot lăudate, mare făcător de minuni Nectarie, primeşte această puţină rugăciune de la noi, nevrednicii robii tăi, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri şi grabnic folositor şi ajutător preaminunat scăpând şi către sfânt chipul icoanei tale privind, cu lacrimi fierbinţi ne rugăm

ţie: vezi, sfinte, durerile noastre, vezi sărăcia şi ticăloşia noastră. Vezi rănile sufletelor şi ale trupurilor noastre. Ne rugăm ţie, Sfinte Ierarhe Nectarie, grăbeşte de ne ajută cu neîncetatele şi sfintele tale rugăciuni şi ne sprijină pe noi, robii tăi. Ia aminte la suspinele noastre şi nu ne trece cu vederea pe noi, ticăloşii şi scârbiţii, că ştim, sfinte al lui Dumnezeu, că, şi după mutarea ta din viaţa aceasta trecătoare, cine a năzuit la ajutorul tău şi cu credinţă ţi s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat întru ajutor şi nu l-ai auzit? Sau cui, în dureri fiind şi alergând spre ajutorul tău, nu i-ai uşurat suferinţa? Minunile şi ajutorul tău ne-au făcut şi pe noi, ticăloşii şi scârbiţii, să te chemăm să ne vii în ajutor. Ştim, o, alesule ierarh, de mulţimea tămăduirilor pe care le-ai făcut, nou doctor fără de arginţi arătându-te. Nu cunoaştem nici suferinţă şi nici durere pe care să nu le poţi alina. Nu cunoaştem nicio boală căreia tu să nu îi poţi aduce tămăduire, dar mai mult decât atât, nu numai că ai tămăduit boli despre care doctorii ziceau că nu pot fi tămăduite, ci şi pe mulţi bolnavi i-ai ajutat să se întărească în credinţă şi în răbdare şi să ia plată de la Dumnezeu pentru osteneala lor. Îngenunchind, ne rugăm ţie, Sfinte Ierarhe Nectarie, să te rogi pentru noi lui Hristos, Cel Ce n-a trecut cu vederea rugăciunile tale cele jertfelnice, ci te-a întărit şi te-a primit în cereştile

locaşuri. Către Acela roagă-te să fim şi noi ajutaţi şi miluiţi cu rugăciunile tale, şi din pagube şi necazuri izbăviţi, să binecuvântăm pe Dumnezeu Cel în Treime lăudat, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, pentru cei bolnavi

Slăviţilor făcători de minuni şi Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, iubindu-L pe Hristos Dumnezeu din tinereţile voastre, nu numai meşteşugul doctorilor aţi învăţat, ci mai ales har neîmpuţinat al tămăduirii tuturor bolilor aţi primit de la Dumnezeu. Pentru aceasta, şi pe noi, care cădem înaintea cinstitei icoanei voastre, degrab auziţi-ne. Pe copiii care cer ajutorul vostru la învăţătură povăţuiţi-i cu rugăciunile voastre, ca, râvnind vieţuirii voastre, să afle nu numai cele pământeşti, ci mai ales să sporească în cucernicie şi în credinţa cea dreaptă. Celor ce zac de boală şi s-au deznădăjduit de ajutorul omenesc, dar aleargă la voi cu credinţă fierbinte şi rugăciune osârdnică, tămăduire dăruiţi-le cu cercetarea voastră cea milostivă şi de minuni făcătoare; aşijderea şi pe cei ce din pricina bolilor grele au căzut în trândăvire, în puţinătate de suflet şi în cârtire, cu harul cel dat vouă de Dumnezeu întăriţi-i în răbdare şi îndrumaţi-i, să priceapă sfânta şi desăvâr-

şita voie a lui Dumnezeu în ce ne priveşte şi să se facă părtaşi ai harului mântuitor al lui Dumnezeu. Pe toţi cei ce aleargă la voi cu osârdie ocrotiţi-i de bolile cele crunte, apăraţi-i de moartea năprasnică şi, cu puternica voastră mijlocire înaintea lui Dumnezeu, păziţi-i neclintiţi în dreapta credinţă şi ajutaţi-i în sporirea duhovnicească, ca împreună cu voi să se învrednicească în veacul ce va să vină a lăuda şi a slăvi Numele Cel Preasfânt şi de mare cuviinţă al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la vreme de boli molipsitoare și moarte năprasnică

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări şi al bunătăţii, Care aduci multe feluri de bătăi şi de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea şi pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, opreşte, Te rugăm, această armă ascuţită şi neaşteptată a morţii adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împuţinezi mai mult decât pe toate neamurile,

nici să ne dai spre batjocură vrăjmaşilor celor care lucrează cu mintea şi celor care lucrează cu simţurile. S-au pustiit cetăţile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfinţite şi slujbele şi frumuseţea cântărilor dumnezeieşti în bună parte au tăcut; case frumoase şi mari, după cum zice Scriptura, au pierit şi nu este cine să locuiască în ele. Frică şi cutremur a venit peste noi şi negura întunecată a acestei morţi înfricoşătoare ne-a acoperit pe toţi. Noi, cei vii şi văzuţi, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătăi înfricoşătoare; nu ne mai încredem nici în noi înşine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul şi rana morţii şi, înainte de moarte, cumplit de frica morţii murim. Aceasta este plata răutăţii noastre; acesta este sfârşitul cel cuvenit faptelor noastre viclene şi necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptăţii şi ale călcării noastre de jurământ; acest şarpe cu trei capete, înfigând în noi dinţii săi cei veninoşi, ne-a adus această stricăciune şi această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minţii să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsat de greutatea cugetului ca de nişte obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul şi, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica aşezământul

Tău, ca să nu fim lipsiţi de vremea pocăinţei şi a întoarcerii noi, ticăloşii. Ştim că şi această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăinţă şi de multe ori minţind, ne-am osândit spre tăiere, ca şi smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare ca un lucrător Iubitor de oameni Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu; Cel care ai poruncit ca de şaptezeci de ori câte şapte să iertăm păcatele fraţilor; Care poţi din pietre tari şi neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Ţie sunt cu putinţă toate cele ce sunt la oameni cu neputinţă, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca şi prin noi în neam şi în neam să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă Rugăciune la vreme de boli molipsitoare şi moarte năprasnică

Am greşit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare şi făgăduinţele noastre cele sfinţite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic şi înaintea îngerilor şi a oamenilor; ne-am lepădat de Înfricoşătorul Sânge al legii prin care ne-am sfinţit, socotindu-L lucru de nimic şi înjosind

harul Duhului şi nebăgând în seamă înfierea cea înfricoşătoare şi mai presus de fire. Toată Scriptura şi legea cea dumnezeiască şi învăţătura cea insuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deşert şi vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloşii, purtăm numai cu numele şi în vorbe cinstita Evanghelie şi adevăratul creştinism. Mâinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea şi lăcomia; picioarele au fost grabnice şi îndrăzneţe spre toată nedreptatea şi răutatea, gata a merge şi a călca partea fraţilor şi a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni şi al cuvintelor, organ de toată ruşinea şi vorba nebunească, de călcare de jurământ şi de clevetire. Ochii noştri şi toate simţirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare şi de toată necurăţia. Mintea, care împărăţeşte în noi, adică sămânţa cea dumnezeiască, am înjosit-o, şi mădularele Tale, Hristoase, le-am făcut mădulare ale desfrânării şi, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locaşuri de stricăciune şi de necurăţie. Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloşii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulţimea facerilor Tale de bine nebuneşte am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vreme ce nici prin cele bune ale noastre şi nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, pe dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare

dreaptă şi bătaie; dar nu cu iuţimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepseşti pe noi, Doamne. Ţie Unuia am greşit, dar Ţie Unuia ne şi închinăm şi cu inimă umilită aducem Ţie mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne; opreşte bătaia cea pe dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulţimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătăţii Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutăţii noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameşi şi pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloşii, şi în Împărăţia Cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primeşte-ne şi pe noi, care ne mărturisim şi cădem înaintea Ta, Stăpâne, deşi suntem departe de întoarcerea şi de curata pocăinţă a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să împlinească lipsa, şi mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiţi cu totul. Îndurare şi milostivire care Te îmblânzeşte pe Tine ai Crucea şi moartea cea de bunăvoie, pe care ai răbdat-o pentru noi, nemulţumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioşilor, sângele mucenicilor şi, mai înainte de toate, ai nădejdea şi mântuirea cea de obşte a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu

iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum şi de chinul cel veşnic ce va să fie ne izbăveşte pe noi. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună eşti binecuvântat, şi ale Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru izbăvirea de depresie și de feluritele boli sufletești

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, vino şi mă vindecă şi pe mine, netrebnicul robul Tău. M-am îndepărtat de Tine, am rănit bunătatea şi iubirea Ta. Păcătuit-am la cer şi înaintea Ta, toată fărădelegea am săvârşit-o, arătatu-m-am lipsit de toată virtutea şi sănătatea sufletului şi a trupului. Slăbănogit-a trupul meu, umplutu-s-a de răutăţi sufletul meu, slăbit-a duhul meu. Stricatu-s-a voia mea, toate se înăbuşă şi suferă înlăuntrul meu, coborâtu-m-am până în iadul cel mai de jos. Izbăveşte-mă, Doamne, de apăsarea şi durerea sufletească, şi de greutatea inimii care mă stăpâneşte cu dreptate. Săvârşit-am tot felul de păcate care mă războiesc, care fac chinul meu de nesuferit. Miluieşte-mă, Doamne, că eu singur sunt vinovat pentru această pustiire şi pieire a sufletului şi a trupului meu. Stăpânitu-m-a iubi-

rea de sine, înrobitu-m-a nepurtarea de grijă, nimicitu-m-a lenevirea! Iartă-mă, Doamne, şi vindecă netrebnicul meu suflet. Depărtează de la mine pe duhul cel rău care face de nesuferit sufocarea sufletului şi a trupului meu. Ţine departe de mine greutatea cea apăsătoare din inima mea. Slobozeşte-mi sufletul şi trupul de toată nepăsarea, întristarea, plecarea spre păcatul firii, mâhnirea, deznădejdea, nepăsarea, nesimţirea, disperarea şi amorţirea cea aducătoare de moarte, căci eu de bunăvoie am adus în sufletul meu toate acestea. Iartă-mi, Doamne, mărimea păcatelor, vindecă mulţimea patimilor mele! Ajută-mă ca să nu Te întristez vreodată din pricina patimilor care stăpânesc netrebnicul meu suflet. Ridică de la mine laţul cel greu al păcatului, îndepărtează mereu pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. Împacă viaţa şi sufletul meu, Doamne! Curăţeşte-mă de toată întinăciunea sufletului şi a trupului, ca să pot scăpa de duhurile viclene care mi se fac mie întuneric şi beznă, deznădejde şi chin. Ridică-mă din patul durerii şi din aşternutul răutăţii. Apăsarea şi frica şi robia gândurilor îndepărtează-le de la mine! Doamne, facă-Se voia Ta după cum doreşti. Bunăvoinţa bunătăţii Tale să zdrobească pe vrăjmaşii mei şi pe omul cel vechi cu patimile şi cu poftele lui. Fie, Doamne, voia Ta spre mine, încât,

bucurându-mă şi veselindu-mă, să Te urmez fără tristeţe, cu faţa veselă şi să Te slăvesc, să-Ţi cânt şi să Te binecuvântez întru toţi vecii. Vino şi întăreşte-mă cu puterea Ta proniatoare, ca să Te preaslăvesc şi să-Ţi cânt Ţie, Domnului preamilostiv, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt întru toţi vecii. Tu eşti Apărătorul meu, împreună cu Preamilostivul Tău Părinte şi cu Mângâietorul Tău Duh, în întristările care mă cuprind în toate zilele vieţii mele. Miluieşte şi iartă, Doamne, sufletul şi trupul meu cel apăsat şi plin de răutate. Tu eşti Bucuria şi Lumina, Învierea şi Viaţa, Primăvara şi Paştele desfătării noastre. Tu ai zis: *„Nu Mă voi depărta de la tine, nici nu te voi părăsi”*, Tu, Cel Care Te-ai pogorât până la „vistieriile iadului”, căutând oaia cea pierdută, adică pe mine. Miluieşte-mă, Doamne, pentru rugăciunile Preacuratei, Preabinecuvântatei Maicii Tale, bucuria noastră a tuturor oamenilor şi a tuturor sfinţilor. Amin.

Rugăciunea bolnavului pentru cei ce-l îngrijesc

Doamne, Dumnezeule al milei şi al îndurărilor, trimite harul Tău cel sfinţitor peste doctorii care mă îngrijesc şi peste ajutoarele lor, acoperindu-i cu harul Tău ca un Bun şi Iubitor de oameni. Călăuzeşte-i Tu, Doamne, în tot ceea ce vor să facă spre binele meu. Să nu sufăr cum a suferit femeia care avea curgere de sânge de

doisprezece ani, fără a primi ajutor de la doctori, ci să primesc vindecarea de bolile mele. Să nu se adauge durere peste durerile mele, din nepriceperea lor sau din lucrarea celui rău, ci să dobândesc sănătatea mult dorită. Nu în mâinile lor este viaţa mea, Iubitorule de oameni, ci în mâinile Tale. Mă aflu, Doamne, ca cel căzut între tâlhari, din pricina suferinţei care mă apasă. Răsplăteşte, Dumnezeule, tot binele pe care mi-l fac doctorii, dăruindu-le înţelepciune, sănătate trupească şi sufletească şi tot lucrul bun pe care ei îl cer de la Tine. Răsplăteşte, Dumnezeul nostru, toată dragostea pe care mi-o arată fraţii mei în Hristos care mă cercetează, înmulţind binecuvântările Tale în casele lor. Să fie pentru ei boala mea prilej de a lucra cele bune, ca să se vădească astfel în inimile lor iubirea pe care ai cerut-o celor ce Te urmează. Nu este poruncă mai mare decât porunca de a Te iubi pe Tine şi de a-i iubi pe semenii noştri. Întăreşte-mă, Dumnezeule preaslăvite, ca văzând iubirea pe care mi-o arată să mă rog ca nici unul din ei să nu cadă în cursele vrăjmaşului, şi să meargă cu toţi pe calea mântuirii. Doamne, Dumnezeule al părinţilor noştri, dacă norii deznădejdii şi ai singurătăţii se vor abate asupra sufletului meu, atunci trimite-mi Tu fraţi care să mă cerceteze şi să mângâie sufletul meu. Ca văzând grija lor pentru mine, păcătosul, să Îţi

mulţumesc Ţie, Celui Care prin pronia Ta cea dumnezeiască porţi de grijă robilor Tăi, şi să Te laud şi să Te slăvesc în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de mulţumire pentru însănătoşire

De binefacerile Tale ca un rob nevrednic învrednicindu-mă, mulţumire Îţi aduc Ţie, Dumnezeule al îndurărilor şi a toată milostivirea, că nu ai trecut cu vederea cererile mele, ci mi-ai arătat iubirea Ta de oameni. Grele au fost încercările prin care am trecut, şi teama m-a cuprins că nu voi şti să le stau împotrivă. Ştiam că neputinţa mea este mare, dar m-ai făcut să simt că mai mare este dragostea Ta faţă de tot omul care Te cheamă în ajutor. Preadulce Iisuse, aşa cum ai împlinit cererile mele, aşa întăreşte-mă să împlinesc şi eu poruncile Tale cele sfinte. Precum nu ai şovăit a tămădui trupul meu, aşa nu şovăi a curăţi şi sufletul meu de toată întinăciunea. Căci ce folos voi avea dacă trupul va avea sănătate, dar sufletul va fi cuprins de boală? Sau ce folos voi avea dacă până la sfârşitul vieţii pământeşti trupul meu nu va cunoaşte boala, dacă după Înviere va fi pradă durerilor? O, să nu-mi pun nădejdea în sănătatea trupului, ca să nu fiu ruşinat. Căci cine se laudă cu sănătatea poate fi smerit de Dumnezeu prin amară suferinţă. Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda decât în numele Tău, Doamne, Dumnezeul meu. Îndrăznesc să Te rog, Preabunule

Doamne, ca ori de câte ori furtuna încercărilor se va abate asupra sufletului meu, să mă ajuţi aşa cum m-ai ajutat şi de data aceasta. Pentru că în afară de Tine nu pot afla izbăvire. Mulţumindu-Ţi iar şi iar pentru facerile Tale de bine, pentru cele arătate şi cele ascunse, Te rog ocroteşte cu harul Tău pe tot poporul binecredincios, pe toţi cei ce iubesc Biserica Ta şi defăimează învăţăturile pierzătoare de suflet, ca să Te lăudăm şi să Te slăvim în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la vreme de ispită

Doamne, Doamne, Cel ce ai îngăduit diavolului să ispitească în Rai pe strămoşii noştri Adam şi Eva, spre a le încerca ascultarea şi supunerea; Cel ce, de asemenea, ai îngăduit diavolului să ispitească cu îngrozire şi cu grele suferinţe pe dreptul Iov, robul Tău, pentru ca şi mai lămurit să se vădească virtuţile şi credinţa lui întru Tine; Cel ce ai dat îngăduinţă satanei să se apropie cu ispitire de Însuşi Fiul Tău, spre a-L îmbia şi a-L momi cu poftele şi deşertăciunile acestei lumi, pentru ca, înfrânt şi ruşinat, acest duh blestemat să audă din gura Mântuitorului lumii cuvintele: *„Mergi înapoia Mea, satano, căci scris este: Domnului Dumnezeului Tău să te închini şi numai Lui Unuia să-I slujeşti”*; Cel ce tuturor Drepţilor şi Sfinţilor Tăi le-ai dat vremi de ispitire şi de grele îndoieli, pentru ca, prin ele lămurindu-se, să iasă şi să rămână şi mai întăriţi în

credința, în nădejdea, în dragostea și în supunerea cea către Tine; Însuți, Atotputernice și Preabunule Stăpâne, ajută-mi și mie în această clipă grea, când duhul satanei îmi tulbură mintea cu îndoieli și cu îmboldiri, și când viclene amăgiri îmi frământă inima și sufletul; arată-mi, Milostive, adevărul și calea Ta cea dreaptă, pentru ca, biruind uneltirile lui de acum, să mă pot bucura de cuvintele Apostolului Tău Iacov, ce zice: *„Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El”*. Dăruiește-mi, Stăpâne, inimă curată și credință tare, pentru ca în aceste clipe să pot cânta dimpreună cu proorocul Tău David: *„Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți zic sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui! Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea, și Cel ce înalți fruntea mea! Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui! A Domnului este mântuirea și peste tot poporul Tău binecuvântarea Ta”*. Amin.

Rugăciune pentru lume a Sfântului Siluan Athonitul

Doamne, îndreptează-ne, precum o mamă duioasă își îndreptează copiii săi mici.

Dă fiecărui suflet să cunoască bucuria mântuirii Tale și puterea ajutorului Tău.

Dă ușurare sufletelor chinuite ale poporului Tău și

pe noi, pe toți, ne învață prin Duhul Sfânt, să Te cunoaștem pe Tine.

Se chinuiește sufletul omenesc pe pământ, Doamne, și nu poate să se întărească cu mintea întru Tine, pentru că nu Te cunoaște pe Tine, nici bunătatea Ta.

Mintea noastră este întunecată de grijile lumești și nu putem pricepe bunătatea dragostei Tale. Tu ne luminează.

Milostivirii Tale toate îi sunt cu putință.

Tu ai spus în Sfânta Evanghelie, că morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia. Așa fă acum: ca sufletele noastre moarte să audă glasul Tău și să învie, întru bucurie.

Rugăciunea pentru lume a Sfântului Paisie Aghioritul

Dumnezeul meu, să nu-i părăsești pe robii Tăi care trăiesc departe de Biserică; dragostea Ta să-i aducă pe toți lângă Tine.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de cancer.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de boli ușoare sau grave.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de infirmități trupești.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de infirmități sufletești.

Pomenește, Doamne, pe conducătorii țărilor și ajută-i să conducă creștinește.

Pomeneşte, Doamne, pe copiii care provin din familii cu probleme.

Pomeneşte, Doamne, pe familiile care au probleme şi pe cei divorţaţi.

Pomeneşte, Doamne, pe orfanii din toată lumea, pe toţi cei îndureraţi şi nedreptăţiţi în această viaţă, pe văduvi şi pe văduve.

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei întemniţaţi, pe anarhişti, pe narcomani, pe ucigaşi, pe făcătorii de rele, pe hoţi, luminează-i şi ajută-i să se îndrepteze.

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei înstrăinaţi.

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei care călătoresc pe mare, pe uscat şi prin aer, şi-i păzeşte.

Pomeneşte, Doamne, Biserica noastră, pe slujitorii sfinţiţi ai Bisericii şi pe credincioşi.

Pomeneşte, Doamne, toate frăţiile monahale, pe stareţi şi pe stareţe, pe monahi şi pe monahii.

Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi care sunt în vreme de război.

Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi care sunt prigoniţi.

Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi care sunt precum păsările vânate.

Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi care şi-au lăsat casele şi serviciile lor şi se chinuiesc.

Pomeneşte, Doamne, pe săraci, pe cei fără casă şi pe refugiaţi.

Pomeneşte, Doamne, toate popoarele, să le ţii în

braţele Tale, să le acoperi cu Sfântul Tău Acoperământ, să le păzeşti de orice rău şi de război. Şi iubita noastră ţară, zi şi noapte să o ţii la sânul Tău, să o acoperi cu Sfântul Tău Acoperământ, să o păzeşti de orice rău şi de război.

Pomeneşte, Doamne, familiile chinuite, părăsite, nedreptăţite, încercate şi dăruieşte-le lor milele Tale cele bogate.

Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi care suferă de tot felul de boli sufleteşti şi trupeşti.

Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi care ne-au cerut nouă să ne rugăm pentru ei. Amin.

Rugăciunea pentru neam a Părintelui Gheorghe Calciu

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, venim la Tine, Doamne, cu pocăinţă şi durere în inimi, să ne rugăm pentru poporul nostru românesc. Ascultă cererea noastră, intră Doamne, ca un Împărat Ceresc în ţara noastră şi în neamul nostru şi-l scapă Iisuse, de uneltirile vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi. Că prigoneşte vrăjmaşul sufletul neamului românesc şi viaţa lui o calcă în picioare. Făcutu-l-a să locuiască în întuneric ca morţii cei din veacuri, şi sufletul lui este mâhnit de moarte. Că l-au trădat cei puşi de Tine să-l conducă şi au uitat că Tu ai spus că cel ce vrea să fie întâiul, să slujească tuturor. Şi ei au ştiut acest lucru, dar s-au trufit, au uitat de poporul Tău, l-au

asuprit şi l-au jefuit, l-au vândut altor neamuri şi au călcat poruncile Tale, iar pământul acesta, pe care l-ai dat neamului românesc pe veci, l-au înstrăinat. Dar poporul acesta Te slăveşte, Doamne, nu numai cu buzele ci şi cu inima. Adu-Ţi aminte de el pentru cei ce Te cunosc pe Tine, pentru monahii şi monahiile care zilnic se roagă pentru el şi pentru rugăciunea noastră de astăzi, chiar dacă suntem nevrednici de mila Ta. Pentru că toţi ne-am abătut, toţi am făcut nelegiuire, şi ierarhii, şi preoţii şi credincioşii. Nu mai este nici unul care să facă dreptate, nu mai este nici unul! Ci încetează Doamne, bătaia Ta împotriva poporului românesc. Adu-Ţi aminte, Iisuse, de fraţii noştri care sunt în afara ţării, în exil sau vânduţi odată cu teritoriile cedate, şi-i miluieşte pe ei. Reunifică poporul Tău. Repune-l în cinstea pe care a avut-o la Tine mai înainte, iartă-i păcatele săvârşite, apostaziile, răutăţile, îndemnurile la desfrânare, la neiertare şi la răzvrătire împotriva Ta. Rugători aducem pentru noi pe Maica Ta cea Sfântă, Pururea Fecioara Maria, Puterile Cereşti, pe Sfinţii Tăi Apostoli, pe mucenicii neamului nostru şi pe toţi mucenicii, sfinţii şi cuvioşii care au slujit Ţie cu credinţă curată. Adu-Ţi aminte, Stăpâne, de toţi cei care s-au jertfit pentru Cruce, Biserică şi Neam; adu-Ţi aminte de sângele lor care s-a vărsat şi pune-l pe acesta în balanţa iertării noastre. Redă

poporului nostru pământul care l-a păzit cu grijă şi credinţă prin veacuri, redă-i bisericile şi mănăstirile vândute, redă-i pacea văzduhului şi îmbelşugarea roadelor pământului, stăpânirea de sine, demnitatea lui creştină şi naţională de altădată, conducători buni şi cinstiţi, neasupritori, nemincinoşi şi nelacomi, redă-i arhierei vrednici de Tine, Iisuse Mare Arhiereu, preoţi dăruiţi Bisericii şi Neamului, credincioşi misiunii lor, adevăraţi secerători, aşa cum Îi vrei Tu, Milostive. Auzi-ne Doamne întru îndurarea Ta! Nu intra Stăpâne la judecată cu robii tăi, ci întoarce-Ţi iar privirea spre noi şi ne ridică din păcat cu dreapta Ta cea mântuitoare. Şi trecând prin patimile toate, curăţaţi prin suferinţă, să ajungem şi la Sfânta Ta Înviere Iisuse slăvindu-Te pe Tine împreună cu Tatăl şi Duhul Sfânt, acum şi pururi şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul la vreme de secetă

Te cinstim pe tine Sfinte proorocule al lui Dumnezeu, Ilie, căci pentru râvna ta întru slava Domnului Atotţiitorul, neputând răbda să vezi închinarea la idoli şi nelegiuirea fiilor lui Israel, l-ai înfruntat pe regele Ahab, călcătorul de lege şi pentru pedepsirea acestora prin rugăciune ai cerut de la Dumnezeu foamete de trei ani pe pământul lui Israel, spre a-l îndepărta de idolii

netrebnici, pentru ca să se lase de fărădelegi şi de nedreptăţi, să se întoarcă spre Unul adevăratul Dumnezeu şi spre împlinirea sfintelor Sale porunci. În timp de foamete, preaminunate, ai hrănit pe văduva din Sarepta, iar pe fiul ei cel mort, prin rugăciune l-ai înviat. După trecerea timpului de foamete proorocit, ai adunat pe Muntele Carmelului poporul israelit învechit în păcătoşenie şi lepădare de Dumnezeu şi prin rugăciune foc din cer ai dobândit peste jertfa ta, cu această minune întorcând pe Israel către Domnul. Pe proorocii cei mincinoşi ai lui Baal i-ai ruşinat, iar după aceea, prin rugăciune, cerul iarăşi l-ai deschis şi ploaie multă pe pământ ai dobândit, iar pe credincioşii din Israel i-ai umplut de bucurie. Către tine, preafericitul Domnului Ilie, cu umilinţă alergăm, noi păcătoşii şi smeriţii, chinuiţi de arşiţă şi secetă: Mărturisim că nu suntem vrednici de mila şi de harul lui Dumnezeu; mai curând suntem vrednici pe dreptate de ameninţarea aspră a mâniei Lui cu tot felul de rele boli, necazuri şi jale. Căci n-am umblat în frică de Dumnezeu, pe calea poruncilor Lui, ci în poftele desfrânării inimilor noastre, şi tot felul de greşeli fără de număr am săvârşit. Fărădelegile noastre ne-au întunecat mintea şi nu suntem vrednici a ne arăta în faţa Domnului şi a privi la cer. Mărturisim că şi noi ca şi vechiul Israel, ne-am îndepărtat de Domnul Dumne-

zeul nostru prin fărădelegile noastre, şi deşi nu ne închinăm lui Baal şi altor idoli netrebnici, însă prin robia patimilor şi prin poftele noastre slujim idolului; prin patima îmbuibării şi a poftelor slujim idolului lăcomiei şi al trufiei, idolului mândriei şi al îngâmfării şi mergem pe urmele împotrivirii faţă de Dumnezeu prin năravuri rele şi slujim duhului pierzător al veacului. Mărturisim, că pentru aceea s-a închis cerul şi s-a făcut ca arama, fiindcă s-au închis inimile noastre în faţa milei şi iubirii adevărate faţă de aproapele nostru. Pentru aceea pământul s-a uscat şi s-a făcut neroditor, fiindcă nu aducem Domnului nostru roadele faptelor bune. De aceea, nu ne dă ploaie şi rouă, fiindcă nu avem lacrimi de umilinţă şi rouă dătătoare de viaţă a cugetului către Dumnezeu. De aceea s-au vestejit toate bucatele şi toată iarba câmpului deoarece s-a uscat în noi tot gândul cel bun. De aceea s-a întunecat văzduhul pentru că mintea noastră s-a întunecat de gânduri rele, iar inima noastră s-a întinat de poftele fărădelegii. Mărturisim că şi ţie, proorocul Domnului suntem nevrednici a ne ruga. Căci tu, om fiind, asemănându-te nouă prin patimi, cu viaţa ta asemenea îngerilor te-ai făcut şi ca unul fără trup ai fost înălţat la cer; iar noi prin faptele şi gândurile noastre ruşinoase, sufletul nostru deopotrivă trupului l-am făcut. Tu prin post şi priveghere i-ai minunat pe

îngeri şi pe oameni, iar noi ne-am făcut robi necumpătării şi poftelor. Tu râvneai la slava lui Dumnezeu, noi însă, ne depărtăm de slăvirea Domnului şi Creatorului nostru şi ne ruşinăm a mărturisi preamărit numele Lui. Tu ai stârpit necinstea şi deprinderile rele, iar noi ne robim năravurilor lumii potrivnice Domnului mai vârtos decât poruncilor Lui şi a rânduielilor Bisericii. Şi câte păcate şi nedreptăţi n-am săvârşit noi păcătoşii! Prin păcatele noastre am istovit îndelunga răbdare a Domnului. Pentru toate acestea dreptul Judecător S-a mâniat pe noi şi în mânia Lui ne-a pedepsit. Deci, cu îndrăzneala mare faţă de Dumnezeu şi nădăjduind în iubirea ta faţă de neamul omenesc, cutezăm a te ruga, mărite proorocule. Milostiv fii faţă de noi nemernicii şi nevrednicii, roagă pe Atotbunul Dumnezeu să nu se mânie pe noi până în sfârşit, ca să ne piardă pentru fărădelegile noastre, ci să ne trimită pământului însetat ploaie îmbelşugată şi curată şi să ne dăruiască roadă bogată şi buna întocmire a văzduhului; mijloceşte mila Împăratului ceresc, dar nu pentru noi păcătoşii şi nevrednicii, ci pentru aleşii robii Lui care nu şi-au plecat genunchii în faţa lui Baal al lumii acesteia, pentru blândeţea şi curăţia copiilor, pentru dobitoacele cele necuvântătoare şi pentru păsările cerului, care îndură din pricina fărădelegilor noastre şi pier de foame, de arşiţă şi de

sete. Dobândeşte pentru noi prin rugă-ciunile tale bineplăcute lui Dumnezeu: duhul pocăinţei şi al smereniei, duhul blândeţii şi al înfrânării, al iubirii, al răbdării, al temerii de Dumnezeu şi al bunei cinstiri, ca astfel, întorcându-ne de la căile necinstei la calea cea dreaptă a faptelor bune, să umblăm în lumina poruncilor Domnului şi să ajungem la bunurile făgăduite nouă, binecuvântând pe Cel fără de început Dumnezeu-Tatăl, pe iubitorul de oameni Unul-Născut Fiul Său şi pe sfinţitorul Duh Preasfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la vreme de trăsnete, fulgere, grindină sau cutremur

Doamne, Dumnezeule, Cel ce de bunăvoia Ta ai adus toate dintru nefiinţă întru fiinţă, şi cu puterea Ta păstrezi făptura, chiverni-sind lumea cu purtarea Ta de grijă; Tu, Care din patru stihii ai aşezat făptura şi cu patru vremi ai încununat curgerea anului, fii binecuvântat! Că de Tine se cutremură toate puterile îngereşti, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te slăveşte luna, Ţie se supun stelele, pe Tine Te ascultă lumina, de Tine se îngrozesc adâncurile, Ţie slujesc izvoarele, Tu ai întins cerul ca un cort, Tu ai întărit pământul pe ape, Tu ai îngrădit marea cu nisip, Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Cel ce porunceşti norilor şi umbli pe aripile vântului; Cel ce cauţi spre pământ şi-l

faci de se cutremură; Cel ce Te atingi de munţi, şi ei fumegă. Tu eşti Cel ce odinioară într-un nor gros, înconjurat de fulgere şi tunet, Te-ai arătat lui Moise pe muntele Sinai; Tu, în vremea lui Avraam şi a lui Lot, ai trimis din cer ploaie de foc şi pucioasă şi pentru fărădelegile lor nenumărate, cetăţile Sodoma şi Gomora le-ai stricat. Mărturisesc dar atotputernicia Ta şi, cu umilinţă plecându-mi genunchii, îndrăznesc a Te ruga: Îndură-Te de noi, păcătoşii şi nevrednicii, şi nu lăsa ca, pentru fărădelegile noastre cele mari, zidirea şi făpturile Tale să fie înghiţite de pieire! Toate vietăţile aşteaptă de la Tine să le dai hrană la bună vreme; dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi; dar întorcându-Ţi Tu faţa, toate se vor tulbura şi se vor sfârşi şi în ţărâna lor se vor întoarce. Aşa Doamne, milostiveşte-Te spre noi şi fă ca arătarea puterilor Tale nesfârşite să nu ne fie nouă spre osândă şi pieire, ci spre îndreptare şi zidire, ca să cunoaştem că Tu eşti singur Dumnezeu adevărat, mult-Milostiv şi mult-Îndurat. Dă-ne aşadar să păstrăm pururea neschimbată această cunoaştere; întăreşte-ne voinţa de a păzi în toată vremea poruncile Tale. Toarnă, Bunule, în inimile noastre simţirea dumnezeiască a dragostei frăţeşti către toţi semenii noştri, pentru ca, iubindu-ne cu adevărat unii pe alţii, toţi să Te mărturisim pe Tine,

Dumnezeu cel întreit în feţe. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru ocrotirea de grindină

Doamne atotputernice, Stăpânitorul şi Dumnezeul nostru, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, ştim că am greşit la cer şi înaintea Ta, şi am mâniat bunătatea Ta, şi am pornit certarea Ta spre noi, şi suntem vrednici de cea mai cumplită certare a Ta. Însă, ştiind iubirea Ta de oameni, că, precum Îţi este slava, aşa şi bunătatea şi milostivirea, cădem cu umilinţă la marea Ta milostivire şi Te rugăm pe Tine, Cel ce nu vrei moartea păcătoşilor, îmblânzeşte-Ţi şi-Ţi întoarce groaznica Ta mânie de la noi, credincioşii robii Tăi, şi nu ne pierde cu dreapta Ta mânie, întru fărădelegile noastre. Opreşte, Doamne, şi stinge focul mâniei Tale, pornit asupra noastră; iar norii cei întunecaţi, cu grindină stricătoare, risipeşte-i degrab şi-i goneşte la munţi şi-n locuri pustii, unde nu este vieţuirea robilor Tăi. Iar nouă, slugilor Tale, ne trimite ploaie lină şi curată, numai cât este pentru trebuinţa şi roada pământului nostru şi spre folosul poporului Tău. Aşa Stăpâne, Doamne, cu puterea dumnezeirii Tale, porunceşte degrabă văzduhului să stea întru linişte şi să se arate senin, curat, vesel şi cu strălucire de

soare, ca, bucurându-ne şi mulţumindu-Ţi, să Te slăvim pe Tine, Preabunule Dumnezeul nostru. Că bun şi iubitor de oameni eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea celui prigonit de oameni a Sfântului Ignatie Briancianinov

Îţi mulţumesc Ţie, Domnul şi Dumnezeul meu, pentru toate cele ce se săvârşesc asupra mea! Îţi mulţumesc Ţie pentru toate suferinţele şi ispitele pe care Tu mi le-ai trimis spre curăţirea şi vindecarea sufletului şi a trupului meu, care au fost pângărite şi rănite de păcate! Miluieşte şi mântuieşte acele unelte pe care le-ai folosit pentru lecuirea mea, pe acei oameni care mi-au adus jigniri. Binecuvântează-i pe ei în veacul de acum şi în cel ce va să fie! Socoteşte-le lor drept virtute ceea ce au făcut pentru mine! Dă-le lor dintru vistieriile Tale cele veşnice răsplată îmbelşugată. Ce Ţi-am adus eu Ţie? Oare vreo jertfă bineplăcută? Eu Ţi-am adus doar păcate, doar călcări ale dumnezeieştilor Tale porunci. Iartă-mă, Doamne, iartă-mă pe mine, cel vinovat înaintea Ta şi înaintea oamenilor! Iartă-mă pe mine, cel fără de răspuns! Dăruieşte-mi să mă încredinţez şi întru adevăr să cunosc că sunt păcătos! Dăruieşte-mi să mă lepăd de îndreptăţirile cele înşelătoare! Dăru-

ieşte-mi pocăinţă! Dăruieşte-mi blândeţe şi smerenie! Dăruieşte-mi dragoste către aproapele, atât către cei prin care Tu mă mângâi, cât şi către cei care mă ocărăsc! Dăruieşte-mi răbdare întru sufe-rinţele mele! Omoară-mă pentru lume! Taie de la mine voia mea cea păcătoasă şi sădeşte în inima mea voia Ta cea sfântă, ca numai pe aceasta să o împlinesc cu faptele, cu cuvintele, cu gândurile şi cu simţurile mele. Ţie Ţi se cuvine slavă pentru toate! Ţie Unuia Ţi se cuvine slavă! Singura mea avere este ruşinarea feţei şi tăcerea buzelor! Stând înaintea feţei Judecăţii Tale întru stricăcioasa mea rugă-ciune, nu găsesc întru mine nici un lucru vrednic, ci din toate părţile sunt cuprins de mulţimea nenumărată a păcatelor mele, ca de un nor des şi ca de o pâclă, având numai această singură mân-gâiere în sufletul meu: nădejdea întru mila şi bunătatea Ta nemărginită. Amin.

Rugăciune pentru izbăvirea de vrăjmaşi

Doamne, învaţă-mă să-Ţi cunosc slava şi bunătatea. Dă-mi inimă curată şi lesne iertătoare şi căinţă pentru supărările ce-am făcut altora. Fă să am dragoste creştinească şi să pot răbda cu pace toate necazurile ce-mi vin din partea lor, făcând porunca Ta. Mă făgăduiesc să nu mai fac rău celor ce-mi fac rău; pe cei ce mă blestemă, îi voi binecuvânta. De va flămânzi vrăjmaşul, îi voi

da pâine; iar de va înseta, îl voi adăpa. De va cădea, îl voi ridica şi de se va rătăci, îl voi povăţui. Doamne, eu nu sunt decât om neputincios. De aceea, ajută-mă cu darul Tău să fiu statornic în poruncile Tale. Trimite binecuvântările Tale peste vrăjmaşii mei şi întoarce inima lor cu dragoste asupra mea. Alungă suferinţele şi neodihna ce-mi vin de la ei şi ne împacă pe noi. Dă-ne pacea Ta, Doamne, ca să putem vieţui pe pământ cu pace, cu bucurie, şi să-Ţi zicem în unire, cu faţă senină şi cu inimă curată: *„Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri”*. Că Ţie se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea în veci. Amin.

Rugăciune pentru vrăjmaşi

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut din Tatăl, mai înainte de veci, Care de bună voie ai primit moarte pe Cruce pentru mântuirea neamului omenesc şi ca un mieluşel fără de glas împotriva celui ce-l înjunghie, aşa nu Ţi-ai deschis gura; căci pe Cruce fiind răstignit între cei doi tâlhari şi batjocoririle de la cei potrivnici primind, spre cer Ţi-ai ridicat ochii şi cu bunătate Te-ai rugat: *„Părinte, iartă-le lor, că nu ştiu ce fac”*. Tu, Doamne, ne-ai învăţat să nu stăm împotriva celui rău şi ai zis: *„De te va lovi cineva peste obrazul cel drept, întoarce-i şi pe cel stâng”*. Asemenea Tu ne-ai poruncit zicând: *„Iubiţi pe vrăj-*

maşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă vatămă şi vă prigonesc, ca să fiţi fii ai Părintelui vostru Cel din ceruri, căci El răsare soarele Său peste cei buni şi peste cei răi, şi plouă peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi". Tu Însuţi întru tot bunule Împărate, caută la mine nevrednicul robul Tău, şi dă-mi tărie, ca să nu mă mânii împotriva vrăjmaşului meu şi să nu-i întorc lui loviturile cu răzbunare, căci *„numai al Meu este a răzbuna, grăieşte Domnul"*; iar nouă, făpturilor celor după chipul şi asemănarea Ta, ne-ai poruncit Tu Însuţi *„ca să nu apună soarele peste mânia voastră"*, şi daruri la sfintele Tale altare să nu ducem până nu ne vom fi împăcat mai întâi cu cei ce sunt în neînţelegeri cu noi! Tu deci, Care în luminoasa şi sfânta rugăciune ne înveţi să ne rugăm zicând: *„Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri"*, ajută-mi mie, Doamne, ca, potrivit cuvintelor Tale, să răsplătesc cu bine celor ce mă urăsc, celor ce mă vatămă şi celor ce mă prigonesc. Dă-le, Doamne, pacea Ta, luminează-le mintea, ca să Te cunoască pe Tine şi poruncile Tale, curăţeşte-le inima şi o îmlădie, ca să-şi vadă greşelile şi să se căiască de nedreptăţile lor! Nu-i lăsa pe ei, Doamne, în rătăcire şi în păcat! Trimite-le lor binecuvântarea Ta, ca să se întoarcă şi să se mântuiască şi să fie vii

întru Împărăţia Ta! Iar mie, Stăpâne, dăruieşte-mi duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, pentru ca în pace şi cu bucurie pururea să grăiesc către Tine unele ca acestea: *„Iartă-ne nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri”*. Amin.

Rugăciunea pentru vrăjmaşi a Sfântului Nicolae Velimirovici

Doamne, binecuvântează pe vrăjmaşii mei! Şi eu îi binecuvântez şi nu-i blestem! Vrăjmaşii m-au împins şi mai mult spre Tine, în braţele Tale, mai mult decât prietenii. Prietenii m-au legat de pământ şi mi-au răsturnat orice nădejde spre pământ. Dar vrăjmaşii m-au făcut străin faţă de împărăţiile pământeşti şi un locuitor netrebnic faţă de pământ. Precum o fiară prigonită, aşa şi eu, prigonit fiind, în faţa vrăjmaşilor, am aflat un adăpost mai sigur ascunzându-mă sub cortul Tău, unde nici vrăjmaşii, nici prietenii, nu pot pierde sufletul meu. Doamne, binecuvântează pe vrăjmaşii mei! Şi eu îi binecuvântez şi nu-i blestem. Ei au mărturisit în locul meu păcatele mele în faţa lumii. Ei m-au biciuit, când eu m-am cruţat de biciuire. Ei m-au chinuit, atunci când eu am fugit de chinuri. Ei m-au hulit, atunci când eu m-am măgulit pe mine însumi. Ei m-au scuipat, atunci când eu m-am mândrit cu mine însumi. Când eu m-am fă-

cut înţelept, ei m-au numit nebun. Când m-am făcut puternic, ei au râs de mine ca de un pitic. Când am vrut să conduc pe oameni, ei m-au împins înapoi. Când m-am grăbit să mă îmbogăţesc, ei m-au smucit înapoi cu mână de fier. Când m-am gândit să dorm liniştit, ei m-au trezit din somn. Când mi-am zidit casă pentru viaţă lungă şi liniştită, ei au răsturnat-o şi m-au izgonit afară. Într-adevăr, vrăjmaşii m-au dezlegat de lume şi mi-au prelungit mâinile până la veşmântul Tău. Binecuvântează Doamne pe vrăjmaşii mei! Binecuvântează-i şi-i înmulţeşte; asmute-i şi mai mult împotriva mea, ca fuga mea spre Tine să fie fără întoarcere; ca să se rupă nădejdea mea în oameni, ca pânza de păianjen; ca smerenia să împărăţească deplin în inima mea; ca inima mea să devină mormântul celor rele. Ca toată comoara mea să o aduni în Ceruri. Ah, de m-aş elibera odată de amăgire, care m-a încâlcit într-o mreajă cumplită a vieţii înşelătoare! Vrăjmaşii m-au învăţat să ştiu ceea ce puţini ştiu în lume: că omul nu are pe pământ vrăjmaşi afară de sine însuşi. Doar acela urăşte pe vrăjmaşi care nu ştie că vrăjmaşii nu sunt vrăjmaşi, ci prieteni severi. De aceea, Doamne, binecuvântează pe prietenii şi pe vrăjmaşii mei! Sluga blestemă pe vrăjmaşi, căci nu ştie, iar Fiul îi binecuvântează, căci ştie. Fiul ştie că vrăjmaşii nu pot să se atingă de viaţa Lui. De aceea

El păşeşte liber între ei şi se roagă lui Dumnezeu pentru aceştia. Doamne binecuvântează pe vrăjmaşii mei! Şi eu îi binecuvântez şi nu-i blestem!

Rugăciune pentru înțelegerea dumnezeieștilor cărți

Doamne, Iisuse Hristoase, deschide-mi ochii inimii ca să ascult cuvântul Tău şi să-l înţeleg pe el şi să fac voia Ta, că nevrednic sunt eu pe pământ! Să nu ascunzi de la mine poruncile Tale, ci să-mi descoperi ochii mei, ca să cunosc minunile din legea Ta. Arată-mi mie cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale. Spre Tine nădăjduiesc, Dumnezeul meu, ca Tu să-mi luminezi mintea şi gândul cu lumina înţelegerii Tale, ca nu numai să citesc cele scrise, ci să le şi fac pe ele. Ca nu spre păcat să citesc vieţile şi cuvintele sfinţilor, ci spre înnoire şi spre luminare şi spre sfinţirea şi mântuirea sufletului şi spre moştenirea vieţii veşnice. Că Tu eşti luminarea celor ce zac în întuneric şi de la Tine este toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit. Amin.

Rugăciune pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi

Străluceşte în inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea neînserată a cunoştinţei dumnezeirii Tale şi deschide ochii cugetului nostru spre cunoaşterea evangheliceştilor Tale propovăduiri; pune întru noi şi frica de

fericitele Tale porunci, ca poftele trupeşti cu totul călcându-le, viaţă duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le şi făcându-le. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi mântuirea sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de mulţumire pentru binefacerile primite de la Dumnezeu

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeule a toată milostivirea şi îndurarea, Care ai nemăsurată milă, nespusă şi neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta slavă, cu frică şi cutremur, aduc Ţie mulţumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine nevrednicul robul Tău. Te slăvesc, Te laud şi Te cânt ca pe un Domn, Stăpân şi Făcător de bine. Şi iarăşi căzând înaintea Ta, Îţi mulţumesc şi cu smerenie mă rog nemăsuratei şi negrăitei Tale milostiviri, ca şi de acum înainte să-mi dăruieşti faceri de bine, ca să sporesc în dragostea de Tine şi de aproapele meu. Izbăveşte-mă de tot răul şi necazul. Dăruieşte-mi linişte şi mă învredniceşte ca în toate zilele vieţii mele totdeauna mulţumire să-Ţi aduc şi să grăiesc şi să cânt cele preabune Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru mântuire

Dumnezeul meu, cred întru Tine şi mă rog Ţie, întăreşte-mi credinţa! Te iubesc, dar sporeşte-mi dragostea! Mă pocăiesc, dar fă-mi căinţa să prisosească! Te slăvesc ca pe întâiul meu Început! Te doresc ca pe cea mai înaltă dorinţă a mea! Îţi mulţumesc ca Binefăcătorului meu celui veşnic! Te chem ca pe puternicul meu Apărător. Dumnezeul meu, binevoieşte şi povăţuieşte-mă cu înţelepciunea Ta, călăuzeşte-mă cu dreptatea Ta, mângâie-mă cu milostivirea Ta, apără-mă cu puterea Ta. Îţi închin, o, Dumnezeule, gândurile, faptele, suferinţele mele, ca în viitor să mă gândesc la Tine, să grăiesc de Tine, să lucrez după voia Ta, să sufăr pentru Tine. Doamne, eu voiesc ceea ce voieşti Tu, pentru că Tu voieşti să mă supun voii Tale şi făgăduiesc să fac tot ceea ce voieşti Tu. Te rog, cu umilinţă, luminează-mi mintea, oţeleşte-mi voia, curăţeşte-mi trupul şi sfinţeşte-mi sufletul! Dumnezeule Preabun, ajută-mă să mă curăţesc de greşelile trecute, să biruiesc ispitele viitoare şi să lucrez cuvenitele virtuţi. Umple inima mea de dragoste pentru bunătatea Ta, de ură pentru greşelile mele, de râvnă pentru binele aproapelui şi de defăimare pentru deşertăciunile lumii. Fă-mă să fiu supus mai-marilor mei şi cu dragoste către cei mai mici, credincios prietenilor şi iertător vrăjmaşilor mei. Vino, Atotputernice, întru ajutorul meu, ca să biru-

iesc cele şapte păcate de căpetenie, care sunt pricina tuturor păcatelor. Să biruiesc adică: mândria, prin smerenie creştinească; iubirea de argint, prin milostenie; invidia, prin dragoste şi bucurie pentru binele aproapelui; desfrânarea, prin înfrânare şi curăţie; lăcomia, prin cumpătare; mânia, prin răbdare; lenea, prin bărbăţie creştinească. Asemenea să biruiesc şi toate celelalte păcate şi patimi ce izvorăsc din acestea. Şi-mi dă virtuţile creştineşti: credinţa, nădejdea şi dragostea. Dumnezeul meu, fă-mă înţelept întru lucrările mele, curajos în primejdii, răbdător în nenorociri şi smerit în propăşire. Nu mă lăsa să uit vreodată a fi cu luare aminte la rugăciuni şi în biserică, cumpătat la masă, repede la împlinirea datoriilor şi statornic în hotărâri. Doamne, insuflă-mi grija să am totdeauna conştiinţă dreaptă, înfăţişare cuviincioasă, vorbire folositoare şi purtare în bună rânduială. Dă-mi harul Tău, ca să mă deprind a-mi stăpâni totdeauna patimile, a mă învrednici de darurile Tale, a păzi legea Ta şi a dobândi mântuirea. Dumnezeul meu, fă să cunosc cât de mici sunt bunătăţile pământeşti şi cât de mari sunt cele cereşti, cât de scurt este timpul acestei vieţi şi cât de nemărginită este veşnicia. Ajută-mi să fiu întotdeauna gata de moarte şi să mă cutremur de judecata Ta, să scap de chinurile cele veşnice şi să dobândesc raiul prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Rugăciune pentru izbăvirea de moarte năprasnică

Cel Ce nu voieşti moartea păcătoşilor, ci să se întoarcă şi să fie vii, caută cu milostivire spre mine, Iubitorule de oameni, şi izbăveşte-mă de spaimele şi chinurile morţii. Să nu intru la judecată pentru fărădelegile mele, Doamne, ci să văd cum opreşti sabia Ta cea înfricoşătoare care în chip nevăzut, înainte de vreme, este ridicată deasupra mea. Adu-Ţi aminte de îndurările şi milele Tale cele din veac, iar păcatele tinereţii şi ale neştiinţei şi ticăloşiei mele nu le pomeni. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea suferi? Că tot omul este praf şi ţărână şi nimeni nu se poate mândri în faţa Ta. Adu-Ţi aminte, Doamne, că trup sunt, duh ce iese şi nu se mai întoarce, şi cu milostivire opreşte mânia Ta cea cu dreptate pornită asupra mea. Doamne, Cel Ce stăpâneşti moartea şi viaţa, nu mă da pe mine morţii şi întunericului; că nu morţii Te vor lăuda pe Tine, ci cei pe care îi ţii în viaţă prin harul Tău. Nu eu să pier, Doamne, ci să piară răutatea din mine. Nu eu să mor, Doamne, ci cugetele mele păcătoase. Prelungeşte-mi vremea pocăinţei, că umbra morţii m-a împresurat şi a umplut de spaimă sufletul meu. Nu Îţi cer zile multe în care să mă îndulcesc cu plăceri trecătoare, ci Îţi cer vreme de pregătire de clipa morţii. Că îngerul păzitor nu mă va ajuta cu nimic dacă voi muri nepocăit. Pe Tine Te rog, Cel Ce ai biruit moartea, îndreptează de acum înainte

viața mea, ca să fie bineplăcută înaintea Feței Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, învață-mă să duc o viață curată și sfântă, o viață în care să fiu de folos semenilor mei și în care să slăvesc Numele Tău cel sfânt, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru bunul sfârșit al vieții

Doamne, Iisuse Hristoase, Cel ce vrei ca toți oamenii să se mântuiască și nimeni să nu piară și Căruia totdeauna cu nădejde de îndurare ne rugăm, Cel ce însuți cu glasul Tău cel dumnezeiesc ai zis: *„Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, va fi vouă”*, cu inimă umilită și cu lacrimi fierbinți căzând înaintea Ta, mă rog ca, pentru Numele Tău cel Sfânt, în ceasul sfârșitului vieții mele să-mi dai minte întreagă, cunoștință adevărată, mustrare cugetului pentru păcatele vieții mele, cu care Te-am mâniat, și dăruiește-mi Dumnezeule, credință, nădejde și iubire neschimbată, ca astfel cu inimă curată să pot grăi către Tine, Doamne*: „În mâinile Tale îmi dau sufletul”*, Cel ce ești binecuvântat în veci. Amin.

Rugăciune pentru o moarte bună

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul îndurării, cad înaintea Ta cu inimă plină de durere, Ție îți încredințez ceasul cel din

urmă al vieţii mele. Când picioarele mele reci îmi vor da să înţeleg că corabia acestei vieţi este aproape de limanul său, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când ochii mei întunecaţi şi tulburi din pricina morţii ce se apropie vor căuta stăruitor spre Tine, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când mâinile mele tremurătoare şi amorţite nu vor mai putea strânge Crucea Ta şi fără de voie o voi lăsa să cadă pe patul durerii mele, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când obrajii mei galbeni ca ceara şi buzele mele învineţite vor stârni frică şi milă la cei ce vor fi în jurul meu, când părul capului meu ud de sudorile morţii se va ridica în sus şi va vesti că aproape este sfârşitul, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când urechile mele vor fi gata să se închidă pentru totdeauna la vorbele oamenilor şi se vor deschide la glasul Tău care va rosti judecata cea neschimbătoare şi de care atârnă soarta mea pentru veşnicie, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când mintea mea va fi tulburată de închipuiri înspăimântătoare şi cufundată în întristarea morţii şi sufletul meu, tulburat de vederea fărădelegilor mele, se va lupta cu duhurile întunericului, care vor voi să-mi răpească mângâierea, acoperindu-mi ochii ca să nu caut la îndurarea Ta şi să mă arunce în descurajare, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când voi vărsa cele din urmă lacrimi,

primeşte-le ca pe o jertfă curăţitoare, după care să-mi dau sufletul cu bună pocăinţă şi în clipa aceea înfricoşată, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când inima mea istovită de durerile morţii, abia va mai bate şi va fi cuprinsă de fiorul morţii, şi zdrobită de zbuciumul suferit, luptându-se cu vrăjmaşii mântuirii mele, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când rudeniile şi prietenii îndureraţi de starea în care mă aflu, se vor aduna în jurul meu şi Te vor chema în ajutor cu multă dragoste pentru mine, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când simţurile mele se vor desprinde de lumea aceasta care dispare cu totul pentru mine şi eu voi geme sub povara amărăciunii agoniei şi a chinurilor morţii, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Când sufletul meu va zice pentru totdeauna rămas bun lumii acesteia şi va lăsa trupul meu palid, rece ca gheaţa şi fără suflare, primeşte nimicirea fiinţei mele ca pe semnul atârnării de Tine, ce-l încredinţez dumnezeieştii Tale slave, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. În urmă, când sufletul meu se va înfăţişa înaintea Ta şi va vedea pentru întâia oară strălucirea cea nespusă a slavei Tale, nu-l lepăda de la faţa Ta, ci primeşte-l în sânul cel dulce al îndurării Tale, mult-Milostive Iisuse, fie-Ţi milă de mine. Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Prea

Curatei Maicii Tale, ale Sfântului Înger păzitorul vieţii mele, ale părintelui meu duhovnic şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, miluieşte-mă pe mine păcătosul, spurcatul şi necuratul acum şi în ceasul morţii, la trecerea prin vămi şi în ziua judecăţii, şi-mi iartă păcatele mele pe care le-am făcut din copilărie şi până acum. Amin.

Rugăciune la necazuri și supărări

Doamne, viforul necazurilor se ridică asupra mea şi ape intrat-au până la sufletul meu, dar întru Tine este toată nădejdea mea. Tu cunoşti pricina răului ce mă bântuie. La Tine perii capului meu sunt număraţi. La Tine, deci, scap şi pe Tine Te rog să depărtezi de la mine orice rău pierzător de suflet şi să-mi ajuţi a birui toate ispitele ce mă învăluie, că Tu eşti întărirea, scăparea şi izbăvitorul meu, Hristoase Dumnezeule, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune înainte de călătorie

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Calea, Adevărul şi Viaţa, şi ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif şi cu cei doi ucenici care au mers la Emaus, Însuţi, Stăpâne, călătoreşte şi cu mine robul tău, binecuvântându-mi drumul. Trimite-mi şi mie înger păzitor ca lui Tobie, ca să-mi fie povăţuitor şi apărător şi să mă ferească

nevătămat de toată întâmplarea cea rea. Şi, astfel, cu pace, sănătate şi bună sporire să mă întorc şi toată viaţa să proslăvesc preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune înainte de Sfânta Spovedanie

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care singur din fire eşti fără de păcat şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această rugăciune dureroasă a mea, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat întru mine. Tu, Doamne preaînalte, Împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea am cheltuit-o în păcate şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor şi cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Din copilărie şi până acum, întunecându-mi-se gândul, nici o dată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci, cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs şi de batjocură dracilor, nicidecum punându-mi în minte că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoşilor şi gătită este gheena focului. De aceea căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simţire de întoarcere, m-am făcut pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate nu am făcut? Ce

lucru drăcesc nu am săvârşit? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am lucrat cu covârşire şi cu sârguinţă? Mintea cu totul mi-am întinat-o prin cugete trupeşti, trupul mi l-am spurcat prin amestecări, iar duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra şi a sluji la păcate. Cine, dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am aţâţat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând şi covârşind pe toţi păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare şi fără de iertare. Însă de vreme ce eşti mult-Milostiv şi mult-Milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe mine înaintea înfricoşatului şi nesuferitului Tău Divan şi, precum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului strig Ţie: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi rătăcit fiind, întoarce-mă şi întorcându-mă, îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăinţă celor drepţi şi nu ai pus iertare celor ce nu greşesc, ci ai pus pocă-

inţă asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, Cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Aşadar, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire la lumea cea de dincolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune după Sfânta Spovedanie

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Mult-milostive, Îţi mulţumesc că prin mărturisirea mea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertare păcatelor mele. Şi ca David cel ce a zis: *„Juratu-m-am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale”*, aşa şi eu făgăduiesc înaintea Ta, cu voinţă hotărâtoare a sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte şi a amărî cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voinţa mea este neputincioasă şi nu poate nimic fără ajutorul Tău, mă rog Ţie fierbinte, să mă întăreşti cu darul şi

ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârşit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieţii mele să o petrec în pace şi în pocăinţă, şi să dobândesc în această viaţă darul Tău, iar în cealaltă, fericirea veşnică, pentru rugăciunile prea binecuvântatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

Ceasurile Paştilor

Această rânduială se săvârşeşte în toată Săptămâna Luminată (din Duminica Învierii, până la următoarea Duminică, a Tomii), în locul Miezonopticii, Ceasurilor, Pavecerniţei şi a pravilei personale, lăsând obişnuitele rugăciuni, pentru bucuria Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le. *(de 3 ori)*

Învierea lui Hristos văzând să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm,

Hristoase, şi Sfântă Învierea Ta o lăudăm şi o slăvim, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat. *(de 3 ori)*

Ipacoi

Venit-au mai înainte de dimineaţă, cele ce au fost cu Maria, şi aflând piatra răsturnată de pe Mormânt, auzit-au de la înger: Pe Cel ce este în Lumina cea pururea fiitoare, pentru ce îl căutaţi, ca pe un mort? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare, alergaţi şi lumii propovăduiţi, că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit neamul omenesc.

Condac

Deşi Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit, şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe: *„Bucuraţi-vă”* şi apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce ai dat celor căzuţi sculare.

Apoi troparele:

În Mormânt cu Trupul, în iad cu Sufletul ca un Dumnezeu, în Rai cu tâlharul şi pe Scaun ai fost,

Hristoase, cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce eşti necuprins.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ca un purtător de viaţă, ca un mai înfrumuseţat decât Raiul, cu adevărat şi decât toată cămara împărătească, mai luminat s-a arătat, Hristoase, Mormântul Tău, Izvorul învierii noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Ceea ce eşti Locaş sfinţit, Dumnezeiesc, al Celui Preaînalt, bucură-te; că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigăm: Binecuvântată eşti tu între femei, Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Doamne miluieşte (de 40 ori), Slavă..., Şi acum..., apoi:

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi iarăşi: Hristos a înviat... *(de 3 ori).*

Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

După rugăciunile începătoare (pag. 5), se zice: Doamne miluieşte *(de 12 ori), şi:*

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru!

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. *(de 3 ori)*

Apoi troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoinţă să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână milostiveşte-te spre noi şi ne ajută; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deşert, că numai pe tine te avem ajutătoare. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ai fi stat tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit

şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul tău viţei.

CANONUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Cântarea întâi

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, Israeliteanul a strigat: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuire: O, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mântuieşte-mă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe scârbe se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi; că la tine scăpând acum îmi tind şi sufletul şi gândul meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă, tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a treia

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Folositoare şi acoperământ vieţii mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăţilor şi credincioşilor întărire, una întru tot lăudată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Rogu-mă, Fecioară, risipeşte tulburarea sufletului meu şi viforul scârbelor mele; că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniştei L-ai născut, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăţilor, bogăţia facerii de bine izvorăşte-o tuturor; că toate le poţi, ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor fiind cuprins, Fecioară, tu îmi ajută, că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită,

ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Şi îndată Sedealna:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singura grabnică ajutătoare.

Cântarea a patra

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul

tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ţie cântare de mulţumire cântăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde şi întărire şi zid de mântuire nemişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a cincea

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Umple, Preacurată, de veselie viaţa mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu Curată, ceea ce ai născut Izbăvirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Risipeşte negura greşelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a şasea

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Ioná mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Cum a mântuit de moarte şi de putrejune firea mea, care era ţinută de moarte şi de putrejune, Însuşi pe Sine dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, să mă izbăvească şi de răutăţile vrăjmaşilor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea tare vieţii mele, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupririle dracilor; de aceea mă rog totdeauna: izbăveşte-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine Fecioară te-am dobândit ca un zid de scăpare şi sufletelor mântuire desăvârşită şi desfă-

tare întru scârbe şi de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână! Şi acum ne izbăveşte din nevoi şi din chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu şi Mântuitorul lumii şi tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Condac

Ceea ce eşti păzitoare creştinilor nebiruită şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Prochimen:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul. *(de 2 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.

Nu ne încredinţa pe noi folosinţei omeneşti, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunile robilor tăi, că scârbele ne cuprind şi nu putem să răbdăm săgetările dracilor. Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii. Pururea fiind biruiţi, mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii; nădejdea şi folositoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Ci cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuieşte ţara aceasta şi poporul, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, singura folositoare a credincioşilor.

Cântarea a şaptea

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Când ai vrut, să tocmeşti mântuirea noastră Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii; Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Maică Preacurată roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate şi de întinăciunea sufletească pe cei ce cântă cu credinţă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Comoară de mântuire şi izvor de curăţie, turn de tărie şi uşă de pocăinţă, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiţi Născă-

toare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a opta

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Nu trece cu vederea, pe cei ce au trebuinţă de ajutorul tău Fecioară, care cântă şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, Preacurată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi Fecioară celor ce te laudă cu credinţă, şi preaînalţă naşterea ta cea negrăită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu izgoneşti asuprirea ispitelor şi năvălirea patimilor Fecioară, pentru aceasta te lăudăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii

Irmos:

Pe Împăratul Ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a noua

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Să nu te întorci, Fecioră de la izvorul lacrimilor mele, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters toată lacrima de pe faţa tuturor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluieşte-ne pe noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu strălucirea luminii tale luminează Fecioară negura neştiinţei şi o izgoneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce dintru boală în sănătate.

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate

le poţi câte le voieşti.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea:

Pentru toţi te rogi ceea ce eşti bună, care scapă cu credinţă sub acoperământul tău cel puternic, că noi, păcătoşii, nu avem către Dumnezeu în nevoi şi în necazuri altă izbăvire, fiind pururea încărcaţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul.

Bucuria tuturor celor scârbiţi, celor asupriţi folositoare şi flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiţi adăpostire, cercetare celor bolnavi, acoperământ neputincioşilor şi sprijinire, toiag bătrâneţilor, tu eşti, Preacurată Maica Dumnezeului celui de sus. Ţie ne rugăm, grăbeşte şi miluieşte pe robii tăi.

Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, stăpână.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti slava creştinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Apoi:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul, slăbeşte şi sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină de daruri; nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ţie, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu cu Înaintemergătorul şi cu toţi Sfinţii roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciuni ca să ne mântuim.

Mute să fie buzele păgânilor care nu se închină Cinstitei Icoanei tale, Celei zugrăvite de Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca, Care se cheamă Povăţuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu ştiu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Rugăciune:

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti singură Preacurată şi cu sufletul şi cu trupul, ceea ce singură eşti mai presus de toată curăţia şi întreaga înţelepciune şi feciorie; Ceea ce singură toată te-ai făcut locaş a tot darul Prea Sfântului Duh şi pe înseşi puterile cele fără de materie, fără de asemănare le covârşeşti cu

curăţenia şi cu sfinţenia sufletului şi a trupului, caută spre mine pângăritul, necuratul şi întinatul şi cu sufletul şi cu trupul, cu întinăciunea vieţii mele celei dezmierdate. Curăţeşte-mi mintea mea cea pătimaşă, spală-mi şi îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite şi orbite. Îndreptează-mi şi povăţuieşte-mi simţirile mele. Slobozeşte-mă de obiceiul cel prea rău şi urât, care de-a pururea, ziua şi noaptea, mă tiranizează pe mine, al necuratelor mai înainte prinderi în minte şi al patimilor. Opreşte-mă de la tot păcatul cel cu lucrare, şi îmi dăruieşte trezire şi socoteală desluşitoare, întunecatei şi ticăloasei mele minţi, spre îndreptarea greşelilor şi a căderilor mele. Ca de întunericul păcatului izbăvindu-mă, să mă învrednicesc a te slăvi şi a te lăuda cu îndrăzneală, pe tine cea singură adevărată, Maică a adevăratei Lumini, a lui Hristos Dumnezeul nostru. Că tu singură, împreună cu Dânsul şi printr-Însul, eşti binecuvântată, şi prea proslăvită de toată zidirea, cea văzută şi cea nevăzută, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

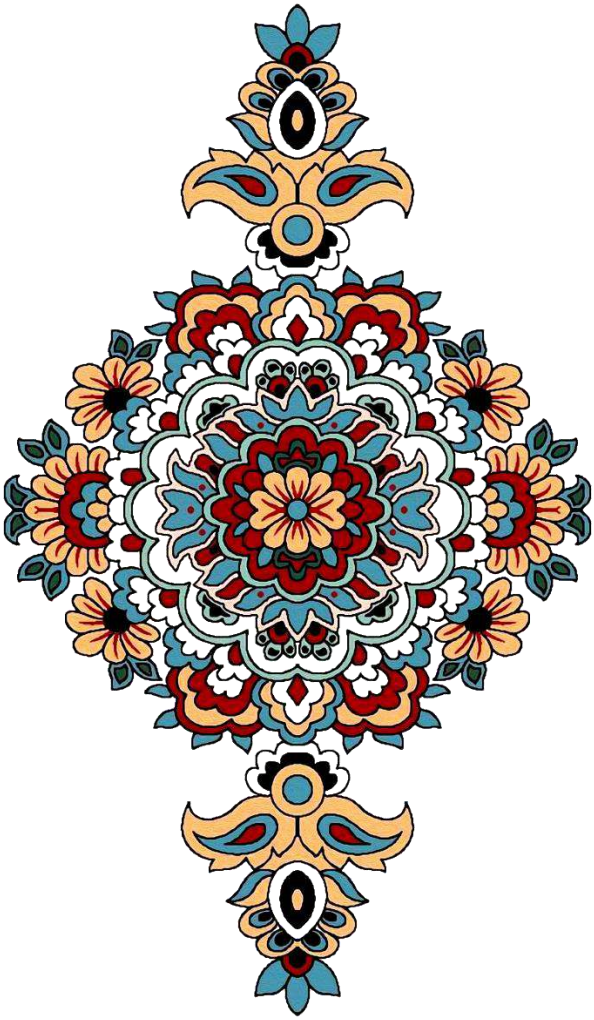

Canonul de rugăinţă către Domnul Iisus Hristos

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Ajutor şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Acum mă apropii eu, păcătosul şi împovăratul, către Tine, Stăpânul şi Dumnezeul meu, şi nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă rog şi grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

O, amar mie, păcătosului, că sunt ticălos mai mult decât toţi oamenii; pocăinţă nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Omule nebun şi ticălos, pentru ce-ţi pierzi vremea în lene? Gândeşte-te la viaţa ta şi te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine, păcătosul, şi mă izbăveşte de laţul vrăjmaşului, îndreptându-mă pe calea pocăinţei, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea a treia

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată, că însuţi eşti Sfânt şi Domn.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Când se vor pune scaunele la Judecata cea înfricoşată, atunci faptele tuturor oamenilor se vor

vădi; amar va fi atunci păcătoşilor, trimiţându-se în munci. Deci, aceea ştiind, suflete al meu, pocăieşte-te de lucrurile tale cele rele.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Drepţii se vor bucura, iar păcătoşii vor plânge, şi atunci nimeni nu ne va putea ajuta nouă, că lucrurile noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea, nu sta pe gânduri, ci mai înainte de sfârşit te pocăieşte de lucrurile tale cele rele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

O, vai de mine, cel mult păcătos, care m-am spurcat cu lucrurile şi cu gândurile, neavând picătură de lacrimi, de la învârtoşarea inimii; ci caută acum la pământ, suflete al meu, şi te pocăieşte de lucrurile cele rele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învaţă spre bine, iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o milostivă, miluieşte-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a patra

Auzit-a Proorocul de venirea Ta, Doamne, că va să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăţi, şi a grăit: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut, slavă puterii Tale, Doamne.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Desfătată este aici calea şi plăcută a te îndulci, dar

amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărţi sufletul de trup. Deci pocăieşte-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce opreşti plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubeşti, curvia şi amărăciunea iubeşti. Deci lasă acelea, suflete al meu, şi te pocăieşte pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

O, nebune omule! Până când te vei afunda şi ca o albină vei aduna bogăţia ta, care degrab va pieri ca praful şi ca cenuşa? Ci caută mai ales Împărăţia lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi mă întăreşte spre fapte bune, şi mă păzeşte, ca să nu mă răpească nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povăţuieşte, Fecioară, la Împărăţia lui Dumnezeu.

Cântarea a cincea

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, te rog luminează-mă, şi mă îndreptează pe mine la poruncile Tale, şi mă învaţă, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Adu-ţi aminte, ticăloase omule, că de păcate eşti robit: cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu

neputinţa, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Mi se cutremură mădularele şi cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile, şi cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pe curvarul şi pe tâlharul care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule; iar eu cu lenea păcatului m-am îngreunat şi de cel viclean sunt robit. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ajutătoare minunată şi grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a şasea

Strigat-am cu toată inima mea către Îndurătul Dumnezeu, şi m-a auzit din iadul cel mai de jos, şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Pe pământ viaţă curvească am vieţuit şi sufletul la întuneric l-am dat; ci acum, milostive Stăpâne, izbăveşte-mă de toată robia vrăjmaşului şi mă înţelepţeşte, ca să fac voia Ta.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Cine face unele ca acestea, precum eu? Cum zace

porcul în tină, aşa şi eu păcatului slujesc; ci Tu, Doamne Dumnezeule, te rog scoate-mă din trândăvirea aceasta şi-mi dă inimă ca să fac voia Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Scoală-te, ticăloase omule, aleargă către Dumnezeu, plângând păcatele tale, şi cazi, lăcrimând şi suspinând; iar Acela, ca un Îndurat, îţi va da ţie mai înainte ca să faci voia Lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată, păzeşte-ne pe noi de răutăţile celui văzut şi celui nevăzut vrăjmaş; şi primeşte rugăciunile noastre, şi le du Fiului tău, şi-mi dă minte ca să fac voia ta.

Condac

Suflete al meu, pentru ce te îmbogăţeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavolului, întru ce-ţi pui nădejdea? Părăseşte-te de acela şi te întoarce către Dumnezeu strigând: Miluieşte-mă, Îndurate Doamne, pe mine, păcătosul.

Icos

Gândeşte, suflete al meu, la ceasul cel amar al morţii şi la Judecata cea înfricoşată a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecaţi te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci; iar tu, mai înainte de moarte, te pocăieşte, strigând: Miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a şaptea

Greşit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul Părinţilor.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru bogăţia cea trecătoare sau întru adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu ştii cui le vei lăsa. Ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru sănătatea trupească cea trecătoare, nici întru frumuseţea cea degrab trecătoare, că vezi cum cei puternici şi cei tineri mor. Ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adu-ţi aminte, suflete al meu, de viaţa de veci, de Împărăţia Cerului cea gătită Sfinţilor, şi de întunericul cel osebit, şi de mânia lui Dumnezeu care este asupra celor răi, şi strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, şi te roagă aceleia, că este grabnică ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, şi mă va milui, pe mine, nevrednicul.

Cântarea a opta

Pe Cel pe Care-L slăvesc oştile cereşti şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea, lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Cum nu voi plânge, când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă zăcând, fără de slavă şi fără de chip. Dar ce aştept? Şi întru cine nădăjduiesc? Numai dă mie, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta şi voi fi judecat, Unule lesne-iertătorule.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii şi morţii şi toţi vor sta întru a lor rânduială: bătrânii şi tinerii, stăpânii şi slugile, domnii şi judecătorii, bogaţii şi săracii, fecioarele şi preoţii. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea strig Ţie: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primeşte rugăciunea mea cea nevrednică, şi mă păzeşte de moartea năprasnică, şi-mi dăruieşte mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Cântarea a noua

Naşterea zămislirii celei fără de sământă este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te slăvim.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum scap la voi, Îngerilor, Arhanghelilor şi toate Puterile, care staţi înaintea Scaunului lui Dumnezeu: Rugaţi-vă către Făcătorul vostru, să se izbăvească sufletul meu de munca de veci.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Acum plâng către voi, Sfinţilor, Patriarhilor, Împăraţilor şi Proorocilor, Apostolilor şi Arhiereilor, şi toţi aleşii lui Hristos: Ajutaţi-mi mie la Judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmaşului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Acum ridic mâinile mele către voi, Sfinţilor Mucenici, Pustnicilor, Preacuvioşilor şi toţi Sfinţii care vă rugaţi către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc, şi roagă pe Fiul tău să mă pună pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va şedea să judece viii şi morţii.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie!

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Canon de pocăinţă al Mohanului

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Ajutor şi acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Din lume venind eu, ticălosul, la chipul cel monahicesc, întăreşte-mă, Stăpâne Hristoase, să păzesc până în sfârşit jugul Tău, Îndurate.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Mă înspăimânt cugetând la acea înfricoşată zi, când Tu, Hristoase, vei veni din cer pe pământ întru slava negrăitei Tale lumini.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Auzit-am chemarea Ta, Stăpâne, pe care Tu, Hristoase, ai zis-o: *„Veniţi către Mine toţi cei împovăraţi; luând peste voi jugul Meu şi Eu vă voi odihni pe voi”*.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, strigând eu în tăcere, auzi-mă pe mine cel cuprins de grijă şi dăruieşte-mi mângâiere, mie şi la toată lumea.

Cântarea a treia

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată, că Tu Însuţi eşti Sfânt şi Domn.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Luând, asupră-mi, Hristoase, chipul acesta, strig către Tine, Îndurate, ajută-mi şi-mi luminează ochii mei, că Tu îmi eşti lumină, zid şi acoperitor.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Îngerescul chip luându-l pe umeri, Hristoase, cad la

Tine rugându-mă: întăreşte-mă acum şi mă du la limanul Tău cel lin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Crucea Ta, Doamne, am luat-o pe umeri şi lumeasca tulburare am lăsat-o şi am alergat la Tine; nu Te scârbi de mine, Doamne Dumnezeul meu, Cel ce Te-ai întrupat pentru mine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Multele năpaste, Preacurată Stăpână, şi taberele dracilor goneşte-le cu lumina ta, că tu ai născut Lumina, Cea întru tot sfântă, pe Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru.

Sedelnele

Întru înfricoşata şi groaznica Ta judecată să nu mă duci, Hristoase Dumnezeule, ci dăruieşte-mi să plinesc această viaţă întru frica poruncilor Tale, şi mă învredniceşte vistieriei cu toţi aleşii Tăi, Doamne, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă fără de minte, întru răutăţi am risipit bogăţia pe care mi-ai dat-o. Pentru aceasta cu glasul desfrânatului strig: Greşit-am înaintea Ta, Părinte Îndurate, primeşte-mă pe mine cel ce mă întorc şi mă fă ca pe unul din argaţii Tăi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Toată nădejdea mântuirii mele întru tine mi-am pus-o, Maica lui Dumnezeu, cea neispitită de nuntă, şi pe tine te chem întru ajutor totdeauna; mântuieşte-mă din necazuri şi din ispitele vrăjmaşilor şi-mi dezleagă legăturile greşelilor mele şi din focul cel veşnic răpeşte-mă.

Cântarea a patra

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut, că vrei să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăţi şi a strigat: Auzit-am auzul Tău şi m-am temut, slavă puterii Tale.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Peste tot vrăjmaşul m-a rănit, Stăpâne Hristoase, ci Tu mă întăreşte să mă împotrivesc lui.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Având minte răspândită de nenumăratele mele păcate, am venit la această înaltă viaţă monahicească. Ci ajută-mă, Îndurate, să o duc până la sfârşit, ca să mă izbăvesc de veşnica muncă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Izbăveşte-mă, Hristoase Dumnezeule, de relele sminteli ale păcatelor, care pururea cad asupra mea din uneltirea celui viclean.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

De multe păcate îmi este robită inima mea, Preacurată, de patimi şi de nevoi, ci te rog pe tine, Stăpână, mântuieşte ticălosul meu suflet.

Cântarea a cincea

De noapte mânecând eu, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă şi mă îndreptează şi pe mine spre poruncile Tale şi mă învaţă să fac voia Ta.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Străluceşte-mi lumină mie celui dintru întuneric şi înconjurat de vrăjmaşii cei nenumăraţi, ca fiind strălucit cu lumina Ta, să Te măresc pe Tine şi să mă întăresc.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Ales-am calea cea strâmtă şi îngustă şi m-am dat la multe necazuri şi mâhniri pentru Tine, Doamne, Dumnezeul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Întăreşte-mă, Îndurate Doamne, pe mine cel luptat de vrăjmaşi, ca să nu mă facă să spurc acest chip duhovnicesc, ci mă învredniceşte, Mântuitorule, ca bine plăcută Ţie să duc această viaţă până la sfârşit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Pentru mine, Preacurată Stăpână, Domnul plecând cerurile, S-a pogorât şi S-a sălăşluit întru prea curatul tău pântece.

Cântarea a şasea

Strigat-am cu toată inima mea către Îndu-ratul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Pe mine, care am vieţuit în lume şi am spurcat Sfântul Tău Botez, curăţeşte-mă şi mă izbăveşte de acestea, Îndurate Doamne.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Dăruieşte-mi strălucirea Ta şi frica Ta o sălăşluieşte întru mine, ca să fac poruncile Tale, Mântuitorul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

La limanul Tău cel lin du-mă acum şi mă îndreaptă pe cale şi mă întăreşte, Făcătorul meu, ca să umblu întru poruncile Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Păcatele mele cele multe îmi pângăresc sufletul, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ci tu, Preacurată, ca o îndurată, izbăveşte-mă de ele şi mă mântuieşte.

Condacul

Braţele părinteşti sârguieşte a mi le deschide, căci curveşte am cheltuit viaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, acum nu trece cu vederea inima mea cea săracă, căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: Am greşit, Părinte, la cer şi înaintea Ta.

Icosul

Să cunoaştem, fraţilor, puterea tainei. Pentru că pe fiul cel curvar, care s-a întors de la păcat la casa părintească, întru tot Bunul Tată, înainte întâmpinându-l, îl sărută şi iarăşi îi

dăruiește cunoștințele slavei Sale și tainică veselie cu cei de sus săvârșește, jertfind vițelul cel îngrășat. Ca și noi cu vrednicie să petrecem Iubitorului de oameni Tată, Celui ce a jertfit, și Preaslăvitei Jertfe, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a șaptea

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici n-am păzit, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă, dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților noștri.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

În lene mi-am petrecut până acum viața mea, eu ticălosul, ci către Tine, Domnul și Stăpânul meu, vin acum, numai la bunătatea și îndurarea Ta nădăjduind, strig Ție: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Făcătorul meu, Doamne, întărește-mă să sufăr și să păzesc credința care o am către Tine și mă învrednicește ca vesel să-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu vetreala Crucii și cu vânturile simțirii Dumnezeiescului Duh, la limanul dumnezeiești voințe mă povățuiește și dumnezeiești moșteniri mă învrednicește, ca să-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Dum-

nezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Palat al Celui Preaînalt, întru care S-a sălăşluit Dumnezeu şi pe oameni din calea celui rău i-a întors; Născătoare de Dumnezeu, Maica Celui de sus, făcându-Se din neamul nostru, strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a opta

Pe Cel ce-L slăvesc oştile îngereşti şi de Dânsul se cutremură şi se înfricoşează Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi făptura, lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Părinţii cei de demult, îmbrăcându-se în viaţa monahicească, până în sfârşit bine au ajuns; acolo şi pe mine mă întăreşte, Doamne, să ajung şi cu lumina Ta mă luminează.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Bogăţia cea necheltuită şi Dumnezeirea cea negrăită, Tu, Doamne, Cel ce ne-ai arătat acest cin, şi pe mine cel îmbrăcat într-însul întăreşte-mă, Îndurate, Hristoase Dumnezeule.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îngerescul, proorocescul şi apostolescul cin luându-l pe umeri, mă tem. Ci Tu, Hristoase, ajută-mă ca

să nu spurc acest cin al meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Din durerea inimii mele, de noapte strig către tine, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, ascultă glasul meu și nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău cel pierdut.

Cântarea a noua

Naşterea zămislirii celei fără de sământă este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Mintea mea prefă-o întru curățire, cu strălucirea razei celei nestricăcioase a luminii Dumnezeirii, ca în cinul acesta neîncetat să Te slăvesc.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

În lene petrec, Îndurate, eu cel ce m-am făgăduit să-Ţi slujesc totdeauna, Stăpâne Hristoase, ci mă întăreşte ca să-mi împlinesc făgăduința.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu râvnă m-am nevoit să urmez poruncilor Tale celor bune şi tari, Hristoase Mântuitorule, ci întru mântuire mă primeşte şi din răutatea vrăjmaşului mă izbăveşte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Primeşte, Preacurată Stăpână, din mincinoasa mea gură, rugăciunea cea adusă ţie de nevrednicul tău rob şi o du Fiului tău, Preacurată, rugându-te pentru mine, că mare îndrăzneală ai către Dânsul, ca să mă ierte de păcate în ziua Judecăţii.

Rugăciune

Doamne Atotputernice, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început, Cel ce Însuţi eşti Dumnezeu desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurarea cea neasemănată a milei Tale, niciodată nu Te depărtezi de robii Tăi, ci pururea întru ei Te odihneşti, nu mă părăsi pe mine, robul Tău, Împărate întru tot Sfinte, ci dă-mi mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte, gândurile mele le împacă şi picioarele mele le fereşte de alunecare şi nu mă pierde pe mine, Preabunule Doamne, din pricina fărădelegilor mele, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, caută-mă şi află cărările mele, şi de este calea fărădelegii întru mine, întoarce-mă dintru dânsa şi mă povăţuieşte pe calea cea veşnică. Că Tu eşti Calea, Adevărul şi Viaţa şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi întru tot Sfântului şi bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Canonul de pocăinţă pentru cel căzut în desfrânare

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Ajutor şi acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu

şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Cred cuvântul Tău, Doamne, că în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăieşte decât pentru nouăzeci şi nouă de drepţi, care n-au nevoie de pocăinţă. Învredniceşte-mă, dar, şi pe mine, să mă pocăiesc cu adevărat.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Hristoase, Mântuitorul meu, departe de Tine mi-am petrecut viaţa mea, şi multe păcate am săvârşit. Dar negăsindu-mi liniştea şi pricepând că numai lângă Tine pot afla odihnă sufletului meu, la Tine alerg, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Surd am fost faţă de cuvintele Tale: *„Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi”*. Pentru că în loc să văd căderea în care mă aflam, am ales să mă văd mai bun decât cei care păcătuiseră mai mult decât mine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, că nu treci cu vederea rugăciunile păcătoşilor care te cheamă în ajutor, ci le întinzi grabnic mână de ajutor.

Cântarea a treia

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată, că Tu Însuţi eşti Sfânt şi Domn.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

„Voia lui Dumnezeu aceasta este, ca să vă feriţi de desfrânare”, le-a spus creştinilor marele Pavel, apostolul neamurilor. Dar eu, întinându-mi haina botezului, m-am tăvălit în noroiul păcatului, care mi-a robit inima.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Nu pot, Doamne, să mă ridic prin puterile mele, nu pot birui patimile care mă apasă şi cărora le-am dat putere să mă stăpânească.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Libertate am căutat, dar am găsit lanţurile păcatului, şi suspin acum după libertatea cea adevărată. Ajută-mă, Doamne, Cel ce ai zdrobit încuietorile iadului şi i-ai adus la lumină pe cei din întuneric.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Acum înţeleg că prin desfrâul meu m-am lepădat de Hristos, Preacurată Fecioară, şi greu îmi este să lepăd jugul păcatului. Ajută-mă tu, ocrotitoare a creştinilor, să dobândesc izbăvire din robia patimilor şi a diavolului.

Cântarea a patra

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut, că vrei să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăţi şi a strigat: Auzit-am auzul Tău şi m-am temut, slavă puterii Tale.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Mult a suferit Adam când a fost alungat din rai pentru neascultarea sa. Iar eu, în loc să merg spre Împărăţia Cerurilor, m-am lăsat păcălit de şarpele cel viclean.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

„Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta”, a strigat către Tine Împăratul David după ce a păcătuit cu femeia lui Urie. Şi eu zic, împreună cu el, miluieşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Precum a ieşit Marele Avramie din chilie pentru a o ajuta pe nepoata sa Maria să părăsească locaşul de desfrânare în care îşi trăia zilele, şi prin harul cel dumnezeiesc a întors-o la pocăinţă, tot aşa ajutaţi-mă şi pe mine voi, sfinţilor care mijlociţi pentru ridicarea celor căzuţi în desfrânare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Maică a milostivirii, cum ai întors-o în chip minunat pe Maria din Egipt, împiedicându-o să intre în biserică înainte de a se lepăda de desfrânarea ei, tot aşa întoarce-mă şi pe mine la calea cea luminoasă a virtuţilor.

Cântarea a cincea

De noapte mânecând eu, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă şi mă îndreptează şi pe mine spre poruncile Tale şi mă învaţă să fac voia Ta.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Păcatul mi-a moleşit inima, şi diavolul îi dă târcoale, ca să mă depărteze de Dumnezeu şi să mă arunce între oamenii care Îl batjocoresc pe El prin faptele şi cuvintele lor.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Plină e lumea de răutate şi de necredinţă, şi nu văd cum aş putea să trăiesc în mijlocul focului fără să mă ard. Dar, ştiind că Tu l-ai ţinut viu pe Daniel proorocul în groapa cu lei, mă rog Ţie să mă izbăveşti de leii care se luptă cu mine ca să mă arunce în împărăţia morţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cum l-a biruit David pe Goliat, aşa să biruiesc şi eu ispitele care mă asupresc, Doamne, mă rog Ţie. A Ta să fie biruinţa, Doamne, Cel ce din iubire ai primit a Te răstigni pentru mântuirea noastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Cine risipeşte negura greşelilor noastre? Tu, Fecioară, şi pentru aceasta îşi aduc laudă şi mulţumire, vrând să nu fiu părăsit de tine aşa cum eu L-am părăsit pe Hristos.

Cântarea a şasea

Strigat-am cu toată inima mea către Îndurătul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Gura mea, mâinile, picioarele şi toate mădularele

mele să fie spălate prin baia pocăinţei. Şi chiar de nu am îndeajuns lacrimi care să mă spele, să îmi fie mie baie scăldătoarea Sfintei Spovedanii.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Nu te sfii să mărturiseşti toate fărădelegile tale, suflete al meu. Oare nu vrei să primeşti iertare de la Stăpânul tuturor? Sau vei lăsa ruşinea să îţi pătrundă în suflet şi vei pieri?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Aud glasul Scripturii care zice: *„Iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii”*. Cu adevărat vreau să fie acesta ceasul întoarcerii mele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Mulţime nenumărată de păcătoşi au fost îndemnaţi de tine în chip nevăzut să îşi mărturisească păcatele, ceea ce eşti nădejdea noastră, iar eu, luând aminte la pilda lor, cu hotărâre şi zdrobire de inimă vreau să fac şi eu aceasta.

Cântarea a şaptea

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici n-am păzit, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă, dar nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor noştri.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Nici un om nu poate da dezlegare de păcate prin puterile sale, dar eu am priceput că preoţii sunt lăsaţi

de Tine, Doamne, să facă aceasta cu puterea Ta.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Greu este să găseşti un doctor iscusit, dar şi mai greu este să găseşti un duhovnic care să dea doctoria potrivită pentru bolile cele grele ale sufletului. Bolnav fiind sufletul meu, mă rog Ţie să îmi trimiţi doctorul potrivit şi doctoria cea tămăduitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Venit-a fiul risipitor spre tatăl său şi acesta i-a ieşit cu drag în întâmpinare. Aşa să mă întâmpine şi pe mine părintele duhovnic, Mântuitorule, ca să văd în sufletul său icoana grijii Tale pentru noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Fecioară preacurată, mângâierea noastră, care ştii folosul spovedaniei, acoperă-i cu Sfântul tău acoperământ pe toţi duhovnicii, ca să dea cuvânt de folos cu putere multă, şi pe creştini să ţină cele primite.

Cântarea a opta

Pe Cel ce-L slăvesc oştile îngereşti şi de Dânsul se cutremură şi se înfricoşează Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi făptura, lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Tu eşti Calea, Adevărul şi Viaţa, Doamne. În mâinile Tale pun sufletul şi trupul meu, mintea şi inima mea. Primeşte-le ca pe puţinii bani ai văduvei, Hristoase Dumnezeule, curăţind această mică jertfă a mea prin

harul Duhului Tău cel Sfânt.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Înţelepţeşte-mă, Cuvinte al lui Dumnezeu, că fără Tine sunt ca praful în faţa vântului, şi nu pot pricepe meşteşugitele curse ale pierzătorului de suflete. Şi dăruieşte-mi smerenie ca să văd în tot binele meu lucrarea Ta.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred, Doamne, ajută necredinţei mele, strig către Tine, având nădejde că mă vei ajuta şi pe mine ca şi pe tatăl care s-a rugat Ţie aşa, iar copilul său a fost izbăvit de diavol. Ca să aud şi eu, precum oarecând cananeianca, preadulcile Tale cuvinte: *„Fie ţie după cum voieşti”*.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

De multe ori am spus în inima mea că voi pune început bun mântuirii, dar de fiecare dată am fost îngenuncheat de patimile mele. Căzând acum înaintea ta, liman al celor deznădăjduiţi, te rog mijloceşte pentru mine la Fiul tău, ca să îmi dea tărie să mă ridic.

Cântarea a noua

Naşterea zămislirii celei fără de sământă este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine toate neamu-

rile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Hristos a Înviat! - răsună la prăznuirea Sfintei Tale Învieri glasurile credincioşilor. Învredniceşte-mă şi pe mine să mă bucur de Învierea Ta, Fiule al lui Dumnezeu, ridicându-mă de la moarte la viaţă.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăieşte. Oare voi fi şi eu pricină de bucurie? Că pricină de sminteală am fost destul pentru aproapele meu şi n-am aflat în mine nici un câştig.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Voi, cetelor îngereşti, o, dumnezeieşti Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile, preamărite Puteri şi Sfinţilor Arhangheli, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul şi desfrânatul, ca să dobândesc iertare de păcate şi să aflu mântuire în ceasul Judecăţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Sfântă a sfinţilor, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te cu Sfântul Ioan Botezătorul, dascălul pocăinţei, şi cu toţi apostolii, cuvioşii, mucenicii, ierarhii, dimpreună cu ceata sfintelor femei, ca viaţa mea să cunoască binecuvântarea şi nu blestemul, bucuria şi nu întristarea, lumina şi nu întunericul.

Rugăciunea celui căzut în păcat

Doamne, Dumnezeul meu, nu ştiu să mă rog Ţie, nu ştiu să cer ajutorul Tău, dar mă rog îndură-Te de mine şi vezi căderea mea. Şi precum părinţii înţeleg cererile pruncilor lor, chiar de aceştia nu ştiu să le aşeze în cuvinte, tot aşa Te rog şi pe Tine ascultă nu cuvintele buzelor mele, ci cuvintele inimii mele. Ridică-mă degrabă, Dumnezeule, ca să nu fiu înghiţit de păcat. Ridică-mă de grabă, Dumnezeule, Cel ce eşti Izvorul a tot binele şi a toată virtutea. Vino în întâmpinarea mea, Dumnezeule, precum tatăl în întâmpinarea fiului risipitor. Eu sunt fiul cel risipitor, Doamne, şi vreau să pun început bun mântuirii. Ajută-mă Tu, pentru rugăciunile Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, ale îngerului meu păzitor, ale Sfântului Cuvios Moise Ungurul, ale Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca, ale Sfintelor Muceniţa Marina şi Iustina Fecioara, ale Sfintei Tomaida şi pentru ale tuturor sfinţilor. Amin.

Rugăciune Către Cuvioasa Maria Egipteanca

O, Preacuvioasă Maică Marie, ceea ce, luminată de înţelepciunea Duhului, ai părăsit deşertăciunea lumii şi te-ai sălăşluit întru liniştea pustiului, pe care l-ai îmbrăţişat cu neîncetata rugăciune şi cu veşnica dorire a vederilor dumnezeieşti, dă-ne nouă ajutor, celor ce

suntem întru întunericul patimilor. Cu dulceaţa rugăciunii te-ai hrănit şi trupul cel mai înainte robit de desfrânare l-ai făcut ascultător duhului, deci şi pe noi, cei biruiţi de pornirile răutăţii ne înţelepţeşte a căuta frumuseţea vieţuirii curate. Asemănatu-te-ai îngerilor prin strălucirea minţii şi te-ai suit pe scara rugăciunii la cele mai înalte, primind din mâna lui Hristos cununa biruinţelor tale. Şi pe noi, cei împovăraţi cu grele păcate, care ne ţin întru adâncul neputinţelor, ne îndreptează către cărările Adevărului. Cu râurile lacrimilor tale ai şters zapisul păcatelor celor multe, iar acum cu însăşi rugăciunea ta faci milostiv pe Hristos ca să ne scrie pe noi în cartea vieţii. Ca un stâlp al înţelepciunii te-ai arătat în mijlocul pustiei Cuviosului Zosima, care lăudând judecăţile milostive ale Cuvântului, te-a mărturisit pe tine vas al sfinţeniei Mântuitorului. Prin Maica Cea Preacurată ţi s-au deschis ţie uşile pocăinţei şi avându-o pe dânsa îndreptătoare pe căile poruncilor dumnezeieşti, ai biruit toate cetele demonilor. Pe Dânsa roag-O şi acum să dobândească de la Hristos şi pentru noi iertare păcatelor şi ştergerea datoriilor noastre. Cu fiarele ai vieţuit în pustie, îmblânzind fiarele patimilor cu neîncetata rugăciune, prin care ţi s-au deschis ţie porţile milostivirii dumnezeieşti.

Înălţimea pocăinţei nouă ne-ai arătat şi făclia nădejdii ai aprins în inimile noastre, ca să lepădăm povara cea grea a patimilor şi să ne îmbrăcăm în haina umilinţei, celei aducătoare de mântuire. Ca una ce străluceşti în ceata Cuvioşilor Părinţi şi te-ai arătat vas iubit al Maicii Domnului, spălat în râurile lacrimilor de pocăinţă, umple vasele inimilor noastre cu mirul înţelepciunii Cuvântului, ca împreună cu tine să slăvim pe Tatăl Cel fără de început, împreună şi pe Fiul Său Cel iubit şi pe Preasfântul şi Bunul şi de oameni Iubitorul Său Duh. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Canon de rugăciune către Îngerul Păzitor

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, Israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, şi folositorul, şi îndreptătorul vieţii mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule Îngere al lui Dumnezeu cel atotstăpânitor.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască, Cuvinte, pus-ai pe Sfinţii Îngeri călăuzitori şi luminaţi îndreptători oamenilor, care ne povăţuiesc pe noi la frica Ta.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea grea a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinţei luminează-mă, îndreptătorule, folositorule şi păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Întunecat de gânduri de ruşine, despărţind de la Dumnezeu mintea mea, potop cu tină întru mine izvorăsc; pe care usucă-l, ajutătorul meu.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Tu eşti, Stăpână, linişte şi adăpostire celor învăluiţi în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, învăluit fiind cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a treia

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Fiinţă am de amestec de pământ, de tină şi ţărână; pentru aceasta, de pământ m-am lipit. Ci, o, folositorul meu şi îndreptătorul, şi izbăvitorul meu, întoarce pofta mea către cele cereşti.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele te amărăsc, şi te scârbesc, şi te întărât; şi te silesc să voieşti a sta departe, pe tine, apărătorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Supus sunt grijilor şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cel ce vezi nevăzută faţa lui Dumnezeu, Care şade în Ceruri şi Se uită pe pământ cu gândul, şi-l face pe el de se cutremură, pe Dânsul roagă-L să mă mântuiesc, Sfinte Îngere.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Minte, şi cuget, şi cuvânt, darul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu lucruri bune să Îl cinstesc. Iar eu, cu patimile darul ocărând, pe Dătătorul am defăimat: Stăpână, mântuieşte-mă.

Sedealna:

Păzitorul sufletului meu şi al trupului, cel ales mie de la Dumnezeu, Dumnezeiescule Îngere, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greşelile sufletului meu celui ticălos, şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului, şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea la Judecată iertare.

Cântarea a patra

Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu, şi puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Sfinte Înger, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Neaducându-mi aminte de Înfricoşata Judecată, Mântuitorule, la care am să stau înainte să dau răspuns pentru tot lucrul şi cuvântul, nici luând în minte moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat. Îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinereţe şi nu am încetat pe tine, apărătorul meu, a te amărî cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înţelepţindu-mă, şi luminându-mă, şi întărindu-mă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Urmând îndelungii răbdări a Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit să cheme pe toţi păcătoşii la pocăinţă, şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie, şi nu face silă, şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare să petreci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu Iisus m-a primit cu milostivire şi m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă şi pe tine, Îngerul lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cu adevărat, Domnul S-a făcut Împărat cu Împărăţie care nu cade şi S-a îmbrăcat, precum psalmistul grăieşte, din tine, Maica lui Dumnezeu, întru prea frumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moartea şi a surpat împărăţia ei.

Cântarea a cincea

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Pe tine păzitor câştigându-te, împreună petrecător şi împreună vorbitor, păzindu-mă, Sfinte Îngere, cu mine călătorind, împreună locuind şi cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare va să iau, nerecunoscător fiind?

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Cu multă îndrăznire stând înaintea Scaunului Atotstăpânitorului şi împrejur dănţuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutăţile mele cele multe.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Muncile şi caznele care mă aşteaptă, mai înainte, Sfinte Îngere, văzându-le tu, şi împietrirea mea, şi nebunia, şi orbirea, şi, făcându-ţi-se milă, suspini, şi te tânguieşti şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Nici într-un ceas, nici într-o clipă, sau şi mai puţin

decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine, şi să te veseleşti, şi să salţi, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus mările cu hotar şi munţii cu aşezământul cunoştinţei, Cel ce numără mulţimea stelelor şi picăturile de rouă, şi schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a şasea

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi, şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Ioná mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Păzindu-mă, şi oştindu-te împrejurul meu, şi întorcând înapoi pornirile dracilor şi năvălirile lor cele în chipul fiarelor, şi gonindu-le de la mine pururea, nu înceta, păzitorul meu, că pe tine te am cald folositor.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Cel ce eşti mir prea scump şi cu bună mireasmă, nu te scârbi de împuţiciunea mea, nu te depărta de la mine până în sfârşit; ci nedepărtat păzitor fii mie

pururea, că şi soarele, trecând peste locurile cele spurcate, nu se spurcă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Pe Cel ce a acoperit cu ape, prin Cuvânt, pe cele mai înalte ale Lui, roagă-L, folositorul meu, să-mi dea dar izvorâtor de lacrimi, ca să se curăţească inima mea cu acelea şi să văd pe Dumnezeu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără materie, stând înaintea Celui curat şi fără materie şi câştigând multă îndrăznire spre Dânsul şi apropiere, pe Acela roagă-L cu dinadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Să acopere înfruntarea şi ruşinea feţele vrăjmaşilor cele întunecate şi împuţite, când se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit; iar pe acesta să-l acopere, îndreptătorul meu, aripile tale cele luminate şi preasfinţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Ceea ce eşti mai sfântă decât Sfinţii Îngeri şi mai presus de Heruvimi şi de Serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condac:

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu prea ales, petrece pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a dracilor şi îndreptându-mă la cărările cele dumnezeieşti, spre viaţa cea nestricată, rogu-mă.

Cântarea a şaptea

Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Mulţimile tâlharilor celor nevăzuţi ce cad împrejur asupra mea, care caută să tragă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi gonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Când va vrea să mă judece Judecătorul şi Dumnezeul meu şi să mă osândească pe mine, cel osândit de conştiinţă mai înainte de Judecata aceea, nu mă uita, povăţuitorul meu, pe mine, robul tău.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Având-mi eu tina mamă, trupul tată şi ţărâna strămoş, pentru împrietenirea acestora, în pământ cu totul caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, fără frică să mă

uit vreodată şi în sus, la frumuseţea cerului.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Ca cel ce eşti frumos cu podoaba şi dulce şi veselă minte în chipul soarelui, luminat să-mi stai înainte cu veselă faţă şi cu vedere de bucurie, când voi fi luat de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pentru milostivirea milei şi pentru multă mulţimea iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale, când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urâte ale dracilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ceea ce eşti poartă cerească, şi uşă de mântuire, şi scară înţelegătoare pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit, cu îndurările tale, Curată, Împărăţiei Cerurilor învredniceşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a opta

De şapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu şi, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună fiind mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul, tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

După Dumnezeu, pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, şi povăţuitor, şi ajutător, şi apărător, Preasfinte Îngere. Pentru aceasta, nu înceta, roagă-mă, povăţuindu-mă, şi îndreptându-mă, şi învăţându-mă să fac cele cuvioase, şi să-mi luminezi mintea, până ce mă vei pune înaintea lui Hristos mântuit.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Când se vor pune Scaunele, şi Cărţile se vor deschide, şi Cel Vechi de zile va şedea, şi oamenii vor fi judecaţi, şi Îngerii vor sta înainte, şi pământul se va clătina, şi toate se vor înfricoşa şi se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheena, pe Hristos îmblânzindu-L.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Acum, ca nişte albine fagurul, mă înconjoară nevăzut urâţii de Dumnezeu, pierzătorii draci; ca nişte păsări răpitoare, ca nişte vulpi viclene şi ca nişte mâncători de cruzime, ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum îşi acoperă vulturul puii săi.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Dă-mi izvoare de lacrimi să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creştet până la picioare; ca, îmbrăcându-mă în haina cea mai albă decât zăpada a pocăinţei, să intru în cămara

lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Casă lui Hristos fiind inima mea, cu patimile, viaţa porcilor celor necuvântători am săvârşit. Ci mă întăreşte, ajutătorul sufletului meu, curăţeşte-o pe aceasta, ca să se tămâieze şi să se stropească cu miresme şi cu miruri de rugăciuni şi de curăţie, şi să fie iarăşi casă lui Hristos, cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul

Îndreptătorul, şi păzitorul meu, şi folositorul, şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la Judecată înfricoşatul glas al trâmbiţei, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nădejdea mântuirii, luând de la mine frica.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Cu mulţimea bunătăţii în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii; că nu am ce să-ţi aduc ţie vrednic de milă; că bunătăţile mele nicicum nu-ţi trebuiesc, ca ceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine şi Mântuitorul lumii, ceea ce eşti plină de dar.

Cântarea a noua

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece

fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata, de Dumnezeu Născătoare, credincioşii o mărim.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd, stând luminat şi blând, pe tine, ajutătorul şi folositorul meu, când va ieşi din mine cu anevoie duhul meu, şi gonind pe amarii vrăjmaşi, care caută să mă apuce.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca un Dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele Dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, Sfinte Îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine; ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosinţa şi acoperământul tău.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

În toată viaţa mea întru multă deşertăciune alergând, de sfârşit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător şi apărător nebiruit, când voi trece vămile stăpânitorului lumii, celui cumplit.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Greşelile minţii mele, rătăcirile, jefuirile, răutăţile şi cugetele cele de ruşine ale gândurilor necurate şi spurcate, a le întoarce întru gânduri bune nu înceta, ajutătorul meu, şi întru cugete curate, roditoare de

focul umilinţei.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruieşte cu milostivirea Ta mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele, cu rugăciunile Dumnezeieşti ale slujitorului tău celui fără de trup, pe care L-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un Iubitor de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul şi purtătorul meu de grijă, şi apărătorule; fă rugăciune de obşte la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători şi ajutători cetele Îngerilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Înalţă fruntea creştinilor şi surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare şi mult slăvit se măreşte cu credinţă şi se slăveşte.

Stihiri:

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără de mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Celui ce mi te-a dat pe tine mare păzitor sufletului meu şi armă asupra vrăjmaşilor mei, cinstitule de Dumnezeu Îngere.

Învredniceşte-mă şi pe mine să dobândesc Împărăţia cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Lumină a doua tu eşti, după Dumnezeu, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta, ca să văd şi eu lumina Dumnezeirii celei cu trei străluciri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Stăpâna Îngerilor şi a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către Sfântul Înger păzitor,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sfinte Îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru necurăţia mea; nu da loc dracului celui viclean ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întăreşte mâna mea cea ticăloasă şi proastă şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa, Sfinte Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai înaintea sufletului meu celui ticălos şi a trupului, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieţii mele şi orice am greşit întru această zi.

Acoperă-mă întru această noapte şi mă păzeşte de toată ispita şi cursa potrivnicului, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu. Şi te roagă pentru mine către Domnul, să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul, bunătăţii Sale. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Canon de rugăciune către Puterile Cerești și Toți Sfinții

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Pe Faraon cel purtat în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despăr-

ţind marea; iar pe Israel, cel ce fugea, l-a arătat mergător pedestru, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu, că S-a preaslăvit.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Cuvinte cel fără de început, pentru sfinţitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeieşti, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor şi Domniilor, dăruieşte-ne milele Tale cele mari, ca un Iubitor de oameni.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; şi voi, ceata proorocilor, adunarea Apostolilor, mulţimea mucenicilor, rugaţi pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Dumnezeieştilor femei care bine aţi pătimit şi aţi postit, soborul arhiereilor, cuvioşilor şi dreptilor, cinstiţilor sfinţi mucenici, rugaţi-vă să dobândim bunătăţile cele veşnice noi, cei ce cu credinţă vă fericim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupeşti,

cu totul o izbăveşte, stăpână, ceea ce eşti una bună, şi credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te slăvesc.

Cântarea a treia

Cel Ce ai întărit din început cerurile cu pricepere şi pământul pe ape l-ai întemeiat, pe piatra poruncilor Tale, mă întăreşte Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviţi-mă de smintelile vrăjmaşilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune şi Arhangheli, împreună cu toţi Îngerii, rugaţi pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viaţa cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor şi cetele mucenicilor, ale Sfinţilor Apostoli, ale arhiereilor, ale cuvioşilor şi ale sfinţilor mucenici, care v-aţi săvârşit prin sânge, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Femei care vitejeşte aţi pătimit şi luminat aţi postit şi pe vrăjmaşul l-aţi biruit, rugaţi-vă să fim şi noi părtaşi acelei desfătări şi măriri nesfârşite de care voi

v-aţi învrednicit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toţi înţelepţii Apostoli, cu sfinţii mucenici şi cu proorocii, ca să luăm desăvârşit dezlegare de păcate.

Cântarea a patra

Tu eşti Tăria mea, Doamne; Tu şi Puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, Bucuria mea, Cel Ce nu ai părăsit sânurile părinteşti şi ai cercetat a noastră sărăcie. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci, prin rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi îngeri, cu ale mucenicilor şi cu ale Apostolilor Tăi, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi moştenitor Împărăţiei Tale mă arată, ca un Milostiv.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înţelegător, şi te roagă, împreună cu proorocii şi cu toţi sfinţii, să trec în

pocăință această viață trecătoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Strălucește-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfintelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce ești cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare și să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea a cincea

Pentru ce m-ai lepădat de la Fața Ta, Cel Ce ești Lumină Neapusă și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, Te rog întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Puterile cele înțelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile; fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un Îndurat.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină şi singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieştii prooroci, cu apostolii, cu ierarhii şi cu sfintele oşti ale mucenicilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi şi pe sfinţii mucenici, Doamne, şi ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejeşte au pătimit; pentru rugăciunile lor miluieşte-mă, Cel ce ştii toate greşelile mele, cele fără de număr.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgoneşte toată mâhnirea şi întristarea sufletului meu şi îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeieşti, ca să te slăvesc cu credinţă şi cu dragoste.

Cântarea a şasea

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpe-

tenii şi Puteri, rugaţi pe Stăpânul a toată făptura.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Cu cetele Apostolilor şi cu oştile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecăţii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Sfântă Muceniţă Tecla, ceea ce eşti întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne izbăvim de întunericul patimilor şi de ispitele cele de multe feluri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Pe tine, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioşii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul cel lăudat, pe Care roagă-L, ceea ce eşti neîntinată, să mântuiască ţara aceasta şi poporul ei în pace.

Cântarea a şaptea

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu bucurie, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinţilor îngeri, cu împărtăşirea cea netrupească şi prea bogată v-aţi strălucit. Pentru aceasta strig: Lu-

minaţi mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieţii.

Toate Puterile Cereşti şi toţi Sfinţii, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor şi a sfinţilor prooroci, a ierarhilor şi a cuvioşilor, împreună cu fericitul Înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greşelile noastre ale tuturor, care cântăm Ţie: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, şi miluieşte pentru rugăciunile sfinţilor mucenici, ale ierarhilor şi ale cuvioşilor Tăi, şi să nu mă ruşinezi când voi sta înaintea tronului Tău, că bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Ca un tron în chip de foc porţi pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele şi sfintele femei, să mă învrednicească de împărăţia Sa pe mine, cel ce cu credinţă slăvesc ajutorul tău.

Cântarea a opta

Chinuitorul haldeilor, de şapte ori a ars cuptorul nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia de o putere mai mare fiind mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi

lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii şi Căpetenii, Îngeri şi toţi Arhanghelii şi Sfinţite Domnii, rugaţi-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu proorocii, cu Apostolii, cu ierarhii şi cuvioşii şi cu toţi dreptţii, ca să ne miluiască pe noi.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Daţi-ne ajutor, Sfinţilor Apostoli: Petre, Pavele, Iacobe, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone şi Iuda, cel cu totul fericit, şi marele Matia, fiind noi biruiţi de ispitele înşelătorului şi rătăciţi.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfinte Ştefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceştia să ne luminăm toţi şi să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea-înălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Fă să urmez, ceea ce eşti cu totul curată, celor ce cuviincios au vieţuit cu viaţă îmbunătăţită, rănind pe vrăjmaşii cei ce mă mâhnesc fără de milă şi mă

supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupeşti, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a noua

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a arătat mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

O, dumnezeieşti Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile şi preamărite Puteri şi Sfinţi Arhangheli, faceţi rugăciune la Dumnezeu ca, bine vieţuind, să dobândim mântuire şi să ne izbăvim de necazuri.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Înaintemergătorule, ca cel ce ai fost prooroc mai ales, împreună cu toţi proorocii, învredniceşte-ne tuturor bunătăţilor şi pe noi, cei îngreuiaţi de patimi şi pururea cuprinşi de ispitele celui viclean şi de înşelăciunile vieţii, ca să vă cinstim cu credinţă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Dumnezeieşti, cu totul slăviţi, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toţi mucenicii, cu preoţii şi cu

sfinţii mucenici şi cu fericiţii şi dumnezeieştii proroci, cuvioase şi drepte femei, care tare aţi pătimit, faceţi rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Fecioară, ceea ce eşti iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău Cel bun şi Domnul să tămăduiască şi să mântuiască sufletul meu cel slab şi necăjit pururea de asupririle balaurului celui stricător de suflet şi să-l fericească împreună cu toate înălţările cele purtătoare de lumină.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie!

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Plânsurile Sfântului Efrem Sirul

Plânsul de Luni seara

Primeşte rugăciunea gurii mele celei întinate şi necurate, Stăpâne al tuturor, Iubitorule de oameni, Iisuse Hristoase; şi să nu te îngreţoşezi de mine ca de unul ce sunt nevrednic şi nepriceput. Nici sufletul meu, care de iad se apropie, nu-l judeca nevrednic de mângâierea Ta. Caută-mă

pe mine ca pe oaia cea pierdută, căci m-am făcut pustiu de a mă îndrepta către toată osârdia şi tot gândul cel bun. Căci, după ce m-am orbit cu dulceţile şi cu dezmierdările, am întunecat sufletul meu şi de beţia patimilor este înnegrită inima mea. Mărturisesc Ţie Doamne, Mântuitorul lumii, toată amărăciunea, răutatea şi dobitocia mea. Voi spune, iarăşi, din inimă, toată bunătatea şi veselia Ta pe care Tu, Doamne, din nemărginită iubire le-ai revărsat peste mine. Din pricina mea Te-am întărâtat, Doamne; m-am arătat fără osârdie către facerea de bine, m-am gândit des la rău şi lesne am săvârşit tot păcatul. Iar Tu, Stăpâne, ai trecut cu vederea toata răutatea mea din pricina nemărginitei întinderi a îndurării Tale, Fiule al lui Dumnezeu. Capul meu se înalţă prin darul Tău, Stăpâne, dar se smereşte iarăşi pentru păcatele mele. Mă trage pe mine, iarăşi, darul Tău către viaţă, iar eu, mai vârtos, către moarte cu stăruinţă mă duc. O, cât de cumplită e obişnuinţa patimilor! Cum leagă mintea cu legături de nedez-legat! Şi eu, păcătosul, mă leg cu ele de buna mea voie. Şi încă mă şi bucur când mă văd legat. Cufundat sunt în adânc, dar în fiecare zi mă bucur de lanţurile vrăjmaşului şi mă îndulcesc într-însele. Ne leagă cu legături pe care nu vrem să le vedem, şi de-a pururi ne întinde curse, în care ne prind. Pentru că el însuşi cunoaşte cugetul şi pornirea. Şi fiindcă este mai tare,

într-o clipită mă leagă. Acesta este plânsul, aceasta este tânguirea, pentru că mă ferec eu singur, ca şi cu nişte obezi, cu voile mele. Căci putând să zdrobesc legăturile într-o clipită de ochi şi să mă fac slobod de toate cursele, nu voiesc să o fac. Mă las biruit de trândăvie şi de obişnuinţa patimilor. Cu voia mă supun lor. Acest lucru, de ruşine plin, este mai greu de plâns. Pentru că merg cu voile mele la vrăjmaşul meu şi el îmi leagă sufletul şi mă omoară în patimi, bucurându-se. Şi putând să sfărâm legăturile, iată că nu poftesc! Este oare altă ruşine mai cumplită decât aceasta a mea? O, nu! Nimic nu este mai de ruşine decât ca cineva să facă voile vrăjmaşului sufletului său! Şi, aşa aflându-mă eu, ticălosul, şi, cunoscând legăturile mele, le ascund de oameni din falsă evlavie. Iar cugetul meu mă mustră şi mă omoară în adâncul sufletului: *pentru ce nu te trezeşti ticălosule?* Oare nu ştii că lângă uşă este înfricoşata zi a judecăţii? Scoală-te ca un puternic! Rupe-ţi legăturile! În tine este puterea dezlegării ca şi puterea legării. Aşa mă mustră pururea, în adâncul sufletului, sfânta conştiinţă, dar nu vreau să mă izbăvesc din legăturile curselor. Mă tânguiesc şi suspin în fiecare zi, şi iarăşi în chip zilnic mă descopăr legat. Vrednic de jale şi ticălos sunt eu, nesporit în lucrul cel bun al vieţii mele, fiindcă nu mă tem de cursele morţii. Trupul îmi este îmbrăcat cu chip de cucernicie, de ochii privitorilor

mei, dar sufletul îmi este ferecat, ca în nişte obezi, de gânduri necuvioase. Pe dinafară mă fac cucernic cu multă sârguinţă dar înăuntru sunt urâciune în faţa lui Dumnezeu. Îmi îndulcesc graiul cu oamenii, căutând să par bun, în timp ce sunt amar şi rău cu voirea. Şi ce oare voi face în ziua cunoştinţei? Atunci când judecătorul Dumnezeu va da pe faţă totul înaintea judecăţii? O! Ce mare frică ticăloşeşte inima mea, fiindcă mă strâng eu însumi în lanţul nemărginitelor fărădelegi! Eu însumi ştiu că acolo mă voi munci dacă nu voi îmblânzi aici, cu lacrimi, pe Judecătorul. Pentru aceasta, mă rog să nu Îţi încui îndurările, Stăpâne, întru urgie; că Tu Însuţi aştepţi întoarcerea mea, pentru că nu voieşti să vezi pe cineva arzând, ci voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască în viaţa cea veşnică. Îndrăznesc deci, la îndurările Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, cad înaintea Ta, rugându-mă. Caută spre mine şi mă miluieşte! Scoate din temniţa fărădelegilor sufletul meu! Străluceşte-mi în minte rază de lumină, mai înainte de a ne duce la judecata ce va să-mi fie înfricoşată. Frică mare mă apucă pe mine, ticălosul şi înverşunatul. Cum mă duc eu acolo, cu totul gol de fapte bune! Frică şi cutremur mă cuprinde, Doamne, când mă văd pe mine fără de osârdie spre bunătate. Şi cu gânduri potrivnice mă svârcolesc într-una, plecându-mă dracilor, care, cu

dezmierdările patimilor, spre pierzare pururea mă amăgesc. Mă asemăn prea bine negustorului trândav şi leneş, care, în fiecare zi, îşi păgubeşte capitalul cu câştigul. La fel şi eu ticălosul, mă păgubesc zilnic de bunătăţile mele cele cereşti întru multe învăluiri, care mă trag spre rău, căci simt în mine cum, în fiecare ceas, eu mă fur singur. Şi vrând, mă aflu întru acelea pe care le urăsc. Mă înspăimânt eu însumi de voirea mea, care, în multe chipuri, se aruncă întru necazuri din pricină că păcătuiesc. Şi mă înspăimânt iarăşi de pocăinţa mea, care nu are temelie tare pe stânca cea izbăvitoare care mă poate mântui. O, cum nu mă lasă în pace vrăjmaşul sufletului! Cum pun în fiecare zi temelia zidirii pe care, cu mâinile mele, iarăşi o risipesc! N-am pus început bun pocăinţei sufletului. Sunt un rob al trândăviei. Cu însăşi voia mea şi cu multă osârdie slujesc vrăjmaşului. O, cine va da capului meu apa cea fără de nume care să-l spele? Şi cine, ochilor mei, izvoare de lacrimi cu care să plâng totdeauna către Înduratul Dumnezeu? Să cer dar de la El să trimită har mie, păcătosului, şi să mă scape de marea cea înnebunită, care, cu valurile păcatului, înviforează necontenit inima mea. Căci voile mele au biruit ca nişte răni care nicidecum nu primesc doctorii de vindecare. Femeia cea păcătoasă, înţeleaptă s-a arătat fiindcă s-a temut şi s-a sârguit şi a urât lucrurile păcatului, aducându-şi aminte de ruşinea

cea veşnică ce va să fie şi de chinuirea cea nesuferită a muncii iadului. Iar eu, pentru patimile păcatului, în fiecare zi rugându-mă, nu mă îndepărtez de dânsele, ci rămân de-a pururea nebun, întru obiceiul cel rău. Spre nădejdea de pocăinţă îmi este aşteptarea, furându-mă cu deşarta-i făgăduinţă şi zicând: mă pocăiesc, în vreme ce eu niciodată nu mă pocăiesc cu adevărat. Mă pocăiesc numai cu graiul în timp ce cu lucrurile, mult stau în urmă de adevărata pocăinţă. Deci îmi uit firea, făcând cunoştinţă cu răul şi întărâtând pe Domnul, neîntrerupt păcătuiesc. Izvor de pocăinţă nu am aflat căci cu întărire am făcut păcatul, şi nu fără de voie am păcătuit. Şi Iuda, vânzătorul, loc de pocăinţă nu a aflat, căci cu Domnul fiind, a păcătuit şi ştia ceea ce făcea, fiindcă avea cunoştinţa Domnului. Deci pentru păcatele noastre, întru cunoştinţă făcute, ce voi aştepta eu, ticălosul? Şi dacă cel ce numai gândeşte răul întocmai e cu cel ce-a lucrat, apoi eu ce răspuns voi da pentru nenumăratele mulţimi ale fărădelegilor mele? Ham, batjocorind pe tatăl său, lepădat a fost. Cei ce s-au unit la fărădelege, în foc s-au înghiţit, nimic zicând sau făcând. Şi cei din vremea lui Ilie, asemenea au pătimit. Şi Saul, cu gândurile slujirii de idoli numai învoindu-se, a fost lepădat de Dumnezeu. Şi fiii lui Aaron, greşind, s-au sfârşit. Şi Anania şi Safira, cu nebăgare de seamă petrecând,

vreme de pocăinţă n-au aflat. Dar eu, cel ce fac întru cunoştinţă fapta mea, privesc la învoirea mea şi zic că aştept cu credinţă hotărârea dreptăţii ce mi se cuvine. Pentru ce mă las amăgit de chipul smereniei mele când eu sunt cu totul străin de faptele cele bune şi cele potrivnice fac înaintea lui Dumnezeu? Fariseii au suferit mustrare atunci când Mântuitorul Hristos le arăta pe faţă minciuna portului şi a chipului lor! Iar eu adesea mă plictisesc de mustrările cugetului şi caut să mi-l adorm pentru a scăpa de ele. Atunci amar este adevărul celor ce caută să-l ascundă. Ci eu vin acum, Doamne, să-mi descopăr chipul şi se vor arăta viermii, şi voi dezveli faţa şi ochii, şi vor vedea cei de faţă făţărnicia mormântului şi minciuna faptei mele se va descoperi şi vor privi toţi faţa mea de fariseu. Căci chiar aici, în lume, ea se face văzută, nu numai dincolo în veşnicie, unde o va arde focul. Tinde-i mână de ajutor celui ce se tăvăleşte Doamne! Căci voind a mă scula nu pot, pentru că sarcina păcatelor mele s-a îngreunat peste măsură şi obiceiul cel rău mă opreşte, legându-mă. Văd şi că într-o negură umblu, şi întru mult întuneric mişc mâna mea, şi ca un slăbănog sunt. Mi se pare că sunt sârguitor şi iată că mă plictisesc curând. Mă rog să mă izbăvesc, şi cu toate că postesc, văd că sunt împiedicat de duh vrăjmaş. Vreau să mă blagoslovesc mult, dar cu inima nu-L iubesc pe Dumnezeu. Cum

voi îndrăzni să cer iertare pentru păcatele mele, când petrecerea de mai înainte eu nu o uit; sau cum mă voi dezbrăca de omul cel vechi, care se strică, când poftele amăgirii celei vechi nu mă leapădă? Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după îndurările Tale şterge fărădelegile mele. Gura mea netrebnică strigă către Tine, Stăpâne, şi inima mea necurată şi sufletul meu întru păcate întinat. Auzi-mă pentru bunătatea Ta, şi rugăciunea mea nu o lepăda. Căci nu lepezi rugăciunea mea, ci a celor ce nu se pocăiesc întru adevăr. Dar pocăinţa mea, Doamne, nu este curată! Un ceas mă pocăiesc şi două Te întărât. Întăreşte sufletul meu pe piatra pocăinţei. Luminează, cu darul Tău, întunericul din mine. Pleacă-Te, Bunule Dumnezeu, către plânsul inimii mele, dar nu pentru dreptăţile mele, căci nu am nici o bunătate, ci pentru multa şi negrăita Ta bunătate şi pentru îndurările Tale! Ridică din nou, Doamne mădularele mele pe care le-a frânt păcatul! Luminează inima mea pe care a întunecat-o pofta cea rea! Izbăveşte-mă, Doamne, de tot lucrul cel rău cu care se străduieşte să mă surpe pe mine potrivnicul. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine. Să nu-mi zici mie: *„Adevăr zic ţie, nu te cunosc pe tine”*. Mântuieşte, Doamne, din moarte, sufletul necăjit! Tu, Cel ce ai stăpânire peste viaţă şi peste moarte! Căci Tu ai zis, Stăpâne: *„Cere şi ţi se va da!”* Curăţă-mă,

Doamne, de tot păcatul şi, mai înainte de sfârşit, dăruieşte-mi, Iubitorule de oameni, în toată viaţa aceasta care mi-a mai rămas, să izvorăsc lacrimi din inimă spre curăţirea întinăciunii mele celei sufleteşti, ca să pot şterge de aici din datoriile mele cele multe, măcar puţine greşeli, şi să mă mântui acolo prin acoperământul mâinii Tale celei atotputernice, atunci când va tremura tot sufletul de Slava Ta cea înfricoşată. Aşa, Stăpâne, Fiule al lui Dumnezeu, auzi-mă şi primeşte rugăciunea păcătosului robul Tău! În dar mântuieşte-mă pe mine cu Darul Tău! Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Marţi seara

Vai mie, în ce fel de deznădăjduire stau, în ce fel de ruşine zac! Nu este omul cel dinlăuntru, precum este cel văzut. Căci măcar că vorbesc despre sfinţenie, cugetarea urâtelor patimi este în mine ziua şi noaptea. Şi măcar că ridic în slăvi curăţenia prin graiurile mele, totuşi în inima mea, mă gândesc la necurăţenie. Vai mie, ce fel de judecată îmi este gătită! Pentru că numai chip de sfinţenie am, iar nu şi putere. Cu ce fală mă voi apropia oare eu, care de atâtea răutăţi sunt vinovat, de Domnul Dumnezeul meu, Cel Ce-mi cunoaşte şi cele ascunse ale inimii mele. Mă tem, stând la rugăciune, să nu se

pogoare foc din cer şi să mă ardă pe mine, precum oarecând pe cei care în pustie, cu foc de la Dumnezeu, Domnul i-a ars. Dar eu ce voi aştepta de la cele ale mele, care cu multă şi nemăsurată greutate de păcate sunt înfăşurate? S-a înfocat inima mea, s-a schimbat gândul meu cel dreptcredincios, s-a întunecat mintea mea. De-a pururea mă întorc ca un câine la vărsătura sa. Nu este în mine nici o îndrăzneală către Cel Ce cearcă inima şi rărunchii. Mintea nu-mi este curată şi lacrimile îmi lipsesc în rugăciune. Căci dacă vreau să suspin, faţa mi se apleacă scufundată în ruşine. Bate-mi, o, Doamne, pieptul care este locaş al patimilor şi al gândurilor rele! Slavă Ţie, Făcătorule de bine al sufletelor şi trupurilor noastre. Mari şi multe sunt îndurările Tale peste noi păcătoşii, Doamne! Să nu mă lepezi pe mine cu cei ce zic Ţie: *„Doamne, Doamne”*, dar cu inima nu împlinesc voia Ta, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumenezeu. Căci Tu cunoşti, Doamne, patimile cele ascunse întru mine. Tu ştii rănile sufletului meu. Vindecă-mă, Doamne! Îmi vei zidi casa sufletului la care se ostenesc toţi ziditorii, căci mă pregătesc către împotrivirea patimilor. Când mă apuc de luptă, însă, atunci reaua meşteşugire a duşmanului îmi slăbeşte tăria sufletului prin plăceri, şi fără să fie nimeni care să mă silească, ca pe un robit mă trage către ele. Mă sârguiesc să mă smucesc din

văpaia care mă arde şi, din neiscusinţă, împreună cu ea mă scufund. Cert pe cel bolnav, în timp ce eu sunt mai bolnav ca dânsul. Doctor al patimilor vreau să mă fac eu, ticălosul, şi iată că eu însumi mă dau lor robit. Luminează-mi Doamne, ochii inimii ca să-mi cunosc mulţimea patimilor. Darul Tău să umbrească peste mine, Stăpâne. Luminează-mi mintea cea întunecată, sălăşluind în mine lumina dumnezeirii! Căci Ţie nimic nu-Ţi este cu neputinţă. Cine nu mă va plânge pe mine oare, când, pentru o mică plăcere, focul cel nestins l-am cumpărat şi de Împărăţia cea veşnică m-am lepădat? M-am robit patimilor, eu ticălosul! Cu slobozenia sufletului meu, dobitoc m-am făcut. Şi nu pot să caut către Domnul cel milostiv. Am îngropat în lene darurile Stăpânului, cele de viaţă purtătoare, şi am iubit mai mult sărăcia patimilor! Străin m-am făcut de faptele cele bune, în ţara depărtată a răutăţii ducându-mă. Pe jumătate sunt mort, în viaţă fiind. Plângeţi-mă, lucrători înfrânaţi, pe mine, care sunt îndărătnic şi îndrăcit cu păcatele şi iubitor de dezmierdări! Plângeţi-mă, cei miluiţi, pe mine, care L-am amărât pe Cel Ce m-a miluit! Plângeţi-mă, cei ce aţi iubit cele bune şi aţi urât cele rele, pe mine, care am iubit cele rele şi am urât cele bune. Plângeţi-mă, cei cu viaţă îmbunătăţită, pe mine, cel ce numai cu chipul sunt îmbunătăţit, dar cu faptele sunt pătimaş şi nebăgător

de seamă. Plângeţi-mă, cei ce bine aţi plăcut lui Dumnezeu, pe mine, care am plăcut oamenilor. Plângeţi-mă, cei ce dragostea cea desăvârşită către Dumnezeu şi către aproapele o aveţi, pe mine, care numai cuvintele iubesc, dar cu lucrurile stau departe de adevărata dragoste. Plângeţi-mă, cei ce aveţi răbdare, şi aduceţi roade prisositoare Bisericii Domnului, pe mine, cel nerăbdător şi neroditor. Plângeţi-mă cei ce fără de ruşine şi cu îndrăzneală vă rugaţi lui Dumnezeu, pe mine, cel ce mă ruşinez a căuta la faţa Domnului. Plângeţi-mă, cei ce aveţi blândeţe, pe mine, cel ce sunt străin de blândeţe. Plângeţi-mă, cei smeriţi şi curaţi cu inima, pe mine, cel îngâmfat şi mândru şi necuviincios. Plângeţi-mă, cei ce câştigarea apostolilor aţi câştigat, pe mine, cel îndrăcit, cel ce cu materia sunt îngreunat. Plângeţi-mă, cei ce aveţi în minte pe Judecătorul şi Judecata cea de după moarte, pe mine, cel ce mărturisesc că o pomenesc, dar împotriva ei trăiesc. Plângeţi-mă, moştenitorii Împărăţiei Cerurilor, pe mine, moştenitorul gheenei focului. Rugaţi-vă, Sfinţi ai lui Dumnezeu, pentru sufletul meu cel înviforat. Întru ceea ce puteţi, Sfinţi ai lui Dumnezeu, ajutaţi-mi! Căci ştiu că dacă veţi ruga pe Iubitorul de oameni, Dumnezeu, toate se vor ierta nouă, pentru noianul bunătăţii Sale! Şi precum Dumnezeu este iubitor de oameni, aşa şi voi să nu treceţi cu vederea rugăciunea mea, a

păcătosului! Căci eu n-am îndrăzneală, din pricina multelor mele păcate rele. Lucrul vostru este, o, Sfinţi ai lui Dumnezeu, a vă ruga pentru cei păcătoşi! Iar la Dumnezeu, lucrul este ca pe cei deznădăjduiţi să-i miluiască. Rugaţi-vă Vieţii pentru cel mort! Să trimită Domnul darul Său şi să oprească alunecarea sufletului meu smerit! Stăpâne al tuturor, primeşte rugăciunea păcătosului! Îndulceşte sufletul amărât de păcat! Împărtăşesc celui însetat din izvorul vieţii şi îl povăţuiesc, când inima ca într-un lanţ de fier îmi e ţinută. Să mă întâmpine îndurările Tale, Doamne, prin îndurările Sfinţilor Tăi, înainte de a mă trage împreună cu cei ce lucrează fărădelegea! Acolo se vor descoperi cele întru întuneric şi cele întru lumină, lucrate de mine. Vai mie, ce fel de ruşine mă va cuprinde, când mă vor vedea osândit pe mine, care mă socotesc acum fără prihană. Lucrarea cea duhovnicească am părăsit-o, eu ticălosul, şi patimilor m-am supus. Vai mie suflete, pentru ce înnegreşti soarele cu negura patimilor? Pentru ce nu se risipeşte negura când vine de faţă raza? Pentru ce alegem mai curând stricăciunea decât nestricăciunea? Pentru ce ne frământăm cugetul pe pământ cu patimile? Haina cea dumnezeiască am netrebnicit-o, şi nevrednic de Nunta cea împărătească m-am făcut. De bunăvoie ne-am dăruit păcatelor şi vrăjmaşului vieţii noastre robi ne-am făcut. Ce vei zice, suflete al meu, Judecă-

torului, în Ziua cea înfricoşată şi groaznică? Am flămânzit pentru Tine, sau însetat sau gol m-am făcut, sau m-am smerit? Te-am iubit pe Tine cu tot sufletul meu? Cu îndrăzneală strigă suflete, către Domnul! Primeşte darul Lui, tu, cel ce eşti slobod. Pentru ce tot amâni întoarcerea când El te cheamă? Pentru ce apuci pierzania şi nu mântuirea? Pentru ce nu-ţi asculţi cugetul cât mai ai încă vreme; până ce eşti domn al gândurilor, până nu se osteneşte trupul şi mintea încă e vie, până nu va zăcea în puterea altora binele tău, până ce mai poţi prinde încă Darul cu puterea credinţei şi nu cu îndoiala să te prădezi tu singur. Până când lacrimile tale sunt vestite întoarcerii, întâmpină, stai vitejeşte împotriva patimilor. Luptă cu tărie, cu toata puterea, cu ajutorul lui Dumnezeu. Aruncă-te cu vitejie asupra lui Goliat, să nu te apuce mai înainte tâlharul, să nu te răpească mai înainte ucigaşul. Ca nu cumva slujitorii Împărăţiei să te încuie afară. Se cuvine să ne temem şi cu toata străjuirea să ne păzim. Se cade să nu ne arătăm mincinoşi ai mărturisirii noastre. Ca vameşul suspin, ca şi desfrânata lăcrimez, ca tâlharul slobozesc glas, ca şi fiul cel risipitor strig către Tine, Iubitorule de oameni, Hristoase, Mântuitorul lumii, Lumina cea adevărată. Întăreşte sufletul meu cel slăbit şi robit cu beţia dezmierdărilor! Tămăduieşte rănile acestea, precum şi abaterile minţii mele! Spală-mă cu scum-

pul Tău Sânge pe mine, cel înnegrit, Răscumpărător al păcatului! Acum este vremea bine primită! Acum este zi de mântuire. Cu mulţimea milei Tale, întoarce-mă, Unule, îndelung Răbdătorule! Şi mă slobozeşte de toată desfătarea cea dezmierdătoare. Să nu mă ardă cuptorul patimilor. Ci, cu roua milei Tale şterge sufletul meu! Vai mie, că mi-ai dăruit, Doamne, lumina cunoştintei şi eu o lepăd, netrebnicul. De câte daruri mă umpli pe mine păcătosul, Stăpâne, iar eu ticălosul sunt nemulţumit şi nerecunoscător cu voia! Totdeauna mă îndulcesc cu darul Tău, totdeauna mă întăresc şi totdeauna îl lepăd întru amărăciunea mea şi iar mă schimb. Îmi aduc aminte, Preabunule, de moarte, de muncile cele veşnice; ci mă tragi pe mine totdeauna către viaţă, să mă mântuiesc, iar eu în răutatea mea rămân de-a pururi. Pentru aceasta nu voi avea nici un răspuns acolo! Bat să mi se deschidă uşa milei Tale, Doamne; îngăduie-mi ca rugându-mă să-mi dobândesc cererea! Că nu fără ruşine caut să mă miluiesc. Fii îndelung Răbdător asupra mea, răzvrătitul! Şi izbăveşte-mă de păcatele care m-au înconjurat, ridică-mă sănătos din adâncul fărădelegilor! Slobozeşte-mă pe mine de tot lucrul cel rău mai înainte de a mă apuca sfârşitul. Căci în iad cine Te va mărturisi pe Tine? Albeşte-mi veşmântul cel întinat mai înainte de a veni porunca cea înfricoşată şi a mă

lua nepregătit şi neruşinat. Izbăveşte-mi sufletul necăjit din gura leului şi miluieşte-l pe dânsul cu darul şi îndurările Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Miercuri seara

Dorul de-a grăi către Tine, Doamne, mă sileşte să-Ţi vorbesc, dar nevrednicia şi păcătoşenia mea îmi poruncesc să tac. Durerile şi necazurile vieţii mă îndeamnă să cuvântez, dar fărădelegile trecutului îmi spun să fiu ca un mort. Sufletul meu geme din adâncuri şi ochii mei lacrimi poftesc. Greşit-ai, suflete! Pocăieşte-te! Căci iată, zilele noastre ca umbra trec şi înfricoşate şi groaznice locuri va să treci, sufletul meu! Nu întârzia multă vreme amânând zi de zi întoarcerea ta la Domnul! Umileşte-te, sufletul meu, de toate bunătăţile câte le-ai luat de la Domnul şi nu le-ai păzit. Umileşte-te pentru toate câte ai lucrat şi Dumnezeu îndelung a răbdat pentru tine ca să nu intri în întunericul cel mai dinafară şi să te dai înaintea înfricoşatului Divan al lui Hristos. Vai mie, păcătosului, că am întinat şi de-a pururi întârzii curăţenia inimii mele din pricina trândăvirii. Îndrăzneala inimii mele a fost ruşinată adânc de lene şi de făţărnicie, iar pofta cea rea, ca un stăpân robului, îmi porunceşte. Şi

eu, întocmai ca un prunc, cu frică o ascult. Mă rătăceşte şi mă pierde pe mine, iar eu mă bucur. Vai mie, Doamne, căci Darul Tău mă trage pe mine la viaţă, iar eu, mai vârtos, spre moarte mă trag. Dimpotrivă Doamne, Te sârguieşti ca să mă faci întocmai cu îngerii! Iar eu, întru răutate, pe mine mă micşorez. Înmulţitu-s-au păcatele mele, şi de-a pururea se înmulţesc şi nu este margine întru mulţimea lor. Şi cine va plânge pentru mine? Numai Tu singur, Mântuitorule, de a Ta bunătate îndemnat fiind, cauţi spre mine cel necăjit. O, cum Te voi ruga pe Tine, Stăpâne, când gura mi-am umplut-o cu ocări? Sau cum Te voi iubi când sunt plin de patimi? Sau cum va sălăşlui în mine adevărul când eu cu minciuna pe mine m-am ocărât? Sau cum Te voi chema pe Tine, când poruncile Tale nu le-am păzit? Căci după ce-am luat cunoştinţa adevărului, m-am făcut răpitor, prigonitor, rău sfătuitor, aspru şi cu cugete rele asupra aproapelui aruncându-mă. Nemilostiv spre săraci, mânios, leneş şi de haină strălucitoare iubitor. Şi încă şi acum mă aflu întru gânduri întinate, întru întărâtări, întru iubire de plăcere, întru slavă deşartă, întru mândrie, întru voirea cea rea, întru prigonire, întru mânie. Nimic fiind, mă socotesc pe sine-mi că sunt ceva. Minţind, de-a pururea împotriva celor mincinoşi strig. Întinând biserica trupului meu cu gânduri şi cu fapte

curveşti, împotriva curvarilor propovăduiesc. Judec pe cei ce greşesc, însumi de greşeli fiind plin. Judec pe deosebitori şi furi, însumi fiind fur şi deosebitor. Luminat oamenilor vreau să mă arăt, înăuntrul sufletului fiind necurat. În biserică şi la masă în faţă vreau să stau. Femeilor vreau să mă arăt vesel şi înaintea străinilor mă înalţ. Şi între ai mei, cuminte şi înţelept, iar între cei înţelepţi, desăvârşit mă socotesc. Şi către cei credincioşi numai înţelept mă am pe sine-mi, iar pe cei fără de minte şi neînvăţaţi, ca pe nişte dobitoace îi defaim. Când sunt vrednic de ocară, mă mândresc. Când gândesc să fiu cinstit, mă disprețuiesc. Dacă mi se cere să fiu drept, mă răzvrătesc. Iar când cele adevărate mi se spun, urăsc. Mustrat fiind de fratele meu, mă mânii. Iar voind să mă împotrivesc ispitei, obosesc. Nu voiesc a cinsti pe cel vrednic şi nevrednic fiind, cinste cer. Nu voiesc a mă osteni. Dacă nu-mi slujeşte cineva, mă mânii pe el. Nu voiesc să merg cu cei ce lucrează. Şi dacă nu mă laudă pe mine cineva, îl grăiesc de rău. Când îl văd pe fratele meu în nevoi, nu-l cunosc, iar când e sănătos şi-n cinste, îl vizitez. Pe cei mai mari ca mine îi defaim, iar pe cei mai mici îi trec cu vederea. Când izbutesc să mă stăpânesc de la vreo faptă rea, mă trufesc. Dacă voi isprăvi postul şi privegherea, cu nesupunere şi cu grăire de rău, ca într-o cursă mă prind. Iar când intru la rugăciune, stau şi stăruiesc şi

nu iert. Când face cineva o faptă bună, nu o văd. Dar e destul cu o mică faptă să greşească şi-l mustru. Pe toate cele frumoase ale oamenilor le nesocotesc, însă de faptele cele deşarte ale lor, mă las robit. Pe dinafară mă arăt smerit şi blând, dar pe dinlăuntru sunt mândru şi neîndurat. Cu părerea sunt ca şi cum n-aş dori nimic, dar în adâncul inimii sunt bolnav de dragoste de argint. Şi ce să mai vorbesc despre chipul în care îmi folosesc vremea, căci numai cu părerea m-am lepădat de lume, pe când înlăuntrul cugetului, eu lumii vorbesc. Bârfirile cele din adunări, cercetările, gândurile ascunse ale oamenilor, pomenirile cele deşarte, vorbirile cele fără de folos de la mese, nesaţiul darurilor şi al luărilor, certurile cele pierzătoare, iată lucrurile pe care le fac cu cugetul meu. Aceasta este viaţa mea. Acesta este cugetul cu care mă lupt împotriva mântuirii mele. Şi trufia, şi slava deşartă a mea nu mă lasă să-mi privesc rănile ca să mă vindec. Acestea sunt vitejiile mele. Aceasta e oastea de păcate cu care vrăjmaşul mă cuprinde. Şi întru acestea aflându-mă şi rămânând eu, ticălosul, cu slava sfinţeniei caut să mă înfăşor. Petrecând în păcate, vreau să fiu socotit un drept. Şi ce răspuns pot să dau pentru toate astea? Că diavolul este cel care m-a sfătuit. Dar nici lui Adam un astfel de răspuns nu i-a folosit. Sau poate vreau să mă îndreptăţesc cu ispita lui Cain? Dar nici el n-a scăpat de-a Domnului

dreaptă hotărâre. Ce răspuns voi da eu când mă va judeca Dumnezeu? Nu este nici un răspuns pentru lenevirea mea. Mă tem să nu fiu şi eu dintre aceia pe care i-a zugrăvit Pavel drept vase ale urgiei pe care diavolul le cere în stăpânire, şi care, pentru nebăgare de seamă, în patimi şi în necinste i-a lăsat Dumnezeu. O, cât îmi este de frică să nu cadă o astfel de hotărâre asupra mea! Doamne, Tu mie, păcătosului, mi-ai pus pocăinţa. Şi pururea vrei să mă mântuieşti pe mine, nevrednicul. Înviază, Dătătorule de viaţă, sufletul meu cel omorât cu păcatele. Spală-mi orbirea cea învechită a ticăloasei mele inimi. Şi plângi! Căci cu adevărata lepădare de lume încă nu m-am lepădat şi de lanţurile trufiei mele încă nu m-am scuturat. Din postul cel adevărat al Bisericii n-am gustat. Şi cu slava cea înşelătoare a lumii sunt înfăşurat. Pragurile facerilor de bine nu le-am trecut şi bucuriile cele adevărate ale dragostei nu le-am cunoscut. La îndrăzneala facerilor de bine n-am păşit. Iar pentru greşelile lui, pe fratele meu l-am osândit. La lumina cunoaşterii adevărului n-am ajuns, dar pe alţii despre mântuire vreau să-i învăţ. Toate Ţi le-a dat Ţie Prea Bunul Dumnezeu, o suflete: cunoştinţă, pricepere, înţelepciune. Cunoaşte-ţi folosul! Cum te socoteşti a da lumină aproapelui, întunecat fiind? Fă-te ţie doctor, o suflete! Suspină! Lăcrimează! Şi spală-ţi prin post cuviincios

necurăţia păcatelor! Dumnezeule Cel preabun şi înalt, Care singur ai, Stăpâne, stăpânire peste viaţă şi moarte, dăruieşte-mi, mie păcătosului, în ceasul acela înfricoşat al venirii Tale, îndurările Tale cele multe, ca să nu fiu pârât acolo, înaintea straşnicului Tău Divan, şi să nu fiu de ocară înaintea privitorilor: îngeri, arhangheli, prooroci, apostoli, patriarhi, ucenici, pustnici şi drepţi. Mântuitorul meu, pedepseşte-mă aici, unde de dulceaţa păcatului m-am îndulcit, ca un Părinte Bun şi Iubitor de fii, iar acolo iartă-mă, ca un Dumnezeu ceresc, singur drept şi fără de păcat. Căci tot păcatul eu, ticălosul, l-am lucrat şi, dacă pornesc să mă pocăiesc, nu am lacrimi. Vai mie! Cu ce ochi voi mai vedea eu, păcătosul şi trândavul straşnicul Tău Divan pe care, Doamne, şezând, mă vei vădi pe mine. Te ştiu Judecător înfricoşat întru Slava Dumnezeirii, vrând să mă mustri pe mine. Toată viaţa mea, vrednicul de jale, cu înverşunare am cheltuit-o totdeauna şi în noroiul dezmierdărilor m-am tăvălit. Toate greşelile ascunse în adâncul sufletului meu, Tu singur le cunoşti, Ziditorul meu! Nimeni nu este ca mine, un locaş al păcatului. Nimeni aşa ca mine n-a întărâtat bunătatea Ta, Stăpâne, pornirile răutăţii întru toate urmând. Dar pentru că eşti adânc fără de fund al tuturor milelor, arde adâncul păcatelor mele! Şi să nu-mi răsplăteşti mie cu răsplătiri vrednice de cele

ce-am lucrat. Să nu mă osândeşti la văpaia gheenei, căci nesuferită este urgia Ta, Doamne. Căci cine va putea suferi oare, îngrozirea ei? Pentru că focul nu se stinge şi viermele nu doarme. Teme-te de îngrozirea iadului, o suflete al meu! Leapădă somnul cel greu al lenevirii şi dormirea cea pierzătoare a trândăvirii. Aproape este sfârşitul! Lângă uşă, Judecata. Oare ce ne va întâmpina după ce se va despărți sufletul de trup? Adunaţi-vă împreună cu mine, Cuvioşi şi Drepți, cei ce cu nevoința cea bună v-aţi nevoit şi ca pe un mort plângeţi-mă sau ca pe un jumătate viu şi jumătate mort îndurați-vă, fiindcă eu sunt plin de ruşine şi nu am îndrăzneală pentru păcatele făcute de mine întru cunoştință. Vărsaţi peste mine mila voastră ca pe o tainică lucrare a milostivului Dumnezeu, Mântuitorul nostru. Rugați-vă Lui ca în dar să mă întoarcă şi nevrednic să nu mă aflu în ceasul venirii Lui. Şi să nu aud nicidecum acea înfricoşată hotărâre: *„Du-te de la Mine, blestematule, lucrător al nedreptății, căci nu te cunosc!”*. De aceea, Te rog pe Tine, Lumina cea adevărată, Naştere binecuvântată din Sfântul Tău Părinte, Chipul Ipostasului Lui, Cel ce şezi de-a dreapta Slavei Lui necuprinse, Fiule al lui Dumnezeu prea dulce, Hristoase al meu! Să nu mă lepezi pe mine cel urât. Căci mult se veseleşte vrăjmaşul meu când vede că deznădăjduiesc din pricina răutății şi se bucură când

în deznădejde mă dau lui robit. Tu, cu milostivirea Ta, ruşinează nădejdea lui şi mă smulge din dinţii şi din lanţurile lucrării lui, care, cu mult meşteşug, a tăbărât Doamne, asupra mea. Dăruieşte-mi lumină lăuntrică ca să cunosc deplin meşteşugurile lui. Căci nenumărate sunt alunecările pe care mi le pune înainte: smintelile, vătămările, multa câştigare, trufia, plăcerile cele trupeşti, teama de post, fuga de rugăciune, lene şi odihnă multă pentru zburdălniciile trupului. Pe cât se sârguieşte ca să mă piardă pe mine, de atâta mă lenevesc pentru a mă mântui. Şi pe cât acela mă pândeşte şi mă vânează, pe atât eu nu bag de seamă şi mă las prins. Ia aminte, suflete! Grijeşte-te şi nu dormi! Nu lua aminte la greşelile altora, ci mai vârtos cercetează-ţi greşelile tale. Nu umbla să scoţi paiul din ochiul fratelui şi al aproapelui, ci osteneşte-te zi şi noapte, cu ajutorul lui Dumnezeu, să-ţi scoţi bârna din ochii tăi. Sârguieşte-te! Apucă a te judeca pe sineţi înainte de a te judeca Hristos, Cel ce pentru tine s-a răstignit cu trupul pe cruce, căci de nu ne vom judeca aici cu asprime pe noi înşine, cum vom putea scăpa dincolo de judecata cea groaznică şi de osânda lui Dumnezeu? Îndură-Te spre mine, Doamne pentru milostivirea Ta! Şi mă mântuieşte pe mine pentru bunătatea Ta, cu solirile Preacuratei noastre Stăpâne, de Dumnezeu Născătoare, şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, că binecuvântat eşti

în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Joi seara

Iată, iarăşi cad la uşa Stăpânului meu cu cucernicie, închinându-mă şi strigând cu frică. De folos îi este robului a nu fugi de mâinile stăpânului său după ce-a greşit, ci mai vârtos a stărui lângă dânsul pentru a dobândi iertarea. Auzi, Stăpâne, suspinul meu şi primeşte graiul cererii mele pe care îl aduc eu, păcătosul, cu cucernicie. Varsă peste mine, ticălosul, măcar o picătură din nesfârşitul noian al îndurării Tale, ca să am puţină osârdie spre a mă îndrepta pe sine-mi. Căci dacă nu vei da lumina Darului Tău sufletului meu, nu voi mai putea să-mi cunosc păcătoşenia. Vai mie, căci apucând înainte, păcatul a aflat loc de odihnă întru inima mea şi mă înnegreşte şi mă cufundă, silindu-mă pururea a-L întărâta pe Domnul Dumnezeu. O, vai mie, ticălosul! Cum nu mă înfricoşez eu de focul cel nestins şi cum nu mă cutremur de muncile cele veşnice! Căci iată păcatul a pus lege în mine şi fără întrerupere mă trage întru pierzare. Căci măcar că mă mustru adesea şi păcatele nu încetez să le mărturisesc, totuşi rămân cu sufletul întru cele rele. Văzând nu văd, fiindcă păcătuiesc. Nu mă ostenesc cu sufletul ca, în adevăr să mă îndrept, ci, zi cu zi şi fără întrerupere, pocăinţa mea o prihănesc. Rob sunt păcatului şi nevrând fac răul, iar

ca un ostăşit de păcat, lui mă supun. Şi putând a fugi de el, m-am făcut birnic lui, fiindcă l-am lăsat să ajungă împărat în mine. Plătesc leafă trupului îngrijindu-mi patimile. Şi măcar că-mi dau seama că îi sunt rob, când îmi porunceşte, ascult fără întârziere; fug de mânia ce va să fie, dar, ca un câine legat în fier, mă supun în grabă celui ce îmi porunceşte. Urăsc a păcătui, fug de fărădelege, dar rămân în patimă, căci sunt robit. Ca un şiroi curg asupra mea patimile, ca o fântână adâncă se adună în mine îndemnurile lor. Înlăuntrul cugetului de multă vreme le-am unit cu mine şi nu îmi vine să primesc despărţire de ele. Mă sârguiesc să-mi schimb vrerea, dar iată că-mi stă împotrivă aşezarea cea dintâi a patimilor mele. Îmi ajută necontenit să mă îmbogăţesc în patimi şi datoria cea veche nu-mi îngăduie să o plătesc. Vreau să-i dau înapoi şi el îmi mai adaugă. Şi oricât m-aş sili ca să plătesc dintr-însa, el adaugă necontenit tot altele, ca să-mi arate întruna că din ale lui plătesc. Şi văzând el că necurmarea datoriei mă pleacă pe mine să fiu ticălos, aşază în mine zilnic pofte noi şi mă face să uit patimile, ca să nu le mărturisesc. Mă întâmpină cu patimi străine, şi împlinindu-le pe acestea, le uit pe cele ce au venit asupră-mi şi necontenit descopăr că sunt dator. Alerg la patimi ca la nişte prieteni şi, împrumutându-mă de la dânsele, le am ca nişte

stăpâni. Şi cele pe care cu puţin înainte mă sârguiau ca să mă izbăvesc, iată că acum mă fac, printr-însele, rob desăvârşit vândut. Mă chinuiesc să tai şi să rup legăturile lor şi iată că patimi noi mă cuprind şi mă ţin. Mă lupt şi mă ostenesc să scap întru totul de stăpânirea lor şi la apropierea de luptă mă simt şi mă descopăr un ecou al lor. O, cumplită stăpânire în mine a legăturilor păcatului! O, stăpânire a răului, a vicleanului balaur. Mă zbat să scap de el şi mai mult mă prinde, ba încă şi mintea mi-am vândut-o păcatului. De somn mă las cuprins, când vreau să lupt. Nici măcar să mă rog nu-mi îngăduie vrăjmaşul, ci, ca într-o funie de aramă, îmi ţine legată mintea şi, voind să fug, nu slăbeşte legătura. Întemeind păcatul tot mai adânc în mine, trage zăvorul puternic pe uşa conştiinţei. Şi pentru ca nu cumva să se unească cu Dumnezeu, aşează drept paznic la uşă duhul cel rău. El îmi aduce mereu înainte tot felul de gânduri proaste, şi mă pleacă să cred că nu e judecată pentru dânsele, pentru că nimeni nu le ţine minte. Iar eu pun înainte oglinda cugetului şi ştiu că deasupra mea este spânzurată osânda. Cu aceasta mă ţine pe mine, cu aceasta mă leagă, cu aceasta mă vinde şi mă cumpără, cu aceasta îmi porunceşte să mă supun, după cum zice apostolul: *„Iar omul cel trupesc este vândut păcatului”*. Căci păcatul, în trupul meu fiind, îmi stăpâneşte

mintea şi sufletul, din pricina trupului pe care îl unelteşte şi-l necăjeşte mereu şi-l împilează. Nici a fugi nu poate, nici să mă ajute. Vai mie, mort sunt eu, cel vinovat! Şi orb, cel ce văd! Ca un câine m-am făcut eu, omul. Şi eu, cel ce gândesc, m-am pogorât în rând cu necuvântătoarele. Miluieşte-te pe sineţi, o, suflete al meu! Sârguieşte-te, înainte de despărţire, să nu ne încuiem afară împreună cu fecioarele cele nebune! Căci nu le e cu putinţă a moşteni viaţa celor morţi în păcat. Şi nici a câştiga cununa alergării celei bune, celor ce au dormitat. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după marea Ta mila şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Căci dacă mă vei ajuta să mă izbăvesc din ticăloasa robie a patimilor, atunci numai voi putea să Te slăvesc ca pe Dumnezeul meu. Şi dacă numai Tu vei vrea, mă vei mântui! Şi numai dacă mă vei binecuvânta Tu, mă voi izbăvi. O, Doamne Dumnezeule! Cred că poţi toate acestea şi nu deznădăjduiesc. Ştiu că, după mulţimea îndurărilor Tale, vei curăţi mulţimea păcatelor mele. Ştiu că pe toţi i-ai miluit şi îi miluieşti pe cei ce se întorc către Tine din toată inima! Mărturisesc că şi eu m-am îndulcit de Darul Tău, dar am păcătuit ca nimeni altul. Tu, cel ce pe morţi i-ai sculat, ridică-mă pe mine, cel ce sunt mort în păcate. Tu, Cel ce pe orbi i-ai tămăduit, luminează şi ochii cei întunecaţi ai inimii mele. Tu, Cel care din gura şarpelui pe Adam

l-ai izbăvit, trage-mă şi scoate-mă şi pe mine din noianul fărădelegilor mele. Căci oaia Ta sunt şi mâncat de leu m-am făcut cu păcatele, dar fiu mă voi face, dacă mă voi tămădui cu darul Tău. Lepădat m-am făcut ca un lepros, dar Tu, dacă vei voi, poţi să mă curăţeşti! Ştiu, vai, că întru cunoştinţă am păcătuit! Tu, Doamne, pe Zaheu l-ai miluit ca pe un vrednic. Miluieşte-mă şi pe mine care sunt netrebnic! Lup era Pavel oarecând, gonind oile Tale; fiară era rupând oile Tale, dar păstor l-ai făcut cu darul Tău, tămăduind şi îngrijind oile Tale. Ştiu că el întru necunoştinţă a păcătuit, dar pe mine, Doamne, cel ce cu cunoştinţă am greşit, miluieşte-mă cu darul Tău cel covârşitor! Vai mie! Mă sfiesc de cei ce acum se sfiesc de mine, ca nu cumva să mă ruşinez de dânşii pentru păcatele mele cele ascunse! Mă ruşinez de cei ce m-au născut pe mine. Ca văduva din Evanghelie, care supărând pe Judecătorul cu stăruinţa ei şi-a dovedit cererea, vreau să mă fac. Şi ca prietenul cel îndrăzneţ vreau să mă arăt către Tine, Preabunule şi singurul Stăpân, ca să întorci sufletul meu cel ce în păcat s-a robit. Acela pâine a cerut spre mângâiere, iar eu dezlegarea sufletului de osteneală cer. Acela hrană trupească a cerut, iar eu chemarea înapoi a sufletului cerşesc. Ascultă, ca un Bun şi Preabun, glasul plângerii şi al lacrimilor mele şi întoarce-mă ca să fac rod bun de pocăinţă. Răcoreşte-mi arşiţa

conştiinţei mele, înnoindu-mă pe mine cel învechit cu patimile păcatului, ca, de robia acestora după ce mă voi izbăvi, să răsuflu cu uşurare văzduhul slobozeniei mele şi cu bucurie şi veselie să slăvesc bunătatea Ta! Ştiu, o Stăpâne, că milostiv eşti, Doamne, şi voieşti ca să mă schimbi. Aştepţi cu nespusă bucurie şi bunătate rodul voirii mele. Şi gata eşti ca să mă miluieşti o, nemărginit de bun, Doamne! Dar vrei să vezi aşezământul meu. Căci miluind, voieşti să mă înveţi. Şi iertându-mă, voieşti să mă câştigi părtaş al împărăţiei Tale. Vai de simţirea mea! Vai de ticăloşia mea! O, grasul şi pământescul meu suflet! O, inimă răzvrătită! O, gură plină de amărăciune! O, gâtlej, mormânt deschis! Pentru ce nu-ţi aduci aminte o, suflete, de calea netrecută a despărţirii tale? Pentru ce nu te gândeşti către călătoria aceea? Pentru ce îţi tragi asupră-ţi pedepsele cele veşnice? Ce faci suflete, petrecând ca un animal fără de pricepere? Vai mie, cum aleg întunericul mai mult decât lumina! Cum pe plăcerea care astăzi este, dar mâine nu mai este, o iubesc mai mult decât bunătăţile cele veşnice şi negrăite. Vai mie, cum voiesc, decât podoaba aceea în chipul soarelui, mai mult pe cea întunecată şi înnegrită s-o îmbrac. Cum, decât Împărăţia cerurilor, mai mult cinstesc locuinţa cea întunecată şi înnegrită a iadului eu, păcătosul, singur şi întru cunoştinţă voind să mă rănesc. Vino-ţi în fire, suflete! Teme-te

de Dumnezeu! Slujeşte-L! Slujeşte-I întru toate faptele bune, ca să nu primeşti din mâna Lui îndoite pedepse. Iubeşte pe Dumnezeul tău şi umblă în calea Lui cu dreaptă credinţă. Înţelege o, suflete, că veacul acesta se aseamănă locului de luptă al balaurului. Balaurul cel tare, negreşit se nevoieşte să biruiască. El se surpă şi e batjocorit de unii care vedem că se încununează prin biruirea aceluia. Alţii prin amărăciunea pricinuită de el, veselia veşnică o dobândesc, iar alţii, prin plăcerea lor, amărăciunea vieţii veşnice vedem că o află. Unii, prin lepădarea de sine, pe diavol îl biruiesc. Iar pe alţii, care se înfăşoară în iubirea de sine, cu înlesnire el îi biruieşte. Celor ce iubesc pe Dumnezeu din tot sufletul lor, războiul cu diavolul li se pare uşor. Dar celor ce iubesc lumea, războiul greu şi nesuferit le este. Înţelege, suflete ticăloase, că bucuria veacului acesta şi desfătarea şi odihna lui, pline de scârbe şi amărăciune sunt. Iar necazurile şi răstignirile luptei bucurie negrăită şi viaţă veşnică pricinuiesc. Întoarce-te, o, suflete! Nevoieşte-te întru linişte! Ca ceasul morţii şi al despărţirii să nu te prindă nepregătit. Înţelege o, suflete al meu, care îţi este chemarea. Cum îţi este priceperea, cum mergi, pentru cine şi până când? Toţi la sfârşitul lucrurilor celor pământeşti au sosit, deci sfârşitul va sosi şi la a ta neîngrijire. Întoarce-te o, suflete, la Domnul! Întoarce-te cât mai ai timp!

Încredinţează-ţi viaţa cu hotărâre în mâinile lui Dumnezeu! Lucrează cu El şi pentru El! Şi pregăteşte-te ca să intri în a Lui slavă atunci când, din îndurare, va binevoi să te cheme la El, Căruia I se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Vineri seara

Suflet necăjit se apropie de Tine, Sfinte Stăpâne, şi cu lacrimi vorbeşte Ţie pentru vrăjmaşul cel pierzător, şi cu smerenie cade, rugându-se Ţie pentru potrivnicul ce îl necăjeşte pe el. Deci, de vreme ce cu îndrăznire vine la Tine, auzi-l pe dânsul degrabă şi, alergând la Tine cu dorire, cercetează-l pe el cu sârguinţă. Dacă-l vei trece cu vederea pe dânsul, necăjit fiind, va pieri; dacă vei zăbovi a-l auzi pe el, înconjurat fiind, se va pierde. Iar dacă pentru îndurările Tale îl vei cerceta pe dânsul, se va afla; dacă îl vei căuta pe dânsul, se va mântui; dacă îl vei auzi pe el, se va împuternici. Să nu îl treci cu vederea pe dânsul, ca să nu îl apuce vrăjmaşul, căruia i-a dat carte de despărţire şi pe care l-a alungat. Să nu pomeneşti întărâtările mele cele prea rele cu care am întărâtat darul Tău, o, Stăpâne milostive, şi să nu îmi faci după lucrurile mele, ci mai vârtos dăruieşte-mi mie, păcătosului, puţină vreme, ca să aflu răgaz de pocăinţă adevărată, Iubitorule de oameni, Bunule. A suferit harul Tău

multă mulţime de păcate şi nelegiuiri ale tinereţilor mele şi acum ar suferi şi lepădarea, întărâtarea şi obrăznicia. Eu însumi ştiu, Doamne, că Te-ai jurat asupră-Ţi că nu voieşti moartea păcătosului, ci mai vârtos să se întoarcă şi să-l viezi pe dânsul, să se mântuiască de păcatele lui cu îndurările Tale. Darul Tău, Stăpâne, Iubitorule de suflete, totdeauna biruieşte cu ale sale milostiviri şi îndurări, ca să miluiască şi să mântuiască pe cei ce Te doresc pe Tine. El îmi cercetează inima mereu şi, de va afla odihnă, intrând va locui întru dânsa; iar de nu o va afla pe dânsa curată, se depărtează îndată. Şi iarăşi îndurările Tale îl silesc pe el a veni şi a mă cerceta pe mine, nevrednicul; iar eu, ticălosul, sunt de bună voie întors, iar nu după fire. Mă aflu pururea înalt-cugetător, molatic şi viclean. Nu-mi păzesc mintea, din trândăvie, şi vrăjmaşul îmi pune în minte gânduri de viclenie, necurată desfrânare, frumuseţe femeiască şi îmi îndulceşte mintea şi-mi întinează sufletul meu, şi de multe ori întru fărădelegile mele de mai înainte mă aflu, zăcând ca într-o mlaştină în gândurile cele spurcate. Şi venind darul Tău, întru inima mea află rea putoare, pentru gândurile cele spurcate, şi îndată se depărtează, neaflând intrare să intre şi să se sălăşluiască întru mine precum voieşte. Spală inima mea cu dulceaţă luminoasă, ca să-mi vin întru simţire, că m-a cercetat pe mine şi nu a aflat

intrare, ca aşa să caute a o îndulci pe dânsa. Şi ştiu că, de către însăşi milosârdia silindu-se să mă miluiască, nu se va depărta de la mine cu totul. Milele şi îndurările Tale se propovăduiesc pretutindeni prin Evanghelii, prin Apostoli şi prin toate scripturile Sfinţilor Părinţi şi Dascăli. Eu, ştiind pilda curvarului, primirea lui Manase, a tâlharului, a lui Zaheu, a vameşului, a desfrânatei, a Cananeencei, a aceleia ce îi curgea sânge, a slăbănogului, a orbului, a fiicei lui Iair, a tuturor celor mai înainte scrişi, venind către Tine, mă rog să-mi deschizi milostivirile Tale şi să mă primeşti şi pe mine. O, bunătate şi iubire de oameni a lui Dumnezeu! Cum doreşte şi sileşte pe toţi oamenii să se mântuiască! Cruţă, Doamne, pe netrebnicul robul Tău. Cruţă, milosârde Hristoase, Mântuitorule, zidirea Ta. Că de nu Tu, Doamne, mă vei înţelepţi pe mine, ticălosul, şi de nu-mi vei da mie luminare inimii, nu pot, din multa mea răutate, să-mi văd lenevirea mea şi moliciunea. Ci, de vreme ce mă ţin şi mă biruiesc de amarul vrăjmaş care mă necăjeşte pe mine, de-a pururea voi striga cu lacrimi noaptea şi ziua către bunătatea Ta, ca să mă izbăveşti pe mine din cursele lui, căci în fiecare ceas îşi înnoieşte asupra mea măiestriile sale; în fiecare ceas, cu gânduri curveşti şi cu pofte de dezmierdări îmi necăjeşte sufletul meu. Puterea Ta, Hristoase, care a certat valurile mării, să-l certe şi pe dânsul, ca

să se surpe de la mine, netrebnicul robul Tău; căci se sârguieşte a-mi alunga gândirea de la îndulcirea şi bună cugetare a poruncilor Tale. Trimite-mi, Stăpâne, darul Tău degrabă, ca să alunge de la robul Tău pe balaurul cel mare, împreună cu toate gândurile lui cele ruşinoase, rele şi viclene; fiindcă străpunsăturile săgeţilor lui s-au făcut putrede putrejuni întru inima mea. Şi eu în tot chipul le ascund pe ele întru a mea nebunie. Doctorul cel bun strigă către mine; plăţi nu caută, sângiuiri nu varsă. Pregetarea mea nu-mi îngăduie să mă duc către Dânsul. Vine El să mă tămăduiască pe mine şi mă află mâncându-mi rănile mele. Când le-am mâncat, atunci mă căiesc, însă căinţa mea nu este adevărată. Dătător al tuturor vindecărilor şi Părinte al îndurărilor, Tu eşti singur bun şi milosârd Dumnezeu, Cel ce dăruieşti de-a pururea cele bune celor care cer de la Tine. Fiindcă eu însumi cu adevărat am ispitit adeseori nemăsuratele vindecări şi dăruirile cele bune care mi se dăruiesc mie zi de zi. Nemăsurat este darul vindecărilor Tale, Stăpâne, şi tuturor celor ce vin la Tine le dai vindecare; căci şi rănile mele adeseori se tămăduiesc cu îndurările Tale; şi iarăşi putrezesc pentru a mea lenevire. Pentru acestea, fără de sfială, rog bunătatea Ta, suferitorule de rău, Doamne, ca să vină peste mine darul Tău, după obicei, şi să-mi adune gândirea mea şi să-mi vindece

iarăşi cumplitele mele răni. Căci iată, învăluirile şi grijile vremii celei vremelnice mă apasă şi mă fac fără de grijă de bunătăţile Tale cele veşnice; ci, Tu fii îndelung răbdător asupra mea. Nici Cerul, nici pământul nu vor putea să răsplătească cu vrednicie pentru vindecările şi darurile Tale, că nu au cinste vrednică să îţi răsplătească Ţie. Prin lacrimi le dăruieşti pe dânsele şi prin plânsul amar dai desfătare veşnică. O, putere a lacrimilor, câte poţi! Dăruieşte-mi, Doamne, mie, nevrednicului robului Tău, lacrimi de pocăinţă ca să-mi spăl păcatele mele, ca să se lumineze inima mea, ca să şterg zapisul cel mare prin puţine lacrimi şi să sting prin puţin plâns focul care arde pentru mine; căci cei ce aici vor plânge se vor izbăvi de plânsurile cele veşnice. Căci iată, adun gândurile mele de pretutindeni şi încă nu m-am slobozit de lucrările duhurilor celor rele şi viclene ce vor să mă oprească pentru acestea în văzduh; încă nu am cunoscut greutatea mulţimii păcatelor mele; încă nu am fost slobozit de pricinile gheenei. Cele ce mă cufundă pe mine într-însa poartă încă roade întru mine şi toate lucrurile ei se mişcă întru inima mea; cei ce mă îneacă pe mine într-însa, poartă încă roade în trupul meu. Până când eu, ticălosul, mă voi îmbăta fără de vin şi mă voi lenevi de ale mele păcate, ca de unele străine? Ca un rob rău şi viclean pe domnul său, aşa-mi bântuiesc şi-mi

vrăjmăşesc eu singur mântuirea şi, ca şi cum vor lua alţii ostenelile mele, aşa nu voiesc să priveghez. Totdeauna întărât îndelungă răbdarea Ta. Înaintea ochilor am amărăciunea mea. Toate îndelung le rabzi pentru multă bunătatea Ta. Dăruieşte-mi mie, Doamne, doctorie de întoarcere, ca să-mi vindec rănile mele cele amare. Dăruieşte-mi mie să intru în stadionul înfrânării. Dăruieşte-mi mie ca întru umilinţa inimii să-mi trec toate zilele vieţii mele. Luminează-mi ochii cei întunecaţi ai gândirii mele şi păzeşte-o pe dânsa, ca să nu se întunece de către vicleanul vrăjmaş vederea sufletului meu; şi dă-mi mie putere ca măcar o săptămână să lucrez în via Ta, fiindcă mi-am pierdut vremea vieţii mele întru deşertăciune şi în gânduri de ruşine. Ceasul al unsprezecelea este al vremii vieţii mele celei deşarte. Ocârmuieşte, Doamne, corabia negustoriei mele şi dăruieşte-mi pricepere mie, prostului neguţător, ca să-mi neguţătoresc negoţul meu până am vreme. Căci şi înotarea corabiei a ajuns la sfârşit. Mare viscol este şi vremea mă cheamă pe mine, cel înalt-cugetător: Vino, arată-ţi, leneşule, tot negoţul vieţii tale. Şi ceasul morţii mă înfricoşează pe mine, ticălosul; căci ceasul despărţirii a venit înaintea ochilor mei şi foarte m-am înfricoşat văzându-mi sărăcia mea. În loc să mă bucur, eu mai vârtos m-am înfricoşat, nefăcând vrednice lucruri după har.

Înfricoşată este cu adevărat, o, suflete, sosirea de faţă a morţii celor împătimiţi, păcătoşilor şi trândavilor şi celor ce nu se sârguiesc să petreacă cu curăţie întru această viaţă deşartă. Căci lucrătorii şi nevoitorii cei desăvârşiti se bucură în ceasul despărţirii, văzând înaintea ochilor osteneala cea mare a nevoinţei, a privegherilor, a ajunărilor, a metaniilor, a rugilor, a lacrimilor, a sacului lor. Saltă sufletul lor, căci se îndeamnă să se ducă la odihna din casa trupului; iar păcătosului îi este scârbă prea cumplită în ceasul despărţirii lui, căci vede înaintea ochilor lui lenevirea sa, neînfrânarea, trândăvia, materia multei agoniseli; însă nu i se îngăduie nicidecum să grăiască ceva, căci cu asprime porneşte porunca. Câtă căinţă cuprinde atunci inima celui ce s-a lenevit aici de a sa mântuire! Cât este de mare chinul ascuns al sufletului său! Vai mie, suflete, vai mie! Pentru ce te leneveşti de viaţa ta? Pentru ce cu răspândire petreci zilele vieţii tale? Fără de veste se va face chemarea ta şi ce vei face acolo, înaintea Divanului Judecătorului celui înfricoşat, întru cele de aici lenevindu-te? Cum te fură pe tine vrăjmaşul şi nu pricepi? Cum te jefuieşte pe tine de bogăţia cea cerească şi nu cunoşti, mândrule şi răspânditule? Îndelung răbdătorule, sprijineşte-mă, Fiule al lui Dumnezeu, fără de păcat Hristoase. Dăruieşte-mi mie, Mântuitorule, cugetare la viaţa ce va să fie, că doar de aş putea să nu am

niciodată întru inima mea altceva afară de această cugetare, ca să împlinesc voile Tale. Măcar la bătrâneţe fă-mă împreună lucrător al darului Tău, ca să neguţătoresc bine cu argintul pe care Însuţi mi l-ai dat mie, Împărate Ceresc. Cum oare voi putea să stau înaintea înfricoşatului Tău Divan eu, răspânditul şi înaltul? Cum eu, nerăbdătorul şi cel fără de roadă, mă voi afla împreună cu cei desăvârşiţi, care au făcut aici rodul dreptăţii? Întru care petrecere mă voi cunoaşte, când Sfinţii se vor cunoaşte unii pe alţii întru cămările cele cereşti? Cuvioşii, dreptii, întreg-înţelepţii, smeriţii, în lumina neapusă mergând; păcătoşii, cei răi, mândrii, trufaşii, cei ce au benchetuit - în focul cel veşnic şi nestins. O, suflete nepricepute, o, suflete nesimţite, o, suflete, cel ce ţi-ai urât viaţa ta cea veşnică! Până când învăluirile te târăsc pe tine pe pământ? Până când răul obicei al gândurilor tale celor viclene te trage pe tine? Au nu ştii că gândurile cele rele şi viclene ca un nor întunecat se pun înaintea ta, ca să nu te trezveşti către Dumnezeu? Şi tu aştepţi întru lenevire să zăbovească a veni Mirele cel ceresc; însă ca un fulger va face venirea de faţă a Lui. Nădăjduieşti întru lenevirea ta că întârzie a veni sfârşitul tău, dar ca un fulger va veni la tine. Priveghează, o, suflete al meu, în ceasul războiului. Cucereşte-te lui Dumnezeu, cu lacrimi rugându-te. Strigă din toată inima ta, strigă

cu toată durerea inimii, ca să te afle pe tine întru întoarcere. Şi îndată îţi va trimite spre ajutor înger îndurat şi te va izbăvi pe tine din războiul şi din tulburarea vrăjmaşului. Milostiv fii mie, Doamne, păcătosului, şi desparte-mă de păcatele mele, şi mă întoarce mai înainte de a veni înfricoşata Judecată şi a mă lua pe mine nepregătit şi ruşinat; pentru solirile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Sâmbătă seara

Acum, încă şi astăzi, cu faţa ruşinată şi la pământ plecată, îndrăznesc să grăiesc către Stăpânul îngerilor şi Ziditorul tuturor; iar eu sunt pământ şi cenuşă, ocară oamenilor şi defăimare norodului; vierme, cu adevărat, şi nu om, mustrat şi prihănit fiind, cu totul prea dureros şi de mâhniciune plin. Cum voi căuta către bunătatea Ta, Stăpâne? Cu ce fel de inimă, cu ce fel de conştiinţă? Ce fel de limbă necredincioasă şi întinată voi îndrăzni să mişc? Şi cum voi face începutul mărturisirii mele? Peste măsură eu, ticălosul, am întărâtat numele Tău şi mai presus decât curvarul am vieţuit curveşte. Că pe cel ce este întru mine după chipul Tău l-am întinat, netrebnicindu-l, şi glasul poruncilor Tale nu l-am păzit. Pentru care păcate ale mele lăsare voi

cere mai întâi eu, păcătosul? A celor întru cunoştinţă, cu neasemănare neiertate, ori a celor întru călcările de sfintele Tale porunci, ori a celor întru împreună învoirile cu gândurile cele rele şi viclene? Ştiu, Doamne, că, pentru multele întinări ale sufletului meu şi pentru necurăţia mea, nu sunt vrednic de înfricoşata Ta chemare. Nu pot sta întru rugăciune înaintea Ta; nu pot să caut şi să privesc la înălţimea Cerului, căci cu poftele cele necuvioase uşa deschizând-o şi dobitoceşti şi fără de rânduială porniri uneltind, pe ticălosul meu suflet cu patimile l-am întinat. Miluieşte-mă Doamne, că sufletul meu s-a înecat în marea dezmierdărilor celor amare; şi cu urâta socoteală haina sufletului meu am mânjit-o; şi toată mintea mea s-a frământat de gândurile dracilor; şi prin toate lucrurile şi gândurile mele am amărât şi de-a pururea amărăsc bunătatea Ta, iar pe vrăjmaşul meu care se luptă cu mine de-a pururea îl trag către mine şi îl slujesc. Conştiinţa îmi mustră gândirea mea. Îmi ruşinez faţa mea. Însumi de sine-mi osândit sunt mai înainte de judecata cea gătită mie. Înverşunarea ce este întru mine mă biruieşte, că de-a pururea în noroiul lăcomiei pântecelui mă tăvălesc; scrisă pe stâlp este reaua mea petrecere, că de-a pururea dezmierdările mă înnegurează; spre osândă îmi este goliciunea mea, că de-a pururea reaua putoare a patimilor mă mânjeşte, de-a

pururea cu gândurile spurcate mă întinez. Din pruncie m-am făcut vas al păcatului celui de stricăciune făcător, şi acum, în fiecare zi auzind de judecată şi de răsplătire, nu voiesc să stau împotriva poftelor trupului care se oştesc împotriva sufletului meu, ci totdeauna eu, ticălosul, întru cunoştinţă păcătuiesc, totdeauna mă amăgesc, totdeauna mă robesc, totdeauna mă biruiesc. Pentru aceasta sărac şi urât, Doamne, şi pustiu de darul Tău mă fac. Vai mie, Doamne, că îndelungă răbdarea Ta rău am cheltuit-o! Vai mie, că întru mulţi ani am scârbit pe Duhul Tău cel Sfânt! Vai mie, că vremea vieţii mele a trecut întru toată deşertăciunea! Ci, Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, să nu dai la arătare păcatele şi ruşinoasele mele lucrări cele urâte în privelişte a toată lumea, înaintea tuturor îngerilor şi a oamenilor, spre ruşinea mea şi spre osânda veşnică; că pricinuitor sunt a toată ruşinea şi osânda. Cum voi plânge orbirea sufletului meu! Cum voi plânge atâta necunoştinţă a mea! Cum voi plânge voirea mea cea aşa de pătimaşă şi nepocăită! Astăzi nevoitorii se odihnesc cu mângâierea Sfântului Duh, iar eu mă tulbur, socotind sărăcia mea cea din lenevire. Astăzi se veselesc cei cărora li se descoperă de către Dânsul cele tainice, iar eu mă ruşinez, că de toată fapta cea bună străin am crescut. Astăzi se bucură cei ce văd de la Dânsul vistieriile răsplăţilor lor, iar eu plâng cu

amar că m-am alăturat cu dobitoacele cele fără de minte şi m-am asemănat lor. Gol m-am făcut eu, ticălosul, cu a mea trândăvie, fiindcă străin sunt de cei ce întru rugăciune şi întru priveghere s-au nevoit. Caută spre mine, Stăpâne, cu milă, dintru înălţimea Ta cea sfântă. Vezi neîndreptarea sufletului meu celui netrebnic şi, cu judecăţile care ştii miluindu-mă, îndreptează-mă. Ca înaintea sfântului Scaun al slavei Tale stând, ca atingându-mă de prea curatele Tale picioare, aşa mă rog şi mă cuceresc cu inima zdrobită: Miluieşte-mă, Milostive, pe mine, făptura Ta; întoarce-mă pe mine în dar cu harul Tău. Ştiu că toate le poţi şi cu neputinţă Ţie nimic nu-Ţi este. Să nu aştepţi voirea mea cea stricată, că nu am osârdie spre a mă îndrepta pe sine-mi. Plângeţi pentru mine, toată firea cea văzută şi cea nevăzută, cel ce întru păcate şi în patimi de tot am îmbătrânit. Plângeţi pentru mine, cel ce sunt întreg-înţelept pentru cei ce mă văd, dar înlăuntru de-a pururea curvesc. O, suflete muncit, s-a apropiat dezlegarea ta cea din trup! Pentru ce te veseleşti întru privirile cele străine de tine, de care o să te laşi şi de care o să te lipseşti? Gândeşte-te la cele pe care le-ai lucrat, cum şi ce sunt: cu cine ţi-ai petrecut zilele lucrării şi ale plugăriei. Pe cine ai veselit cu lupta ta, ca să-ţi vină în întâmpinare în ceasul ieşirii tale; pe cine ai veselit întru alergarea ta, ca să fii odihnit în livada sa; şi

pentru cine ai muncit în dar, sau întru privegheri te-ai ticăloşit, ca să-ţi iasă înainte cu bucurie; pe cine ţi-ai făcut prieten în veacul ce va să fie, ca să te primească voios; în ce fel de ţarină te-ai tocmit şi ce plată va să-ţi dea ţie; cu ce nevoinţe ai veselit pe Domnul, pe Născătoarea de Dumnezeu, pe Sfinţi, pe vecinii tăi. Trezveşte-te, suflete ticăloase, ca să nu te afli în ceasul despărţirii în scârbe şi în suspinuri; ca să nu plângi fără de folos în vecii vecilor. Vor veni atunci acestea toate în mintea ta şi vei zice întru sineţi, plângând şi jeluindu-te cumplit: Eu pe acestea în fiecare ceas, pe toate mi le-am amintit, însă nu m-am îngrijit de a mea mântuire. Vezi, Stăpâne Hristoase, Mântuitorule, izvoarele lacrimilor mele şi zdrobirile şi suspinurile nevrednicului meu suflet; şi să vină peste mine mila Ta, mai înainte de a veni Judecata cea înfricoşată să mă ia nepregătit şi ruşinat. Trimite-mi putere mai presus de puterea mea, ca să mă întoarcă pe mine şi să viez întru cuvioşie şi dreptate, după sfântă voia Ta. Sfinţeşte-mi inima mea, care s-a făcut peşteră şi lăcaş al dracilor. Sfinţească-se peste mine înfricoşatul şi prea sfântul Tău Nume. Nu am fost eu odată pe pământ. Şi Ţi s-a părut Ţie, întru multe îndurările Tale, a mă plăsmui întru pântecele maicii mele; şi m-am născut, cu mila Ta, învrednicindu-mă a mă face vas harului Tău; şi mi-ai dăruit mie luminarea duhovniceştii

cunoştinţe. Iar eu, leneşul şi păcătosul, am lepădat şi lepăd dăruirile harului Tău. Deci de ce fel de iertare sunt vrednic eu, ticălosul, cerând îndurare, Doamne, căci nu am mărturisire curată? Că de multe ori m-am făgăduit Ţie să mă pocăiesc, şi mincinos al făgăduinţei m-am făcut. De multe ori m-ai miluit, şi eu iarăşi m-am lepădat. De multe ori m-ai ţinut, şi eu iarăşi m-am întors. De multe ori m-ai înviat, şi eu iarăşi am căzut. Pentru aceasta hotărârea eu o aduc asupra mea şi mărturisesc că sunt vrednic de toată munca şi pedeapsa. De câte ori ai plinit darul Tău cel mângâietor, Iubitorule de oameni, prisosind cu bucurie, iar eu pururea Te întărât pe Tine! De câte ori ai desăvârşit asupra mea harul Tău, şi ai săturat foamea mea, şi setea mea ai răcorit-o! De câte ori ai luminat gândirea mea cea întunecată şi ai adunat din înşelare gândurile mele! De câte ori ai îmbogăţit sărăcia mea şi ai gonit putrejunea mea, iar eu, ticălosul, totdeauna lepăd bogăţia Ta. Cu totul mă spăimântez şi mă cutremur, acestea gândindu-le. Cu totul întru adâncul îndoielii mă cufund, căci nimic vrednic către darea de răspuns nu am eu, ticălosul. De câte ori mi s-a făcut mie darul Tău, Stăpâne, cale a vieţii, şi luminare, şi bucurie nepovestită! De câte ori s-a făcut întru inima robului Tău înţelepciune, şi frumuseţe, şi putere, negrăită înălţime şi laudă, şi bucate mai dulci decât mierea în gura robului Tău!

Cum voi povesti darurile cele ce mi s-au dat mie de la darul Tău, Doamne, pe care eu, ticălosul, le-am lepădat şi le lepăd pentru lenevirea mea? De nenumărate pedepse fiind vrednic, de nenumărate daruri m-ai umplut pe mine, păcătosul; iar eu, ticălosul, cu cele potrivnice îţi răsplătesc. Ci Tu, Doamne, ca Cel ce firesc ai noianul îndelungii răbdări şi adâncul milosârdiei, să nu mă părăseşti, ca să nu fiu tăiat ca smochinul cel neroditor; să nu Te grăbeşti a mă secera pe mine crud şi fără de vreme din viaţă; să nu mă iei pe mine nepregătit; să nu mă ridici pe mine mai înainte, până ce nu îmi voi aprinde candela; să nu mă iei pe mine neavând îmbrăcăminte de nuntă; ci, ca un Bun şi Iubitor de oameni, miluieşte-mă, şi-mi dăruieşte mie ani spre pocăinţă. Să nu pui sufletul meu gol, jalnică mustrare înaintea înfricoşatului şi nemitarnicului Tău Divan; ci, ca un Iubitor de oameni, milostiveşte-Te spre mine, Doamne, cel sărac cu sufletul, cel jalnic, cel gol, cel neputincios, cel leneş, cel spurcat, cel curvar, cel trândav, cel împietrit, cel afundat, cel ruşinat, cel păcătos, cel neîndrăzneţ, cel fără-de-răspuns, cel osândit, cel nevrednic, cel vrednic de toată pedeapsa şi munca. Dacă dreptul abia se mântuieşte, apoi eu, cel păgân şi păcătos, cum mă voi arăta? Dacă strâmtă şi necăjită este calea care duce la viaţă, apoi cum eu, netrebnicul, care mă împătimesc de dezmierdări şi

desfrânez, mă voi învrednici mântuirii? Dacă prin multe necazuri se moşteneşte de cei vrednici Împărăţia Cerurilor, atunci cum eu, cel fără de minte, voi dobândi moştenirea şi odihna cea veşnică? Vai mie, suflete netrebnice! Scurtă este viaţa, repede trece vremea, către moarte trimiţând. Ce răspuns vei da, întru cunoştinţă păcătuind? Cum vom răbda mustrarea? Ce fel de cutremur ne va lua, când vom auzi acea amară şi plină de plâns tăgăduire: *„Nu vă ştiu pe voi”*? Pe voi toţi vă rog, Sfinţi ai lui Dumnezeu, soliţi pentru mine, păcătosul şi prea micul. Vărsaţi, rogu-vă, cererea voastră pentru mine către Înduratul Dumnezeu, ca să întoarcă sufletul meu din iadul în care s-a pironit de patimile cele de necinste, ca să strălucească Sfântul Său Har întru dânsul şi să-mi lumineze gândirea cea întunecată; ca să mă fac prea osârduitor şi vrednic de pocăinţă, cu puterea sfintelor voastre rugi. Ci Tu, Doamne, Mântuitorul meu, Fiule al adevăratului Dumnezeu, Tu, precum ştii, precum voieşti, pentru singură bunătatea Ta, în dar mă întoarce de la răutatea ce este întru mine şi de la pierzare, şi pune întru mine fapta bună cea frumoasă, deznădejdea sufletului meu izgonind-o. La mila Ta năzuiesc eu, rănitul. Primeşte suspinurile mele ca pe lacrimile desfrânatei. Să nu mă urăşti pe mine pentru întinăciunile cele multe ale păcatelor mele. Ştii, Stăpâne, alunecarea cea lesne a firii omeneşti. Adu-ţi

aminte că din tinereţe se pleacă gândirea omului cu sârguinţă spre cele rele şi viclene. Adu-ţi aminte că Tu singur eşti curat, şi fără prihană, şi nespurcat. Miluieşte-mă pe mine, Cel ce eşti din fire Bun, Milostiv şi Milosârd. Biruieşte împietrirea mea şi fă Însuţi, precum ştii, îndreptarea; că mă tiranisesc de obiceiul meu cel rău şi viclean; că neputincios sunt cu trupul, şi cu sufletul, şi cu cunoştinţa; că s-a stins vremea mea; că s-au stins întru deşertăciuni zilele mele. Mi se apropie sfârşitul căii şi însumi sunt nerâvnitor spre îndreptarea de sine-mi. Şi deschide-mi mie, Stăpâne, uşa milei Tale şi să nu mi-o încui pe dânsa, ca să bat cu nevrednicie. Întinde-mi mie mână de ajutor întru noianul patimilor şi al dezmierdărilor care mă înviforează. Dă-mi mie vreme de pocăinţă şi chip de mântuire. Căci dacă nu vei face Tu, Doamne, câte eu voiesc, neputincioase şi lesne de stricat sunt acelea; câte eu apuc nefolositoare şi nedesăvârşite se fac. Iată, Doamne, vezi împotrivirea vrăjmaşilor şi nepuţinţa firii noastre. Până când îţi întorci faţa Ta de la mine? Până când se va înălţa vrăjmaşul meu asupra mea? Întoarce, Doamne, izbăveşte sufletul meu din lucrarea lui cea rea; căci peste tot mă răpesc şi el stă râzând de mine. Mântuieşte-mă pentru mila Ta şi nu pentru lucrurile mele, căci rele şi viclene sunt. Adu-Ţi aminte, Doamne, că milele Tale din veac sunt, peste cei

păcătoşi întinzându-se. Căci, dacă vei privi la fărădelegi, ca şi cum nu aş fi voi pieri. Să nu biruiască trândăvia şi nebunia mea iubirea Ta de oameni cea nemărginită. Să nu mă rânduieşti de-a stânga cu caprele pe mine, cel iute la păcat, cel ticălos, cel nevrednic de milă. Să nu mă judeci pe mine, Stăpâne, ca pe un rob netrebnic şi rău, şi viclean, nici să mă pierzi pe mine cu cei ce-Ţi zic Ţie *„Doamne, Doamne”* şi nu fac voia Ta. Primeşte, Stăpâne, şi auzi spurcata şi nevrednica mea cerere, Cel ce mântuieşti pe toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine, Cel ce nu Te întorci dinspre cererea păcătoşilor, Cel ce dai mâna celui ce zace jos. Povăţuieşte-mă pe mine la frica Ta. Dă-mi mie lacrimi de umilinţă, pocăinţă spre mântuire aducând, căci către Tine am ridicat ochii cei gânditori ai sufletului meu; căci către Tine, Doamne, m-am îndreptat din pântecele maicii mele; şi să nu mă lepezi pe mine de la faţa Ta, că multe sunt îndurările Tale peste cei ce cheamă numele Tău întru adevăr; că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Duminică seara

Ca înaintea înfricoşatului Tău Divan, Doamne, stând eu, osânditul, şi mustrarea lucrurilor mele şi hotărârea Ta cea dreaptă dată mie văzând, care mă leapădă pe mine, ticălosul, de la Sfântă Faţa Ta, în muncile cele nesuferite; şi, ca şi cum atunci ai vrea să-mi grăieşti mie, eu acum strig

cu cutremur şi cu lacrimi: Drept eşti, prea drepte Judecătorule, şi dreaptă este judecata Ta; că dintr-însa nu m-am nedreptăţit. Bunilor, Preasfinţilor îngeri, picaţi asupra mea lacrimi, că eu pe sine-mi nu m-am miluit, mila lui Dumnezeu trecând-o cu vederea. Deci cu adevărat după dreptate mă pedepsesc. Când Domnul a pus mila Sa înaintea mea, eu, necugetând, nicidecum nu luam în seamă aceasta, şi cu dreptate acum se întoarce de la mine. Atunci dar vor grăi cu urgie îngerii: Acum nu este vreme de pocăinţă, ci de răsplătire. Mângâierea acum a slăbit, pocăinţa şi lacrimile sunt nelucrătoare, iar muncile se înmulţesc. Suspinurile cele neîncetate nu sunt auzite; acum tânguirea este nesfârşită. Acum du-te şi ia-ţi răsplătirea cea amară şi cumplită a lucrurilor tale, arzându-te ca o materie necurată, aprinzând gheena cea nestinsă a fiarei celei neadormite, a viermelui celui amar. Ca un fiu al întunericului desfătează-te. Ca unul ce ai iubit întunericul cel veşnic, îndulceşte-te de feţele cele negre, pentru că ai urât lumina cea de-a pururea vecuitoare. Acolo va fi plânsul cel neîncetat şi scrâşnirea dinţilor cea prea dureroasă. Vai mie, vai mie, suflete al meu, ticăloase, gol fiind cu totul de faptele cele bune. Cum vei vedea pe Judecătorul cel nemitarnic, arhanghelii stând şi slujindu-I, pământenii goi înainte stând, toţi tremurând de înfricoşatul

Scaun al Făcătorului tuturor; că judecată fără de milă este acolo celor ce nu au lucrat aici milă. Vai mie atunci, suflete prea necăjite! Dar nu va fi glas şi auzire. Căci toate se vor preschimba în altele, şi chipul lor trist, şi faptele. Fiindcă al optulea veac îl vom începe. Veşnic se vor veseli drepţii, veşnic se vor munci ceilalţi. Pentru că pe Dumnezeul tuturor nu L-am veselit. Dar nici acelea nu sunt precum par a fi. Şi de lipsă este ca de aici să strigăm către Dumnezeu şi oamenilor să le vestim: Chezaşii Tăi sunt Cuvioşii. Vestesc Ţie, Doamne, toate, şi iartă pe netrebnicul robul Tău. Să nu treci cu vederea ticăloasa mea rugăciune; mâinile mele întinate le întind, să nu mă lepezi pe mine, cel încărcat cu patimi; ci caută spre mine cu iubire de oameni şi cu blândă milosârdia Ta. Pe sine-mi cu dezmierdările de tot m-am spurcat şi frumuseţea sufletului am necinstit-o. Cugetelor celor trupeşti am robit şi stăpânirea mea cea mai dinainte am pierdut-o. Pe vrăjmaşul l-am ascultat sfătuindu-mă şi pe idolii patimilor în suflet i-am închipuit. Poftele pântecelui le-am desăvârşit şi strălucirea minţii am înnegrit-o. În cinste de fiu cu adevărat fiind, dobitoacelor celor fără de minte m-am asemănat, şi frică straşnică şi cutremur mă ţine pe mine, mai înainte văzând tăierea morţii venind nearătat asupra tuturor şi pe sine-mi fiind neîndreptat. Dintru adâncuri strig către Tine, Doamne, şi

cad înaintea Ta cu lacrimi: Fii milostiv şi iubitor de oameni mie, celui ce spre Tine mi-am pus nădejdile mele; fă-mă ca să scap de urgia osândirii ce va să fie acolo; binevoieşte ca sufletul meu cel împietrit mult născător de fapte bune să se arate înaintea Ta; gândurile mele cele neroditoare scutură-le în focul Sfântului Tău Duh; să nu mă tai pe mine ca pe pomul cel neroditor şi în focul cel nestins să mă trimiţi; să nu mă arăţi materie şi paie ale văpăii iadului, ci, ca pe nişte grâu, Dumnezeul meu, bagă-mă în hambarul Tău. Genunchiul inimii mele îmi plec eu, ticălosul, neîndrăznind a căuta la Ceruri; primeşte rugăciunea gurii celei spurcate, Cel ce eşti fără de păcat, Unule Ziditorule. Împărat fiind al tuturor şi atotputernic, pe potrivnicul şi tiranul Veliar surpându-l, din toate felurile fărădelegilor mele izbăveşte-mă. Prăznuiesc îngerii şi muritorii văzând întoarcerea mea. Am trecut cu vederea poruncile Tale cele de viaţă purtătoare; m-am amăgit cu fapte urâte; să nu Te îngreţoşezi de mine, prea bunule Stăpâne, izbăveş-te-mă de robia celui rău şi viclean. Cu frică a inimii Te rog pe Tine, Cel ce cu voia m-ai zidit pe mine şi Care cu multe m-ai îmbogăţit pe mine în dar şi Care m-ai iubit foarte, încât pentru mine Te-ai întrupat şi moarte ai suferit. Acum nepomenitor m-am arătat eu, ticălosul, de atâta dragoste a Ta, Izbăvitorule, cu totul rob făcându-mă dezmierdărilor, iar trupul şi

sufletul pângărindu-le. Totdeauna strig: Am păcătuit, dar a lucra cele cumplite nu încetez. Acum osândit stau, Bunule, ci dă-mi mie lăsare răutăţilor, ca un Dumnezeu milostiv şi îndurat. Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maica lui Dumnezeu, uşă cerească şi chivot, mântuire întemeiată te-am câştigat pe tine. Mântuieşte, mântuieşte-mă, Stăpână, în dar. Legiuni de îngeri în Ceruri de multe ori suspină pentru mine, ca nu cumva să răpească fără de veste sufletul meu şi să merg în curgerile focului. Legiuitori Apostoli înfricoşaţi, şezând pe scaune împreună cu Judecătorul, îngeri cu paloşe, prea întrarmaţi şi înfiorători, vor despărţi inimile păcătoşilor. Atunci se va tângui toată suflarea, că nu vor avea margini, vai, muncile cele cumplite. Izbăveşte-mă atunci, Mântuitorule, de înfricoşata groază a muncilor celor înfiorătoare. Pe Tine te laudă neîncetat Heruvimii şi Serafimii cei ce în patru chipuri se poartă. Cetele cele cereşti slujindu-Ţi, Te laudă pe Tine, Treime întru o Unime. Lumină nenăscută eşti, Părinte, şi împreună fără de început ai pe Fiul Tău, de-a pururea împreună vecuitor ai pe Duhul Tău, Care dăruieşte tuturor suflare de viaţă, ca un Milostiv, Milosârd şi Bun. Cu rugăciunile Mucenicilor, ale Proorocilor, ale Apostolilor, ale Cuvioşilor şi ale Ierarhilor, primeşte şi glasurile noastre, Părinte mai presus de Ceruri, Doamne, Căruia Ţi se cuvine slava şi stăpânirea,

împreună cu Preasfântul, bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acatistul Mântuitorului nostru Iisus Hristos

De eşti preot, să zici:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu eşti preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi Rugăciunile Începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Amin.

Apoi se citesc troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca Unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, şi pentru a noastră mân-

tuire S-a coborât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat, şi a pătimit şi S-a îngropat.

Şi a înviat a treia zi după Scripturi.

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui.

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Şi într-una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru. (cu trei închinăciuni).

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă

spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se

zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Acest început se citeşte înaintea oricărui acatist, după care se încep:

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condac 1:

Apărătorule cel mai mare şi Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veşnică, cele de laudă aducem Ţie noi, robii Tăi şi zidirea Ta. Ci, ca Unul ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăveşte pe noi, care-Ţi cântăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Icos 1:

Făcătorule al îngerilor şi Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea şi limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul şi limba celui surd şi gângav de demult, ca să grăiesc şi eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoşilor;
Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;

Iisuse prealine, bucuria călugărilor;

Iisuse preamilostive, dulceaţa preoţilor;

Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;

Iisuse preadulce, bucuria preacuvioşilor;

Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curaţi cu fecioria;

Iisuse cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoşilor;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 2:

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte şi, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei pe care îl ducea să-l îngroape, aşa înviază şi sufletul meu cel omorât cu păcatele, Iubitorule de oameni, şi Te milosteveşte spre mine, care-Ţi cânt: Aliluia!

Icos 2:

Înţelesul cel greu de pătruns, căutând Filip să-l înţeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme ai fost cu Mine şi n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine şi Eu întru Tatăl? De aceea, Ţie, Celui ce eşti necuprins, cu frică Îţi grăim:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;

Iisuse, Împăratul cel preaputernic;

Iisuse, Stăpânul cel îndelung răbdător;

Iisuse, Mântuitorul cel preamilostiv;
Iisuse, Păzitorul meu cel preabun;
Iisuse, curăţeşte păcatele mele;
Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptăţile mele;
Iisuse, Nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, Ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 3:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi, care şedeau în Ierusalim, îmbracă-mă şi pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, şi-mi dă să-Ţi cânt cu dragoste: Aliluia!

Icos 3:

Iisuse, Cel ce ai mulţime de îndurări, Care ai chemat pe vameşi şi pe păcătoşi şi pe cei necredincioşi, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca nişte mir de mult preţ, primeşte cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârşit;
Iisuse, frumuseţea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluieşte-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învaţă-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 4:

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup şi umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat şi, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale şi a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluieşte-mă; şi chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta şi ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc:
Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumuseţătorul făpturilor;

Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minţii mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăveşte-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 5:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul Legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, aşa ne scoate şi din lanţurile cu care şarpele ne-a împiedicat, prin patimile cele trupeşti, prin îndemnările spre desfrânare şi prin trândăvia cea rea, pe cei care Îţi cântăm: Aliluia!

Icos 5:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile şi, cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ţie cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;

Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele;
Iisuse, lauda bătrâneţilor mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viaţa mea de după moarte;
Iisuse, liniştea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atuncea;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 6:

Vestirea şi graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit, Cel ce eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat, de unde, cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a-Ţi cânta: Aliluia!

Icos 6:

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău şi s-a izgonit înşelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi dobândind mântuire, mulţumire Îţi aducem, cântând aşa:
Iisuse, adevărul cel ce izgoneşti înşelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;

Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;

Iisuse, Pâinea Vieţii, satură-mă pe mine, cel flămând;

Iisuse, Izvorul înţelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;

Iisuse, veşmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;

Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;

Iisuse, dătătorul celor care cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele;

Iisuse, Cel ce afli pe cei care Te caută, află şi sufletul meu;

Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;

Iisuse, Răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 7:

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat şi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi ne-ai ridicat pe noi, care-Ţi cântăm: Aliluia!

Icos 7:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat şi din mormânt a înviat, nestricând peceţile, şi la apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea, minunându-ne, cu credinţă strigăm:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;
Iisuse, înţelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăţia cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârşit;
Iisuse, tăria cea preaînaltă;
Iisuse, puterea cea veşnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluieşte-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 8:

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deşartă şi mintea spre cele dumnezeieşti să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei care-I cântăm Lui: Aliluia!

Icos 8:

Cu totul era între cei de jos, şi dintre cei de sus nicicum nu S-a despărţit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pătimit, şi cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, iar cu învierea Sa, a dăruit viaţă celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minţii;
Iisuse, bucuria cunoştinţei;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea prea veşnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea prea înaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 9:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăveşte preasfânt Numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi, păcătoşii, pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icos 9:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas când voiesc a vorbi despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat eşti şi vieţuieşti ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credinţă grăim:

Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic;
Iisuse, Împăratul împăraţilor;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii şi al celor morţi;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse, curăţeşte-mă după mare mila Ta;
Iisuse, izgoneşte de la mine trândăvirea;
Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 10:

Vrând să mântuieşti lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea, s-a preaînălţat Numele Tău mai mult decât tot numele şi de la toate făpturile cereşti şi pământeşti auzi: Aliluia!

Icos 10:

Împărate cel prea veşnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curăţeşte-ne de toată întinăciunea, precum ai curăţit pe cei zece leproşi, şi ne tămăduieşte pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameşul, ca să cântăm Ţie cu umilinţă acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăţia cea neîmpuţinată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiţi;
Iisuse, ajutătorul celor osteniţi;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniştea celor învăluiţi;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 11:

Cântare cu totul de umilinţă aduc Ţie eu, nevrednicul, şi strig Ţie ca şi cananeeanca: Iisuse, miluieşte-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul, cu patimi şi cu urgie fiind aprins, şi dă-mi tămăduire mie, celui ce-Ţi cânt: Aliluia!

Icos 11:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoştinţei, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului cel de Dumnezeu înţelepţitor, şi-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Aşa şi mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ţie:

Iisuse, Împăratul meu cel prea tare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel prea puternic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel prea slăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel prea bun;
Iisuse, Păstorul meu cel prea îndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
Iisuse, Mântuitorul meu cel prea milosârd;
Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse, tămăduieşte-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curăţeşte-mi mintea de gândurile cele deşarte;
Iisuse, păzeşte-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 12:

Dăruieşte-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, şi mă primeşte pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru,

care s-a lepădat de Tine, şi mă cheamă pe mine, trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, şi mă auzi pe mine, cel care-Ţi cânt Ţie: Aliluia!

Icos 12:

Slăvind Învierea Ta, Te lăudăm toţi şi credem cu Toma că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi vei judeca viii şi morţii. Atunci mă învredniceşte şederii celei de-a dreapta şi pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuieşte-mă;

Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;

Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă;

Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;

Iisuse, veşmântul cel luminat, înfrumuseţează-mă;

Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;

Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte peste mine;

Iisuse, soarele dreptăţii, luminează-mă;

Iisuse, lumina cea sfântă, străluceşte peste mine;

Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti izbăveşte-mă;

Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;

Iisuse, izbăveşte-mă de focul cel nestins şi de alte chinuri veşnice;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 13:

O, preadulce şi întru tot îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primeşte acum această puţină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, şi păzeşte moştenirea Ta de vrăjmaşii cei văzuţi şi de vei nevăzuţi, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputinţe şi de foamete, de toate necazurile şi rănile cele aducătoare de moarte, şi din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toţi, care cântăm Ţie: Aliluia!

Acest Condac se citeşte de trei ori. După aceasta se zice iarăşi Icosul 1. Apoi se citeşte:

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos,
alcătuită de Sfântul Isaac Sirul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr şi lacrimi de întristare şi de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primeşte lacrimile mele. Cu pătimirile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduieşte rănile mele. Cu Sângele Tău, curăţeşte sângele meu şi amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viaţă făcător. Fierea cu care vrăjmaşii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de

diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit prea sfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu pălmuiri şi cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe care l-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăința, nici umilința care întorc pe fii la moştenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumeşti, şi nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite şi nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăților, dăruieşte-mi pocăință neştirbită şi inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi aşadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine; ieşi în căutarea mea. Du-mă la păşunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale prea alese. Hrăneşte-mă împreună cu ele din ver-

deaţa dumnezeieştilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălaşul Tău şi se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea şi odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri şi în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învredniceşte şi pe mine, nevrednicul, cu harul şi cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăşi Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rosteşte ecteniile şi face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatist de mulţumire

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

După obişnuitul început (pag. 284-289), se zic:

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condac 1:

Împărate al veacurilor, Cel ce nu suferi stricăciune, Tu ţii în dreapta Ta toate cărările vieţii omeneşti cu puterea proniei Tale celei mântuitoare. Îţi mulţumim pentru bine-

facerile Tale cele arătate şi cele ascunse, pentru viaţa pământească şi pentru cereştile bucurii ale Împărăţiei Tale. Arată-ne şi de acum înainte mila Ta, celor care cântăm: Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Icos 1:

Venit-am pe lume prunc slab şi neajutorat, dar îngerul păzitor a întins aripi luminoase, ocrotind leagănul copilăriei mele. Dragostea Ta străluceşte de atunci peste toate cărările mele, în chip minunat călăuzindu-mă către lumina veşniciei. Cu slavă s-au arătat, din prima zi şi până acum, darurile Proniei Tale cele îmbelşugate. Îţi mulţumesc şi strig cu toţi cei care Te cunosc pe Tine:

Slavă Ţie, Celui ce m-ai chemat la viaţă;

Slavă Ţie, Celui ce mi-ai arătat frumuseţea lumii;

Slavă Ţie, Celui ce ai deschis înaintea mea cerul şi pământul ca pe o carte veşnică a înţelepciunii;

Slavă veşniciei Tale, ce se arată în lumea cea vremelnică;

Slavă Ţie, pentru milele Tale cele arătate şi cele ascunse;

Slavă Ţie, pentru fiecare suspinare a încercărilor mele;

Slavă Ţie, pentru fiecare pas al vieţii, pentru fiecare clipă de bucurie;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 2:

Doamne, ce bine e să fii oaspetele zidirii Tale: vântul bine înmiresmat, munţii care tind spre cer, apele ca nişte oglinzi nemărginite în care se răsfrâng aurul razelor şi curgerea uşoară a norilor, întreaga fire şopteşte tainic, toată e plină de mângâiere, păsările şi dobitoacele poartă pecetea iubirii Tale. Binecuvântat este pământul cu frumuseţea cea degrab trecătoare care deşteaptă dorul de veşnicul locaş unde, întru nestricăcioasă frumuseţe, se aude cântarea: Aliluia!

Icos 2:

M-ai adus în viaţa aceasta ca într-un rai preasfânt. Am văzut cerul ca un potir albastru şi adânc, în azurul căruia cântă păsările, am ascultat foşnetul plin de pace al pădurii şi susurul dulce-glăsuitor al apelor, m-am înfruptat din roadele bine-nmiresmate şi dulci, ca şi din mierea cea parfumată. Ce bine e la Tine pe pământ, şi câtă bucurie am să fiu oaspetele Tău!

Slavă Ţie, pentru praznicul vieţii;

Slavă Ţie, pentru buna mireasmă a lăcrămioarelor şi trandafirilor;

Slavă Ţie, pentru felurimea cea desfătată a roadelor şi a seminţelor;

Slavă Ţie, pentru strălucirea de giuvaer din roua dimineţii;

Slavă Ţie, pentru surâsul deşteptării scăldate în lumină;

Slavă Ţie, pentru frumuseţea zidirii mâinilor Tale;

Slavă Ţie, pentru viaţa veacului acesta, prevestitoare a celei cereşti;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 3:

Prin puterea Sfântului Duh împrăştie mireasmă orice floare: adiere tihnită de parfum, gingaşă alcătuire de culori, frumuseţea Celui Mare întru cele smerite. Laudă şi cinste Făcătorului de viaţă Dumnezeu, Cel Care a încununat ţarina cu aurul spicelor şi cu azurul albăstrelelor, iar sufletul cu bucuria vederii celor tainice. Veseliţi-vă şi-I cântaţi Lui: Aliluia!

Icos 3:

Cât de minunat eşti în praznicul primăverii, când se trezeşte la viaţă toată făptura şi de prin mii de părţi strigă cu bucurie către Tine: Tu eşti Izvorul vieţii, tu eşti Biruitorul morţii! Mângâiate de lumina lunii şi de cântecele privighetorilor, stau văile şi codrii în veşminte de nuntă; întreaga lume este mireasa Ta, ea îl aşteaptă pe Mirele nestricăcios. Dacă astfel îmbraci Tu iarba câmpului, cum oare ne vei preschimba în veacul învierii ce va să fie, cum vor lumina trupurile noastre,

iar sufletele cum vor străluci?

Slavă Ţie, Celui ce ai scos dintru întunecimile pământului felurite culori şi gusturi şi miresme;

Slavă Ţie, pentru zidirea cea primitoare şi bogată în mângâiere;

Slavă Ţie, că ne-ai înconjurat cu mii şi mii de făpturi;

Slavă Ţie, pentru adâncul înţelepciunii Tale, care şi-a pus pecetea peste întreaga lume;

Slavă Ţie, cu evlavie sărut urmele paşilor Tăi nevăzuţi;

Slavă Ţie, Celui ce ai aprins înaintea noastră lumina cea strălucitoare a vieţii veşnice;

Slavă Ţie, pentru nădejdea vieţii nestricăcioase, nepieritoare, desăvârşite;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 4:

Cu câtă dulceaţă îi îndestulezi pe cei ce se gândesc la Tine, ce Făcător de viaţă este Cuvântul Tău cel Sfânt! Mai plăcută decât untdelemnul şi mai dulce decât fagurii este împreună grăirea cu Tine. Rugăciunea adusă Ţie prinde viaţă şi se înaripează: cu ce cutremur se umple atunci sufletul şi cât de măreţe şi pline de tâlc apar atunci viaţa şi făptura toată! Unde nu eşti Tu - acolo e pustiu. Unde eşti Tu - acolo e bogăţia sufletului, acolo se revarsă, ca un şuvoi de apă vie, cântarea: Aliluia!

Icos 4:

Când se lasă peste pământ apusul, când se împart odihna somnului obştesc şi la căderea zilei liniştea se aşterne, eu văd cămara Ta sub chipul palatelor strălucitoare şi a pridvoarelor de nori ale amurgului. Foc şi porfiră, aur şi azur grăiesc proorocind despre frumuseţea cea negrăită a corturilor Tale şi cu glas de prăznuire strigă:

Slavă Ţie, în ceasul tihnit al înserării;

Slavă Ţie, Celui ce ai revărsat asupra lumii mare linişte;

Slavă Ţie, pentru raza de rămas-bun a soarelui care apune;

Slavă Ţie, pentru odihna somnului adânc;

Slavă Ţie, pentru bunătatea Ta care se arată în întuneric, când lumea toată pare a fi departe;

Slavă Ţie, pentru rugăciunile smerite ale sufletului;

Slavă Ţie, pentru deşteptarea făgăduită spre bucuria veşnicei zile neînserate;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 5:

Nu sunt cumplite viforele vieţii pentru acela în al cărui suflet străluceşte făclia focului Tău. Împrejur, vreme rea şi întuneric, groază şi urlet de vijelie; iar în sufletul lui e pace şi lumină: acolo e Hristos! Şi inima cântă: Aliluia!

Icos 5:

Văd cerul Tău strălucitor de stele. O, cât eşti de bogat şi câtă lumină ai! Prin razele îndepărtaţilor luminători mă priveşte veşnicia; sunt aşa mic şi neînsemnat, dar cu mine este Domnul şi pretutindeni sunt păzit de dreapta Lui cea iubitoare.

Slavă Ţie, pentru necontenita Ta purtare de grijă;

Slavă Ţie, pentru oamenii pe care pronia Ta mi i-a adus în cale;

Slavă Ţie, pentru dragostea rudelor, pentru dăruirea prietenilor;

Slavă Ţie, pentru blândeţea dobitoacelor care îmi slujesc;

Slavă Ţie, pentru clipele luminoase ale vieţii mele;

Slavă Ţie, pentru bucuriile limpezi ale inimii;

Slavă Ţie, pentru fericirea de a trăi, de a mă nevoi şi de a contempla;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 6:

Cât eşti de măreţ şi de apropiat întru cumplita suflare a furtunii, cum se vădeşte atotputernicia mâinii Tale în şerpuirea fulgerelor orbitoare: minunată este măreţia Ta. Glasul Domnului peste câmpii şi în foşnetul codrilor, glasul Domnului în purcederea tunetelor şi a ploii, glasul Domnului peste ape multe. Lăudat fii în

vuietul munţilor care scuipă foc. Tu scuturi pământul ca pe un veşmânt; Tu înalţi până la cer valurile mării. Laudă Ţie, Celui ce ai smerit trufia omenească, făcând să se înalţe strigăt de pocăinţă: Aliluia!

Icos 6:

Ca fulgerul când luminează cămările ospăţului şi după el par jalnice toate făcliile, aşa ai strălucit şi Tu în sufletul meu, fără de veste, la vremea celor mai mari bucurii ale mele; iar după lumina Ta de fulger, ce palide, întunecate şi firave păreau aceste bucurii. Sufletul meu năzuieşte spre Tine!

Slavă Ţie, hotar al celor mai înalte visuri omeneşti;

Slavă Ţie, pentru setea noastră nepotolită după împărtăşirea cu Dumnezeu;

Slavă Ţie, Celui ce ai aprins în noi nemulţumirea numai cu viaţa cea de pe pământ;

Slavă Ţie, Celui ce faci din noi fii ai luminii înveşmântându-ne cu cele mai gingaşe raze ale Tale;

Slavă Ţie, Celui ce ai zdrobit puterea duhurilor întunericului şi ai sortit tot răul spre nimicire;

Slavă Ţie, pentru descoperirile Tale;

Slavă Ţie, pentru fericirea de a Te simţi şi de a vieţui cu Tine;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 7:

În sânul minunatei simfonii care ne înfăşoară cu bogatele ei armonii se face auzită chemarea Ta. Tu ne descoperi pridvorul Împărăţiei ce va să fie în dulceaţa cântărilor, în minunatele acorduri ale sunetelor, în simţirea înaltă din glăsuirea lor, în strălucirea lucrării artistului. Orice adevărată frumuseţe ne poartă sufletul spre Tine, ca o puternică chemare, făcându-ne să înălţăm, cu glas de sărbătoare, cântarea: Aliluia!

Icos 7:

Cu pogorârea Sfântului Tău Duh, Tu luminezi şi faci să rodească arta pictorilor, inspiraţia poeţilor, gândirea savanţilor. Cu puterea cunoaşterii de sus pătrund ei legile Tale, luminându-ne adâncul înţelepciunii Tale de Ziditor. Lucrările lor şi fără de voie Te mărturisesc: O, cât eşti de mare în operele lor, cât eşti de mare în omul pe care Tu L-ai făcut!

Slavă Ţie, Celui ce Ţi-ai arătat puterea în legile ce cârmuiesc zidirea;

Slavă Ţie, că toată făptura e plină de legile pe care i le-ai rânduit;

Slavă Ţie, pentru tot ce ni s-a descoperit prin harul Tău;

Slavă Ţie, pentru ceea ce cu înţelepciune ne-ai ascuns;

Slavă Ţie, pentru geniul minţii omeneşti;
Slavă Ţie, pentru puterea de a lucra cele de folos;
Slavă Ţie, pentru limbile de foc ale inspiraţiei;
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 8:

Cât de apropiat eşti de noi în ziua bolii! Tu Însuţi cercetezi pe cei bolnavi, Tu Însuţi Te apleci spre patul celui suferind. Şi inima lui stă de vorbă cu Tine. Tu luminezi sufletul cu pace în vremea grelelor pătimiri şi scârbe, Tu trimiţi ajutor neaşteptat. Tu mângâi, Tu cercetezi cu dragoste şi mântui, Ţie îţi înălţăm cântare: Aliluia!

Icos 8:

Când, prunc fiind, Te-am chemat cu înţelegere pentru prima oară, mi-ai împlinit rugăciunea şi mi-ai adumbrit sufletul cu pacea harului Tău. Atunci am înţeles că Tu eşti bun şi fericiţi sunt cei care aleargă la Tine. Am început a Te chema din ce în ce mai des, iar acum strig:

Slavă Ţie, Celui ce plineşti cererea mea pentru cele bune;
Slavă Ţie, Celui ce veghezi necontenit asupra mea;
Slavă Ţie, Celui ce tămăduieşti neputinţele şi scârbele cu trecerea vindecătoare a timpului;
Slavă Ţie, Celui ce singur ştii de ce îngădui să fim prigoniţi pe nedrept;

Slavă Ţie, Celui prin Care nici o pierdere nu e de neînlocuit şi tuturor le dăruieşti viaţa de veci;

Slavă Ţie, Celui ce faci nepieritor tot lucrul cel înalt şi bun;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai făgăduit reîntâlnirea cea dorită cu cei de aproape ai noştri adormiţi întru nădejdea învierii;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 9:

De ce zâmbeşte tainic toată făptura în zilele de praznic? De ce atunci se revarsă în inimă o minunată uşurare, fără asemănare cu cele pământeşti şi însuşi văzduhul devine altar şi biserică purtătoare de lumină? E adierea harului Tău, e strălucirea Taborului, cerul şi pământul cântă atunci lauda: Aliluia!

Icos 9:

Când m-ai insuflat spre a sluji aproapelui, luminându-mi sufletul cu umilinţa, atunci una din razele Tale nenumărate a căzut asupra inimii mele, şi ea s-a făcut purtătoare de lumină, fier în văpaie: am privit chipul Tău tainic şi neapropiat:

Slavă Ţie, Celui ce ai preschimbat viaţa noastră cu faptele bunătăţii;

Slavă Ţie, Celui ce ai pecetluit cu negrăită dulceaţă

fiecare din poruncile Tale;

Slavă Ţie, Celui ce Te sălăşluieşti în chip nevăzut acolo unde adie buna mireasmă a milostivirii;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai trimis nereuşite şi scârbe, ca să ne întoarcem ochii spre suferinţa celorlalţi;

Slavă Ţie, Celui ce ai pus mare răsplată în însăşi fapta bună;

Slavă Ţie, Celui ce primeşti avântul spre cele înalte;

Slavă Ţie, Celui ce învălui cu iubirea mai presus de toate;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 10:

Un lucru destrămat în pulbere nu se ridică la loc, dar Tu învii pe cei a căror conştiinţă s-a stins şi întorci la frumuseţea cea dintâi sufletele ce o pierduseră fără nădejde. Cu Tine nimic nu e cu neputinţă de îndreptat. Tu eşti cu totul dragoste. Tu eşti Cel ce pe toate le zideşti, şi Cel ce iarăşi dai viaţă. Pe Tine Te lăudăm cântând: Aliluia!

Icos 10:

Dumnezeul meu, Cel ce cunoşti căderea îngerului trufaş al zorilor, mântuieşte-mă cu harul tău, nu mă lăsa să mă îndepărtez de Tine şi nu-mi da să mă îndoiesc de Tine. Dă auzului meu agerime, ca să aud în toate clipele vieţii

mele glasul Tău tainic şi să-Ţi strig Ţie, Celui veşnic:

Slavă Ţie, pentru minunatele potriviri de întâmplări pe care le-a rânduit pronia Ta;

Slavă Ţie, pentru presimţirile dăruite de har;

Slavă Ţie, pentru poveţele glasului tainic;

Slavă Ţie, pentru descoperirile din vis şi din trezie ale cuvioşilor Tăi;

Slavă Ţie, Celui ce zădărniceşti planurile nefolositoare;

Slavă Ţie, Celui ce ne trezeşti prin suferinţe din beţia patimilor;

Slavă Ţie, Celui care smereşti spre mântuire trufia inimii;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 11:

Prin lanţul de gheaţă al veacurilor simt suflul fierbinte al Dumnezeirii Tale şi dragostea Ta de oameni. Tu eşti aproape, sorocul vremurilor se apropie. Văd Crucea Ta: ai îndurat-o pentru mine; în pulbere se aşterne duhul meu înaintea Crucii: aici e praznicul iubirii şi al mântuirii, aici nu încetează în veci lauda: Aliluia!

Icos 11:

Fericit cel care va cina în împărăţia Ta, însă Tu m-ai împărtăşit încă de pe pământ de această fericire. De câte ori nu mi-ai întins

cu dreapta Ta dumnezeiască Trupul şi Sângele Tău iar eu, mult păcătosul am primit ştiutele Taine şi am simţit iubirea Ta cea negrăită şi mai presus de fire?

Slavă Ţie, pentru puterea harului Tău cel necuprins şi de viaţă făcător;

Slavă Ţie, Celui ce ai înălţat Biserica Ta ca adăpost lumii ostenite;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai născut a doua oară prin apele cele de viaţă făcătoare ale Botezului;

Slavă Ţie, căci Tu întorci celor care se pocăiesc neprihănirea crinilor;

Slavă Ţie, adânc nesecat al iertării;

Slavă Ţie, pentru paharul vieţii şi pentru pâinea bucuriei veşnice;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai ridicat spre cer;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 12:

De multe ori am privit cum se răsfrângea slava Ta pe chipurile celor răposaţi. Cum străluceau de nepământească frumuseţe şi bucurie, cât de nematerialnice păreau trăsăturile lor: cu adevărat era praznicul fericirii şi al odihnei în sfârşit atinse; tăcerea lor striga spre Tine. În ceasul sfârşitului, luminează şi sufletul meu, cel care strigă: Aliluia!

Icos 12:

Ce înseamnă laudele mele înainte Ta? Eu nu am auzit cântarea heruvimilor - aceasta este partea sufletelor înalte - dar ştiu cum Te slăveşte firea. Am privit iarna cum, sub tăcerea lunii, întreg pământul îţi aduce tihnită rugăciune, înveşmântat în haină albă, strălucind de nestematele zăpezii. Am văzut cum se bucură de Tine soarele care răsare şi am auzit corurile păsărilor slavoslovind. Am auzit cum foşnesc codrii, cântă vânturile şi apele susură cu taină despre Tine, am auzit cum Te propovăduiesc cetele luminătorilor prin mişcarea pe care le-ai rânduit-o, cu înţelepciune, pe nesfârşitele întinderi. Ce e lauda mea! Firea este ascultătoare, iar eu nu sunt. Atât cât trăiesc şi văd dragostea Ta, râvnesc să-Ţi mulţumesc, să mă rog Ţie şi să strig:

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat lumina;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai iubit cu dragoste adâncă, nemăsurată şi dumnezeiască;

Slavă Ţie, Celui ce ne umbreşti cu lumina, cu cetele sfinţilor şi îngerilor Tăi;

Slavă Ţie, Preasfântule Părinte, Care ne-ai chemat să dobândim împărăţia Ta;

Slavă Ţie, Duhule Sfinte, Soare de Viaţă Făcător al veacului ce va să vină;

Slavă Ţie, Fiule al lui Dumnezeu, începătură a mântuirii noastre;

Slavă Ţie, pentru toate, Treime Dumnezeiască şi Preabună;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condac 13:

O, Preabună şi de Viaţă Făcătoare Treime, primeşte mulţumire pentru toate milele Tale şi ne arată vrednici de binefacerile Tale ca, înmulţind talanţii care ne-au fost încredinţaţi, să intrăm în veşnica bucurie a Domnului nostru cântând cântare de biruinţă: Aliluia!

Acest Condac se citeşte de trei ori. După aceasta se zice iarăşi Icosul şi Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rosteşte ecteniile şi face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatistul Bunăvestirii

După obișnuitul început (pag. 284-289), apoi:

CONDACELE ȘI ICOASELE

Condac 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Icos 1:

Îngerul cel mai întâistătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Şi împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a înspăimântat şi i-a stat înainte, grăind către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălţime, întru care cu anevoie se suie gândurile omeneşti;
Bucură-te, adâncime, care nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti;
Bucură-te, că eşti scaun Împăratului;
Bucură-te, că porţi pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăţi Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoieşte făptura;
Bucură-te, cea prin care prunc Se face Făcătorul;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 2:

Ştiindu-se pe sine sfânta întru curăţie, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: *„Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată a fi primit sufletului*

meu, că naştere cu zămislire fără sământă, cum îmi spui?" Cântând: Aliluia!

Icos 2:

Înţelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-l înţeleagă, a grăit către cel ce slujea: *„Din pântece curat, cum este cu putinţă să Se nască Fiu, spune-mi?"* Iar el cu frică a zis:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;

Bucură-te, încredinţarea celor ce au trebuinţă de tăcere;

Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos;

Bucură-te, capul poruncilor Lui;

Bucură-te, scara cerului, pe care S-a pogorât Dumnezeu;

Bucură-te, pod care treci la cer pe cei de pe pământ;

Bucură-te, minune, mult slăvită de îngeri;

Bucură-te, ceea ce eşti dracilor rană de mult plâns;

Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;

Bucură-te, ceea ce n-ai învăţat pe nimeni în ce chip s-a petrecut;

Bucură-te, ceea ce covârşeşti mintea înţelepţilor;

Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credincioşilor;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 3:

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă; şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o ţarină dulce, l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor cânta aşa: Aliluia!

Icos 3:

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta, iar pruncul acesteia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat şi, cu săltări în pântece, ca şi cum ar fi cântat, a grăit către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite;

Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte;

Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieţii noastre;

Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulţirea milelor;

Bucură-te, masă care porţi îndestularea milostivilor;

Bucură-te, ceea ce înfloreşti raiul desfătării;

Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor;

Bucură-te, tămâia rugăciunii celei bine primite;

Bucură-te, curăţia a toată lumea;

Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi, cei muritori;

Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 4:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine, înțeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă, tu, ceea ce eşti fără de prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-au păstorii pe îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup şi, alergând la Acela ca la un Păstor, văzutu-L-au ca pe un Miel fără de prihană în brațele Mariei, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului;

Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;

Bucură-te, ceea ce eşti chinuire pentru vrăjmaşii cei nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce deschizi uşile raiului;

Bucură-te, că cele cereşti împreună se bucură cu cele pământeşti;

Bucură-te, că cele pământeşti împreună dănțu-

iesc cu cele cereşti;

Bucură-te, gura apostolilor cea fără de tăcere;

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei;

Bucură-te, cunoştinţa cea luminoasă a harului;

Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;

Bucură-te, cea prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 5:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii Ei; şi, ţinând-o ca pe o făclie, cu dânsa căutau pe puternicul Împărat; şi, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat cântându-I: Aliluia!

Icos 5:

Văzut-au pruncii haldeilor în braţele Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om cu mâna; şi, cunoscându-L pe El a le fi Stăpân, deşi luase chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-I sluji Lui şi a-i cânta celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;

Bucură-te, raza zilei celei de taină;

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii;

Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;

Bucură-te, ceea ce ai aruncat dintru dregătorie pe

tiranul cel fără de omenie;

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;

Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească;

Bucură-te, ceea ce ne curăţeşti de lucrurile cele întinate;

Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;

Bucură-te, că ne-ai potolit văpaia patimilor;

Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi;

Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 6:

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, săvârşind proorocia Ta; şi tuturor mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, lăsatu-l-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icos 6:

Strălucind în Egipt, Tu, Lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii. Că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar cei ce de ei au scăpat cântau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea dracilor;

Bucură-te, că ai zdrobit stăpânia înşelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai vădit înşelăciunea idolească;

Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;

Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetaţi de viaţă;

Bucură-te, stâlp de foc care povăţuieşti pe cei dintru întuneric;

Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul;

Bucură-te, hrană şi potir cu mană;

Bucură-te, slujitoarea bucuriei celei sfinte;

Bucură-te, pământul făgăduinţei;

Bucură-te, izvorâtoare de miere şi lapte;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 7:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înşelător, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui şi ca Dumnezeu desăvârşit. Pentru aceea s-a mirat de înţelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icos 7:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de

sămânță și păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm, grăind:

Bucură-te, floarea nestricăciunii;

Bucură-te, cununa înfrânării;

Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul Învierii;

Bucură-te, ceea ce ai arătat viață îngerească;

Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioșii;

Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulți se adumbresc;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Îndreptătorul celor rătăciți;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;

Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;

Bucură-te, iertarea multor greșiți;

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;

Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 8:

Văzând naștere minunată, să ne înstrăinăm de lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Preaînaltul Dumnezeu pe pământ S-a arătat om smerit, vrând să tragă la înălțime pe cei care-I cântă: Aliluia!

Icos 8:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, şi naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu Celui neîncăput;

Bucură-te, uşa tainei celei de cinste;

Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necredincioşi;

Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioşi;

Bucură-te, purtătoarea cea prea sfântă a Celui ce este pe heruvimi;

Bucură-te, sălaşul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi;

Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;

Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria şi naşterea;

Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;

Bucură-te, cea prin care s-a deschis raiul;

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos;

Bucură-te, nădejdea bunătăţilor celor veşnice;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 9:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării lui Hristos; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi şi auzind de la toţi aşa: Aliluia!

Icos 9:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas, despre tine, Născătoare de Dumnezeu, că nu se pricep să spună în ce chip şi fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credinţă cântăm:

Bucură-te, sălaşul înţelepciunii lui Dumnezeu;

Bucură-te, comoara rânduielii Lui;

Bucură-te, ceea ce pe filosofi îi arăţi neînţelepţi;

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători;

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliţi;

Bucură-te, că s-au veştejit făcătorii de basme;

Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încâlcite ale atenienilor;

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;

Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat din adâncul necunoştinţei;

Bucură-te, ceea ce pe mulţi i-ai luminat la minte;

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;

Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 10:

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor a venit la ea precum făgăduise şi, Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icos 10:

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului şi al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălăşluindu-Se în pântecele tău şi învățând pe toți să îți cânte:

Bucură-te, turnul fecioriei;

Bucură-te, uşa mântuirii;

Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de înțeles;

Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc;

Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți întru ruşine;

Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de minte;

Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăţiei;

Bucură-te, cămara nunţii celei fără de sământă;

Bucură-te, ceea ce ai unit cu Domnul pe cei credincioşi;

Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost hrănitoare de prunc;

Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinţilor;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 11:

Împărate sfinte, de Ţi-am aduce cântări şi psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruieşte toată cântarea care se îndreaptă către mulţimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ţi cântă: Aliluia!

Icos 11:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine Focul cel netrupesc, pe toţi îi îndreptează spre cunoştinţa cea dumnezeiască ce luminează mintea cu raza ei şi se cinsteşte cu chemarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui celui înţelegător;

Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;

Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;

Bucură-te, ceea ce îi îngrozeşti pe vrăjmaşi ca un tunet;

Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;

Bucură-te, că tu ai izvorât râul care curge cu ape multe;

Bucură-te, ceea ce te-ai arătat chipul cristelniţei;

Bucură-te, ceea ce curăţeşti întinăciunea păcatului;

Bucură-te, baie, care speli conştiinţa;

Bucură-te, pahar, care dai gust bucuriei;

Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;

Bucură-te, viaţa veseliei celei de taină;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 12:

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti a venit singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui şi, rupând zapisul, aude de la toţi cântarea: Aliluia!

Icos 12:

Cântând naşterea ta, te lăudăm toţi, ca pe o biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu; că, locuind în pântecele tău, Domnul,

Care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să-ţi cânte:

Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu Cuvântul;
Bucură-te, sfântă care eşti mai mare decât sfinţii;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieţii cea nedeşertată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor cuvioşi;
Bucură-te, stâlp neclintit al Bisericii;
Bucură-te, zidul cel nebiruit al împărăţiei;
Bucură-te, cea prin care se înalţă biruinţele;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 13:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, izbăveşte de toată ispita şi scoate din chinul ce va să fie pe toţi cei care-ţi cântă: Aliluia!

Acest Condac se citeşte de trei ori.

După aceasta se zice iarăşi Icosul 1. Apoi se citeşte:

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Stăpână, ceea ce eşti mai înaltă şi mai presus decât îngerii şi arhanghelii şi mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor, întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a apostolilor, povăţuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăţia şi slava fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înţelepciunea şi învăţătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor şi a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiţi; linişte celor de pe mare, liman bun celor înviforaţi, povăţuitoare neostenită celor rătăciţi, mergere uşoară celor călători, odihnă bună celor osteniţi, acoperământ şi scăpare celor asupriţi; nădejde celor fără de nădejde, ajutătoare celor lipsiţi; celor săraci bogăţie neîmpuţinată, celor întristaţi de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubeşte nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoşi mântuire către Dumnezeu; tuturor creştinilor ocrotire tare, ajutătoare nebiruită şi folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ţie noi, robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă Împărăteasă a Luminii celei înţelegătoare şi preamărită, care ai

născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viaţă tuturor, ceea ce eşti slăvită de cele cereşti, minte îngerească, stea cu totul luminoasă şi mai sfântă decât toţi sfinţii; Împărăteasa împăraţilor, Stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviinţată de Dumnezeu, Mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, tron de foc al Împăratului celui nevăzut, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruţa cea în chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbiţa cea preabună, lină şi fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipeşti mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neştiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a Însuşi Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veşmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu ţesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viaţă purtător, floarea cea prea frumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuţinat; solitoarea legii, începătura credinţei celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiţi; îngrozire

dracilor, biruinţă în războaie, păzitoare adevărată tuturor creştinilor şi lumii încredinţată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ţie şi arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Şi păzeşte locaşul acesta şi toate oraşele şi satele creştineşti şi tot poporul cel drept credincios, care scapă la tine şi cheamă numele tău cel sfânt, de toate năpastele, de boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi, de toate durerile şi tot necazul. Ca să nu fie împuţinaţi robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzeşte şi îi mântuieşte cu mila ta, Doamnă, aceea ce te rogi pentru noi şi pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruieşti. Izbăveşte, ridică şi miluieşte, Stăpână prea milostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, din toate nevoile pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ţi aminte de robii tăi şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinarea lor; ci ne înnoieşte pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulţumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milosteveşte-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei

rătăciți pe cale povățuiește-i, pe cei căzuți de la dreapta credință iarăși la credință întoarce-i, pe cei bătrâni sprijinește-i, pe cei tineri îi învață, pe prunci hrănește-i și preamărește pe cei ce te preamăresc; dar, mai ales, păzește Sfântă Biserica Fiului tău și o ferește întru lungime de zile.

O, milostivă și prea îndurată Împărătească a cerului și a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluiește cu mijlocirea ta poporul drept credincios și toată dreptcredincioasa creștinătate. Păzește-o sub acoperământul milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ și roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmașilor ce se luptă împotriva noastră. Miluiește și mântuiește prin rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru *(Numele)*, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe Înalt Prea Sfințitul Mitropolitul nostru *(Numele)*, pe Prea Sfințitul Episcopul nostru *(Numele)* și pe toți ortodocșii arhierei, pe Preacuviosul părintele nostru stareț *(Numele)*, pe preoți și diaconi și pe tot clerul bisericesc și pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toți cu folosința ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor și ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoșă-

toarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei care s-au mutat întru dreaptă credinţă din această viaţă în cea veşnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii şi cu toţi sfinţii, împărtăşeşte-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeu; şi, prin rugăciunea ta, învredniceşte pe toţi ortodocşii creştini să vieţuiască cu Hristos, şi cu bucurie în locaşurile îngereşti să se desfăteze. Că tu eşti, Doamnă, slava celor cereşti şi ajutătoare a pământenilor; tu eşti nădejdea şi folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine şi cer ajutorul tău cel sfânt; tu eşti rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, că rugăciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Şi, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, deşi suntem nevrednici. Pentru aceea, şi pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit şi pe Cel Atotţiitor cu mâna ţinând, ne bucurăm noi păcătoşii şi, cu umilinţă căzând, pe acesta cu dragoste şi cu frică îl sărutăm, aşteptând, Doamnă, prin sfintele şi de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cereşti ale vieţii celei fără de sfârşit, şi să stăm fără de ruşine în ziua judecăţii de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de

viaţă făcătorul Lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăşi Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rosteşte ecteniile şi face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului

După obișnuitul început (pag. 284-289),

Troparul:

Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuind, umbriți fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea

cinstită icoana ta cu umilinţă grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, şi ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condac 1:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului şi a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica din Vlaherne şi se ruga pentru cei din întuneric, acesteia şi noi, cu credinţă şi cu umilinţă, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icos 1:

Mulţimea arhanghelilor şi a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul şi cu Soborul tuturor sfinţilor, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne şi ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ţie:

Bucură-te, bunăvoinţa Tatălui celui mai înainte de veci;

Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani;

Bucură-te, locuinţă umbrită de puterea Duhului Sfânt;

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngereşti;

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;

Bucură-te, ceea ce eşti întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulţi;

Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte şase aripi;

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credinţă ne închinăm şi noi, neamul creştinesc;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 2:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creştini, au cunoscut că eşti Maica lui Hristos Dumnezeul nostru şi, căzând la pământ, cu credinţă s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icos 2:

Înţelegere cu neputinţă de înţeles eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară întru apărarea poporului ortodox; pentru aceasta

vrăjmaşii noştri nu pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; însă noi, bine ştiind atotputernica ta apărare, cu umilinţă cântăm ţie:

Bucură-te cea prea milostivă, mângâierea tuturor celor scârbiţi şi împovăraţi;

Bucură-te, povăţuitoarea neadormită a tuturor celor orbiţi şi rătăciţi;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrab potoleşti mânia lui Dumnezeu, cea cu dreptate pornită asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce cu atotputernică ameninţarea ta potoleşti patimile noastre cele rele;

Bucură-te, puternică deşteptare a conştiinţelor celor adormite;

Bucură-te, cea prin care iadul suspină şi duhurile răutăţii tremură;

Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioşilor, porţile raiului;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 3:

Puterea Celui Preaînalt umbreşte pe cei ce cu credinţă şi cu evlavie scapă la prea puternicul tău Acoperământ, căci numai ţie, uneia, Preasfântă şi Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru

aceasta, credincioşii de toate vârstele te slăvesc pe tine şi pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Icos 3:

Având bogăţie de milostivire neîmpuţinată, tuturor, până la marginile pământului, le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere şi tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuinţă. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm ţie:

Bucură-te, tărie nesurpată şi ocrotirea tuturor creştinilor;

Bucură-te, cea dintâi înfrumuseţare a sfintelor locaşuri şi altare;

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărăteşti;

Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de oraşe;

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oştilor creştineşti;

Bucură-te, oglindă sfântă a dreptăţii pentru judecătorii cei nemitarnici;

Bucură-te, minte desăvârşită a învăţătorilor;

Bucură-te, binecuvântarea caselor şi a familiilor evlavioase;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 4:

Fiind cuprinşi de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Şi stând înaintea feţei altarului Domnului şi ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune, şi să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt şi cântă Fiului tău: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui Navi rugându-se şi a poruncit soarelui de a stat până ce a biruit pe vrăjmaşii lui. Şi acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale, Împărătească aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta şi noi păcătoşii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ţie ca Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veşnic, care ne luminezi pe noi cu Lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăţia trupului tău;

Bucură-te, Acoperământul şi păstrarea sfintelor locaşuri ale lui Hristos;

Bucură-te, luminarea şi înţelepţirea păstorilor

credincioşi ai Bisericii;

Bucură-te, povăţuitoarea monahilor şi a monahi-ilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniştea cea netulburată a bătrânilor evlavioşi;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor şi a văduvelor ce trăiesc în curăţie;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 5:

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalec, când ridica mâinile Israel biruia, iar când le lăsa în jos, atunci Amalec învingea. Însă, ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmaşi. Tu, însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deşi nesprijinită de nimeni, totdeauna biruieşti pe vrăjmaşii creştinilor şi eşti scut nouă, celor ce cântăm Fiului tău: Aliluia!

Icos 5:

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinţilor, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău şi Dumnezeu, iar arhanghelii cu îngerii cântau ţie cântare de mulţumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise, întăreşte-ne şi pe noi, cei ce

cu umilință cântăm ție:

Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce izgonești din adâncul sufletului nostru patimile și poftele cele rele și spurcate;

Bucură-te, ceea ce fără ardere ții pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos, și pe noi cei reci ne aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor osteniți de mâhnire și de întristare;

Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinței și al răbdării;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 6:

Propovăduitor al harului tău celui neîmputinat și al milelor tale s-a arătat Sfântul Romano, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înțelepțindu-se, a început a cânta cu înțelep-

ciune întru slava ta şi a scris laude sfinţilor, cântând cu credinţă: Aliluia!

Icos 6:

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptăţii, Soarele cel adevărat, luminând pe toţi cu înţelepciune de la Dumnezeu, Fiul tău, şi aducând la cunoştinţa adevărului pe cei ce au credinţă şi cântă ţie:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea şi înţelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, ceea ce ai ruşinat înţelepciunea cea deşartă a lumii acesteia şi pe cei orbiţi de dânsa îi povăţuieşti la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrătoarea dreptei credinţe şi învăţătoarea dogmelor ortodoxe;

Bucură-te, ceea ce tai eresurile şi rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te, ceea ce ştii cele cu anevoie de prevăzut şi la vreme le spui celor ce au nevoie de ele;

Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe cei mincinoşi şi prezicerile cele deşarte;

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 7:

Domnul Atotvăzătorul şi îndelung-Răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică şi te-a făcut pe tine creştinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuşi, prin Acoperământul tău cel puternic capătă vreme de pocăinţă şi cântă: Aliluia!

Icos 7:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui şi acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinşi de spaimă şi de bucurie, toţi au cântat ţie:

Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ţinut pe mâinile tale pe Fiul tău şi Arhiereul cel veşnic;

Bucură-te, că prin aceasta ne arăţi milă şi har nouă, în Biserica Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi, credincioşii, ferindu-ne de toate ispitele şi de smintelile lumii;

Bucură-te, stâlp de foc care ne arăţi nouă, tuturor,

calea mântuirii, chiar şi în mijlocul întunecimii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a credincioşilor celor nevoitori;

Bucură-te, înțelepțire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuiți în mijlocul lumii;

Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăseşti, ci cu Acoperământul tău şi cu harul tău mă miluieşti;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 8:

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, îngerii te-au cântat, apostolii te-au preamărit, Soborul ierarhilor şi al cuvioşilor şi ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul şi cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie, a cântat: Aliluia!

Icos 8:

Domnul, Cel ce stăpâneşte toate cele de sus şi cele de jos, văzându-Te pe tine, Maica Sa, stând în biserică şi cu umilință rugându-te Lui, a zis: *“Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce dinspre tine, ci voi îndeplini cererile tale şi voi milui pe toți care cântă ție”*:

Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfinţirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieţii veşnice pentru cei flămânzi de dreptate;

Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul şi Sângele Mielului Dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiţi de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiţi cu trupul, dar nu cu duhul şi cu credinţa;

Bucură-te, ceea ce dai înţelegere şi lumină celor ce sunt întunecaţi la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înţelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor şi a patimilor;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 9:

Toată firea îngerească îţi aduce laudă, pentru că eşti cu adevărat Maica lui Dumnezeu şi apărătoarea tuturor celor ce se roagă ţie. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepţi îi veseleşti, pe păcătoşi îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăveşti şi te rogi pentru toţi credincioşii care cântă: Aliluia!

Icos 9:

Ritorii cei mult vorbitori ca nişte peşti fără de glas nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ, căci toate cele grăite de dânşii nu sunt în stare nici a număra îndurările tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ţie:

Bucură-te, ceea ce ne păzeşti de molimă şi de bolile cele aducătoare de moarte;

Bucură-te, ceea ce păzeşti oraşele şi satele de cutremurul cel năpraznic al pământului;

Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăveşti pe noi din revărsarea apelor şi din cufundare;

Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăveşti pe noi de arderea focului;

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească, hrănindu-ne cu Pâinea vieţii;

Bucură-te, ceea ce abaţi de la capul nostru loviturile fulgerului şi ale trăsnetului;

Bucură-te, ceea ce ne mântuieşti pe noi de năvălirea celor de alt neam şi de ucigaşii cei tăinuiţi;

Bucură-te, ceea ce prin pace şi prin dragoste ne izbăveşti de vrăjmaşii cei de o credinţă cu noi şi de vrăjmăşia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 10:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înşelăciunea vrăjmaşului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă, pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ şi scutire, celor întristaţi mângâiere, celor mâhniţi bucurie, celor asupriţi apărătoare şi să scoţi din adâncul păcatelor pe toţi care cântă: Aliluia!

Icos 10:

Preasfântă Împărăteasă, cu îngerii stai împreună şi te rogi zicând: *„Împărate ceresc primeşte pe tot omul ce se roagă ţie şi cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la faţa mea neajutat şi neascultat”*. Această rugăciune auzind-o adunarea sfinţilor cu mulţumire strigă ţie:

Bucură-te, ceea ce dăruieşti cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate şi cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea şi răsplătirea tuturor celor ce fac neguţătorie cu dreptate;

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ şi a celor ce agonisesc cu nedreptate;

Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat şi pe ape;

Bucură-te, ceea ce veseleşti cu roadele credinţei pe părinţii cei fără de copii;

Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a celor săr-

mani;

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți;

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 11:

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mâhniri și în necazurile noastre și înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm și cântăm: Aliluia!

Icos 11:

Făclie primitoare de lumină văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a strigat: *„De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?”*. Iar Sfântul Andrei cu Epifanie cu smerenie către tine se rugau zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământești și sufletești;

Bucură-te, credincioasă mijlocitoare a păcătoșilor celor ce pun început de pocăință;

Bucură-te, pururea împreună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor şi a curselor diavoleşti;

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor tirani şi cu năravde fiară;

Bucură-te, odihnă şi bucurie tainică a robilor blânzi şi primitori;

Bucură-te, liniştea prea dorită a căsătoriţilor credincioşi;

Bucură-te, grabnică şi fără suferinţă dezlegare a maicilor născătoare de prunci;

Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârşitului nostru;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 12:

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. Împacă viaţa noastră ca să nu pierim cumplit şi fără de pocăinţă şi primeşte-ne în sălaşele cele veşnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să cântăm: Aliluia!

Icos 12:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră şi ne închinăm ţie, ceea ce te rogi pentru

creştini. Noi credem şi nădăjduim că vei cere de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru bucuria cea vremelnică şi cea veşnică, pentru noi toţi, cei ce cu dragoste cântăm ţie:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te, sfinţirea tuturor stihiilor cereşti şi pământeşti;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor şi ispitelor ce vin de la trup, de la lume şi de la diavolul;

Bucură-te, prea puternică împăcare a celor învrăjbiţi;

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei disprețuiţi şi lepădaţi;

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiţi;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 13:

O, prea cântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridic ochii sufletului şi ai trupului meu; către tine întind mâinile mele cele slabe şi din adâncul inimii strig ţie: Caută la credinţa şi la umilinţa sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ şi mă izbăveşte de toate

nevoile; iar în ceasul sfârşitului meu să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpână, şi să mă izbăveşti de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt: Aliluia!

Acest Condac se citeşte de trei ori. După aceasta se zice iarăşi Icosul 1. Apoi se citesc:

Rugăciuni către Maica Domnului

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor de sus, Împărăteasa cerului şi a pământului, atotputernică apărătoare şi tărie a noastră, primeşte această cântare de laudă şi de mulţumire de la noi, nevrednicii robii tăi. Înalţă rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu şi Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăţilor noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău şi cu credinţă şi cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiţi de Dânsul şi pentru aceasta năzuim la tine, că eşti acoperitoarea noastră şi grabnică ajutătoare. Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ţie; ocroteşte-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperământ şi cere de la Dumnezeu Fiul tău să dea păstoriţilor noştri sfinţenie, ca să privegheze şi să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de oraşe, înţelepciune şi putere; judecătorilor, dreptate şi necăutare la faţă; învăţătorilor, minte şi smerită înţelepciune; asupriţilor, răbdare; asupritorilor, frică

de Dumnezeu; celor mâhniţi răbdare şi bucurie duhovnicească; neînfrânaţilor, înfrânare; şi nouă tuturor, duhul înţelepciunii şi al cucerniciei, duhul milostivirii şi al blândeţii, duhul curăţiei şi al dreptăţii. Aşa, Doamnă preasfântă, milostiveşte-te asupra noastră şi asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciţi povăţuieşte-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijineşte, pe prunci îi păzeşte şi pe noi, pe toţi, ne apără şi ne ocroteşte cu milostivirea ta. Pe toţi, scoate-ne din adâncul păcatului şi ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, în această viaţă, iar la înfricoşătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, eşti slava celor cereşti şi nădejdea pământenilor. Tu eşti, după Dumnezeu, nădejdea şi apărătoarea noastră, a tuturor celor ce ne rugăm ţie cu credinţă. Deci ne rugăm ţie, Atotputernică ajutătoarea noastră, şi ţie ne predăm pe noi înşine, unul pe altul şi toată viaţa noastră, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi şi acoperitoarea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin; necazul meu îl ştii, deci dezleagă-l precum voieşti, că n-am

alt ajutor afară de tine, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi, în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poţi face tot binele, primeşte aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ţie, de la noi nevrednicii robii tăi, Ceea ce eşti aleasă din toate neamurile şi te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cereşti şi pământeşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu şi ne-am învrednicit de Sfântul Trup şi de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită eşti în neamurile neamurilor, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimii şi mai cinstită decât serafimii. Şi acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înşelător şi de toată primejdia, şi să fim păziţi nevătămaţi de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci, până în sfârşit, cu rugăciunile tale păzeşte-ne pe noi neosândiţi. Ca prin paza şi cu ajutorul tău fiind mântuiţi, slavă, laudă, mulţumită şi închinăciune, pentru toate să înălţăm, Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăşi Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rosteşte ecteniile şi face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

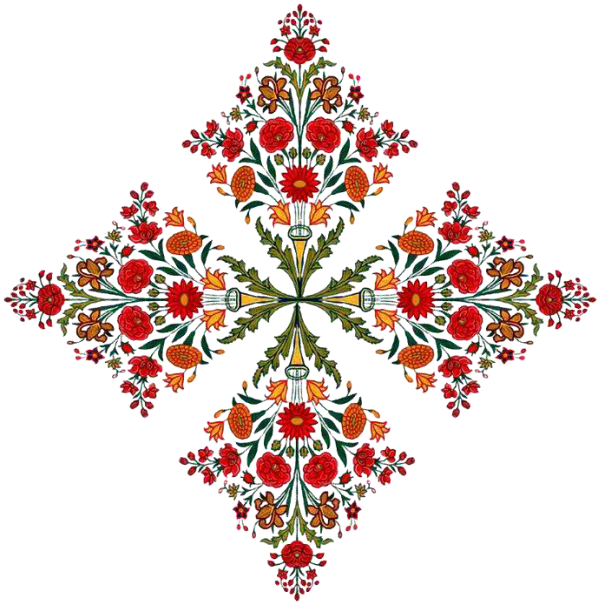

Acatistul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur

După obişnuitul început (pag. 284-289),

Troparul:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, lumea a luminat. Vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat. Înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Iar prin cuvintele tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe

Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condac 1:

Pe luminătorul a toată lumea, pe stâlpul şi întărirea Bisericii, pe povăţuitorul pocăinţei şi tămăduitorul bolnavilor, pe apărătorul şi binefăcătorul celor necăjiţi, pe Sfântul Ioan, trâmbiţa cea frumos glăsuitoare şi gura cea de miere izvorâtoare, pe învăţătorul nostru cel cu mintea şi cuvintele de aur, veniţi, binecredincioşilor, să îl lăudăm. Să aprindem făcliile dragostei celei luminătoare, aducându-i această cântare: Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Icos 1:

Luminătorule şi învăţătorule, Părinte, cel ce cu învăţăturile tale ai luminat toată lumea, luminează-ne şi pe noi prin rugăciunile tale, ca să-ţi aducem această cântare de laudă:

Bucură-te, Sfinte Ioane, fericite slujitor al Domnului Iisus Hristos;

Bucură-te, că din copilărie ai fost binecredincios;

Bucură-te, că din gura ta râuri de învăţătură au izvorât;

Bucură-te, că prin tine Dumnezeu S-a preaslăvit;

Bucură-te, că prin minunile tale înţelepţii s-au ruşinat;

Bucură-te, că înţeleptul Artemie prin tine s-a botezat;

Bucură-te, că poporul de bucurie către tine a strigat;

Bucură-te, că ai fugit de slava omenească;

Bucură-te, că ai iubit viaţa monahicească;

Bucură-te, al necăjiţilor mângâietor;

Bucură-te, al săracilor ocrotitor;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 2:

După trecerea din viaţa aceasta a maicii tale, Antuza, ai împărţit averea săracilor şi, părăsind lumea, te-ai sălăşluit în mănăstire, unde, după multe nevoinţe şi osteneli, te-ai învrednicit a vorbi cu Apostolii Ioan şi Petru, al căror dar ai dobândit şi cu care împreună cânţi lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 2:

Dar de la Dumnezeu ai primit, Sfinte Ioane, a lega şi a dezlega păcatele oamenilor; dezleagă dar şi lanţul greşelilor noastre şi cu dragostea lui Dumnezeu ne leagă, ca, unindu-ne într-un glas, să mărturisim pe Dumnezeu în Treime

şi pe tine să te lăudăm aşa:

Bucură-te, că în chip îngeresc te-ai îmbrăcat;

Bucură-te, că, în mănăstire fiind, multe osteneli ai răbdat;

Bucură-te, că pe monahul cel căzut l-ai ridicat;

Bucură-te, că darul lui Dumnezeu prin tine a lucrat;

Bucură-te, noule Daniile, că minunată vedenie ai avut;

Bucură-te, împreună vorbitorule cu Apostolii Petru şi Ioan;

Bucură-te, că Sfântul Apostol Ioan prin scrisoare te-a îmbărbătat;

Bucură-te, că de la Apostoli ai primit binecuvântare sfântă;

Bucură-te, că răbdarea ta a fost nemărginită;

Bucură-te, al pocăinţei învăţătorule;

Bucură-te, al bunei credinţe mărturisitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 3:

Minunata vedenie de care te-ai învrednicit, Părinte, a avut-o şi bătrânul Isihie, îmbunătăţitul monah; şi, povestind fraţilor celor iscusiţi, se minunau de acest dar pe care te-ai învrednicit a-l primi şi cu bucurie slăveau pe Dum-

nezeu, cântând: Aliluia!

Icos 3:

Dumnezeu S-a preaslăvit prin facerea minunilor tale, Părinte, că pe mulţi i-ai vindecat cu rugăciunile tale; pe Arhelau de lepră l-ai curăţit, monahului Evclie vederea i-ai luminat şi pe femeia Hristina ai scăpat-o de boală; pe leul cel fioros cu semnul Crucii l-ai omorât; pentru acest noian de minuni te lăudăm, Părinte, zicând aşa:

Bucură-te, tămăduitor fără de plată al trupurilor;

Bucură-te, cel ce multe boli degrab le-ai vindecat;

Bucură-te, că de tine toată suflarea s-a minunat;

Bucură-te, luminătorul ochilor trupeşti şi sufleteşti;

Bucură-te, că neputinţele şi bolile degrab le izgoneşti;

Bucură-te, mustrătorul celor fără de lege;

Bucură-te, îndreptătorul celor ce au greşit;

Bucură-te, stâlp neclintit al Bisericii;

Bucură-te, lauda cea aleasă a ierarhilor;

Bucură-te, că, întrarmat cu puterea Crucii, duhurile rele ai alungat;

Bucură-te, că nepreţuita diademă a arhieriei de la Hristos ai luat;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 4:

Se cuvenea ca lumina aprinsă să fie pusă în sfeşnic să lumineze tuturor. Pentru aceasta, prin rânduiala lui Dumnezeu, ai fost adus din pustie în cetate, în slujba Bisericii aşezat şi prin porunca îngerului ai fost sfinţit. Iar la hirotonia ta un porumbel pe deasupra capului tău zbura, pe care văzându-l Flavian patriarhul, împreună cu cei ce erau de faţă, cu frică şi cu bucurie au strigat: Aliluia!

Icos 4:

Supunându-te voii lui Dumnezeu, ai lăsat pustia şi pe monahii cei împreună vieţuitori, pe care văzându-i plângând din pricina despărţirii, i-ai mângâiat cu mireasma învăţăturii tale şi i-ai îndemnat să aibă iubire unii către alţii. Iar noi, de bucurie pentru chemarea ta, te lăudăm, zicând aşa:

Bucură-te, învăţător blând şi sfânt;

Bucură-te, că tu singur ai fost numit *„Gură de Aur”*;

Bucură-te, cel ce prin rânduiala lui Dumnezeu ai primit darul cinstitei arhierii;

Bucură-te, podoaba curăţiei, mărturisită de minunata arătare a porumbelului celui alb;

Bucură-te, că de a ta vedenie toţi s-au spăimântat;

Bucură-te, că poporul de bucurie slavă Domnului a dat;

Bucură-te, că pentru sufletele omeneşti grijă ai purtat;

Bucură-te, că prin dulci cuvinte pe toţi i-ai învăţat;

Bucură-te, că, pentru frumuseţea cuvintelor, de popor ai fost iubit;

Bucură-te, că o femeie *„Gură de Aur”* te-a numit;

Bucură-te, al sufletelor omeneşti înfrumuseţătorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 5:

Multe sunt minunile tale, Părinte Ioane, că pe pruncul femeii Evclia cu semnul Crucii l-ai tămăduit şi pe femeia bogatului eretic, ce avea o cumplită boală, cu acelaşi semn al biruinţei şi prin stropirea cu apă sfinţită ai vindecat-o, şi de eresul cel pierzător de suflet pe amândoi i-ai scăpat. Iar templul cel idolesc surpându-se, a nimicit pe toţi ereticii care ţi se împotriveau şi ceilalţi botezându-se, cu bucurie slăveau pe Dumnezeu, cântându-I: Aliluia!

Icos 5:

Învăţătorule şi de minuni făcătorule, Părinte, tămăduieşte patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre şi ne învaţă cum să ne păzim de smintelile ereticilor care hulesc Biserica. Iar tu,

prin învățătura ta, să-i întorci la dreptmăritoarea credință, ca, unindu-ne glasurile prin dragoste, să te lăudăm, cântând:

Bucură-te, că pe fiul Evclei l-ai scăpat de fierbințeală;

Bucură-te, că pe femeia ereticului ai izbăvit-o de boală;

Bucură-te, că femeia şi bărbatul ei de eres s-au lepădat;

Bucură-te, că prin puterea Crucii în Biserică au intrat;

Bucură-te, făcătorule de bine al tuturor;

Bucură-te, că ereticii asupra ta s-au ridicat;

Bucură-te, că tu pentru ei lui Dumnezeu te-ai rugat;

Bucură-te, că prin învățăturile tale mulți eretici s-au botezat;

Bucură-te, că foştii eretici împreună cu dreptmăritorii au cântat;

Bucură-te, al Bisericii lui Hristos păzitorule;

Bucură-te, al dreptei credințe apărătorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 6:

Pentru minunile şi învățăturile tale, Părinte, ai fost chemat de Arcadius împăratul la tronul arhiepiscopal al Constantinopolului,

fără de voia ta; însă, cu smerenie, făcând ascultare, ai primit jugul arhieriei, iar dregătorii, împreună cu poporul primindu-te cu dragoste şi cu bucurie, cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 6:

Nu ne pricepem ce să lăudăm mai mult, Părinte Hrisostoame: vrednicia pentru care ai fost ales sau răbdarea pe care ai avut-o după primirea tronului arhieresc. Că pe cât a fost de mare bucuria începutului slujirii, pe atât de mult a crescut ura potrivnicilor; pentru aceasta şi noi, văzând răbdarea ta, te lăudăm, zicând:

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, că pentru minunile tale erai cinstit de tot poporul;

Bucură-te, că pentru învăţăturile tale la tronul arhieresc ai fost chemat;

Bucură-te, că împăratul Arcadius mult te-a iubit;

Bucură-te, că tot Constantinopolul cu bucurie te-a primit;

Bucură-te, că de sfântul sobor arhiepiscop ai fost sfinţit;

Bucură-te, că în arhiereasca demnitate cu vrednicie ai slujit;

Bucură-te, că fără părtinire pe toţi i-ai învăţat;

Bucură-te, că eresurile şi răutatea le-ai dezrădăcinat;

Bucură-te, că şi pe împărăteasa Eudoxia, pentru

lăcomie, o ai mustrat;

Bucură-te, că văduvelor şi săracilor ai fost sprijinitor;

Bucură-te, că celor neputincioşi ai fost ajutător;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 7:

Mustrat-ai, Sfinte Ioane, pe Pavlichie lacomul, cel ce răpise banii văduvei celei sărace, şi pe împărăteasa Eudoxia, pentru că luase via văduvei, ai certat-o; pentru aceasta ai fost duşmănit de toţi cei ce lucrau fărădelegea, iar săracii şi năpăstuiţii, pentru dreptatea ce le făceai, te lăudau şi pe Dumnezeu slăveau, cântând: Aliluia!

Icos 7:

Împlinitu-s-au cu tine, Bunule Părinte, cuvintele Mântuitorului, căci tu pentru dreptate ai fost grăit de rău şi izgonit de potrivnicii care urau faptele tale cele bune, printre care Teofil al Alexandriei, cel zavistnic, şi împărăteasa Eudoxia, de la care multe rele ai pătimit; pentru aceasta, văzând răbdarea ta, te lăudăm, zicând aşa:

Bucură-te, Sfinte Ioane, că întru tine cuvintele Mântuitorului s-au împlinit;

Bucură-te, că pentru dreptate de Teofil ai fost

prigonit;

Bucură-te, primitorul călugărilor celor izgoniți;

Bucură-te, apărătorul văduvelor și al săracilor asupriți;

Bucură-te, că pentru via văduvei Eutropia, ca și Proorocul Ilie, pe împărătească ai mustrat;

Bucură-te, că ai răbdat cu tărie mânia împărătesei;

Bucură-te, că mulți la izgonirea ta nu s-au învoit;

Bucură-te, că proorocia lui Epifanie cu tine s-a împlinit;

Bucură-te, al cuvântului lui Dumnezeu propovăduitorule;

Bucură-te, al smereniei iubitorule;

Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 8:

Izgonit fiind, Sfinte, stăteai în chiliile arhierești, și, împreună cu episcopii cei ce erau cu tine, mâhnindu-te de răutatea lui Teofil și de schimbarea împăratului cu mânie asupra ta, ai zis: Fraților, rugați pe Dumnezeu pentru mine și nu vă depărtați de la Bisericile voastre, că mie mi s-a apropiat vremea de primejdii și, multe necazuri primind, mă voi duce de aici, iar voi pomeniți-mă în rugăciunile voastre, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 8:

Adunându-se duşmanii tăi în sobor nedrept asupra ta, Sfinte, şi învoindu-se împăratul Arcadius cu dânşii, a crezut clevetirilor lor şi la judecată hotărând izgonirea ta, te-au dat ostaşilor, care, pe ascuns luându-te, au mers pe mare, spre Prenet. Atunci s-a făcut cutremur mare în cetate şi a căzut o parte din palatele împărăteşti, din care pricină înspăimântându-se împăratul, şi de teama mulţimii, a poruncit să te aducă înapoi. Alergând poporul înaintea ta, te lăuda, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, Părinte Ioane, cel ce ai fost izgonit pe nedrept;

Bucură-te, că pe ascuns ai fost scos afară din cetate;

Bucură-te, că, pentru nedreptatea ce ţi s-a făcut, poporul s-a revoltat;

Bucură-te, că de cutremur o parte din palate s-au surpat;

Bucură-te, că potrivnicii tăi din cetate au fugit;

Bucură-te, că în bunătatea şi iubirea ta pe aceştia i-ai iertat;

Bucură-te, păstorule bun, care nu părăseşti oile tale;

Bucură-te, că împăratul, căindu-se, a poruncit să te întoarcă din cale;

Bucură-te, că poporul după tine multe lacrimi a vărsat;

Bucură-te, că, întorcându-te din exil, iarăşi tronul ţi l-ai luat;

Bucură-te, că în cântări de psalmi ai fost întâmpinat;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 9:

Ieşind poporul întru întâmpinarea ta cu cântări şi cu făclii şi, ducându-te în biserică, mulţumind lui Dumnezeu pentru toate cele primite, te-ai rugat pentru cei credincioşi. Vino, Părinte Sfinte, şi în mijlocul nostru, rugându-te pentru noi, cei ce te lăudăm şi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 9:

După întoarcerea ta, ai păstorit oile lui Hristos până la o vreme, şi iar s-a ridicat furtună şi prigoană asupra ta. Căci, prin îndemnul împărătesei Eudoxia, ai fost scos din biserică de oamenii răi care voiau să te omoare. Însă, pe ascuns, ai fost petrecut până la mare de iubiţii tăi episcopi, cărora dându-le sărutarea cea mai de pe urmă, te-ai despărţit de dânşii. Iar ei, plângând ca după un iubitor părinte, ne-au învăţat să te lăudăm

zicând unele ca acestea:

Bucură-te, că pentru Biserica lui Hristos sufletul ţi-ai pus;

Bucură-te, Sfinte Ioane, că, puţini ani trăind, cu bogate roade te-ai împodobit;

Bucură-te, că Biserica lui Dumnezeu lumii ai vestit;

Bucură-te, că iarăşi sobor nedrept împotriva ta s-a adunat;

Bucură-te, că al doilea exil cu răbdare l-ai îndurat;

Bucură-te, că pentru Domnul Hristos multe chinuri ai răbdat;

Bucură-te, că episcopii şi poporul pentru tine cu amar au plâns;

Bucură-te, că, în surghiun de ostaşi neîndurători fiind dus, pe Hristos ai mărturisit;

Bucură-te, că după izgonirea ta foc de la jertfelnic a ieşit;

Bucură-te, al Bisericii lui Hristos luminătorule;

Bucură-te, al oilor lui Hristos păstorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 10:

Ostaşii, din porunca împăratului, multă răutate îţi arătau, ducându-te prin arşiţă şi frig, că doar vei muri pe cale. Şi slăbind foarte tare, într-o noapte, stând la rugăciune, ţi s-au arătat Sfinţii Apostoli Petru şi Ioan, care, întărin-

du-te, au zis: *„Bucură-te, păstorule bun, de chinuri răbdătorule, căci trimişi suntem de Stăpânul Hristos să te mângâiem în răbdarea ta; că peste puţin timp vei trece la odihnă, ca în veci să te bucuri dimpreună cu noi, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!”*

Icos 10:

Pentru dragostea ta, Părinte, doi preoţi şi un diacon au mers cu tine în surghiun, şi au văzut pătimirea ta şi pe Sfinţii Apostoli care ţi s-au arătat. Iar la Comane ajungând, Sfântul Vasilisc, episcopul comanilor, ţi s-a arătat, zicând: *„Nădăjduieşte, frate Ioane, căci mâine vom fi împreună înaintea Împăratului slavei!”*. Şi, prin rânduiala lui Dumnezeu, ai rămas în biserica Sfântului Vasilisc, în care ai slujit şi, după ce te-ai împărtăşit cu Sfintele Taine, ţi-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, mulţumind pentru toate. Pentru acestea, primeşte de la noi cântare de laudă:

Bucură-te, nevoitorule, că în izgonire multe necazuri ai răbdat;

Bucură-te, că Sfinţii Apostoli Petru şi Ioan, ca să te întărească, ţi s-au arătat;

Bucură-te, că doi preoţi şi un diacon cu tine împreună au răbdat;

Bucură-te, că în Comane la biserica Sfântului Vasilisc ai stat;

Bucură-te, că în mare sfinţenie acolo ai liturghisit;

Bucură-te, că, mulţumind pentru toate, cu Sfintele Taine te-ai împărtăşit;

Bucură-te, că, lui Dumnezeu rugându-te, te-ai mutat la cereştile locaşuri;

Bucură-te, că Arhiereul cel veşnic sufletul tău l-a primit;

Bucură-te, că toţi sfinţii în ceruri mult s-au bucurat;

Bucură-te, al Împărăţiei lui Dumnezeu moştean;

Bucură-te, al dumnezeieştilor cuvinte tâlcuitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 11:

Săvârşindu-ţi călătoria nevoinţelor, te-ai mutat cu bucurie către cele cereşti, iar mult chinuitul tău trup a fost îngropat cu cinste de iubiţii tăi ucenici lângă moaştele Sfântului Vasilisc, în Comane. Întorcându-se ucenicii pe mare, au mers la Roma la episcopul Inochentie, şi toate cele despre tine spunându-le lui şi împăratului Honorius, aceştia se minunau de răutatea potrivnicilor tăi. Şi după tine vărsând lacrimi, slăveau pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icos 11:

Înştiinţându-se episcopul Inochentie şi împăratul Honorius de pedepsele ce ai pătimit de la împărăteasa Eudoxia şi de la toţi

duşmanii tăi, au înfricoşat prin scrisoare pe Arcadius împăratul, care, văzându-se înşelat, a pedepsit pe toţi pârâşii tăi; iar el, căindu-se şi pentru tine plângând, te lăuda, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, Sfinte Ioane, învăţătorul nostru cel bun;

Bucură-te, că darurile Sfinţilor Apostoli ţi-au fost date moştenire;

Bucură-te, că, răbdând nedreptatea, de fericire veşnică te-ai învrednicit;

Bucură-te, că după tine marea cetate cu amar a plâns;

Bucură-te, că şi nouă, de dorul tău, inima ni se frânge;

Bucură-te, tril de privighetoare neadormită;

Bucură-te, că învăţătura ta luminează lumea ca un soare;

Bucură-te, că mulţi, recunoscându-şi greşelile, s-au pocăit;

Bucură-te, că potrivnicii nu ţi-au biruit răbdarea;

Bucură-te, al celor ce ţi-au greşit iertătorule;

Bucură-te, al sufletelor lor iubitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 12:

După o vreme, binecredinciosul împărat Teodosie a socotit într-un cuget cu arhiepiscopul Proclu să aducă sfintele tale moaşte

din Comane la Constantinopol, spre mângâierea poporului celui binecredincios. Trimişii, fiind fără multă evlavie, n-au putut ridica acea nepreţuită comoară, dar, venind alţii, şi făcând îndelungate rugăciuni, cu multă evlavie au ridicat sfintele tale moaşte, pe care le-au dus în împărăteasca cetate, cântând cu bucurie lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 12:

Ieşit-au întru întâmpinarea moaştelor tale, Sfinte Ioane, împăratul cu toată suita şi arhiepiscopul cu tot clerul, precum şi întreg poporul, cu făclii aprinse şi miresme de multe feluri. Când au ajuns la via văduvei, sfintele tale moaşte s-au oprit, ca semn că tu eşti ocrotitor al văduvelor şi săracilor. După aceea, în biserica cea mare ducându-le şi în scaunul tău aşezându-le, gura ta a grăit, din nou: *„Pace tuturor şi Eudoxiei iertare!”*, la care cuvinte tot poporul, înspăimântându-se, a căzut la pământ, şi cu mare evlavie te lăuda, zicând:

Bucură-te, că toată cetatea cu bucurie te-a primit;

Bucură-te, că împăratul cu toată suita în cale ţi-a ieşit;

Bucură-te, că rugăciunea împăratului ai primit;

Bucură-te, că în altarul Catedralei, cu mare cinste, pe tronul arhieresc moaştele ţi le-au aşezat;

Bucură-te, că pe tot poporul l-ai binecuvântat;

Bucură-te, că Eudoxia prin gura ta iertare a luat;

Bucură-te, că sfintele tale moaşte de creştini sunt mult cinstite;

Bucură-te, că celor ce aleargă la tine le dai binecuvântare;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale cei bolnavi se tămăduiesc;

Bucură-te, că pentru păcătoşii ce se pocăiesc milă mijloceşti;

Bucură-te, că în altarele Bisericii, Liturghia alcătuită de tine cu evlavie se săvârşeşte;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condac 13:

O, Preafericite Părinte Ioane, bunule păstor şi neîntrecut liturghisitor, după cum ai primit rugăciunea împăratului Teodosie de a merge în împărătească cetate, binecuvântând poporul şi dăruind iertare celor ce ţi-au greşit, aşa şi acum vino în mijlocul nostru şi ne binecuvintează cu rugăciunile tale, pentru a dobândi iertarea păcatelor, ca toţi să ne mântuim şi împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Acest Condac se citeşte de trei ori.

După aceasta se zice iarăşi Icosul 1.

Apoi se citeşte:

Rugăciune către Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur

O, luminătorule a toată lumea, prea bunule Părinte Ioane Gură de Aur, stâlp şi întărire a Bisericii, povăţuitorule al pocăinţei, ajutător al bolnavilor şi apărător al celor necăjiţi, sărguieşte degrab a ne ajuta; izbăveşte turma lui Hristos de lupii ce o răpesc şi pe toţi creştinii îi păzeşte de gâlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie, de sabie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de secetă, de boli şi de moarte năprasnică. Miluieşte-ne şi pe noi, cei care cu mintea, cu lucrul şi cuvântul suntem întru întunericul păcatelor, pentru ca prin rugăciunile tale, să ne izbăvim de mânia lui Dumnezeu şi de chinul cel veşnic. Dăruieşte-ne iubirea şi râvna ta pe care le-ai arătat Bisericii lui Hristos. Luminează mintea noastră cu lumina dumnezeieştilor învăţături şi ajută-ne să ajungem întotdeauna la înălţimea gândului smerit, spre slava lui Dumnezeu şi a noastră mântuire. Amin.

După aceasta se zice iarăşi Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-

Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Acatistul Sfântului Ioan Rusul

După obişnuitul început (pag. 284-289),

Troparul, glas 3:

Cel Care te-a chemat pe tine de pe pământ la lumea cea cerească ţine şi după moarte neschimbat trupul tău, sfinte. Căci tu în Asia ai fost dus prizonier şi acolo te-ai unit cu Hristos, Sfinte Ioane. Deci pe Acela roagă-L să mân-

tuiască sufletele noastre.

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condac 1:

Veniţi, credincioşilor, să-l lăudăm pe cel care, rob fiind, a stăpânit peste patimi! Veniţi să-l lăudăm pe cel în care S-a oglindit Răsăritul Răsăriturilor! Celui care din Rusia a fost adus, ca să împartă lumii întregi binecuvântările lui Dumnezeu, să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Icosul 1

Hrănitu-te-ai din tinereţe cu lumina adevărului, o, preaminunatule Ioane, sorbind dulceaţa învăţăturilor dumnezeieşti. Ai urmat cuvântul Celui Care a zis: *„Cine crede în Mine să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie”*; şi pentru aceasta noi te lăudăm:

Bucură-te, podoabă a Bisericii soborniceşti, Mireasa lui Hristos;

Bucură-te, masă duhovnicească a celor doritori de curăţie;

Bucură-te, odraslă sfântă a pământului rusesc, trimisă la tainic apostolat;

Bucură-te, moştenitor al înfrânării Cuvioşilor Antonie şi Teodosie de la Pecerska;

Bucură-te, că ai crescut într-o familie binecre-

dincioasă;

Bucură-te, că ai luptat împotriva turcilor hulitori ai lui Hristos;

Bucură-te, că nu te-ai biruit de deznădejde când ai primit crucea robiei;

Bucură-te, că întărit fiind de Dumnezeu, ai răbdat bătăi nenumărate;

Bucură-te, că scuipările nu au întinat frumuseţea ta lăuntrică;

Bucură-te, piatră de care s-au sfărâmat sfaturile cele nelegiuite ale chinuitorilor;

Bucură-te, că deşi ţi-au ars părul şi pielea capului, nu te-ai plecat lor;

Bucură-te, că ai fost vrednic urmaş al cetelor de mucenici şi muceniţe;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 2:

„Cine poate să mă despartă de dragostea Hristosului meu? Ca rob ascult poruncile tale, dar în credinţa mea în Domnul Hristos nu îmi eşti tu stăpân. Îmi amintesc pătimirile Sale şi sunt bucuros să primesc şi eu cele mai cumplite chinuri, dar de al meu Iisus Hristos nu mă lepăd!”, i-ai spus stăpânului turc, cântând în inima ta: Aliluia!

Icos 2:

Au părăsit dreapta credinţă cei care s-au temut de suferinţă şi cei iubitori de desfătări, primind învăţăturile rătăcite ale lui Mahomed, dar tu te-ai arătat ca un nou Ilie, neplecându-ţi genunchii la dumnezeu străin. Rugându-te să păzeşti turma lui Hristos de orice înşelare, te cinstim ca pe un părinte al nostru:

Bucură-te, că nu ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirile tale;

Bucură-te, că ai primit răstignirea voii tale prin loviturile celor care te prigoneau;

Bucură-te, cel care unindu-te cu Hristos, te-ai asemănat Lui;

Bucură-te, că deşi ai fost pus să trăieşti între animale, ai vieţuit îngereşte;

Bucură-te, că prin nevoinţele tale grajdul se umplea de bună mireasmă;

Bucură-te, că sfinţindu-l prin rugăciune, nu ai primit să te muţi din el;

Bucură-te, că te împărtăşeai în fiecare săptămână cu Sfintele Taine;

Bucură-te, că ai purtat cu sfială şi smerenie numele Botezătorului;

Bucură-te, că ai purtat în minte şi în inimă pilda sa jertfelnică;

Bucură-te, că fără tulburare din furtuna încer-

cărilor ai ieşit;

Bucură-te, că prin statornicia în credinţă eşti pildă tuturor;

Bucură-te, candelă care ai ars cu untdelemnul răbdării;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 3:

Nu numai credincioşii au priceput sfinţenia vieţuirii tale, ci şi închinătorii lui Allah, căci prin rugăciune ai trimis stăpânului tău o farfurie cu mâncare din Procopie până la Mecca, pe care lucru neputând să-l înţeleagă, toţi au strigat: Aliluia!

Icos 3:

Nimic nu este cu neputinţă celor care cred cu tărie că Făcătorul cerului şi al pământului degrabă plineşte rugăciunile lor. Chiar de nu am văzut cu ochii trupeşti, dar cu inima credem că ai făcut şi ceea ce părea cu neputinţă, numai pentru a arăta stăpânului tău şi celor dimpreună cu el puterea Domnului tău. Pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, că nu te-ai îndoit în credinţa ta, având nădejde neclintită în Dumnezeu;

Bucură-te, că de la Procopie la Mecca ai trimis o farfurie cu mâncare;

Bucură-te, că deşi turcii au râs de tine, ai simţit binecuvântarea cerească;

Bucură-te, că stăpânul tău, întorcându-se acasă, a început să te cinstească;

Bucură-te, că până şi cei întunecaţi la minte au priceput sfinţenia ta;

Bucură-te, că la înmormântarea ta au venit chiar şi musulmani şi armeni;

Bucură-te, că, din rânduiala cerească, acea farfurie este şi astăzi semn al minunii săvârşite de tine;

Bucură-te, că după multe veacuri arătându-te femeii la care se afla farfuria i-ai cerut să o aducă la biserică;

Bucură-te, că cei care cereau semne şi minuni au primit cu prisosinţă;

Bucură-te, că te-ai asemănat proorocilor din Legea cea veche;

Bucură-te, stavilă care opreşti rătăcirile şi izgoneşti lupii de la turma cea cuvântătoare;

Bucură-te, că pe toţi i-ai copleşit prin virtuţile şi minunile tale;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 4:

Nu a ţinut Dumnezeu lumina ascunsă sub obroc, ci a rânduit ca moaştele tale întregi şi binemirositoare să fie primite de credin-

cioşi ca o pecete a binecuvântării tale. Pentru care şi noi bucurându-ne cu cei care s-au atins de ele, Îi cântăm Celui Care dă adevărata viaţă celor care cred în El: Aliluia!

Icos 4:

Degeaba a încercat vrăjmaşul mântuirii, diavolul, să nimicească prin foc moaştele tale, căci trupul tău s-a mişcat în mijlocul flăcărilor ca şi cum nu ar fi cunoscut moartea. Turcii care au văzut aceasta s-au înfricoşat şi au fugit, lăsând în urmă odoarele bisericii pe care voiau să le fure, iar creştinii s-au umplut de mirare, cântând ţie:

Bucură-te, nou Ilie prin râvna către cele cereşti;

Bucură-te, că la fel ca acela te-ai lăsat mistuit de dragostea sfântă;

Bucură-te, că nu îmbrăcămintea, ci trupul tău ne-ai lăsat nouă ca acoperământ;

Bucură-te, că deasupra mormântului tău a strălucit o lumină cerească;

Bucură-te, că găsind moaştele tale, credincioşii au tresăltat cu duhul;

Bucură-te, că toţi cei care le sărută iau binecuvântare;

Bucură-te, că închinându-se, găsesc scăpare din frământările lor;

Bucură-te, că ele sunt mărturie că Domnul pe Care L-ai slujit este Adevăratul Dumnezeu;

Bucură-te, că El a dat viaţă moaştelor tale când au fost aruncate în foc;

Bucură-te, că trupul tău s-a mişcat în mijlocul flăcărilor;

Bucură-te, că a rămas nevătămat, arătând sfinţenia ta;

Bucură-te, că a fost adus în Grecia, pentru a fi martor al minunilor tale;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 5:

Cine ştie mulţimea minunilor tale? Cine cunoaşte câtă mulţime de oameni ai ajutat spre slava Dumnezeului părinţilor noştri? Doar o mică parte din lucrările tale aflând noi, Îi mulţumim Celui Care te-a proslăvit între cei iubiţi ai Săi şi Îi cântăm: Aliluia!

Icos 5:

Nou doctor fără de arginţi fiind, urmând Doctorului sufletelor şi al trupurilor, nu ai pregetat să sari în ajutorul bolnavilor care te-au chemat cu credinţă, ci le-ai adus grabnică tămăduire. Iar noi, auzind acestea, te lăudăm aşa:

Bucură-te, împreună cu Cosma şi Damian, cu Chir şi Ioan;

Bucură-te, cu toţi doctorii fără de plată;

Bucură-te, că nu de la tine, ci de la Domnul ai adus izbăvire din dureri;

Bucură-te, vistierie nesfârşită de tămăduiri;

Bucură-te, că celui paralitic de zece ani i-ai vindecat picioarele;

Bucură-te, că el nu a şovăit a merge la biserica ta să îţi mulţumească;

Bucură-te, că prin mir ai dat sănătate unei femei bolnave;

Bucură-te, de laudele celor cinci copii ai ei;

Bucură-te, că asculţi rugăciunile copiilor pentru părinţii lor;

Bucură-te, că Atanasia a adus bărbatului ei aghiasmă şi ulei din candela ta;

Bucură-te, că ungându-se cu credinţă, acestuia i s-a tămăduit pieptul;

Bucură-te, alinătorul durerilor celor în suferinţă;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 6:

Un bolnav din Atena a refuzat să primească ajutorul doctorului, temându-se că îşi va pierde viaţa, dar tu te-ai arătat în vis nepoatei sale, îndemnând-o să-l trimită la acela pentru tămăduire. Auzind că nu i se va întâmpla nimic rău şi că vei ţine chiar tu mâna celui care îl va opera, el a primit cu încredere sfatul tău şi a aflat

tămăduirea, pentru care a cântat Domnului cu mulţumire: Aliluia!

Icos 6:

Vindecând prin harul lui Dumnezeu boli de nevindecat, deşi nu ai învăţat de la oameni meşteşugul doctoricesc, te-ai arătat mai iscusit decât cei care şi l-au însuşit pe acesta prin ştiinţa lumească. Iar cei care cunosc puterea ajutorului tău îţi cântă:

Bucură-te, vas de mir neîmpuţinat şi de sănătate izvorâtor;

Bucură-te, că vii în sprijinul celor neputincioşi pe care îi bântuie deznădejdea;

Bucură-te, cel care prin suferinţele tale ai primit darul de a alina suferinţele celor aflaţi în nevoi;

Bucură-te, că ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei;

Bucură-te, că unui copil i-ai tămăduit picioarele paralizate;

Bucură-te, că mama căreia i-ai vindecat copiii a venit să îţi mulţumească;

Bucură-te, cel care vindeci copiii încercaţi de boală;

Bucură-te, că părinţii lor aleargă la tine cu nădejde;

Bucură-te, că unei bătrâne gârbove i-ai îndreptat spatele;

Bucură-te, că în chip de doctor te-ai arătat unui

medic necredincios;

Bucură-te, că vindecându-se de cancer, acesta a crezut în Dumnezeu;

Bucură-te, că ai izbăvit de o veche suferinţă pe preotul care slujea în biserica ta;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 7:

„*Sfinte Ioane, mă urăşti?*”, a întrebat cuprinsă de deznădejde Arhondula, părându-i-se că rugăciunile ei pentru a avea urmaşi nu au avut nici un folos. Tu însă i-ai apărut nu după multă vreme şi i-ai spus că sfinţii nu urăsc pe nimeni şi că voia Domnului era ca să se bucure de copii abia după doi ani. Iar ea, după ce a văzut împlinirea cuvintelor tale, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 7:

De multe ori am crezut că rugăciunile noastre sunt zadarnice, că din pricina păcatelor noastre Faţa Domnului S-a întors de la noi şi că ne aşteaptă pierzania, dar, la vremea cuvenită, El a plinit toate cererile noastre cele bune. Sfinte Ioane, ajută-ne să simţim în toate zilele vieţii noastre ocrotirea cerească, ca să îţi putem cânta:

Bucură-te, reazem al celor împovăraţi de greutăţile vieţii;

Bucură-te, că auzi suspinele şi ştergi lacrimile

oamenilor;

Bucură-te, cel care nu te-ai mâniat pe Arhondula care a cârtit împotriva ta;

Bucură-te, cel care i-ai spus că sfinţii nu urăsc pe nimeni;

Bucură-te, că deznădejdea care o bântuia i-ai schimbat-o în nădejde;

Bucură-te, că la vremea rânduită de Domnul, ea s-a învrednicit să aibă copii;

Bucură-te, că pentru răbdarea ei a fost răsplătită nu doar cu un copil, ci cu mai mulţi;

Bucură-te, că ne-ai întărit evlavia faţă de cei proslăviţi de Dumnezeu;

Bucură-te, podoabă cerească ce nu cruţi osteneala pentru a-i sprijini pe oameni;

Bucură-te, folositorul cel prea cald al credincioşilor care cred minunilor tale;

Bucură-te, că familia ta este Biserica Mântuitorului;

Bucură-te, că celor care nu fug de greutăţile vieţii le dai curajul să iasă întăriţi din ele;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 8:

Ca o fiară urla Caterina, când era chinuită de diavol, înspăimântându-i pe cei care o vedeau, dar a alergat fără să se îndoiască la

ajutorul tău şi apărându-i în vis i-ai vestit izbăvirea. Şi noi cădem, Sfinte Ioane, înaintea ta, rugându-te să îi eliberezi pe toţi cei care sunt robiţi de îngerii căzuţi, ca să cânte împreună cu noi Celui Care a înfrânt puterile întunericului: Aliluia!

Icos 8:

Cazi înaintea Tronului Dumnezeirii, Sfinte Ioane, şi mijloceşte pentru toţi cei care suntem ispitiţi de vrăjmaşul diavol, ca să primim ajutor în lupta duhovnicească şi să dobândim tărie în credinţă noi, cei care te lăudăm:

Bucură-te, că ai gonit pe diavolul care o chinuia pe Caterina;

Bucură-te, că după aceasta mulţi demonizaţi au fost aduşi la racla ta;

Bucură-te, purtătorule de Duh Sfânt care ai mijlocit tămăduirea lor;

Bucură-te, că prin lacrimi şi nevoinţe i-ai înfricoşat pe diavoli;

Bucură-te, căderea nelegiuiţilor vrăjmaşi şi ridicarea celor care luptă cu aceştia;

Bucură-te, lanţ care fereci pe făptuitorul celor rele;

Bucură-te, că pe cei care suferă de tulburările minţii îi izbăveşti;

Bucură-te, cel care având harisma deosebirii vezi lucrarea diavolului;

Bucură-te, că ne povăţuieşti cum să scăpăm din

cursele lui viclene;

Bucură-te, că şi în vremurile de pe urmă vei fi călăuză pentru credincioşi;

Bucură-te, că împreună cu tot soborul sfinţilor vei veghea asupra lor;

Bucură-te, cel care prin suportarea prigonirii ai ajuns pavăză pentru creştinii prigoniţi;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 9:

Precum s-a întors fiul cel risipitor la tatăl său, aşa şi tânărul Tanasis, care după multe răutăţi a ajuns să îşi lovească mama, prin tainica ta mijlocire s-a întors cuprins de pocăinţă înapoi la dragostea cea firească, şi a cântat Dumnezeului îndurărilor: Aliluia!

Icos 9:

Mulţi sunt cei care apucă pe drumuri greşite, iar rudele lor sunt cuprinse de jale. Vino şi întoarce-i la slujirea lui Hristos pe cei care au căzut în păcat, fiind prinşi în cursele vrăjmaşilor şi biruiţi de patimile ucigătoare de suflet, ca să îţi cânte alături de noi:

Bucură-te, rudă duhovnicească a Sfântului Stelian;

Bucură-te, cel care ocrotitor al tinerilor fiind, te întristezi de căderile lor;

Bucură-te, mângâiere preadulce pentru părinţii fiilor risipitori;

Bucură-te, că mama lui Tanasis şi-a văzut dorinţa împlinită;

Bucură-te, că văzându-şi fiul acasă, s-a bucurat împreună cu cetele îngereşti;

Bucură-te, că te îngrijeşti ca cei care s-au pocăit să nu se întoarcă la cele rele;

Bucură-te, că îi linişteşti pe cei care suferă amar pentru căderile celor apropiaţi lor;

Bucură-te, că dai nădejde în mila Celui Care a venit pentru cei păcătoşi;

Bucură-te, că nici o cădere nu poate stăvili rânduiala lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel care ne înveţi să urâm păcatul, fără a-i judeca pe cei care cad în el;

Bucură-te, cel care ne ajuţi să ne vindecăm de slăbiciunile noastre ascunse;

Bucură-te, că ne îndemni să ne rugăm unii pentru alţii;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 10:

Deşi văduva care fusese lipsită de casă nu ţi-a cerut niciodată ajutorul, plângerea ei a ajuns şi la urechile tale, iar tu nu ai şovăit să o linişteşti, încurajând-o să se ducă la judecată

pentru a dobândi ce i se cuvenea. Ştiind că mijlocirea ta este mai tare decât cerbicia judecătorilor iubitori de arginţi, te chemăm şi noi în ajutorul celor nedreptăţiţi, al celor care Îi cântă Dreptului Judecător: Aliluia!

Icos 10:

Arzătoare fiind dragostea ta pentru oameni, nu numai pe cei care au auzit de numele tău îi ajuţi, ci şi pe mulţi dintre cei greu încercaţi de nevoi. Să nu rămână departe de mila ta cei pe care îi poţi ajuta, ca văzând puterea ta să îţi cânte, împreună cu noi:

Bucură-te, că ai ajutat-o pe văduva pe care rudele voiau să o înşele;

Bucură-te, că ai aşezat-o în casa care i-a rămas moştenire;

Bucură-te, că s-au ruşinat cei care cugetau vicleşuguri cu neruşinare;

Bucură-te, că ai sărit în ajutorul celei rămase fără ajutor de la oameni;

Bucură-te, că pe mulţi alţii i-ai izbăvit din cursele vrăjmaşilor;

Bucură-te, că trăieşti fericirea celor însetaţi de dreptate;

Bucură-te, prigonitorule al celor care prigonesc;

Bucură-te, luptător destoinic împotriva înşelătoriei, furtişagului şi nedreptăţii;

Bucură-te, cel care răstorni urzelile judecătorilor nevrednici;

Bucură-te, că eşti iscusit judecător şi nu te pot înşela cei care ţi se roagă cu făţărnicie;

Bucură-te, balanţă a Dreptului Judecător, spre care alergăm în necazuri;

Bucură-te, cel care îi îmbraci pe cei săraci şi îi hrăneşti pe cei flămânzi;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 11:

De multe ori uităm să îi prăznuim pe cei de care lumea nu a fost vrednică, pe sfinţii care au strălucit printr-o vieţuire aleasă luminând pământul. Tu, dar, Sfinte Ioane, te bucuri împreună cu ei când cinstim pomenirea voastră şi pentru că v-a rânduit ca apărători ai noştri Îi mulţumim Domnului prin cântarea: Aliluia!

Icos 11:

„*Aşa sunt uitaţi prietenii?*”, l-ai întrebat pe bătrânul Nicolae care nu şi-a adus aminte că este praznicul tău, iar el, auzind blânda ta mustrare, a lăsat toate ca să vină şi să se închine ţie şi să-ţi cânte împreună cu cei care te iubesc ca pe un ocrotitor al lor:

Bucură-te, că prin pomenirea ta poţi ajuta credincioşilor;

Bucură-te, că prin tine ni s-a arătat că sfinţii nu trec cu vederea prăznuirea lor;

Bucură-te, că prin aceasta am fost îndemnaţi să-i cinstim cu şi mai multă evlavie;

Bucură-te, că nu te-ai sfiit să-l mustri fără de răutate pe bătrânul Nicolae;

Bucură-te, că auzindu-te el, a venit grabnic la moaştele tale;

Bucură-te, că s-au înălţat către tine rugăciunile sale smerite;

Bucură-te, cel care aştepţi să avem şi noi credinţă curată ca a sa;

Bucură-te, că nu te îndepărtezi nici de cei care nu ştiu să se roage ţie;

Bucură-te, prietenul celor care vor să le fii aproape;

Bucură-te, cel care nevăzut călătoreşti alături de ei pe marea vieţii;

Bucură-te, că ne chemi să cinstim şi noi cum se cuvine pomenirea ta;

Bucură-te, că le dai credincioşilor cele de trebuinţă pentru a veni la biserica ta;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 12:

Nu vom uita, Sfinte Ioane, mulţimea minunilor tale prin care a strălucit puterea Adevăratului tău Stăpân. Ajută-ne ca până

la sfârşitul vieţii noastre să rămânem fii credincioşi ai Sfintei Biserici, ca să nu încetăm a o lăuda: Aliluia!

Icos 12:

Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Slavă lui Dumnezeu pentru mulţimea de sfinţi care au crescut în Biserica Sa, unde a înflorit şi Sfântul Ioan Rusul! Nespusă este tresăltarea inimilor noastre când îţi aducem cântări de laudă, Sfinte Ioane, făcătorule de minuni:

Bucură-te, icoană zugrăvită de Împăratul Ceresc spre întărirea credincioşilor;

Bucură-te, temei de împăcare al celor biruiţi de mânie şi răutate;

Bucură-te, bucurie a celor care află de minunile tale;

Bucură-te, dar dumnezeiesc în vieţile noastre greu încercate de felurite necazuri;

Bucură-te, cel care cu negrăită dulceaţă îi îndreptezi pe cei nepricepuţi;

Bucură-te, dascălul şi îndrumătorul nostru pe calea virtuţii;

Bucură-te, îndreptătorul celor fără de socoteală;

Bucură-te, totdeauna izbăvitor al celor care te cheamă în primejdii;

Bucură-te, cel care nu ai cruţat osteneala pentru a face bunătate;

Bucură-te, că ne dai ajutor cu îmbelşugare în toată vremea;

Bucură-te, că ne arăţi nouă milele lui Dumnezeu;

Bucură-te, şi pregăteşte-ne să ne bucurăm împreună cu tine în Rai;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 13:

O, Sfinte Ioane, vlăstar al Rusiei şi făclie a Bisericii lui Hristos, primeşte acum puţina noastră rugăciune şi nu ne lăsa fără răspuns. Deşi nu avem credinţa celor care au cerut ajutorul tău şi l-au primit cu îndestulare, credem că ne poţi ajuta şi pe noi, ca să slăvim cu mulţumire Numele lui Dumnezeu prin laude şi cântări: Aliluia!

Acest Condac se citeşte de trei ori. După aceasta se zice iarăşi Icosul 1. Apoi se citeşte:

Rugăciune către Sfântul Ioan Rusul

O, Sfinte Ioane, întru tot lăudate şi de minuni făcătorule, primeşte această umilă rugăciune de la noi, nevrednicii tăi robi, căci către tine ca la un grabnic folositor alergăm noi, chemându-te cu evlavie: vino, Sfinte Ioane, şi vezi rănile şi durerile noastre. Ia aminte la suspinele noastre, că ştim, Sfinte al lui Dumnezeu, că deşi ai pătimit greu pentru dragostea lui Hristos, prin

vieţuirea ta ai aflat dar de la Dumnezeu, fiindcă ne-am încredinţat că, şi după mutarea ta la viaţa cea veşnică, cine a năzuit la ajutorul tău şi ţi s-a rugat cu credinţă nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat şi tu l-ai trecut cu vederea? Sau cine s-a rugat ţie şi nu l-ai auzit? Minunile şi ajutorul tău, Sfinte Ioane, ne-au făcut şi pe noi, păcătoşii, să alergăm la ajutorul tău. Am auzit de minunea pe care ai făcut-o trimiţând prin rugăciune o farfurie de mâncare din Procopie până la Mecca. Am aflat de vindecările tale minunate, de mulţimea de bolnavi care au aflat izbăvire din suferinţele lor. Credem că Dumnezeu te-a proslăvit prin minuni fără de număr. Oare pe noi ne vei lăsa fără ajutor? Să nu fim noi lepădaţi de la dragostea ta, Sfinte Ioane, chiar dacă vieţile noastre sunt pline de fărădelegi. Aducându-ne aminte de mijlocirile tale binecuvântate, credem că tu acelaşi eşti, Sfinte Ioane, astăzi ca şi atunci şi că nimeni dintre cei care se roagă ţie nu rămâne fără ajutor. Pentru aceea şi noi, fiind în necazuri şi în pagube, alergăm la tine cu credinţă şi lacrimi, îngenunchind, şi ne rugăm ţie, Sfinte Ioane, să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Celui Care n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea jertfelnică, ci te-a ascultat şi te-a întărit şi te-a primit în cereştile lăcaşuri. Pe Acesta roagă-L să depărteze de la noi dreapta Sa mânie, să apere oraşele, satele şi toată ţara noastră

de secetă, de foamete, de furtuni năprasnice, de cutremur, de boli şi răni aducătoare de moarte, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi. Mijloceşte, Sfinte Ioane, creştinilor râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuire, înţelepciune în purtare şi învăţătură, cucernicie şi tărie în ispite; tuturor cârmuitorilor purtare de grijă faţă de supuşi, iar supuşilor, îndeplinirea cu sârguinţă a tuturor îndatoririlor lor, ca astfel, în pace şi cu cucernicie să petrecem veacul acesta. Să ne învrednicim de împărtăşirea bunătăţilor celor veşnice în Împărăţia Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine cinste şi închinăciune, împreună cu Tatăl Cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune care se citeşte la vreme de boală

Bucurându-mă de dumnezeiasca mărire la care te-ai înălţat, o, Sfinte Ioane, îndrăznesc să alerg la ajutorul tău pentru tămăduire. Ştiu, părinte, că încercările vin din rânduiala lui Dumnezeu. Ştiu că prin boala trupului sufletul se curăţeşte şi că răbdarea este răsplătită de Dumnezeu. Dar de multe ori norii negri ai deznădejdii îmi tulbură mintea şi mă depărtează de rugăciune. De aceea, dar, o, Sfinte, găsesc alinare în cugetarea la vindecările tale minunate. Tu ai tămăduit mulţimea

de copii spre bucuria părinţilor lor. Tu ai îndreptat spatele bătrânei gârbove, tu ai dat sănătate femeii bolnave, spre bucuria copiilor ei. Tu l-ai vindecat pe bătrânul Atanasie care s-a uns cu untdelemn din candela ta. Tu ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei şi l-ai tămăduit pe doctorul necredincios. Ştiind grabnica ta mijlocire, te rog, o, Sfinte Ioane, ia viaţa mea în mâinile tale şi mijloceşte precum ştii mântuirea mea. Dacă voia Domnului este să duc cu răbdare crucea bolii, dă-mi putere şi ajută-mă să nu cârtesc din cauza neputinţelor. Dar dacă Bunul Dumnezeu Se va milostivi de mine pentru rugăciunile tale, atunci să mă tămăduieşti fără şovăială, noule doctor fără de arginţi, ca văzând aceasta să-ţi mulţumesc ţie şi să-L laud în vecii vecilor pe Doctorul sufletelor şi al trupurilor, prin cântarea: Aliluia!

După aceasta se zice iarăşi Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Acatistul Sfintei Mucenițe Tomaida

După începutul obișnuit (pag. 284-289),

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condac 1:

Multe flori a odrăslit dreapta credință și toate de taină, dar ca Tomaida, nevasta cea întocmai cu monahiile, apărătoarea cea prea tânără a fecioriei, păstrătoarea de aur

curățit a întregii înțelepciuni, pomul sub care ne răcorim cei aprinși de arșița desfrânării, baia în care sângele muceniței ne spală pe toți înainte de a merge la Nunta Mielului, nu poți afla. Pentru aceea să cântăm plini de nădejde și iubire dumnezeiască: Bucură-te, Sfântă Mucenițǎ Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Icos 1:

Egiptul, țara pedepsiților, dar și a celor izbăviți din gheara satanei, pustiul cel roditor de viață sfântă, a crescut în Alexandria trupul tău de taină, hotar și piatră de poticnire pentru tot necredinciosul și groapă fără de fund spre pierzarea duhurilor desfrânării:

Bucură-te, copilă a unor dreptcredincioși creștini alexandrini;

Bucură-te, ascunzătoare a chipului de mucenicie;

Bucură-te, polată a minților îndumnezeite;

Bucură-te, floare din care ne vom hrăni tainic noi, albinele următoare lui Hristos;

Bucură-te, că inima ta a rămas Biserică neprihănită a chipului Mântuitorului;

Bucură-te, că însoțindu-te cu bărbat, ai rămas neatinsă de stricăciunea patimii desfrânării;

Bucură-te, lumină din Lumina Hristos;

Bucură-te, strălucire fără de umbră sau schimbare;

Bucură-te, candelă plină de untdelemnul porun-

cilor lui Dumnezeu;

Bucură-te, corăbioară în care aflăm salvare cei înecaţi în oceanul păcatelor;

Bucură-te, tămăduitoarea celor pe care lepra desfrânării i-a lăsat fără de chipul cel adevărat;

Bucură-te, Sfântă Muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condac 2:

Cine este această făptură de taină, nevastă feciorelnică, încinsă cu adevărul, îmbrăcată fiind cu platoşa dreptăţii, propovăduitoarea Evangheliei păcii chiar în faţa hâdă a morţii, cu pavăza credinţei acoperită, având coiful mântuirii pe cap şi cu sabia Duhului zdrobind veşnic stăpânirea celui rău, pentru care cetele îngereşti, împreună cu ale sfinţilor cântă Sfintei Treimi: Aliluia!

Icos 2:

Cuget feciorelnic neîntinat, suflet de înger, inimă arvunită poruncilor dumnezeieşti, în trup de femeie te-ai păstrat, Sfântă Tomaida, pentru a fi nouă, celor bântuiţi de negurile desfrânării, călăuză spre ispăşire şi cale de mântuire:

Bucură-te, că ai cunoscut Taina Cununiei;

Bucură-te, că soţului i-ai fost credincioasă până la moarte;

Bucură-te, că ai înţeles pe deplin menirea femeii

creştine;

Bucură-te, că toate cele lumeşti, ca monahiilor, îţi păreau străine;

Bucură-te, că ochii tăi lăuntrici au fost feriţi de apele înşelătoare ale plăcerilor trupeşti;

Bucură-te, că spurcăciunile poftelor diavoleşti cu puritatea copilărească le pierdeai;

Bucură-te, că toate provocările desfrânatului tău socru în nimic le-ai prefăcut;

Bucură-te, că ai slujit Luminii Hristos;

Bucură-te, cea care nu ţi-ai întinat Sfântul Botez;

Bucură-te, apărătoarea familiilor creştine şi a celor doritori de curăţie;

Bucură-te, stea călăuzitoare spre rai;

Bucură-te, Sfântă Mucenită Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condac 3:

Apândit şarpele pierzării omeneşti şi sufletul tău, dar fructul oprit întins şi ţie spre mâncare i-a fost pieirea, căci ai urmat Domnului tău Hristos pe Cruce şi în moarte, biruind astfel moartea spre cântarea cea veşnică: Aliluia!

Icos 3:

Doar cel învechit în blestemăţii şi rele nu intră pe Uşa Hristos, ci trece furiş peste hotarele stabilite de Domnul ca apărare a vieţii

creştineşti, dar te-a aflat pe tine ca pe o oaste întreagă de pază a ascultării, curăţiei, iubirii neîntinate – Căii, Adevărului şi Vieţii – celei dorite de toţi cei cu mintea întreagă:

Bucură-te, cea asemeni marilor bărbaţi ai Preasfintei Treimi;

Bucură-te, gingăşie mai tare decât toate săbiile lumii;

Bucură-te, trup de carne în care, neştiut şi neînţeles pentru mulţi, nu s-a strecurat putrejunea păcatelor;

Bucură-te, ţară în care îşi află scăparea cei urmăriţi de patimile trupeşti;

Bucură-te, că despicându-ţi-se trupul de spurcatul tău socru, s-a deschis nouă ţara făgăduinţei nepătimirii;

Bucură-te, că rănile tale de moarte ne aduc nouă, celor morţi după plăceri trupeşti, vindecarea de demonul desfrânării;

Bucură-te, că nu te-ai temut de groaznica moarte prin sabie;

Bucură-te, că de Domnul şi de înţelepciunea judecăţilor Lui ţi-a fost frică;

Bucură-te, că cele şapte păcate de moarte cu rănile de moarte, făcute ţie, le-ai prăvălit în iad;

Bucură-te, iubire ce ai biruit patima;

Bucură-te, tinereţe fără urâciuni şi viaţă fără de

moarte;

Bucură-te, Sfântă Mucenită Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 4:

Cugetare de egumenă hotărâtă în fapte vitejești, asemenea oștilor îngerești, veghe neadormită, pustnicească abținere de la dulcegăriile vieții, blândețe și bunătate de măicuță, tu, copilă de cincisprezece ani, Sfântă Tomaida, în inimă ai păstrat și păzit, pentru care veșnic vei auzi și vei cânta în cer și pe pământ: Aliluia!

Icos 4:

Însuși Hristos văzându-ți vitejia, înțelepciunea și hotărârea, te-a ales să-I urmezi printre spinii înfricoșători ai chinurilor, ca biruitoare ieșind din încercările de moarte, să ne poți tămădui și pe noi:

Bucură-te, cea aleasă dintre femei drept mireasă;

Bucură-te, asemenea mărgăritarului din țarină;

Bucură-te, nevastă nestricată de împreunare;

Bucură-te, că Însuși Hristos te-a cumpărat;

Bucură-te, că ai fost mai tare decât orice diamant;

Bucură-te, că Domnul a văzut în tine pe cea căutată să pecetluiască închisorile desfrâului;

Bucură-te, vistierie a tainelor Sale;

Bucură-te, că a lui Hristos Împărăție ai dobândit;

Bucură-te, că de bunătate şi blândeţe nu te-ai despărţit;

Bucură-te, foc care arzi patimile şi poftele diavoleşti;

Bucură-te, că şi de viaţa cea trecătoare te-ai lepădat pentru viaţa cea veşnică;

Bucură-te, Sfântă Muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condac 5:

Neîncetat spurcăciunea doreşte pierderea noastră, dar harul dobândit de creştini prin Sfintele Taine are şi putere şi înţelepciune ce biruiesc firea noastră păcătoasă, trecându-ne în chip neştiut hotarul de spaimă înapoi la rai, desăvârşit cântând: Aliluia!

Icos 5:

Cât de mult ţi-ai iubit bărbatul binecuvântat ţie de Dumnezeu, întru slava şi slujirea Stăpânului ceresc, dacă ai fost gata să aperi Taina Cununiei şi a desăvârşitei iubiri din Sfintele Taine cu chiar viaţa ta de copilă:

Bucură-te, asemenea tuturor muceniţelor;

Bucură-te, pildă bună pentru toate femeile căsătorite;

Bucură-te, stea călăuzitoare şi tuturor fecioarelor;

Bucură-te, că spaima de moarte nu te-a întunecat;

Bucură-te, că moartea o ai ruşinat;
Bucură-te, drum nou săpat în carne şi sânge;
Bucură-te, că puterea Duhului ai dovedit;
Bucură-te, fiică a Evei spălată de păcate;
Bucură-te, raiule recâştigat;
Bucură-te, noule Ierusalim creştinesc;
Bucură-te, dar făcut altar Sfintei Treimi;
Bucură-te, Sfântă Mucenită Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creştineşti!

Condac 6:

A fi monah înseamnă a-L iubi pe Hristos pe Cruce, a fi monah înseamnă a iubi desăvârşit şi curat, a fi monah lepădarea de toate ale lumii plăceri şi bucurii cere, a fi monah presupune ascultarea cea peste fire a poruncilor ce ucid trupul păcatului în care omul a căzut. A fi monahie în cuget ai ales şi tu, Sfântă Mucenită Tomaida, şi de aceea vei cânta nesfârşit şi fără prihană dumnezeiescul: Aliluia!

Icos 6:

Cuviosul Părinte Daniil Schiteanul a înțeles întreaga ta înțelepciune ce te-a făcut să alegi moartea cea roditoare de viață şi astfel, nefiind monahie cu rânduiala, monahie te-ai arătat în cuget şi cu fapta cea bună:

Bucură-te, că ai împreunat însoțirea cu curăția;

Bucură-te, nevastă trecută în rândul fecioarelor;

Bucură-te, că ivirea morții năprasnice nu te-a făcut să-L uiți pe Hristos;

Bucură-te, că în două ai suferit a te tăia desfrânatul, pentru a-i putea uni cu Hristos pe toți cei despicați de desfrânare;

Bucură-te, cea numită cuvioasă chiar de către cuvioșii Sfintei Mănăstiri Octodecat;

Bucură-te, chemarea de taină a cuvioșiei;

Bucură-te, mintea cu lumină cerească;

Bucură-te, inimă plină de duhul dumnezeiesc;

Bucură-te, priceperea peste rânduielile lumii;

Bucură-te, înțelegerea ce copleșește firea;

Bucură-te, întocmai cu Cuvioasa Maria Egipteanca, Mucenicul Ioan Valahul, Sfântul Moise Ungurul și Xenia cea înțeleaptă;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 7:

Te cinstim după cuviință cu lacrimi și bucurie, dar înțelegerea vieții tale ne este peste putință. Căci frământarea așternutului pierde strălucirea întregii înțelepciuni, dar tu ai unit cele contrare prin adumbrirea harului și mirul sângelui tău, arătând lumii că cine în Hristos se îmbracă poate cânta Lui: Aliluia!

Icos 7:

Fecioară în naştere doar Maica lui Dumnezeu s-a păstrat, iar tu ai urmat-o în cuget, neprihănită rămânând prin înțelegerea de taină a rostului vieții creştineşti:

Bucură-te, chipul de rai al Evei;

Bucură-te, chip al cuvioşiei;

Bucură-te, pildă a pocăinței femeii adultere;

Bucură-te, pildă desfrânaților spre pocăinţă;

Bucură-te, că toți împătimiții chemându-te, se tămăduiesc;

Bucură-te, a pământului prefacere cerească;

Bucură-te, jertfă de sânge a coastei lui Adam;

Bucură-te, unire a celor de jos cu cele de sus;

Bucură-te, cea slabă din fire, dobândire a celor veşnice prin alegere;

Bucură-te, adăpost al tuturor familiilor încercate de patimi;

Bucură-te, unire a bărbatului cu femeia în desăvârşită curăție;

Bucură-te, Sfântă Mucenită Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creştineşti!

Condac 8:

A făcut Dumnezeu om după chipul şi asemănarea Sa, dar neascultarea şi duhul desfrânării l-a scos pe acesta din rai, iar prin Întruparea şi Răstignirea Cuvântului lui

Dumnezeu, făptura de lut şi carne a dobândit iarăşi Duhul Sfânt şi putinţa de a încăpea întreagă şi curată în slava lui Dumnezeu Tatăl: Aliluia!

Icos 8:

Aşa cum raza soarelui nu-şi modifică cu nimic natura, trecând prin foc şi prin apă, aşa şi tu, mireasă a lui Dumnezeu ai rămas cu cugetul, femeie fiind cu trupul, o, minunile Tale, Hristoase, o, bunătatea Ta, o, iubirea Ta de oameni cea neînţeleasă decât de întreaga înţelepciune creştinească:

Bucură-te, muceniţă, că toate ţi-au fost îngăduite, dar nu ai fost stăpânită decât de iubirea lui Hristos;

Bucură-te, că trupul nu pentru desfrânare l-ai păstrat, ci, prin sabie şi suferinţă, curat lui Hristos I l-ai dat;

Bucură-te, că un trup ai fost cu soţul tău doar pentru a fi o taină a lui Dumnezeu, un mădular în Trupul lui Hristos;

Bucură-te, templu al Duhului Sfânt;

Bucură-te, că bărbatul tău nu te-a despărţit nicidecum de Adevăratul şi unicul Domn, Iisus Hristos;

Bucură-te, soţie despărţită vremelnic de bărbatul tău doar prin sabie şi moarte;

Bucură-te, că prin credinţă, curăţie şi jertfă te-ai făcut tămăduitoarea desfrânaţilor;

Bucură-te, apărătoarea familiei creştine;

Bucură-te, foc pierzător al dracilor desfrânării;

Bucură-te, ocolul cel sfânt al bărbaților și femeilor botezate întru Domnul;

Bucură-te, că aperi de toată spurcăciunea pe toți cei ce te cheamă întru Hristos;

Bucură-te, Sfântă Mucenită Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 9:

Cumplită este mânia lui Dumnezeu împotriva celor ce se încăpățânează în desfrânare, uitând de pedepsele cu care au fost pârjoliți de moarte și dați satanei toți iubitorii de patimi în trup, pentru care cu smerită frică cântăm Celui Atotputernic: Aliluia!

Icos 9:

Hristos ți-a fost chipul și nu Eva, și El te-a făcut precum marea în furtună, picătura tocind stânca, iar tu cu sângele tău mucenicesc sfărâmi tăriile desfrânării:

Bucură-te, sânge curat, vărsat pentru tămăduirea noastră;

Bucură-te, tămăduitoarea, dar și judecătoarea celor ce au schimbat harul lui Dumnezeu în desfrânare;

Bucură-te, mângâietoarea celor smeriți și dornici de iertare;

Bucură-te, cumplită sabie împotriva celor ce visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea şi hulesc măririle cereşti;

Bucură-te, străpungătoarea celor ce umblă în calea lui Cain;

Bucură-te, foc ce arzi pe sodomiţi şi gomoreni;

Bucură-te, că încremeneşti în întunericul cel veşnic pe onanişti şi pe toţi desfrânaţii;

Bucură-te, că pe toţi aceştia îi poţi întoarce, cu harul dat ţie de Domnul nostru Iisus Hristos, la viaţă, dacă se pocăiesc;

Bucură-te, baia preasfintei noastre credinţe;

Bucură-te, ochiul cel bun al orbiţilor de patimi;

Bucură-te, cale de mântuire a tuturor rătăciţilor care doresc întru Hristos tămăduire;

Bucură-te, mâna prin care ne sprijinim de Crucea Mântuitorului;

Bucură-te, Sfântă Muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condac 10:

Munţii virtuţilor omeneşti sunt acoperiţi cu slava lui Dumnezeu, iar piscul cel mai înalt are cetate de nedoborât dragostea, căci Domnul este iubire şi din iubire S-a răstignit pentru noi şi pentru a împlini desăvârşit dorinţa lui Dumnezeu Tatăl: Aliluia!

Icos 10:

Revărsare de daruri fără de sfârşit dă Domnul celor ce-L urmează, peste toate fiind însă darul iubirii de Dumnezeu şi al iubirii aproapelui, de care te-ai făcut vistierie prea bogată:

Bucură-te, Tomaida, iubirea cea îndelung răbdătoare;

Bucură-te, Tomaida, iubire ce nu te porți cu necuviință;

Bucură-te, Tomaida, iubire ce nu te aprinzi cu îndreptățirea de sine;

Bucură-te, Tomaida, iubire ce împlineşti dorințele noastre cele bune;

Bucură-te, Tomaida, topitoarea trufiei şi a iubirii de sine;

Bucură-te, Tomaida, chivot al Adevărului;

Bucură-te, Tomaida, legătura desăvârşirii;

Bucură-te, Tomaida, primitoarea moştenirii lui Hristos;

Bucură-te, că Iudita a ucis pe Olofern desfrânatul, dar a murit;

Bucură-te, că tu, Tomaida, te-ai lăsat ucisă de cel desfrânat şi trăieşti veşnic;

Bucură-te, că ne eşti şi nouă, împătimiților, apărătoare de taină;

Bucură-te, Sfântă Mucenită Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creştineşti!

Condac 11:

Greu de înţeles, dar şi mai greu de trăit de noi, păcătoşii, sunt poruncile Domnului ce aduc darurile smereniei şi ale desăvârşirii în Duh, pe care tu, însă, le-ai împlinit cu prisosinţă de la Sfântul Botez, neîncetând să aduci întreita sfântă cântare: Aliluia!

Icos 11:

Moartea ta a fost trâmbiţată de îngeri şi a luminat beznele vieţii noastre ca un fulger, astfel văzătorii cu duhul au fost înştiinţaţi de naşterea tămăduitoarei de desfrânare, înţeleapta Tomaida:

Bucură-te, nevastă cu chip îngeresc dăruită, prin acoperirea cu haina cea grea a muceniciei;

Bucură-te, mireană socotită de Sfinţii Cuvioşi Părinţi asemenea lor;

Bucură-te, că încă şi în mănăstire de călugări ai fost dusă;

Bucură-te, cea care împreună cu egumena noastră, Preacurata Maică a lui Dumnezeu, păzeşti sfintele mănăstiri de duhul îndreptăţirii de sine;

Bucură-te, că sfintele tale moaşte imediat au lucrat minuni;

Bucură-te, că sfintele tale moaşte l-au vindecat de desfrânare pe cel ce ţi-a cerut ajutorul;

Bucură-te, minune pe care n-o înţelegem, dar la

care ne rugăm;

Bucură-te, că picăturile sângelui tău umplu de viață deșertul păcatelor noastre;

Bucură-te, că te-ai făcut maică tuturor părăsiților de virtuți;

Bucură-te, că Domnul Iisus, Mirele pentru Care te-ai lăsat tăiată în bucăți, nouă te-a întregit;

Bucură-te, că trupul tău tăiat taie dorințele blestemate;

Bucură-te, Sfântă Mucenită Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 12:

Fără de voi, sfinților ai Preasfintei Treimi, la comoara vieții veșnice nu am ajunge niciodată, căci rătăcim în hățișurile păcatelor noastre mai întinse decât toate oceanele și mările lumii, găuri fără de hotare, din care numai voi, prin nevoințe și moarte ne ridicați, ca împreună să cântăm: Aliluia!

Icos 12:

Văzând Domnul neputințele noastre în a ne apăra de dulcețile fructului oprit și slaba noastră voință, a trimis pe copila-nevastă cu suflet de monahie să ne ocrotească și cărare făcându-se prin ea, nouă cărare spre mântuire ne este:

Bucură-te, taina chipului de sfinţenie al făpturii;

Bucură-te, taina chipului nevinovat şi curat;

Bucură-te, fiica lumii şi dar al Fiului Tatălui ceresc;

Bucură-te, virtute a celor iubitori de Dumnezeu;

Bucură-te, vitejie ce întreci pe toţi războinicii satanei;

Bucură-te, tărie a cerului în pământ;

Bucură-te, copilă, nevastă, monahie, maica neputincioşilor;

Bucură-te, lucrare sfântă peste răutatea lumii;

Bucură-te, lucrare sfântă peste vicleniile drăceşti;

Bucură-te, smerenie cu slavă de taină;

Bucură-te, milostivă, a săracilor în virtuţi sprijinitoare şi tămăduitoare;

Bucură-te, Sfântă Muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condac 13:

O, sfântă taină a iubirii lui Dumnezeu pentru chipul Său de ţărână, lucrare prin care Hristos Se răstigneşte în fiecare dintre sfinţii Lui, înviindu-i şi lucrători în ogorul cel răsădit cu lacrimi punându-i, Sfântă Muceniţă Tomaida, caută degrabă la rătăcirea minţii mele şi-mi dă mie voinţa ta cea sfântă, ca împotrivindu-mă cu totul vrăjmaşului, focul pârjolitor al patimilor mele trupeşti să-l sting cu curgerea sângelui tău neprihănit, eu, cel căzut din cele sfinte, să redevin chip al Tatălui

ceresc, fiu întors la cele dintâi şi ţie recunoscător, ca împreună cu tine să-I cânt Preasfintei Treimi: Aliluia!

Acest Condac se citeşte de trei ori. După aceasta se zice iarăşi Icosul 1. Apoi se citeşte:

Rugăciune către Sfânta Mucenită Tomaida

Sfântă Mucenită Tomaida, luminătoarea celor din întunericul îndreptăţirilor de sine, caută şi spre a mea ticăloasă rugăciune, căci am venit în faţa sfintei tale icoane, pe care eu, orbitul de păcatele desfrânării nu o văd. Ascultă dar strigarea inimii mele, căci eu pe voi, sfinţii, nu vă mai aud, cu totul fiind asurzit de vuietele de veselie şi chiuiturile diavolilor, caută tu spre mine precum a căutat Mântuitorul lumii şi cu a Lui milă şi iubire de oameni am ajuns să mă rog eu, cel ce nu mai am glas, ci cu toate dobitoacele m-am asemănat în grai şi purtări şi ca un necuvântător m-am făcut, cel ce odinioară în rai le-am dat lor nume şi rosturi prin numire. Caută cu dinadinsul spre mine şi, cu rugăciunile tale cele ascultate de Stăpânul şi Făcătorul celor văzute şi nevăzute, mă ogoieşte măcar o zi în războiul desfrânării şi preadesfrânării, în care singur, de bunăvoie m-am aruncat! Roagă-te pentru mine, păcătosul, care i-am întrecut cu mult şi multe pe cei fără de nume ticăloşi din Sodoma şi Gomora, pentru mine ce nu mai aştept decât mânia lui Dumnezeu, căci *„întru fărădelegi m-am zămislit şi*

întru păcate m-a născut maica mea”, în vârtejul păcatului fiind crescut, cu tristețea fiind înfășat, cu laptele satanic al urâciunilor alăptat, înțărcat cu mânie și ură, lipsit cu totul fiind de întreaga înțelepciune creștinească. Tu, cea care n-ai cunoscut urâțenia păcatului și nici frica și nici rușinea diavolească, să repezi asupră-mi sabia Duhului Sfânt și să mă despici în două și să scoți afară din mine duhul destrăbălării, al tristeții, al pustiirii, al curviei și al preacurviei, al malahiei și al tuturor păcatelor trupești pe care nici diavolii nu mai știu a le inventa, al întinării cu pofte urâte înaintea Hristosului meu. Taie de la mine duhul necunoașterii, al nemilostivirii, al împietririi, al beției, al lăcomiei pântecelui, al iubirii de arginți, al clevetirii aproapelui, al neiubirii de frați sau de dușmani, al aprinderii spre cele rele și neplăcute Domnului, al obrăzniciei ce se cheamă *„îndrăzneală”*, și tot cugetul fără de răspuns și nevrednic de chipul iubirii dumnezeiești, dar vrednic de toată munca și osânda și gheena și de toată pedeapsa, cu care Sfânta Treime osândește răzvrătirea și neascultarea cea drăcească spre care eu m-am aplecat, învoindu-mă cu totul. Miluiește-mă tu, cea tăiată la trup, dar întreagă cu înțelepciunea, și roagă-L pe Bunul Dumnezeu să-mi dea iertare și putere, să-mi dea răgaz să-mi spăl în sângele Său, vărsat pentru mine, cu care a mântuit lumea,

mulțimea fără de număr a nelegiuirilor. Sunt istovit de iureşul acestei trăiri în păcate. Vezi-ne, pe mine şi pe toți ai mei frați de ticăloşie. Opreşte-mă tu la hotarul de taină al pocăinței şi smereniei, crestează-mă cu postul, pentru a-mi revărsa în mărturisire, fără de frică şi ruşine, păcatele. Vreau să mă mărturisesc mai întâi ție, ca unei fierbinte rugătoare şi grabnic mijlocitoare, apoi, cu ajutorul părintelui duhovnic, Singurului şi Iubitorului de oameni Dumnezeu. Ajută-mă, te rog, cu umilința cu care a cerut ajutor femeia cananeeancă pentru fiica ei. Eu sunt şi mamă, şi fiică, căci gazdă a păcatelor îndreptățirii de sine sunt şi am zămislit blestemății cu care am umplut lumea. Văd crucea ca pe singurul liman. Te rog, şi-mi doresc drumul îngust şi îngusta intrare în staulul oilor mântuite. Cred şi vreau să-mi mărturisesc credința cea dreaptă prin faptele bune ale creştinului ortodox, dar sunt cu totul neputincios. Te rog pe tine, Sfântă Mare Muceniță Tomaida, roagă-te cu dinadinsul, ca Domnul meu şi Dumnezeul meu Iisus Hristos să-mi poruncească şi mie: *„Scoală-te, ia-ți patul tău şi umblă”*. Tu eşti scăldătoarea mea, cea care eşti pilda cea bună şi tămăduitoare a oilor cuvântătoare. Pentru rugăciunile tale să fiu şi eu tămăduit şi, tămăduit fiind, să revin la viață pentru a putea sluji şi eu, după poruncă, Sfintei Treimi, Maicii Preacurate şi Pururea Fecioarei Maria şi vouă, tutu-

ror sfinţilor la care am alergat spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Amin!

Altă rugăciune

Prealăudată Muceniţă Tomaida! Până la moarte nevoindu-te pentru curăţia căsătoriei şi pentru aceasta sufletul tău punându-ţi, vrednică te-ai aflat înaintea Domnului să fii cinstită în ceata sfintelor fecioare. Auzi-ne pe noi, care ne rugăm ţie, şi precum cei ce în vremile dinainte au fost luptaţi de patimile trupeşti te-au avut pe tine vindecătoare cu harul cel dat ţie de Dumnezeu, aşa şi acum celor ce aleargă la tine mijloceşte-le, cu rugăciunile tale bineprimite, mângâiere şi slobozire de războiul trupesc, petrecere curată şi neîntinată în căsătorie şi feciorie, ca trupurile noastre să fie locaş al Sfântului Duh. O, preaalească între femei şi credincioasă roabă a lui Hristos! Ajută-ne, ca să nu pierim în patimile şi în poftele noastre, ci să fim stăpâni peste mintea noastră şi să ne întărim cu inima noastră întru tot harul şi toată curăţia, slăvind ajutorul tău, iar mai vârtos harul şi mila lui Dumnezeu Celui Unul în Treime, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăşi Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dum-

nezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rosteşte ecteniile şi face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Rânduiala Sfintei Împărtăşanii

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Amin.

Doamne miluieşte (de 12 ori)

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru. (cu trei închinăciuni)

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă

spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se

zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Crezul

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, şi pentru a noastră mântuire S-a coborât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat, şi a pătimit şi S-a îngropat.

Şi a înviat a treia zi după Scripturi.

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui.

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Şi într-una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.
Aştept învierea morţilor.
Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

CANONUL SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII

Cântarea întâi

Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a călăuzit poporul pe care L-a scos din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieţii celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt şi scump Sângele Tău, Milostive Doamne, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sângele Tău cel preascump, cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de

mântuire lumii, învredniceşte-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia

Înnoieşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul: şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curăţească necurăţia inimii mele, ca fiind curăţit, în cuget curat, cu credinţă şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt şi spre viaţa de veci, Iubitorule de oameni, şi spre îndepărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sânge, şi să slăvesc bunătatea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată, ceea ce eşti masă a Pâinii Vieţii, Care S-a pogorât de sus, întru milă, şi a dăruit lumii viaţă nouă, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevred-

nicul, să gust cu frică din Acesta şi să fiu viu.

Doamne miluieşte (de trei ori). Apoi sedealna:

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor şi luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da cele sfinte înşelăciunii vrăjmaşului, nici Îţi voi da sărutare vicleană, ci, ca desfrânata căzând înaintea Ta şi ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Cântarea a patra

Te laud că glas am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea proslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, Mult-Milostive.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Întrupându-Te, Mult-Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ţie să curăţeşti şi păcatele mele.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfinţeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpâne, să

fiu părtaş la dumnezeiasca Ta Cină de taină, eu, ticălosul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să stăm toţi cu frică şi cu cutremur, ţinând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: Întăreşte-ne şi ne înţelepţeşte, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fă şi mie milostiv pe Cel ce L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără de prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfinţesc.

Cântarea a cincea

Dătătorule de Lumină şi Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că, afară de Tine, alt Dumnezeu nu ştim.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum împreună cu smeritul robul Tău şi petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sângele Tău.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cuvântule al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatul, spre luminare şi Sângele Tău spre curăţirea întina-

tului meu suflet.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, care eşti scump sălaş al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a şasea

Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel nemărginit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Mintea şi sufletul, inima şi trupul sfinţeşte-mi-le, Mântuitorule, şi mă învredniceşte ca, fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău
cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim

adevăratul şi sfântul Lui Trup şi adevăratul, sfântul şi scumpul Lui Sânge.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Doamne miluieşte (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Condacul

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi mă împărtăşesc cu preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, netrebnicului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a şaptea

Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină,

viaţă, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău
cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti şi-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Suflete al meu netrebnic, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând şi, bătându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie celei curate mă rog acum eu, robul Tău cel necurat: Pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a opta

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei şi a prefăcut văpaia în răcoreală, lăudaţi-L lucrurile, ca pe

Domnul, şi-L preaînălțaţi întru toţi vecii.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău s-a copt Pâinea cea dumnezeiasca a Vieţii, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toţi vecii.

Cântarea a noua

Pe Dumnezeu-Cuvântul, Cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Bun este Domnul, gustaţi şi vedeţi; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, şi o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfinţind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfinţesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ţi fiu Ţie locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, având-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, Făcătorule de bine, Mult-Milostive.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului şi mistuind spinii patimilor şi luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, Stăpână, tot neamul şi te măreşte mulţimea îngerilor, căci prin tine au văzut pe Cel ce stăpâneşte toate, luând fiinţă omenească.

Şi îndată:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... (de trei ori), Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluieşte (de 40 ori cu metanii, după putinţa fiecăruia) şi troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti

Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi: Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi:

Psalmul 22

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat şi pe râuri l-a aşezat. Cine se va sui în muntele Domnului, şi cine va sta în

locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care nu şi-a luat sufletul în deşert şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: *„Tot omul este mincinos!”*. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului în faţa întregului Său popor. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie-Ţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului în faţa întregului Său

popor, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.,
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori şi trei metanii).

Apoi aceste tropare:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, şi curăţeşte inima mea, făcând-o biserică a preacuratului Tău Trup şi Sânge şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de cină şi osândă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curăţeşte, Doamne, necurăţia sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mare este mulţimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată; la tine alerg, având trebuinţă de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Iar în Sfânta şi marea Joi, se zice şi aceasta:

Când măriţii ucenici la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de arginţi bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fărădelege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru aceasta spânzurare şi-a agonisit; fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

RUGĂCIUNILE DINAINTE DE SFÂNTA ÎMPĂRTĂŞIRE

Trupul Stăpânului vrând să-L primeşti spre hrană,
Fie-ţi frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre Împărtăşire,
Mergi şi cu cei ce te-au mâhnit împacă-te,
Şi aşa îndrăzneşte de ia hrana sfântă.
Vrând să te împărtăşeşti cu Jertfa de Taină,
Cu al Stăpânului Trup făcător de viaţă;
Întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâi,
a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti izvorul vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce eşti împreună veşnic cu Dânsul şi împreună fără de început, Care pentru bunătatea Ta cea multă, în

zilele cele din urmă ai purtat Trup şi Te-ai răstignit şi Te-ai jertfit pentru noi cei nemulţumitori şi nerecunoscători şi cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuţi Împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăinţa mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că am greşit, Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic a căuta spre înălţimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învăţăturile Tale şi nesculTând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-Răbdător şi Mult-Milostiv, nu m-ai dat să pier în fărădelegile mele, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: *„Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu”*. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, ci vrei ca *„toţi să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină”*. De aceea nici eu, netrebnicul, deşi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieţi trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire. Ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primeşte-mă deci şi pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe

desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşti neputinţele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniţi şi împovăraţi şi le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi; şi mă curăţeşte de toată întinarea trupului şi a sufletului. Învaţă-mă să săvârşesc sfinţenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup şi Sânge, şi să Te am pe Tine locuind şi petrecând întru mine împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtăşirea Preacuratelor şi de viaţă Făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul şi cu trupul, împărtăşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, ca fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată; ca şi eu, dimpreună cu toţi aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăţilor Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care eşti preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sunt vrednic, nici în stare să Te primesc sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli în mine loc potrivit ca să-Ţi pleci capul. Ci, precum din înălţime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi precum ai binevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea necuvântătoarelor, aşa binevoieşte a intra şi în ieslea necuvântătorului meu suflet şi în întinatul meu trup. Şi precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine, păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi precum nu Te-ai scârbit de întinata şi necurata ei gură ce Te-a sărutat, aşa nu Te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pângărite, şi de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Prea Sfântului Tău Trup şi al scumpului Tău Sânge spre sfinţire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii greşelilor mele celor multe, spre

pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea şi mutarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva, prea multă vreme rămânând departe de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înţelegător. Pentru aceasta mă rog Ţie, Cel ce singur eşti sfânt, Stăpâne: Sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica de Tine întru mădularele mele şi sfinţenia Ta fă-o neştearsă dintru mine. Şi-mi fii mie ajutător şi folositor, îndreptând în pace viaţa mea şi învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile Preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri şi pentru ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Amin.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sângiuri ale celei ce mai presus de fire Te-a născut pe Tine, cu venirea

dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înţelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viaţă făcătoare şi mântuitoare: crucea, piroanele, suliţa, moartea, omoară-mi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăţia iadului, îngroapă îndemnurile mele cele viclene, prin gânduri bune, şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu Învierea Ta cea de a treia zi şi de viaţă purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăinţă. Cel ce cu preaslăvită înălţarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredniceşte-mă, prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine, să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiţi. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut pe sfinţii Tăi ucenici vase cinstite, arată-mă şi pe mine a fi locaş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întâmpin şi eu pe nori pe Tine, Făcătorul şi Judecătorul meu, împreună cu toţi sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoşătorului şi nefăţarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare şi dând răspuns de relele ce am făcut, aşa şi astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta şi înaintea înfricoşătorilor şi sfinţilor Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele şi fărădelegile, dându-le pe faţă şi vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iartă toate păcatele; vezi că fărădelegile mele s-au înmulţit mai mult decât perii capului meu. Căci ce rău n-am săvârşit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu am închipuit în sufletul meu? Că iată şi cu faptele am făcut desfrânare şi preadesfrânare, mândrie, trufie, bat-jocură, defăimare, vorbă deşartă, înfierbântare la râs, beţie, lăcomie a pântecului, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuţie, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de ruşine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simţirile şi toate mădularele mi le-am întinat şi le-am stricat şi de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covârşit capul meu, dar mulţimea îndurărilor Tale

este neasemănată şi mila bunătăţii Tale cea fără de răutate este nespusă şi nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, prea minunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătăţii Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi mă primeşte pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primeşte-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul şi pe desfrânata. Primeşte-mă pe mine, cel ce peste măsură Ţi-am greşit şi cu cuvântul şi cu fapta şi cu pofta cea fără de cale şi cu gândul cel dobitocesc. Şi precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine, păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat şi am scârbit Duhul Tău cel Sfânt şi am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul şi cu gândul, noaptea şi ziua, pe faţă şi într-ascuns, cu voie şi fără de voie. Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip în care le-am făcut şi mă vei întreba de cele ce cu ştiinţă, fără de iertare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă nici cu mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci şi zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine mâna Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ţie Unuia am greşit, dar Te rog să nu

intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea să-Ţi stea înainte. Că eu sunt adâncul păcatului şi nu sunt vrednic nici în stare a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina mulţimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele, închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările şi alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat-o să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, şi înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor şi, după îndurările şi milele Tale, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate câte Ţi-am greşit; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi să nu-mi răsplăteşti după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijineşte-mă, izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de agonisirile lui cele cumplite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca acolo unde s-a înmulţit păcatul să prisosească harul Tău,

şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieţii mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Mântuitorul celor ce greşesc şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai puterea să ierţi păcatele oamenilor, ca un Bun şi Iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, şi mă învredniceşte ca, fără de osândă, să mă împărtăşesc cu dumnezeieştile, prea slăvitele, Preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţie şi sfinţire şi spre dobândirea vieţii şi Împărăţiei ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea, a Sfântului Vasile cel Mare

Stiu, Doamne, că întru nevrednicie mă împărtăşesc cu Preacuratul Tău Trup şi cu scump Sângele Tău, şi vinovat sunt, şi osândă mie

însumi mănânc şi beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: *„Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul”*. Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea şi dragostea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptei celei bune şi a desăvârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bine primit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a şaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi, neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici neruşinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vârtos mă şi învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai

mult decât desfrânata, care, aflând unde sălăşluieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeul meu. Cum pe aceea, ce s-a apropiat din inimă, n-ai alungat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvântule, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale şi cu izvor de lacrimi, precum cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvântule. Iartă-mi greşelile şi dă-mi îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele şi rănile mi le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinele mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate; încât, cu inimă curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele Preacurate şi Preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată. Că Tu ai zis, Stăpânul meu: *„Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul”*; întru totul adevărat este

cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei strălucири Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără prihană, ca Tu să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, şi să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, şi astfel, lăsându-mă eu înşelat, să mă depărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci, pe cei ce fierbinte se pocăiesc,

cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaşi Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; şi, lucru străin de gândurile îngereşti şi omeneşti, adeseori vorbeşti cu ei ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevăraţi. Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, şi, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri faţă de noi, bucurându-mă şi cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc, iarbă uscată fiind eu, şi – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulţumitor şi cu mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşelile câte Ţi-am greşit cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu voie sau fără voie, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, toate mi le iartă ca un bun şi de oameni iubitor. Şi pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri şi ale tuturor sfinţilor care au bineplăcut Ţie din veac, binevoieşte ca fără osândă să primesc sfântul şi preacuratul Tău Trup şi scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului şi a

trupului şi spre curăţirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul casei sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un Iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind mă apropii. Porunceşte-mi şi voi deschide uşile pe care Tu Însuţi le-ai zidit, şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăţia Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toţi, care cu pocăinţă au venit la Tine, i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi în vecii nesfârşiţi. Amin.

Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi îmi iartă mie, păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile şi

greşelile mele toate, câte am păcătuit faţă de Tine, din tinereţile mele până în ziua şi în ceasul de acum, fie cu ştiinţă, fie din neştiinţă, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simţurile mele. Şi, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut, ale Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maica Ta, singura mea nădejde neînfruntată, ocrotitoare şi izbăvitoare, învredniceşte-mă ca fără de osândă să mă împărtăşesc cu Preacuratele, Nemuritoarele, de viaţă făcătoarele şi Înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci, spre sfinţire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare şi spre sănătatea sufletului şi a trupului şi spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor şi a deprinderilor mele celor rele şi a nălucirilor de noapte de la duhurile cele viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăţia şi puterea, slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin

Înaintea uşilor casei Tale stau şi de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe cananeanca şi ai deschis tâlharului uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce

vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrânata şi pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, cu uşurinţă a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, netrebnicul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele şi-mi luminează simţirile cele sufleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sământă Te-a născut şi pentru ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred de asemenea, că acesta este Însuşi preacurat Trupul Tău şi acesta este Însuşi scump Sângele Tău. Deci mă rog Ţie: Miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, şi mă învredniceşte ca fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele şi spre viaţa de veci. Amin.

Apoi, mergând să te împărtăşeşti, să zici în taină aceste stihuri ale Sfântului Simeon Metafrastul:

Iată, mă apropii de Sfânta Împărtășire.
Și împărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi,
Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici;
Ci, curățește-mă de toată întinarea.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor privind, înspăimântează-te, omule,
Că foc este și arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinților Tăi cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește, că nu este de nuntă, și voi fi legat

şi lepădat de îngeri. Ci curăţeşte, Doamne, întinarea sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

După aceasta, se zice această rugăciune:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu îmi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curăţirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea vieţii şi a Împărăţiei ce va să vie. Iar mie bine-mi este a mă lipi de Dumnezeu şi a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele.

Apoi, repetă până ajungi să te împărtăşeşti: Cinei Tale celei de taină...

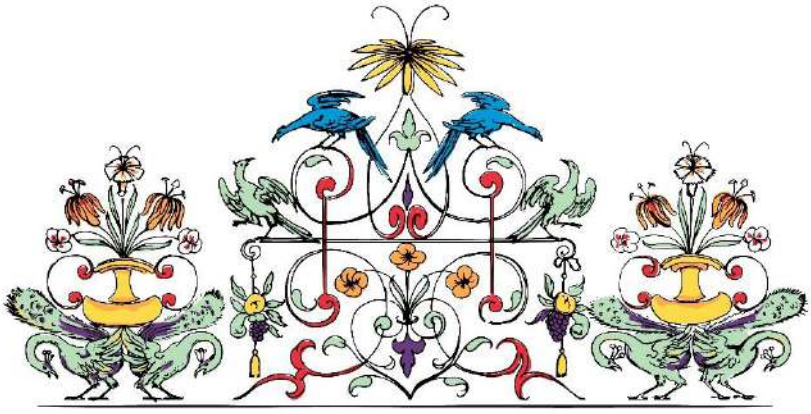

Rugăciuni de mulțumire după primirea Sfintelor Taine

După ce te-ai cuminecat cu dumnezeieștile și nemuritoarele Taine, mulțumește cu smerenie Domnului rostind așa:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie! *(de trei ori),*

Apoi aceste stihuri de îndemn:

După ce vei primi împărtășirea sfântă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Laudă adu și mulțumire mare,
Și cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Doamne!
Slavă Ție, Dumnezeului nostru!

Apoi următoarele rugăciuni:

Rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare

Mulţumesc Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulţumesc Ţie că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăşi cu Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viaţă făcătoare Taine, spre binefacerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tămăduirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desăvârşirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Ca, întru sfinţenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi dulceaţa cea fără de sfârşit a celor ce văd frumuseţea cea nespusă a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea adevărată şi

veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Altă rugăciune a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulţumesc Ţie pentru toate bunătăţile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu Preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ţie, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte, până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat şi cu vrednicie, să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Că Tu eşti Pâinea vieţii, Izvorul sfinţirii, Dătătorul bunătăţilor, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrastul

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă, şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curăţeşte-mi sufletul; sfinţeşte-mi gândurile şi oasele;

numărul deplin al celor cinci simţuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvântul pierzător de suflet; curăţeşte-mă, spală-mă şi mă îndreptează; înţelepţeşte-mă şi mă luminează; arată-mă locaş numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci Ţie casă, prin primirea Împărtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toţi sfinţii, pe mai marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înţelepţii Apostoli, şi cu aceştia şi pe Preacinstita şi Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu Însuţi eşti, Bunule, sfinţirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ţie, după cuviinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpân, toţi slavă Îţi înălţăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie Împărtăşania aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii

Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea şi bucuria mea, mulţumesc ţie, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş Preacuratului Trup şi Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înţelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilinţă şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte, până la sfârşitul vieţii, fără de osândă să primesc sfinţirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăinţă şi de mărturisire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieţii mele, că binecuvântată şi prea mărită eşti în veci. Amin.

Apoi:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoa-

relor: lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... (de trei ori), Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., şi următoarele tropare, în funcţie de liturghia ce s-a săvârşit:

La Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele Tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Din cer ai primit Dumnezeiescul har şi cu buzele tale pe toţi îi înveţi să se închine unui Dumnezeu în Treime, Sfinte Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm deci pe tine, că eşti învăţător, ca cel ce arăţi cele Dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare neînfruntată şi mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre mijlocire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cinstesc pe tine.

La Liturghia Sfântului Vasile cel Mare

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că a primit cuvântul tău, prin care cu dumnezeiască cuviinţă ai învăţat, firea celor în fiinţă ai lămurit şi ai pus rânduială în obiceiurile oamenilor, Părinte Ierarhe Vasile, preoţie Împărătească. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată, pecetlu-ind-o cu dogmele tale, Sfinte Vasile cuvioase, grăitorule de cele cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce eşti creştinilor... *(vezi mai sus)*

La Liturghia Darurilor mai înainte sfinţite
a Sfântului Grigorie cel Mare - Dialogul

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie, şi, cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru tot fericite, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ca un păstor te-ai arătat lui Hristos, Începătorul păstorilor şi părtaş călugărilor te-ai făcut, Părinte Grigorie, povăţuindu-i către cetatea cerească, de unde ai învăţat turma lui Hristos poruncile Lui, iar acum cu

dânşii te bucuri şi dănţuieşti în corturile cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce eşti creştinilor... *(vezi mai sus)*

Apoi Doamne miluieşte... (de 12 ori)

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul l-ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecilor. Amin. Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

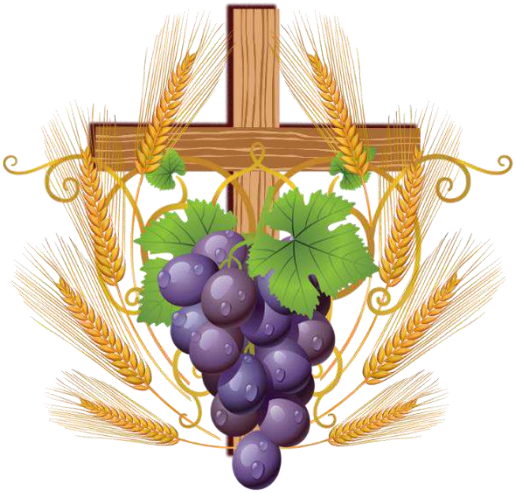

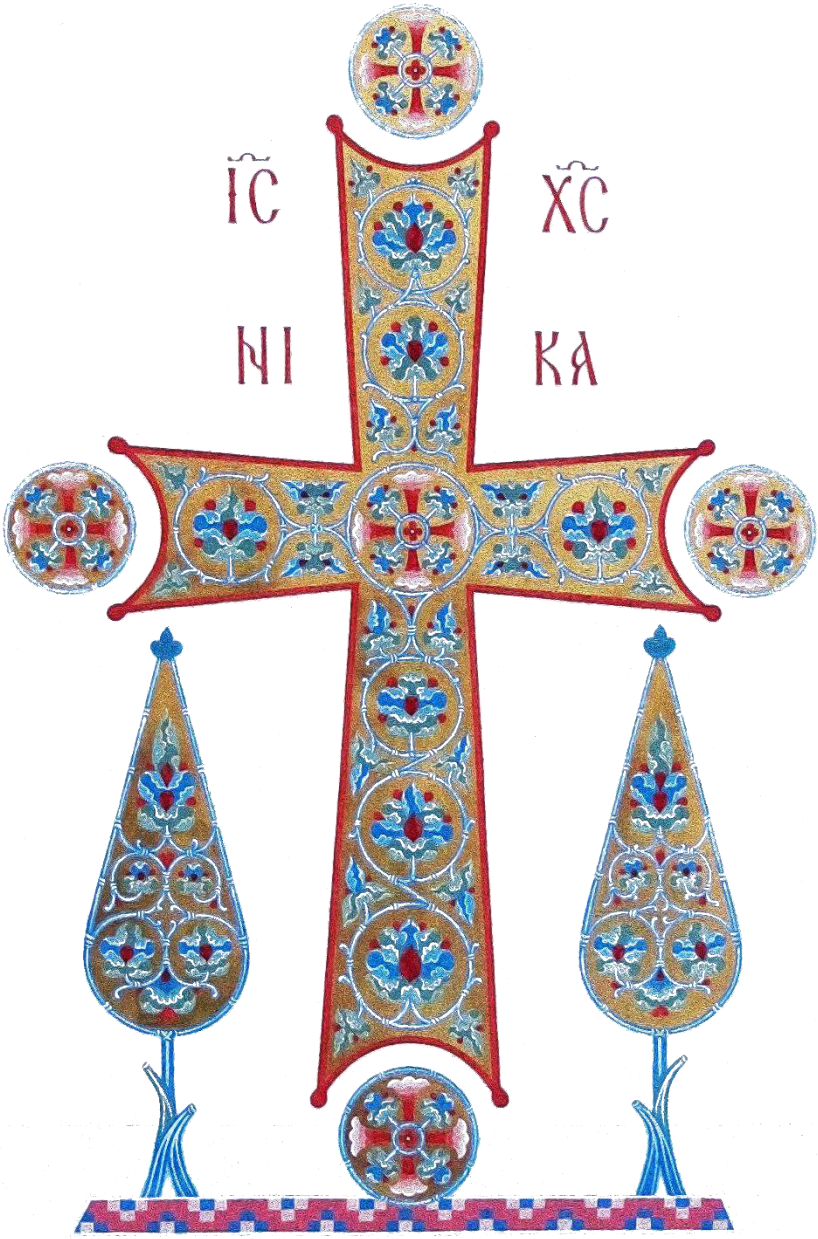
ІС
ХС
НІ
КА

Psaltirea Sfântului Proorog şi Împărat David

De eşti preot, începe aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iară de nu, zi:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte pe noi, Amin.

După Rugăciunile începătoare (pag. 5), se citesc troparele:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cinstita prăznuire a Prorocului Tău, Doamne, cer arată Biserica Ta, că Îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulţimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, mântuire trebuindu-mi, cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ca să dea mie iertare pentru răutăţile ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi Doamne miluieşte *de 40 de ori. Şi te închină cât îţi este cu putinţă.*

După aceea, începe rugăciunea aceasta către Preasfânta Treime, la începutul Psaltirii:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorule a toată lumea, ajută şi îndreptează inima mea spre a începe cu înţelegere şi a sfârşi cu lucruri bune aceşti de Dumnezeu insuflaţi Psalmi, pe care Sfântul Duh prin buzele lui David i-a revărsat, pe care acum voi grăi, eu

nevrednicul. Ci înţelegând a mea nepricepere, căzând mă rog Ţie, ajutorul cel de la Tine cerând. Doamne, îndreptează mintea mea şi-mi întăreşte inima, nu de graiurile buzelor să mă îngreunez, ci de înţelesul celor grăite să mă veselesc, şi să mă gătesc spre lucrarea celor bune, ca să mă învăţ cele ce grăiesc; ca, prin lucrarea celor bune luminându-mă, la judecată, părţii celei de-a dreapta părtaş să fiu, cu toţi aleşii Tăi. Şi acum, Stăpâne, blagosloveşte ca, suspinând din inimă, cu limba să cânt grăind aşa:

Veniţi să ne închinăm..., de 3 ori, şi cu umilinţă şi în zdrobirea inimii citeşte psalmii...

CATISMA 1

Psalmul 1, al lui David, nescris deasupra la evrei

Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioşilor, şi în calea păcătoşilor n-a stătut, şi pe scaunul pierzătorilor n-a şezut.

2. Ci în legea Domnului voia lui, şi în legea Lui va cugeta ziua şi noaptea.

3. Şi va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa, şi frunza lui nu va cădea, şi toate, oricâte va face, vor spori.

4. Nu aşa necredincioşii, nu aşa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe faţa pământului.
5. Pentru aceasta nu vor învia necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul dreptţilor;
6. Că ştie Domnul calea dreptţilor, şi calea necredincioşilor va pieri.

Psalmul lui David, 2

Pentru ce s-au întărâtat neamurile, şi noroadele au cugetat cele deşarte? Stătut-au de faţă împăraţii pământului, şi boierii s-au adunat întru una asupra Domnului şi asupra Unsului Lui.
2. Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor.
3. Cel ce locuieşte în ceruri va râde de dânşii, şi Domnul va batjocori pe ei.
4. Atunci va grăi către dânşii întru iuţimea Sa, şi întru mânia Sa va tulbura pe ei.
5. Iar Eu sunt pus împărat de Dânsul peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut;
6. Cere de la Mine, şi voi da Ţie neamurile moştenirea Ta, şi biruinţa Ta marginile pământului.
7. Paşte-vei pe dânşii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pe dânşii.

8. Şi acum, împăraţi, înţelegeţi; învăţaţi-vă toţi care judecaţi pământul.

9. Slujiţi Domnului cu frică, şi vă bucuraţi Lui cu cutremur.

10. Luaţi învăţătură, ca nu cândva să se mânie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrab mânia Lui; fericiţi toţi care nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul lui David, când a fugit de către faţa lui Abesalom, fiul său, în pustie, 3

Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea!

2. Mulţi zic sufletului meu: nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui.

3. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5. Şi eu am adormit şi am dormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teme de mii de noroade, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne; mântuieşte-mă, Dumnezeul meu;

7. Că Tu ai bătut pe toţi cei ce-mi vrăjmăşuiesc mie îndeşert, dinţii păcătoşilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea, şi peste norodul Tău blagoslovenia Ta.

Slavă...

Întru sfârşit, în laude. Psalmul lui David, 4

Când am strigat eu, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptăţii mele; întru necaz m-ai desfătat; milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna?

3. Şi să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său. Domnul mă va auzi, când voi striga către Dânsul.

4. Mâniaţi-vă, şi nu greşiţi; cele ce ziceţi în inimile voastre, întru aşternuturile voastre vă umiliţi.

5. Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi spre Domnul.

6. Mulţi zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului şi al untuluidelemn al lor ce s-au înmulţit.

8. Cu pace aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, deosebi întru nădejde m-ai aşezat.

Întru sfârşit, pentru cea moştenitoare,
Psalmul lui David, 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne; înţelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu; căci către Tine mă

voi ruga, Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

4. Că Dumnezeu cel ce nu voiești fărădelege, Tu ești. Nu va locui lângă Tine cel ce viclenește.

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi; urât-ai pe toți cei ce lucrează fără-delegea.

6. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciună. Pe bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăște Domnul.

7. Iar eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta.

8. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea;

9. Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor vicleneau.

10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din cugetele lor; după mulțimea păgânătăților lor, leapădă-i pe dânșii, că Te-au amărât, Doamne.

11. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura, și Te vei sălășlui întru dânșii, și se vor lăuda întru Tine cei ce iubesc numele Tău.

12. Că Tu vei blagoslovi pe cel drept, Doamne; căci

cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Întru sfârşit, în laude, pentru a opta,
Psalmul lui David, 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi.

2. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele,

3. Şi sufletul meu s-a tulburat foarte; şi Tu, Doamne, până când?

4. Întoarce-Te, Doamne, izbăveşte sufletul meu; mântuieşte-mă, pentru mila Ta.

5. Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine; şi în iad cine se va mărturisi Ţie?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în toate nopţile patul meu; cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda.

7. Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu; învechitu-m-am întru toţi vrăjmaşii mei.

8. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.

9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se ruşineze şi să se tulbure toţi vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Slavă...

Psalmul lui David care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni, 7

Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit; mântuieşte-mă de toţi cei ce mă gonesc, şi mă izbăveşte.

2. Ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăveşte, nici cel ce mântuieşte.

3. Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele,

4. De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie, rele,

5. Să cad de la vrăjmaşii mei deşert; să gonească dar vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prindă; şi să calce în pământ viaţa mea şi slava mea în ţărână să o aşeze.

6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta; înalţă-Te întru hotarele vrăjmaşilor tăi.

7. Şi Te scoală, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca care ai poruncit.

8. Şi adunare de noroade Te va înconjura.

9. Şi pentru aceasta la înălţime Te întoarce. Domnul va judeca pe noroade. Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea, şi după nerăutatea mea asupra mea.

10. Sfârşească-se răutatea păcătoşilor, şi vei îndrepta pe cel drept, Cel ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pe cei drepţi la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept şi tare şi înde-

lung răbdător, şi neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veţi întoarce, sabia Sa o va luci; arcul Său a încordat şi l-a gătit pe el.

14. Şi într-însul a gătit vasele morţii; săgeţile Sale celor ce se ard le-a lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zămislit-a durere şi a născut fărădelege.

16. Groapă a săpat şi o a deschis pe ea, şi va cădea în groapa care o a făcut.

17. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, şi pe creştetul lui nedreptatea lui se va pogorî.

18. Mărturisi-mă-voi Domnului, după dreptatea Lui, şi voi cânta numele Domnului celui înalt.

Întru sfârşit, pentru teascuri.
Psalmul lui David, 8

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!

2. Că s-a înălţat mare cuviinţa Ta mai presus de ceruri.

3. Din gura pruncilor şi a celor ce sug, ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să sfărâmi pe vrăjmaşul şi izbânditorul.

4. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna şi stelele, care Tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că-l pomeneşti pe el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

6. Micşoratu-l-ai pe dânsul puţin oarece decât îngerii, cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el, şi l-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale.

7. Toate le-ai supus sub picioarele lui: oile şi boii, toate, încă şi dobitoacele câmpului,

8. Păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!

Slavă...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Întru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înălţimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte!

De vreme ce dreptul abia se mântuieşte, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei? Ci cu cei de la al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Braţele părinteşti grăbeşte a le deschide mie, căci curveşte am cheltuit viaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule,

nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: greşit-am la cer şi înaintea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejdea creştinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu Care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, neîncetat roagă-L, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate şi îndreptare vieţii, nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotţiitorule şi necuprinse, Puterea cea începătoare de lumină şi neînţeleasă, Părintele Fiinţei celei ipostatice, şi Purcezătorul Duhului Tău celui de o putere, Care, pentru îndurările milostivirii şi negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea fiinţa omenească, cea cuprinsă întru întunericul păcatului, ci dumnezeieştile lumini ale sfintelor Tale învăţături, prin Lege şi prin Prooroci le-ai strălucit în lume, iar mai apoi pe singur Unul născut al Tău Fiu, bine ai voit de a răsărit nouă prin trup, şi la strălucirea luminii Tale pe noi ne-a povăţuit; fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre, şi ne dăruieşte nouă, Doamne, cu deşteptată şi trează inimă să trecem toată noaptea vieţii acesteia, aşteptând venirea Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Judecătorului tuturor, nu culcaţi şi

dormind, ci priveghind şi deşteptaţi spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, şi întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc şi nespusa dulceaţă a celor ce privesc frumuseţea feţei Tale cea negrăită; că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui celui fără de început, împreună şi Unuia născut Fiului Tău, şi Prea Sfântului şi de viaţă făcătorului Duhului Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 2

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului.
Psalmul lui David, 9

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

2. Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte.

3. Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de către fața Ta;

4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea; șezut-ai pe scaun, Cela ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile şi a pierit necredinciosul; numele lui l-ai stins în veac şi în veacul veacului.

6. Vrăjmaşului i-au lipsit săbiile întru sfârşit, şi cetăţile i-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Şi Domnul în veac rămâne; gătit-a la judecată scaunul Său.

8. Şi El va judeca lumea întru dreptate; judeca-va noroadele cu îndreptare.

9. Şi S-a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase întru necazuri.

10. Şi să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc numele Tău; că nu ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne.

11. Cântaţi Domnului celui ce locuieşte în Sion, vestiţi întru neamuri isprăvile Lui.

12. Că Cel ce caută sângiurile lor Şi-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor.

13. Miluieşte-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmaşii mei, Cela ce mă înalţi pe mine din porţile morţii;

14. Ca să vestesc toate laudele Tale în porţile fetei Sionului, veseli-ne-vom de mântuirea Ta.

15. Afundatu-s-au neamurile întru stricăciunea care o au făcut, în cursa aceasta care o au ascuns s-a prins piciorul lor.

16. Cunoaşte-se Domnul, judecăţi făcând; întru faptele mâinilor sale s-a prins păcătosul.

17. Întoarcă-se păcătoşii la iad, toate neamurile cele ce uită pe Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârşit.

19. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea Ta.

20. Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi cuvioase întru necazuri?

22. Când se mândreşte necredinciosul, se aprinde săracul; se prind întru sfaturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftele sufletului său, şi cel ce face strâmbătate bine se cuvintează.

24. Întărâtat-a pe Domnul cel păcătos, după mulţimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Se spurcă căile lui în toată vremea; se leapădă judecăţile Tale de către faţa lui; peste toţi vrăjmaşii săi va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa: nu mă voi clătina din neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, şi de amărăciune şi de vicleşug.

28. Sub limba lui osteneală şi durere; şade întru pitulare cu cei bogaţi întru ascunsuri, ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândeşte întru ascuns, ca leul în culcuşul său; pândeşte ca să apuce pe săracul; să apuce pe săracul, când îl va trage pe el.

30. În laţul său îl va smeri pe el, pleca-se-va şi va cădea, când va stăpâni el pe cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a faţa Sa, ca să nu vadă până în sfârşit.

32. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

33. Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întreba.

34. Vezi, că Tu la durere şi la mânie priveşti, ca să-l dai pe el în mâinile Tale; Ţie s-a lăsat săracul; sărmanului Tu fii ajutător.

35. Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău; căuta-se-va păcatul lui şi nu se va afla.

36. Domnul este împărat în veac şi în veacul veacului; pieriţi, neamuri, din pământul Lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta.

38. Judecă săracului şi smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pe pământ.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 10

Spre Domnul am nădăjduit; cum veţi zice sufletului meu: mută-te în munţi ca o pasăre?

2. Că iată păcătoşii au încordat arcul, săgeţi în tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pe cei drepţi la inimă.

3. Că cele ce Tu ai săvârşit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în Biserica cea Sfântă a Sa; Domnul, în Cer scaunul Lui, ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui întreabă pe fiii omeneşti.

5. Domnul întreabă pe cel drept, şi pe cel necredincios; iar cel ce iubeşte nedreptatea îşi urăşte sufletul său.

6. Ploua-va peste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă pucioasă, şi duh de vifor partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, şi dreptăţi a iubit, îndreptări a văzut faţa Lui.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru a opta.
Psalmul lui David, 11

Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-au împuţinat adevărurile de către fiii omeneşti.

2. Deşarte a grăit fiecare către vecinul său, buze viclene în inimă, şi în inimă a grăit rele.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pe cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?

5. Pentru necazul săracilor şi suspinul mişeilor, acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-Mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curăţit de şapte ori.

7. Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi şi ne vei feri de neamul acesta în veac.

8. Împrejur necredincioşii umblă; după înălţimea Ta ai înmulţit pe fiii omeneşti.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 12

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârşit? Până când întorci faţa Ta de către mine?

2. Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua şi noaptea?

3. Până când se va înălţa vrăjmaşul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voi clătina.

6. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta, cânta-voi Domnului celui ce a făcut bine mie, şi voi cânta numele Domnului Celui Înalt.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 13

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru meşteşuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din Cer a privit peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

3. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe norodul Meu întru mâncare de pâine, pe Domnul nu L-au chemat.

5. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul este în neamul drepţilor.

6. Sfatul săracului l-aţi ruşinat, dar Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-se-va Iacov şi se va veseli Israil.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 14

Doamne, cine va locui în lăcaşul Tău? Sau cine se va sălăşlui în muntele cel sfânt al Tău?

2. Cel ce umblă fără prihană şi face dreptate, cel ce grăieşte adevăr în inima sa.

3. Care nu a viclenit în limba sa şi nu a făcut vecinului său rău, şi ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce vicleneşte; iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăveşte, cel ce se jură vecinului său şi nu se leapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în camătă, şi daruri asupra celor nevinovaţi nu a luat.

6. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

Scrisoarea stâlpului lui David. Psalmul 15

Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-ţi trebuiesc.

3. Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale Într-înşii.

4. Înmulţitu-s-au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. Nu voi aduna adunările lor din sângiuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu. Tu eşti Cela ce iarăşi aşezi moştenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moştenirea mea sub puterea mea este.

7. Bine voi cuvânta pe Domnul cel ce m-a înţelepţit pe mine, şi încă şi până în noapte m-au pedepsit rărunchii mei.

8. Mai înainte am văzut pe Domnul înaintea mea

pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea, şi s-a bucurat limba mea; şi încă şi trupul meu se va sălăşlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieţii; umplea-mă-vei de veselie cu faţa Ta; frumuseţe în dreapta Ta întru sfârşit.

Rugăciunea lui David. Psalmul 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze viclene.

2. De la faţa Ta judecata mea să iasă. Ochii mei să vadă dreptăţi.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m-ai lămurit, şi nu s-a aflat întru mine nedreptate;

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti; pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi năsilnice.

5. Săvârşeşte paşii mei întru cărările Tale, ca să nu se clatine paşii mei.

6. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta mie şi auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei

ce nădăjduiesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale.

8. Păzeşte-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi.

9. De către faţa necredincioşilor care m-au necăjit pe mine, vrăjmaşii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea lor o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor şi-au pus ca să-i plece la pământ.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata la vânat, şi ca un pui de leu ce locuieşte întru ascunsuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi-i împiedică; izbăveşte sufletul meu de cel necurat, sabia Ta de la vrăjmaşii mâinii Tale.

14. Doamne, din puţin de pe pământ, împarte-i pe ei în viaţa lor, şi de cele ascunse ale Tale s-au umplut pântecele lor; săturatu-s-au de fii, şi au lăsat rămăşiţe pruncilor lor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, săturа-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăinţă nu aduc. Şi mă tem de tăiere, şi de focul cel

nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie: Mai înainte de nevoia aceea, întoarce-mă şi mă mântuieşte.

Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu, eu însumi mă înviforez de multe greşeli; ci la limanul cel lin prin pocăinţă îndreptează-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Miluieşte-mă, a zis David, şi eu strig către Tine: Greşitam, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăinţă ştergându-le, miluieşte-mă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Solitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pe noi de toată răutatea şi nevoia vrăjmaşului, şi să ne dea nouă iertare de cele ce am greşit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deşteptată, cunoştinţă nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt către câştigarea şi încredinţarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slavă, cinste şi închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

CATISMA 3

Întru sfârşit, slugii Domnului, lui David, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul, şi a zis: Psalmul 17

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea, şi Izbăvitorul meu;

2. Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voi nădăjdui spre dânsul;

3. Apărătorul meu şi cornul mântuirii mele, şi sprijinitorul meu.

4. Lăudând, voi chema pe Domnul, şi de vrăjmaşii mei mă voi mântui.

5. Cuprinsu-m-au durerile mortii; şi râurile fărădelegii m-au tulburat.

6. Durerile iadului m-au înconjurat, întâmpinatu-m-au laturile morţii.

7. Şi când mă necăjeam, am chemat pe Domnul, şi către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-a din Biserica cea Sfântă a Sa glasul meu; şi strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui.

9. Şi s-a clătinat şi s-a cutremurat pământul, şi temeliile munţilor s-au tulburat şi s-au clătinat; că s-a mâniat pe dânsele Dumnezeu.

10. Suitu-s-a fum întru mânia Lui, şi foc de la faţa Lui se va aprinde; cărbuni s-au aţâţat de la Dânsul.

11. Şi a plecat cerurile şi S-a pogorât, şi negură sub picioarele Lui.

12. Şi S-a suit peste Heruvimi şi a zburat, zburat-a pe aripile vânturilor.

13. Şi a pus întuneric ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul Lui, întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea Lui nori au trecut, grindină şi cărbuni de foc.

15. Şi a tunat din cer Domnul, şi Cel înalt Şi-a dat glasul Său.

16. Trimis-a săgeţi, şi i-a risipit pe ei; şi fulgere a înmulţit, şi i-a tulburat pe ei.

17. Şi s-au arătat izvoarele apelor, şi s-au descoperit temeliile lumii.

18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale.

19. Trimis-a dintru înălţime şi m-a luat; ridicatu-m-a din ape multe.

20. Mântui-mă-va de vrăjmaşii mei cei tari, şi de cei ce mă urăsc pe mine; că s-au întărit mai mult decât mine.

21. Întâmpinatu-m-au ei în ziua răutăţii mele; şi a fost Domnul întărirea mea.

22. Şi m-a scos întru lărgime; izbăvi-mă-va că m-a voit.

23. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; şi după curăţia mâinilor mele va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului, şi nu am făcut păgânătate despre Dumnezeul meu.

25. Că toate judecăţile Lui înaintea mea, şi îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Şi voi fi fără prihană cu Dânsul, şi mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; şi după curăţia mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;

29. Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic, Te

vei îndărătnici.

30. Că Tu pe norodul cel smerit vei mântui, şi ochii mândrilor vei smeri.

31. Că Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne; Dumnezeul meu, lumina-vei întunericul meu.

32. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită, şi întru Dumnezeul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui. Cuvintele Domnului cu foc lămurite. Scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc spre Dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeul cel ce mă încinge cu putere şi a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârşeşti picioarele mele ca ale cerbului, şi peste cele înalte mă pui.

37. Care înveţi mâinile mele la război, şi ai pus arc de aramă braţele mele.

38. Şi ai dat mie scut de mântuire, şi dreapta Ta m-a sprijinit.

39. Şi certarea Ta m-a îndreptat întru sfârşit, şi certarea Ta aceasta mă va învăţa.

40. Lărgit-ai paşii mei sub mine, şi nu au slăbit urmele mele.

41. Goni-voi pe vrăjmaşii mei, şi-i voi prinde pe dânşii şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi.

42. Necăji-voi pe dânşii, şi nu vor putea să stea;

cădea-vor sub picioarele mele.

43. Şi m-ai încins cu putere spre război; împiedicat-ai pe toţi cei ce se sculau asupra mea, sub mine.

44. Şi al vrăjmaşilor mei mi-ai dat mie dosul, şi pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au, şi nu era cel ce mântuieşte, către Domnul, şi nu i-a auzit pe ei.

46. Şi-i voi zdrumica pe ei ca praful în faţa vântului, ca tina uliţelor voi şterge pe dânşii.

47. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului; pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie; întru auzul urechii m-a auzit.

49. Fiii străini au minţit mie; fiii străini s-au învechit şi au şchiopătat din cărările lor.

50. Viu este Domnul şi bine este cuvântat Dumnezeu; şi să se înalţe Dumnezeul mântuirii mele.

51. Dumnezeule, Cela ce dai izbândire mie şi ai supus noroade sub mine, Izbăvitorul meu de vrăjmaşii mei cei mânioşi.

52. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălţa; de omul nedrept mă vei izbăvi.

53. Pentru aceasta mă voi mărturisi Ţie întru neamuri, Doamne, şi numelui Tău voi cânta.

54. Cel ce măreşti mântuirile împăratului şi faci milă unsului Tău, lui David, şi seminţiei lui până în veac.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 18

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, şi noaptea nopţii vesteşte ştiinţă.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se audă graiurile lor.

4. În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare a pus lăcaşul Său, şi el ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucura-se-va, ca un uriaş să alerge cale, din marginea cerului ieşirea lui.

7. Şi întâmpinarea lui până la marginea cerului; şi nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, care întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, care înţelepţeşte pruncii.

9. Dreptăţile Domnului drepte, cele ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită, care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, care rămâne în veacul veacului; judecăţile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite sunt mai vârtos decât aurul şi decât piatra scumpă mult, şi mai dulci decât mierea şi fagurul.

12. Pentru că robul Tău păzeşte acestea; şi când

păzeşte acestea, răsplătire este multă.

13. Greşelile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curăţeşte-mă; şi de cele străine, iartă pe robul Tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi şi mă voi curăţi de păcat mare.

15. Şi vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele, şi cugetul inimii mele înaintea Ta pururea, Doamne, ajutorul meu şi izbăvitorul meu.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimită ţie ajutor dintru cel sfânt, şi din Sion sprijinească-te pe tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, şi arderea cea de tot a ta să se îngraşe.

4. Dea ţie Domnul după inima ta, şi tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta, şi întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său.

7. Auzi-l-va pe dânsul din cerul cel sfânt al Său; întru puteri este mântuirea dreptei Lui.

8. Aceştia în căruţe şi aceştia pe cai, iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am

sculat şi ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul lui David, 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul, şi de mântuirea Ta se va bucura foarte.

2. Pofta inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.

3. Că l-ai întâmpinat pe el cu blagosloveniile bunătăţii; pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Viaţă a cerut de la Tine, şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mântuirea Ta; slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el.

6. Că-i vei da lui blagoslovenie în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul, întru bucurie, cu faţa Ta.

7. Că împăratul nădăjduieşte spre Domnul, şi întru mila Celui înalt nu se va clătina.

8. Află-se mâna Ta tuturor vrăjmaşilor Tăi; dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine.

9. Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea feţei Tale.

10. Domnul întru mânia Sa va tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, şi seminţia

lor din fiii oamenilor.

12. Că au plecat asupra Ta rele; cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că-i vei pune pe dânşii dos; întru cei rămaşi ai Tăi vei găti faţa lor.

14. Înalţă-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru sprijinirea cea de dimineaţă,
Psalmul lui David, 21

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine; pentru ce m-ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greşalelor mele.

2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua, şi nu vei auzi, şi noaptea, şi nu spre nepricepere mie.

3. Iar Tu în cel sfânt locuieşti, lauda lui Israil.

4. Spre Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au şi i-ai izbăvit pe dânşii.

5. Către Tine au strigat şi s-au mântuit, spre Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.

6. Iar eu sunt vierme, şi nu om; ocara oamenilor şi defăimarea norodului.

7. Toţi cei ce m-au văzut m-au batjocorit; grăit-au cu buzele, clătinat-au cu capul.

8. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe dânsul, mântuiască-l, că-l voieşte pe el.

9. Că Tu eşti Cel ce m-ai tras din pântece, nădejdea mea de la sânii maicii mele, spre Tine m-am aruncat din mitras.

10. Din pântecele maicii mele, Dumnezeul meu eşti Tu, nu Te depărta de la mine.

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Înconjuratu-m-au viţei mulţi, tauri graşi m-au cuprins.

13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte.

14. Ca apa m-am vărsat, şi s-au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s-a ca un vas de lut vârtutea mea, şi limba mea s-a lipit de grumazul meu, şi în ţărâna morţii m-ai pogorât.

17. Că m-au înconjurat câini mulţi; adunarea celor vicleni m-a cuprins.

18. Săpat-au mâinile mele şi picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele; şi aceia priveau şi se uitau la mine.

20. Împărţit-au hainele mele loruşi, şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

21. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine; spre sprijineala mea ia aminte.

22. Izbăveşte de sabie sufletul meu, şi din mâna câinelui pe cea una născută a mea.

23. Mântuieşte-mă din gura leului, şi din coarnele inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voi numele Tău fraţilor mei; în mijlocul adunării Te voi lăuda.

25. Cei ce vă temeţi de Domnul, lăudaţi-L pe El; toată seminţia lui Iacov slăviţi-L pe Dânsul.

26. Temeţi-vă de Dânsul toată seminţia lui Israil.

27. Că n-a defăimat, nici a lepădat ruga săracului.

28. Nici a întors faţa Sa de la mine; şi când am strigat către Dânsul, m-a auzit.

29. De la Tine este lauda mea; întru adunare mare mă voi mărturisi Ţie; rugăciunile mele voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul.

30. Mânca-vor săracii şi se vor sătura; şi vor lăuda pe Domnul cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-şi-vor aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Şi se vor închina înaintea Lui toate moştenirile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăţia şi El stăpâneşte pe neamuri.

34. Mâncat-au şi s-au închinat toţi graşii pământului; înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se pogoară în pământ.

35. Şi sufletul meu Lui viază, şi seminţia mea va sluji Lui.

36. Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine; şi vor vesti dreptatea Lui norodului ce se va naşte, pe care l-a făcut Domnul.

Psalmul lui David, 22

Domnul mă paşte, şi nimic nu-mi va lipsi.

2. În locul păşunii, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit, sufletul meu l-a întors.

3. Povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui.

4. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine eşti.

5. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc.

7. Uns-ai cu untdelemn capul meu, şi paharul Tău este îmbătându-mă ca un puternic.

8. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele; şi ca să locuiesc eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalmul lui David, al uneia din sâmbete, 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa.

2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el, şi pe

râuri l-a gătit pe el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

4. Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care nu şi-a luat îndeşert sufletul său şi nu s-a jurat întru vicleşug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul, şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicaţi, boieri, porţile voastre, şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război.

9. Ridicaţi, boieri, porţile voastre, şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 3):

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăieşte-te. Ţărâna în mormânt nu laudă, de greşale nu se izbăveşte. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Mai înainte de a mă

osândi, milostiveşte-Te spre mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui amânare pocăinţei? Ia în minte judecata care va să fie şi strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Doamne, Cela ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

La înfricoşata judecată, fără de pârâşi mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărţile conştiinţei, şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai înainte până ce se vor cerca, întru acea privelişte a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Neînţeleasă şi necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoşată ce s-a lucrat întru tine. Că pe Cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru preacinstitul tău sânge; pe Care, Curată, ca pe Fiul tău, roagă-L să mântuiască pe toţi cei ce-ţi cântă ţie.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne Atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui celui mai înainte fără de început, Dumnezeule cel Însuţi desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate, niciodată nu Te desparţi de robii Tăi, ci pururea întru

ei Te odihneşti, nu mă părăsi pe mine robul Tău, Împărate întru tot sfinte. Ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale, şi-mi luminează mintea cu lumina cunoştinţei Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte. Gândurile mele le împacă, şi picioarele mele le fereşte de alunecare. Şi nu mă pierde pe mine cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, caută şi află cărările mele şi vezi de este calea fărădelegii întru mine, mă întoarce dintru dânsa şi mă povăţuieşte pe calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viaţa, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

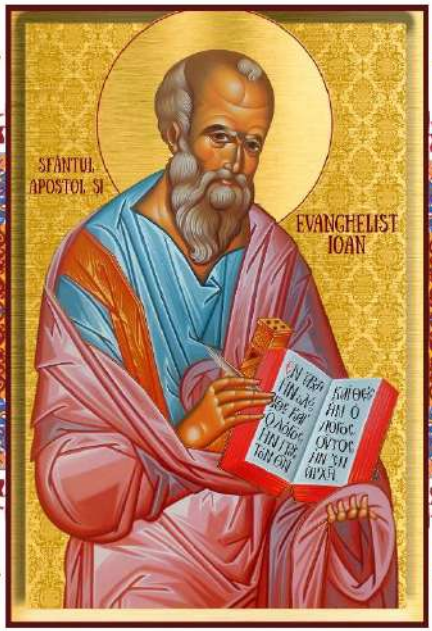

CATISMA 4

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac.

2. Nici să-şi râdă de mine vrăjmaşii mei, pentru că toţi cei ce Te rabdă pe Tine, nu se vor ruşina.

3. Să se ruşineze cei ce fac fărădelege îndeşert.

4. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă.

5. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeul, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua.

6. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale, Doamne, şi de milele Tale, că din veac sunt.

7. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni.

8. După mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9. Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale.

10. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale.

11. Toate căile Domnului, mila şi adevărul, celor ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui.

12. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui, şi seminţia lui va moşteni pământul.

15. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul, şi făgăduinţa Lui va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele.

17. Caută spre mine şi mă miluieşte, că unul născut şi sărac sunt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea şi osteneala mea, şi lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmaşii mei că s-au înmulţit şi cu urâciune nedreaptă m-au urât.

21. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit spre Tine.

22. Cei fără de răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne.

23. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui.

Psalmul lui David, 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, şi spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

2. Ispiteşte-mă, Doamne, şi mă cearcă, aprinde rărunchii mei şi inima mea.

3. Că mila Ta înaintea ochilor mei este, şi bine am plăcut întru adevărul Tău.

4. Nu am şezut cu adunarea deşertăciunii, şi cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voi şedea.

6. Spăla-voi întru cei nevinovaţi mâinile mele, şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne.

7. Ca să aud glasul laudei Tale şi să povestesc toate

minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul lăcaşului slavei Tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu bărbaţii sângiurilor viaţa mea.

10. Întru ale căror mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s-a umplut de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

12. Piciorul meu a stătut întru îndreptare; întru adunări bine Te voi cuvânta, Doamne.

Psalmul lui David, mai înainte de a se unge, 26

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele.

4. Cei ce mă necăjesc, şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut.

5. De s-ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea.

6. De s-ar scula asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc.

7. Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieţii mele.

8. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a Lui.
9. Că m-a ascuns în cortul Său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m-a întru ascunsul cortului Său.
10. Pe piatră m-a înălțat; și acum iată a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.
11. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă și de strigare; glăsui-voi și voi cânta Domnului.
12. Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă.
13. Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta; căutat-a pe Tine fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.
14. Să nu-Ți întorci fața Ta de către mine, și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău.
15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu.
16. Că tatăl meu și maica mea m-au părăsit pe mine, iar Domnul m-a luat.
17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei.
18. Nu mă da pe mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și a mințit strâmbătatea eișI.
19. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.
20. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și așteaptă pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, 27

Către Tine, Doamne, voi striga: Dumnezeul meu, să nu taci de către mine, ca nu cândva să taci de către mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă.

2. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a Ta.

3. Să nu mă tragi pe mine cu cei păcătoşi, şi cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

4. Cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor.

5. Dă-le lor, Doamne, după lucrurile lor şi după vicleşugul izvodirilor lor.

6. După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplăteşte-le lor răsplătirea lor.

7. Că nu au înţeles spre lucrurile Domnului şi spre lucrurile mâinilor Lui; surpa-vei pe dânşii şi nu-i vei zidi.

8. Bine este cuvântat Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.

9. Domnul este ajutorul meu şi scutitorul meu; spre Dânsul a nădăjduit inima mea şi m-a ajutorat.

10. Şi a înflorit trupul meu, şi din voia mea mă voi mărturisi Lui.

11. Domnul este întărirea norodului Său, şi scutitor

mântuirilor unsului Său este.

12. Mântuieşte pe norodul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta, şi-i paşte pe ei, şi-i ridică pe ei până în veac.

Psalmul lui David, pentru scoaterea Cortului, 28

Aduceţi Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceţi Domnului pe fiii berbecilor.

2. Aduceţi Domnului slavă şi cinste; aduceţi Domnului slavă numelui Lui; închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

3. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuviinţă.

5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedri; şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului.

6. Şi-i va zdrumica pe dânşii ca pe viţelul Libanului, şi cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului celui ce taie para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clatină pustiul; şi va clătina Domnul pustiul Cadeşului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârşeşte cerbii, şi va descoperi dumbrăvile, şi în Biserica Lui tot care grăieşte mărire.

10. Domnul potopul va locui; şi va şedea Domnul Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va

blagoslovi pe norodul Său cu pace.

Întru sfârşit, Psalmul cântării
înnoirii casei lui David, 29

Înălţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat pe mine, şi nu ai veselit pe vrăjmaşii mei asupra mea.

2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuit-m-ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui, şi vă mărturisiţi pomenirii sfinţeniei Lui.

5. Că iuţime este întru mânia Lui, şi viaţă în voia Lui; seara se va sălăşlui plângere, şi dimineaţa bucurie.

6. Iar eu am zis, întru prisosinţa mea: nu mă voi clătina în veac.

7. Doamne, întru voia Ta dă frumuseţii mele putere; şi Ţi-ai întors faţa Ta şi m-am făcut tulburat.

8. Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.

9. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi Ţie ţărâna? Sau va vesti adevărul Tău?

10. Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie.

12. Ca să-ţi cânte Ţie mărirea mea, şi nu mă voi mâhni, Doamne, Dumnezeul meu, în veac mă voi mărturisi Ţie.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, pentru uimire, 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinezi în veac; întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.

2. Pleacă către mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, şi casă de scăpare, ca să mă mântuieşti.

3. Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu, şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, pe care o au ascuns mie, că Tu eşti scutitorul meu, Doamne.

5. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvi-tu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.

6. Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciunile în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Şi nu m-ai închis în mâinile vrăjmaşilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a întru mânie ochiul meu, sufletul meu şi

pântecele meu.

10. Că s-a stins întru dureri viaţa mea, şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, şi oasele mele s-au tulburat.

11. La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut ocară, şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei.

12. Cei ce mă vedeau afară, au fugit de la mine; uitat am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m-am ca un vas pierdut.

13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14. Iar eu spre Tine, Doamne, am nădăjduit, zis-am: Tu eşti Dumnezeul meu.

15. În mâinile Tale sorţii mei; izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă gonesc.

16. Arată faţa Ta peste robul Tău; mântuieşte-mă cu mila Ta; Doamne, să nu mă ruşinez, că Te-am chemat pe Tine.

17. Să se ruşineze necredincioşii şi să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare.

19. Cât este de multă mulţimea bunătăţii Tale, Doamne, pe care o ai ascuns celor ce se tem de Tine! Făcut-ai celor ce se nădăjduiesc spre Tine înaintea

fiilor omeneşti.

20. Asunde-vei pe dânşii, întru ascunsul feţei Tale, de tulburarea oamnenilor.

21. Acoperi-vei pe ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine este cuvântat Domnul, că minunată a făcut mila Sa în cetatea îngrădirii.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către faţa ochilor Tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine.

25. Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui, că adevărurile caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de prisosit fac mândrie.

26. Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi spre Domnul.

Psalmul lui David, al înţelegerii, 31

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleşug.

3. Că am tăcut, învechitu-s-au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua şi noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta; întorsu-m-am spre chinuire când s-a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, şi păcatul meu

nu l-am acoperit.

6. Zis-am: mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului; şi Tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.

7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat.

9. Înțelepți-te-voi şi te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge; întări-voi spre tine ochii Mei.

10. Nu fiți precum calul şi catârul, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către Tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduieşte spre Domnul, mila îl va înconjura.

12. Veseliți-vă întru Domnul şi vă bucurați, drepților, şi vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 4):

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viața întru păcate, cercetează-l, Doamne, şi ca pe curva mă primeşte şi pe mine şi mă mântuieşte.

Înotând prin luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe; și neavând ocârmuitor gândul, glasul lui Petru strig Ție: Mântuiește-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuiește-mă, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiți slava cea cerească. Părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Suflete, pocăiește-te mai înainte de ieșirea ta, că judecata este fără de milă și nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimii: Greșit-am Ție întru cunoștință și întru necunoștință, Îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostivește-Te și mă mântuiește.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Tie Doamne unuia și bunului și nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am, și nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci, Domnul meu, Domnul meu, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, Cel ce ești singur bun și milostiv; ca întru ele să mă rog Ție, să mă curățești,

mai înainte de sfârşit, de tot felul de păcate. Că înfricoşate şi groaznice locuri voi să trec, despărţindu-mă de trup. Şi mulţime de întunecaţi şi fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, şi nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat la aceia ce-mi fac mie strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, Bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit şi nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-Ţi uita îndurările Tale, nici să-mi răsplăteşti mie după fărădelegile mele, nici întoarce faţa Ta de către mine, ci Tu, Doamne, mă pedepseşte, însă cu milă şi cu îndurări; iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine, ci-i stinge înfricoşarea lui ce are asupra mea, şi toată lucrarea lui o fă deşartă. Şi-mi dă mie nedefăimată calea cea către Tine, bunule Doamne, pentru că de am şi greşit, dar la alt doctor nu am năzuit, nici mi-am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Deci nu goni rugăciunea mea, ci mă ascultă pentru bunătatea Ta, şi întăreşte inima mea întru frica Ta. Şi să se facă darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, şi să ardă gândurile cele necurate dintru mine; că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viaţa cea adevărată şi mântuirea, care petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 5

Psalmul lui David, 32.
Nescris deasupra la evrei.

Bucuraţi-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepţi se cuvine lauda.

2. Mărturisiţi-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântaţi-I Lui.

3. Cântaţi-I Lui cântare nouă, bine cântaţi-I Lui întru strigare.

4. Că drept este cuvântul Domnului şi toate lucrurile Lui întru credinţă.

5. Iubeşte milostenia şi judecata Domnul; de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit, şi cu Duhul gurii Lui toată puterea lor.

7. Adunând ca un foale apele mării, punând în vistierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, şi de Dânsul să se cutremure toţi cei ce locuiesc în lume.

9. Că El însuşi a zis, şi s-au făcut; El a poruncit, şi s-au zidit.

10. Domnul risipeşte sfaturile neamurilor, şi defaimă gândurile noroadelor, şi leapădă sfaturile boierilor.

11. Iar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui, în neam şi în neam.

12. Fericit este neamul, căruia este Domnul Dumnezeul lui, norodul pe care l-a ales spre moştenire Luişi.

13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toţi fiii oamenilor.

14. Din lăcaşul Său cel gata, privit-a spre toţi cei ce locuiesc pământul.

15. Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoaşte toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuieşte împăratul prin multă putere, şi uriaşul nu se va mântui întru mulţimea vârtutei lui.

17. Mincinos este calul spre mântuire, şi întru mulţi-

mea puterii sale nu se va mântui.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila Lui.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor şi să-i hrănească pe dânşii în foamete.

20. Şi sufletul nostru aşteaptă pe Domnul, că ajutorul şi scutitorul nostru este.

21. Că întru Dânsul se va veseli inima noastră, şi întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

22. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit intru Tine.

Psalmul lui David,
când şi-a schimbat faţa sa înaintea lui Abimeleh,
şi l-a slobozit pe dânsul şi s-a dus, 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi şi să se veselească.

3. Măriţi pe Domnul cu mine, şi să înălţăm numele Lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate necazurile mele m-a izbăvit.

5. Apropiaţi-vă către Dânsul şi vă luminaţi, şi feţele voastre nu se vor ruşina.

6. Săracul acesta a strigat, şi Domnul l-a auzit pe dânsul, şi din toate necazurile lui l-a mântuit.

7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, şi-i va izbăvi pe ei.

8. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte spre Dânsul.

9. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul.

10. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului voi învăţa pe voi.

12. Cine este omul cel ce voieşte viaţa, care iubeşte să vadă zile bune?

13. Opreşte-ţi limba ta de la rău, şi buzele tale ca să nu grăiască vicleşug.

14. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea.

15. Ochii Domnului spre cei drepţi, şi urechile Lui spre rugăciunea lor.

16. Iar faţa Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor.

17. Strigat-au drepţii, şi Domnul i-a auzit pe ei, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui.

19. Multe sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea va izbăvi pe ei Domnul.

20. Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul dintr-însele nu se va zdrobi.

21. Moartea păcătosului este cumplită, şi cei ce urăsc pe dreptul vor greşi.

22. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă...

Psalmul lui David, 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă război cu cei ce se oştesc asupra mea.

2. Apucă armă şi pavăză, şi Te scoală întru ajutorul meu.

3. Varsă sabie, şi închide împotriva celor ce mă gonesc; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt Eu.

4. Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feţei vântului, şi îngerul Domnului necăjindu-i pe ei; facă-se calea lor întuneric şi lunecare, şi îngerul Domnului gonindu-i pe dânşii.

6. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea laţului lor, îndeşert au ocărât sufletul meu.

7. Să-i vină lui cursa pe care nu o ştie, şi prinză-

toarea pe care o a ascuns, să-l prindă pe el, şi laţ să cadă într-însul.

8. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se-va de mântuirea Lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea Ţie? Cel ce izbăveşti pe săracul din mâna celor mai tari decât el, şi pe săracul şi pe mişelul de la cei ce-l răpesc pe dânsul.

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu ştiam m-au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, şi nerodire sufletului meu.

12. Iar eu când mă supărau aceia, m-am îmbrăcat cu sac, şi am smerit cu post sufletul meu, şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa bine am făcut spre plăcere; ca şi cum m-aş jeli şi m-aş mâhni, aşa m-am smerit.

14. Şi asupra mea s-au veselit şi s-au adunat; adunatu-s-au peste mine bătăi şi nu am ştiut.

15. Despărţitu-s-au şi nu s-au umilit; m-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, scrâşnit-au asupra mea cu dinţii lor.

16. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei pe cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă-voi Ţie întru adunare multă; întru norod greu Te voi lăuda.

18. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmăşesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii.

19. Că mie adică cele de pace îmi grăiau, şi spre mânie vicleşuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noştri.

21. Văzut-ai, Doamne; să nu taci! Doamne, nu Te depărta de la mine.

22. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, şi să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: bine este, bine este sufletului nostru; nici să zică: înghiţitu-l-am pe dânsul.

25. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele; îmbrace-se cu ruşine şi cu înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.

26. Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, şi să zică pururea: Măreasc-se Domnul, cei ce voiesc pacea robului Lui.

27. Şi limba mea se va învăţa dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

Întru sfârşit, slugii Domnului, lui David, 35

Zis-a călcătorul de lege ca să greşească întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui şi să urască.

3. Graiurile gurii lui, fărădelege şi vicleşug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru aşternutul său; a stătut lângă toată calea nu bună, şi răutatea nu o a urât.

5. Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău până la nori.

6. Dreptatea Ta ca munţii lui Dumnezeu; judecăţile Tale adânc mult; oamenii şi dobitoacele vei mântui, Doamne.

7. Că ai înmulţit mila Ta, Dumnezeule, şi fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.

8. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei Tale, şi cu izvorul desfătării Tale vei adăpa pe dânşii.

9. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine, şi dreptatea Ta celor drepţi la inimă.

11. Să nu-mi vie mie piciorul mândriei, şi mâna păcătosului să nu mă clatine.

12. Acolo au căzut toţi cei ce lucrează fărădelegea; scosu-s-au afară şi nu vor putea să stea.

Slavă...

Psalmul lui David, 36

Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma pe cei ce fac fărădelege.

2. Căci ca iarba curând se vor usca, şi ca verdeaţa buruienii degrab vor cădea.

3. Nădăjduieşte spre Domnul, şi fă bunătate, şi locuieşte pământul, şi vei paşte întru bogăţia Lui.

4. Desfătează-te în Domnul, şi-ţi va da ţie cererile inimii tale.

5. Descoperă spre Domnul calea ta, şi nădăjduieşte întru Dânsul, şi El va face.

6. Şi va scoate ca lumina dreptatea ta, şi judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului, şi-L roagă pe Dânsul; nu râvni celui ce sporeşte în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăseşte-te de iuţime şi lasă mânia; nu râvni ca să vicleneşti;

9. Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; iar cei ce aşteaptă pe Domnul, aceia vor moşteni pământul.

10. Şi încă puţin, şi nu va fi păcătosul; şi vei căuta locul lui, şi nu-l vei afla.

11. Iar cei blânzi vor moşteni pământul şi se vor desfăta întru mulţimea păcii.

12. Pândi-va păcătosul pe cel drept, şi va scrâşni asupra lui cu dinţii săi.

13. Iar Domnul va batjocori pe el; că mai înainte vede că va veni ziua lui.

14. Sabie au smuls păcătoşii, întins-au arcul lor ca să surpe pe săracul şi pe scăpătatul, ca să junghie pe cei drepţi la inimă.

15. Sabia lor să intre în inimile lor, şi arcurile lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puţinul celui drept, decât bogăţia multă a păcătoşilor.

17. Că braţele păcătoşilor se vor zdrobi, şi întăreşte pe cei drepţi Domnul.

18. Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană, şi moştenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor ruşina în vremea cea rea, şi în zilele foametei se vor sătura, că păcătoşii vor pieri.

20. Iar vrăjmaşii Domnului, îndată ce s-au mărit ei şi s-au înălţat, stingându-se ca fumul s-au stins.

21. Se împrumută păcătosul, şi nu va plăti; iar dreptul se îndură şi dă.

22. Că cei ce bine-L-cuvintează pe El, vor moşteni pământul; iar cei ce-L blesteamă, vor pieri.

23. De la Domnul paşii omului se îndreptează, şi calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul întăreşte mâna lui.

25. Mai tânăr am fost, şi am şi îmbătrânit, şi nu am văzut pe dreptul părăsit, nici seminţia lui cerând

pâine.

26. Toată ziua miluieşte şi împrumută dreptul, şi seminţia lui întru blagoslovenie va fi.

27. Fereşte-te de rău şi fă bine, şi locuieşte în veacul veacului.

28. Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pe cei cuvioşi ai Săi, în veac se vor păzi; iar cei fără de lege se vor goni, şi seminţia celor necredincioşi de tot se va pierde.

29. Iar drepţii vor moşteni pământul, şi se vor sălăşlui în veacul veacului peste dânsul.

30. Gura dreptului va deprinde înţelepciune, şi limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, şi nu se vor poticni paşii lui.

32. Pândeşte păcătosul pe cel drept şi caută să-l omoare pe el.

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui.

34. Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui, şi te va înălţa, ca să moşteneşti pământul; când vor pieri păcătoşii vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necurat prea înălţându-se, şi ridicându-se ca cedrii Libanului.

36. Şi am trecut, şi iată nu era; şi l-am căutat pe el, şi nu s-a aflat locul lui.

37. Păzeşte nerăutatea şi vezi dreptatea, că este ră-

măşiţă omului făcător de pace.

38. Iar cei fără de lege vor pieri deodată; rămăşiţele celor necuraţi vor pieri.

39. Iar mântuirea dreptţilor de la Domnul, şi scutitorul lor este în vremea necazului.

40. Şi le va ajuta lor Domnul, şi-i va izbăvi pe dânşii, şi-i va scoate pe ei de la cei păcătoşi, şi-i va mântui pe ei, că au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 5):

Înfricoşat este scaunul Tău, vicleană este viaţa mea; şi cine mă va izbăvi pe mine de nevoia cea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Grija vieţii m-a scos din Rai, şi ce voi face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta bat în uşă şi strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăinţă şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cum vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc, rai al hranei celei cereşti, pricină a vieţii celei nesfârşite? Că toate bunătăţile le ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască

sufletele noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept şi lăudat, Dumnezeule cel mare şi puternic, Dumnezeule cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. Întru acest ceas ascultă-mă pe mine, Cel ce Te-ai făgăduit să asculţi pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Şi să nu Te îngreţoşezi de mine, care am buze necurate şi sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, ia armă şi pavăză şi Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie şi stai împotriva celor ce mă gonesc pe mine. Ceartă duhurile cele necurate de la faţa neînţelepciunii mele. Şi să se depărteze de la gândul meu, duhul urâciunii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirii şi al lenevirii, duhul mândriei şi al toate celorlalte răutăţi. Şi să mi se stingă toată înfocarea şi pornirea trupească, care se ridică din lucrarea diavolească; să mi se lumineze sufletul şi trupul meu şi duhul, cu lumina cunoştinţei Tale celei dumnezeieşti; ca, prin mulţimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinţei, la bărbat desăvârşit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii Tăi, prea cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 6

Psalmul lui David,
spre aducerea aminte pentru sâmbătă, 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă certi.

2. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine, și ai întărit peste mine mâna Ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine.

5. Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele de către faţa nebuniei mele.

6. Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7. Că şalele mele s-au umplut de ocări, şi nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea; şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a vârtutea mea, şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei şi vecinii mei, în preajma mea s-au apropiat şi au stătut.

12. Şi cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, şi se sileau cei ce căutau sufletul meu.

13. Şi cei ce căutau cele rele mie, grăiau deşertăciuni, şi vicleşuguri toată ziua cugetau; iar eu ca un surd nu auzeam, şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa.

14. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude, şi nu are în gura lui mustrări.

15. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit, Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi când s-au clătinat picioarele mele,

asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătăi gata sunt, şi durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voi vesti, şi mă voi griji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmaşii mei trăiesc, şi s-au întărit mai mult decât mine şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă cleveteau, căci urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Întru sfârşit lui Iditum, cântarea lui David, 38

Zis-am: păzi-voi căile mele, ca să nu greşesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurii mele pază, când a stătut păcătosul împotriva mea.

3. Amuţit-am şi m-am smerit, şi am tăcut din bunătăţi, şi durerea mea s-a înnoit.

4. Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu, şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârşitul meu;

6. Şi numărul zilelor mele care este; ca să ştiu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, şi statul meu ca o nimica înaintea Ta.

8. Însă toate sunt deşertăciune, tot omul ce viază.

9. Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se tulbură.

10. Strânge comori, şi nu ştie cui le adună pe ele.

11. Şi acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Şi statul meu de la Tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă. Ocară celui fără de minte m-ai dat.

13. Amuţit-am, şi nu am deschis gura mea, că Tu ai făcut.

14. Depărtează de la mine bătăile Tale, că de la tăria mâinii Tale eu m-am lipsit.

15. Întru mustrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pe om şi ai subţiat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeşert se tulbură tot omul.

16. Auzi ruga mea, Doamne, şi rugăciunea mea ascultă; lacrimile mele să nu le treci.

17. Că nemernic sunt eu la Tine, şi străin, ca şi toţi părinţii mei.

18. Slăbeşte-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce şi mai mult nu voi fi.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 39

Aşteptând am aşteptat pe Domnul, şi a căutat spre mine.

2. Şi a auzit rugăciunea mea, şi m-a scos

din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului.

3. Şi a pus pe piatră picioarele mele, şi a îndreptat paşii mei.

4. Şi a băgat în gura mea cântare nouă, cântarea Dumnezeului nostru.

5. Vedea-vor mulţi şi se vor teme, şi vor nădăjdui spre Domnul.

6. Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este nădejdea lui, şi nu a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, şi la gândurile Tale nu este cine să se asemene Ţie.

8. Vestit-am şi am grăit; înmulţitu-s-au peste număr.

9. Jertfa şi prinosul nu ai voit, iar trupul mi-ai săvârşit.

10. Arderile de tot pentru păcat nu ai căutat. Atunci am zis: iată vin.

11. În capul cărţii scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit, şi legea Ta, în mijlocul pântecelui meu.

12. Bine am vestit dreptatea, întru adunare mare; iată, buzele mele nu le voi opri, Doamne, Tu ai cunoscut.

13. Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău şi mântuirea Ta am spus.

14. Nu am ascuns mila Ta şi adevărul Tău de către adunare multă.

15. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m-au fărădelegile mele, şi nu am putut să văd.

17. Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu, şi inima mea m-a părăsit.

18. Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, ca să-mi ajuţi mie, ia aminte.

19. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l ia pe dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele.

21. Să-şi poarte îndată ruşinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine.

22. Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută, Doamne, şi să zică pururea: Măreas-că-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.

23. Iar eu sărac sunt şi mişel; Domnul se grijeşte de mine.

24. Ajutorul meu şi scutitorul meu eşti Tu, Dumne-zeul meu, nu zăbovi.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 40

Fericit este cel ce se uită spre săracul şi mişelul; în ziua cea rea, îl va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el, şi să-l vieze pe el, şi să-l fericească pe pământ, şi să nu-l dea în mâinile vrăjmaşilor lui.

3. Domnul îi va ajuta lui pe patul durerii lui; tot aşternutul lui l-ai întors întru boala lui.

4. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

5. Vrăjmaşii mei au zis rele mie: când va muri şi va pieri numele lui?

6. Şi intra să vadă, îndeşert grăia inima lui, adunat-a fărădelege luişi, ieşea afară şi grăia împreună.

7. Asupra mea şopteau toţi vrăjmaşii mei, asupra mea gândeau rele mie.

8. Cuvânt fără de lege au pus asupra mea: au doară cel ce doarme nu va adăuga a se scula?

9. Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleşug.

10. Iar Tu, Doamne, miluieşte-mă, şi mă scoală, şi voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine.

12. Şi pe mine, pentru nerăutate m-ai sprijinit şi

m-ai întărit înaintea Ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac şi până în veac; fie, fie.

Întru sfârşit, spre înţelegerea fiilor lui Core, 41

n ce chip doreşte cerbul spre izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul meu spre Tine, Dumnezeule.

2. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, cel viu. Când voi veni şi mă voi arăta feţei lui Dumnezeu?

3. Făcutu-s-au lacrimile mele pâine, ziua şi noaptea, când mi se zicea mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

4. Acestea mi-am adus aminte şi am vărsat spre mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei şi al mărturisirii sunetului ce prăznuieşte.

6. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pe adânc cheamă, întru glasul jgheaburilor Tale.

10. Toate înălţările Tale şi valurile Tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila Sa, şi noaptea cântarea Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului vieţii mele.

12. Zice-voi lui Dumnezeu: sprijinitorul meu eşti.

13. Pentru ce m-ai uitat? Şi pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjeşte vrăjmaşul?

14. Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmaşii mei.

15. Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

16. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce mă tulburi?

17. Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

Psalmul lui David, 42
Nescris deasupra la evrei

Judecă mie, Dumnezeule, şi alege judecata mea de la neamul necuvios, şi de omul nedrept şi viclean izbăveşte-mă.

2. Că Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m-ai lepădat şi pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?

3. Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m-au povăţuit şi m-au adus la muntele cel sfânt al Tău şi la lăcaşurile Tale.

4. Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veseleşte tinereţile mele.
5. Mărturisi-mă-voi Ţie întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.
6. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce mă tulburi?
7. Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

Slavă...

Întru sfârşit, fiilor lui Core, spre înţelegere, 43

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, şi părinţii noştri ne-au spus nouă.
2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.
3. Mâna Ta neamuri a pierdut şi i-ai sădit pe dânşii; chinuit-ai noroade şi le-ai gonit pe ele.
4. Că nu cu sabia lor au moştenit pământul, şi braţul lor nu i-a mântuit pe ei,
5. Ci dreapta Ta şi braţul Tău şi luminarea feţei Tale, că bine ai voit întru dânşii.
6. Tu eşti însuţi împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşti mântuirile lui Iacov.
7. Întru Tine pe vrăjmaşii noştri cu cornul vom împunge, şi întru numele Tău, de nimic vom face pe cei ce se scoală asupra noastră.
8. Pentru că nu spre arcul meu voi nădăjdui, şi sabia

mea nu mă va mântui.

9. Că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi, şi pe cei ce ne urăsc i-ai ruşinat.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, şi întru numele Tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi, şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre.

12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi înaintea vrăjmaşilor noştri, şi cei ce ne urau pe noi ne-au jefuit loruşi.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oile de mâncare, şi întru neamuri ne-ai risipit pe noi.

14. Vândut-ai pe norodul Tău fără de preţ, şi nu era mulţime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri, clătinare de cap întru noroade.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, şi ruşinea obrazului meu m-a acoperit.

18. De către glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către faţa vrăjmaşului şi a celui ce prigoneşte.

19. Acestea toate au venit peste noi, şi nu Te-am uitat pe Tine şi nu am făcut nedreptate întru aşezământul de lege al Tău.

20. Şi nu s-au depărtat înapoi inimile noastre, şi ai abătut cărările noastre de la calea Ta.

21. Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii, şi ne-a

acoperit pe noi umbra morţii.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru, şi de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin.

23. Au nu Dumnezeu va căuta acestea? Că El ştie ascunsurile inimii.

24. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca nişte oi de junghiere.

25. Deşteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te, şi să nu ne lepezi până în sfârşit.

26. Pentru ce faţa Ta întorci? Uiţi sărăcia noastră şi necazul nostru?

27. Că s-a plecat în ţărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecele nostru.

28. Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi ne izbăveşte pe noi, pentru numele Tău.

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba;
fiilor lui Core, spre înţelegere.
Cântare pentru cel iubit. Psalmul 44

Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului.

2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

3. Împodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s-a dar în buzele Tale, pentru aceasta Te-a blagoslovit pe Tine Dumnezeu în veac.

4. Încinge sabia Ta, peste coapsa Ta, Puternice.

5. Cu podoaba Ta şi cu frumuseţea Ta; şi încordează,

şi bine sporeşte, şi împărăteşte.

6. Pentru adevărul, şi blândeţea, şi dreptatea; şi Te va povăţui minunat dreapta Ta.

7. Săgeţile Tale ascuţite-s, Puternice, noroadele sub Tine vor cădea, în inima vrăjmaşilor împăratului.

8. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptăţii, toiagul împărăţiei Tale.

9. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult decât pe părtaşii Tăi.

10. Smirna şi stacti şi casia din hainele Tale, din palaturi de piluri, din care Te-au veselit. Fetele împăraţilor întru cinstea Ta.

11. Înainte a stătut împărăteasa, de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită pe norodul tău şi casa părintelui tău.

13. Şi va pofti împăratul frumuseţea ta, că Acesta este Domnul tău, şi te vei închina Lui.

14. Şi fata Tirului cu daruri; feţei Tale se vor ruga bogaţii norodului.

15. Toată slava fiicei împăratului dinlăuntru, cu lanţuri de aur înfăşurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce Ţie.

17. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie.

18. Aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

19. În locul părinţilor tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pe dânşii boieri peste tot pământul.

20. Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

21. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi Ţie în veacul veacului.

Întru sfârşit, fiilor lui Core, pentru cele de taină,
Psalmul 45

Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura pământul şi se vor muta munţii în inimile mărilor.

3. Sunat-au şi s-au tulburat apele lor, tulbura-tu-s-au munţii întru tăria Lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfinţit-a lăcaşul Său Cel Preaînalt.

5. Dumnezeu în mijlocul ei şi nu se va clătina, ajuta-i-va ei Dumnezeu dis-de-dimineaţă.

6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile, dat-a glasul Său Cel Preaînalt, clătinatu-s-a pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile care a pus pe pământ, stricând războaie până la

marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma şi va frânge arma, şi pavezele le va arde cu foc.

10. Îndeletniciţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu; înălţa-Mă-voi întru neamuri, înălţa-Mă-voi pe pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

DUPĂ A ŞASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 3):

Cântare îţi aduc Ţie, Doamne, şi greşelile mele toate le mărturisesc Ţie, Dumnezeule, întorcându-Te miluieşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pe vameşul, şi lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primeşte şi suspinurile mele, Mântuitorul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Cu rugăciune acum mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată, ci mă scoate, de Dumnezeu Născătoare, din tulburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele ce ştim şi care nu ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate, ce s-au făcut cu lucrul şi cu cuvântul. Cel ce ne-ai iubit pe noi atât, încât şi pe singur Unul născut Fiul Tău l-ai dat pentru noi, învredniceşte-ne şi pe noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne, întru cuvântul Tău, înţelepciune, şi întru frica Ta insuflă tărie, cu puterea cea de la Tine. Şi orice am greşit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne şi nu le socoti. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt, şi-l pune pe el înaintea divanului Tău, având ştiinţă curată şi sfârşit vrednic iubirii Tale de oameni. Şi-Ţi adu aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Adu-Ţi aminte de toţi cei ce ne vor nouă binele, şi de cei ce ne vor răul, căci toţi suntem oameni, şi îndeşert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm Ţie, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii Tale. Amin.

CATISMA 7

Întru sfârşit, fiilor lui Core, Psalmul 46

Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoşat, Împărat mare peste tot pământul.

3. Supus-a noroadele nouă, şi neamurile sub picioarele noastre.

4. Ales-a nouă moştenirea Sa, frumuseţea lui Iacov, pe care o a iubit.

5. Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

6. Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.

7. Că Dumnezeu este Împărat a tot pământul; cântați cu înțelegere.

8. Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe scaunul cel sfânt al Său.

9. Boierii noroadelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s-au înălțat.

Psalmul cântării fiilor lui Core,
la a doua a sâmbetei, 47

Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaște, când o sprijinește pe ea.

4. Că iată împărații pământului s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

5. Aceștia văzând așa, s-au mirat, s-au tulburat, s-au clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei.

6. Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naște; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău.

9. După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta.

10. Veselească-se muntele Sionului şi să se bucure fetele Iudeii, pentru judecăţile Tale, Doamne.

11. Înconjuraţi Sionul şi-l cuprindeţi pe dânsul, povestiţi în turnurile lui.

12. Puneţi inimile voastre întru puterea lui, şi împărţiţi casele lui, ca să povestiţi la alt neam.

13. Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului, Acesta ne va paşte pe noi în veci.

Întru sfârşit, fiilor lui Core, Psalmul 48

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

2. Pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.

3. Gura mea va grăi înţelepciune, şi cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voi în pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu.

5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura.

6. Cei ce nădăjduiesc spre puterea lor, şi întru mulţi-

mea bogăţiei lor se fălesc.

7. Fratele nu izbăveşte; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu împlânzire pentru sine.

8. Şi preţul răscumpărării sufletului său, şi s-a ostenit în veac, şi va fi viu până în sfârşit,

9. Nu va vedea stricăciune; când va vedea pe înţelepţi murind, împreună cel nebun şi cel nepriceput vor pieri.

10. Şi vor lăsa străinilor bogăţia lor şi mormintele lor, casele lor în veac.

11. Lăcaşurile lor, în neam şi în neam; deşi au numit numele lor pe pământuri.

12. Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alătura-tu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, şi s-a asemănat lor.

13. Această cale a lor sminteală este lor, şi după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca nişte oi în iad s-au pus, moartea îi va paşte pe dânşii.

15. Şi-i vor stăpâni pe ei cei drepţi, dimineaţa, şi ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor s-au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17. Să nu te temi când se va îmbogăţi omul sau când se va înmulţi slava casei lui.

18. Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici se va

pogorî cu dânsul slava lui.

19. Că sufletul lui în viaţa lui se va blagoslovi, mărturisi-se-va ţie când vei face bine lui.

20. Intra-va până la neamul părinţilor săi, până în veac nu va vedea lumină.

21. Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alătura-tu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, şi s-a asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 49

Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chemat pământul.

2. De la răsăritul soarelui până la apus. Din Sion este buna cuviinţă a frumuseţii Lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, şi nu va tăcea.

4. Foc înaintea Lui va arde, şi împrejurul Lui vifor foarte.

5. Chema-va cerul de sus şi pământul, ca să aleagă pe norodul Său.

6. Adunaţi-i Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce aşează aşezământul de lege al Lui pentru jertfe.

7. Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă, norodul Meu, şi voi grăi ţie, Israile, şi voi mărturisi ţie: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra; şi arderile cele de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viţei, nici din turmele tale ţapi.

11. Că ale Mele sunt toate fiarele ţarinii, dobitoacele în munţi şi boii.

12. Cunoscut-am toate păsările cerului, şi frumuseţea ţarinii cu Mine este.

13. De voi flămânzi, nu voi zice ţie, că a Mea este lumea şi plinirea ei.

14. Au doară voi mânca carne de tauri? Sau sânge de ţapi voi bea?

15. Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă, şi dă Celui Preaînalt rugile tale.

16. Şi Mă cheamă pe Mine în ziua necazului tău, şi te voi scoate şi Mă vei proslăvi.

17. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: pentru ce tu povesteşti dreptăţile Mele şi iei aşezământul Meu de lege în gura ta?

18. Iar tu ai urât învăţătura şi ai lepădat cuvintele Mele înapoi.

19. De vedeai furul, alergai cu el, şi cu cel preacurvar partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulţit răutate, şi limba ta a împletit vicleşuguri.

21. Şezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, şi împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală. Acestea

ai făcut şi am tăcut.

22. Ai socotit fărădelege, că voi fi ţie asemenea. Mustra-te-voi şi voi pune înaintea feţei tale păcatele tale.

23. Înţelegeţi dar acestea, cei ce uitaţi pe Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, şi nu va fi Cel ce izbăveşte.

24. Jertfa laudei Mă va slăvi, şi acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea.

Întru sfârşit. Psalmul lui David,
când a intrat către dânsul
Natan Proorocul, după ce intrase el
la Virsavia, femeia lui Urie, 50.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale şi să biruieşti când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă...

Întru sfârşit, al priceperii lui David,
când a venit Doic idumeul şi a vestit lui Saul
şi i-a zis lui: a venit David în casa lui Abimeleh.
Psalmul 51

Ce te lauzi întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un brici ascuţit ai făcut vicleşug.

3. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârşit, smulge-te-va şi te va muta din lăcaşul tău, şi rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedea-vor drepţii şi se vor teme, şi de dânsul vor râde şi vor zice: iată omul care nu a pus pe Dumnezeu ajutor luişi.

7. Ci a nădăjduit spre mulţimea bogăţiei sale, şi s-a întărit întru deşertăciunea sa.

8. Iar eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

9. Mărturisi-mă-voi Ţie în veac, că ai făcut, şi voi aştepta numele Tău, că este bun înaintea cuvioşilor Tăi.

Întru sfârşit, pentru maelet, al înţelegerii lui David, Psalmul 52

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru fărădelegi; nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s-a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înţelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe norodul meu întru mâncare de pâine.

6. Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică.

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au că Dumnezeu i-a urgisit pe dânşii.

8. Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului Său, bucura-se-va Iacov şi se va veseli Israil.

Întru sfârşit, întru cântările înţelegerii lui David, când au venit zifeii şi au zis lui Saul: au nu, iată, David s-a ascuns la noi? Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieş-te-mă, şi întru puterea Ta mă judecă.

2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea,

auzi graiurile gurii mele.

3. Că străinii s-au sculat asupra mea, şi cei tari au căutat sufletul meu, şi nu au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Că iată, Dumnezeu ajută mie, şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; întru adevărul Tău, pierde-i pe dânşii.

6. De bună voie voi jertfi Ţie; mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun.

7. Că din tot necazul m-ai izbăvit; şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Întru sfârşit, întru cântări, al înţelegerii lui David,
Psalmul 54

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, şi nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine şi mă ascultă; mâhnitu-m-am întru îngrijarea mea, şi m-am tulburat de către glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, şi întru mânie a vrăjmăşuit mie.

4. Inima mea s-a tulburat întru mine, şi frica morţii a căzut asupra mea.

5. Temere şi cutremur a venit asupra mea şi m-a acoperit întunericul.

6. Şi am zis: cine-mi va da mie aripi ca de porumbel? Şi voi zbura şi mă voi odihni.

7. Iată, m-am îndelungat fugind, şi m-am sălăşluit în pustie.

8. Aşteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mântuieşte de împuţinarea sufletului şi de vifor.

9. Potopeşte-i, Doamne, şi împarte limbile lor, că am văzut fărădelege şi pricire în cetate.

10. Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei, şi fărădelege şi osteneală, în mijlocul ei, şi nedreptate.

11. Şi nu a lipsit din uliţele ei camăta şi vicleşugul.

12. Că de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat.

13. Şi cel ce mă urăşte, de ar fi grăit mari asupra mea, m-aş fi ascuns de dânsul.

14. Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu şi cunoscutul meu.

15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vină dar moartea peste ei, şi să se pogoare la iad de vii.

17. Că vicleşug este în lăcaşurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat, şi Domnul m-a auzit pe mine.

19. Seara şi dimineaţa şi la amiază spune-voi şi voi vesti, şi va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că întru mulţi era cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu, şi-i va smeri pe dânşii, Cel

ce este mai înainte de veci.

22. Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu; întins-au mâna lor spre răsplătire.

23. Spurcat-au aşezământul Lui, împărţitu-s-au de mânia feţei Lui, şi s-au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untul-delemn, dar acelea sunt săgeţi.

25. Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

26. Iar Tu, Dumnezeule, pogorî-vei pe dânşii în puţul stricăciunii.

27. Bărbaţii sângiurilor şi ai vicleşugului nu-şi vor înjumătăţi zilele lor; iar eu, Doamne, voi nădăjdui spre Tine.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Când va şedea Judecătorul, şi îngerii vor sta de faţă, şi trâmbiţa va răsuna, văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atunci răutăţile tale vor sta de faţă, greşelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârşit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Toţi să priveghem şi pe Hristos să-L întâmpinăm cu mulţime de untdelemn şi cu candele luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămării Mirelui; că cel ce se va apuca afară de uşă, îndeşert va striga lui Dumnezeu: miluieşte-mă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirii mele pricinuieşte sufletului muncă; ci Tu, Dumnezeule, care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta, ca să Te slăvesc pe Tine.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu aşteptam să le văd. Şi ce voi răsplăti bunătăţii Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulţumesc numelui Tău celui mult lăudat; mulţumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce ai spre mine; mulţumesc îndelung răbdării Tale celei neasemănate. Şi de acum înainte sprijineşte-mă şi-mi ajută şi mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta; că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele lucrate de mine, cele întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, cele de voie şi fără de voie, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Deci,

ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, şterge-le pe ele, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale, şi ne mântuieşte pe noi, pentru sfânt numele Tău, cu judecăţile care ştii, pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 8

Întru sfârşit, pentru norodul cel ce se depărtase de la cele sfinte; lui David, spre scrisoarea stâlpului, când l-au prins pe el cei de alt neam, în Ghet.
Psalmul 55

Miluieşte-mă, Dumnezeule, că m-a călcat omul, toată ziua dând război m-a necăjit.

2. Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine de la înălţime.

3. Ziua nu mă voi teme, şi eu voi nădăjdui spre Tine.

4. Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, întru

Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme ce-mi va face mie trupul.

5. Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor spre rău.

6. Locui-vor, şi se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzi; în ce chip au aşteptat ei sufletul meu.

7. Pentru nimica vei mântui pe dânşii, întru mânie noroadele vei sfărâma.

8. Dumnezeule, viaţa mea am spus Ţie; pus-ai lacrimile mele înaintea Ta, ca şi în făgăduinţa Ta.

9. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, ori în ce zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu.

10. Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Dumnezeu voi lăuda cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul.

12. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care voi răsplăti laudei Tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi şi picioarele mele din alunecare; bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

Întru sfârşit, să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către faţa lui Saul, în peşteră. Psalmul 56

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

2. Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui,

până ce va trece fărădelegea.

3. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul cel ce a făcut bine mie.

4. Trimis-a din cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă calcă pe mine.

5. Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său; şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.

6. Fiii oamenilor, dinţii lor arme şi săgeţi, şi limba lor sabie ascuţită.

7. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, şi au împilat sufletul meu.

9. Săpat-au înaintea feţei mele groapă, şi au căzut într-însa.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cânta-voi şi voi lăuda întru slava mea.

11. Deşteaptă-te slava mea, deşteaptă-te psaltire şi alăută, deştepta-mă-voi dimineaţa.

12. Mărturisi-mă-voi Ţie întru noroade, Doamne, cânta-voi Ţie întru neamuri.

13. Că s-a mărit până la ceruri mila Ta, şi până la nori adevărul Tău.

14. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

Întru sfârşit, să nu strici, al lui David,
întru scrisoarea stâlpului. Psalmul 57

De grăiţi adică după adevăr dreptate, cele drepte judecaţi, fiii oamenilor.

2. Pentru că în inimă fărădelege lucraţi pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

3. Înstrăinatu-s-au păcătoşii din mitras, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.

4. Mânia lor este după asemănarea şarpelui, ca a unei aspide surde, ce-şi astupă urechile sale.

5. Care nu va auzi glasul vânătorilor; vânându-se se vânează de la cel înţelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinţii lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.

7. De nimica se vor face, ca apa ce trece; întinde-va arcul Său până unde vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topeşte vor lipsi, căzut-a foc peste dânşii şi n-au văzut soarele.

9. Mai-nainte până ce vor cunoaşte spinii voştri ramnul, ca pe nişte vii, ca întru mânie va înghiţi pe dânşii.

10. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale îşi va spăla în sângele păcătosului.

11. Şi va zice omul: dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându-i pe dânşii pe pământ.

Slavă...

Întru sfârşit, să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul şi a păzit casa lui, ca să-l omoare pe el.
Psalmul 58

Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea, mântuieşte-mă.

2. Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea, şi de bărbaţii sângiurilor mă mântuieşte.

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s-au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat.

5. Scoală-Te întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil.

6. Ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu Te milostiveşti spre toţi cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor către seară, şi vor flămânzi ca un câine, şi vor înconjura cetatea.

8. Iată, aceia vor răspunde cu gura lor, şi sabie în buzele lor, că cine a auzit?

9. Şi Tu, Doamne, îţi vei râde de dânşii, urgisi-vei toate neamurile.

10. Puterea mea spre Tine voi păzi; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu; mila Lui mă va întâmpina.

11. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmaşii mei.

12. Să nu-i omori pe dânşii, ca nu cândva să uite

legea Ta.

13. Risipeşte-i pe ei întru puterea Ta, şi-i pogoară pe dânşii, scutitorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, şi să se prindă întru mândria lor.

15. Şi din blestem şi minciună se vor vesti întru sfârşit; întru mânia sfârşitului, şi nu vor fi.

16. Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pe Iacov şi marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor către seară, şi vor flămânzi ca un câine, şi vor înconjura cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor şi cârti.

19. Iar eu voi lăuda puterea Ta, şi mă voi bucura dimineaţa de mila Ta.

20. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu, şi scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu eşti, Ţie voi cânta, că Tu Dumnezeul meu, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

Întru sfârşit, celor ce se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului lui David, spre învăţătură, când a ars Mesopotamia Siriei şi pe Siria Soval, şi s-a întors Ioab şi a bătut pe Edom în Valea Sărilor, douăsprezece mii.

Psalmul 59

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi şi ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai şi Te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul şi l-ai tulburat pe dânsul, vindecă sfărâmările lui, că s-a clătinat.

3. Arătat-ai norodului Tău cele năsilnice, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinţei.

4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn, ca să fugă de la faţa arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi; mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.

6. Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al său: bucura-Mă-voi şi voi împărţi Sichima, şi valea lăcaşurilor voi măsura.

7. Al Meu este Galaad şi al Meu este Manase, şi Efraim tăria capului Meu.

8. Iuda împăratul Meu, Moab căldarea nădejdii Mele.

9. Spre Idumeea voi întinde încălţămintea Mea, Mie cei de alt neam s-au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povăţui până la Idumeea?

11. Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Şi au nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, şi deşartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, şi El va urgisi pe cei ce ne necăjesc pe noi.

Întru sfârşit, întru cântări, lui David,
Psalmul 60

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte rugăciunea mea.

2. De la marginile pământului către Tine am strigat când s-a mâhnit inima mea; pe piatră m-ai înălţat.

3. Povăţuitu-m-ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către faţa vrăjmaşului.

4. Locui-voi întru lăcaşul Tău în veci, acoperi-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale.

5. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău.

6. Zile peste zile împăratului vei adăuga; anii lui până la ziua neamului şi a neamului.

7. Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul Lui cine îl va căuta?

8. Aşa voi cânta numelui Tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru Iditum.
Psalmul lui David, 61

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la Dânsul este mântuirea mea.

2. Pentru că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voi clătina

mai mult.

3. Până când vă puneţi asupra omului? Vreţi să-l ucideţi toţi, ca pe un perete povârnit şi ca un gard surpat.

4. Însă preţul meu s-au sfătuit să-l lepede; alergat-au cu sete; cu gura lor binecuvântau, dar cu inima lor blestemau.

5. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că de la Dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voi muta.

7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea şi slava mea, Dumnezeu, ajutorul meu, şi nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiţi spre Dânsul toată adunarea noroadelor, vărsaţi înaintea Lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Însă deşerţi sunt fiii oamenilor, mincinoşi fiii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate sunt ei, împreună din deşertăciune.

10. Nu nădăjduiţi spre nedreptate, şi spre jefuire nu poftiţi; bogăţia de ar curge, nu vă lipiţi inima.

11. O dată a grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, şi a Ta este, Doamne, mila, că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul lui David,
când era el în pustia Iudeii, 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânec.

2. Cât Te însetează sufletul meu, Doamne, de câte ori trupul meu – Ţie.

3. În pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă; aşa întru cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta.

4. Că mai bună este mila Ta decât viaţa. Buzele mele Te vor lăuda.

5. Aşa bine Te voi cuvânta în viaţa mea, şi în numele Tău voi ridica mâinile mele.

6. Ca din seu şi din grăsime să se umple sufletul meu, şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat spre Tine, că ai fost ajutorul meu.

8. Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu după Tine, şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9. Iar ei îndeşert au căutat sufletul meu; intra-vor în cele mai de jos ale pământului, da-se-vor în mâinile săbiei, părţi vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 63

Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog către Tine; de la frica vrăjmaşului scoate sufletul meu.

2. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulţimea celor ce lucrează nedreptate.

3. Care şi-au ascuţit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgeteze întru ascuns pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeta pe el, şi nu se vor teme, întărit-au loruşi cuvânt viclean.

5. Vorbit-au ca să ascundă cursă; zis-au: cine-i va vedea pe dânşii?

6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s-au iscodind iscodiri.

7. Apropia-se-va omul şi inima adâncă; şi se va înălţa Dumnezeu.

8. Săgeata pruncilor s-au făcut rănile lor; şi au slăbit asupra lor limbile lor.

9. Tulburatu-s-au toţi care i-au văzut pe dânşii; şi s-a temut tot omul.

10. Şi au povestit lucrurile lui Dumnezeu şi faptele Lui le-au înţeles.

11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul, şi va nădăjdui spre Dânsul, şi se vor lăuda toţi cei drepţi la inimă.

Slavă...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte pe mine, care am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, şi la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice, iar cele de acolo veşnice. Văd divanul şi pe Judecătorul şezând pe scaun, şi tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijinul celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite-l nouă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul rugăciunii mele; fă cu mine semn spre bine. Povăţuieşte-mă în calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău; veseleşte inima mea ca să se teamă de Numele Tău cel Sfânt, că mare eşti şi faci minuni. Tu eşti Dumnezeu însuţi şi nu este asemenea Ţie

întru dumnezei, Doamne; puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pe toţi cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh. Amin.

CATISMA 9

Întru sfârşit, Psalmul cântării lui David,
cântarea lui Ieremia şi a lui Iezechiel
şi a nemerniciei norodului,
când voia să iasă din robia Babilonului, 64

Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, şi Ţie se va da rugăciune în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi,

şi păgânătăţile noastre Tu le vei curăţi.

4. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, locui-va în curţile Tale.

5. Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale; sfântă este Biserica Ta, minunată întru dreptate.

6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare departe.

7. Cel ce găteşti munţii întru tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării; sunetele valurilor ei cine le va suferi?

8. Tulbura-se-vor neamurile, şi se vor spăimânta cei ce locuiesc pe margini de semnele Tale; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul şi l-ai îmbătat pe dânsul, înmulţit-ai a-l îmbogăţi pe el.

10. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că aşa este gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulţeşte rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.

12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătăţii Tale, şi câmpurile Tale se vor umplea de grăsime.

13. Îngrăşa-se-vor cele frumoase ale pustiei, şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor, şi văile vor înmulţi grâul; striga-vor pentru că vor cânta.

Întru sfârşit, cântarea Psalmului Învierii, 65

Strigaţi Domnului tot pământul, cântaţi numelui Lui, daţi slavă laudei Lui.

2. Ziceţi lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoşate lucrurile Tale; întru mulţimea puterii Tale, minţi-vor Ţie vrăjmaşii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie, să cânte numelui Tău, Preaînalte.

4. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoşat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul; acolo ne vom veseli de Dânsul.

6. De Cel ce stăpâneşte întru puterea Sa veacul, ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalţe întru sineşi.

7. Binecuvântaţi, neamuri, pe Dumnezeul nostru, şi auzit faceţi glasul laudei Lui.

8. A Celui ce a pus sufletul meu întru viaţă, şi nu a dat spre clătinare picioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.

10. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai necazuri pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc şi prin apă, şi ne-ai scos pe noi întru repaus.

12. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ţie rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele.

13. Şi a grăit gura mea întru necazul meu.

14. Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ţie, cu tămâie şi cu berbeci, aduce-Ţi-voi boi cu ţapi.

15. Veniţi de auziţi, şi voi povesti vouă, toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu.

16. Către Dânsul cu gura mea am strigat, şi L-am înălţat sub limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul.

18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunii mele.

19. Bine este cuvântat Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Sa de la mine.

Întru sfârşit, întru laude.
Psalmul cântării lui David, 66

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi ne blagosloveşte, luminează faţa Ta spre noi şi ne miluieşte.

2. Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

3. Mărturisească-se Ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ţie noroadele toate.

4. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate, şi neamurile pe pământ vei povăţui.

5. Mărturisească-se Ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ţie noroadele toate. Pământul şi-a

dat rodul său.

6. Blagosloveşte-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Blagosloveşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul cântării lui David, 67

Să se scoale Dumnezeu, şi să se risipească vrăjmaşii Lui, şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu.

3. Şi dreptii să se veselească şi să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numelui Lui, cale faceţi Celui ce S-a suit peste apusuri, Domnul este numele Lui.

5. Şi vă bucuraţi înaintea Lui; să se tulbure de faţa Lui, a Părintelui celor săraci şi a Judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său. Dumnezeu face a locui pe cei ce sunt într-un fel în casă.

7. Scoţând pe cei din obezi cu vitejie, aşijderea pe cei ce amărăsc, pe cei ce locuiesc în mormânturi.

8. Dumnezeule, când ieşeai Tu înaintea norodului Tău, când treceai Tu în pustie.

9. Pământul s-a cutremurat, că cerurile au picat de către faţa Dumnezeului Sinaiului, de către faţa Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale; şi a slăbit, iar Tu o ai desăvârşit pe dânsa.

11. Dobitoacele Tale locuiesc într-însa; gătit-ai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor, al celui iubit, cu înfrumuseţarea casei să împartă prăzi.

14. De aţi dormi în mijlocul hotarelor, aripile porumbiţei sunt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.

15. Când osebeşte Cel ceresc împăraţi peste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras; munte închegat, munte gras; pentru ce gândiţi de munţii cei închegaţi?

17. Muntele care bine a voit Dumnezeu a locui într-însul, pentru că Domnul va locui până în sfârşit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulţit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pe cei ce nu se plecau a se sălăşlui.

20. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre.

21. Dumnezeul nostru, Dumnezeu mântuie, şi ale Domnului, ale Domnului sunt ieşirile mortii.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor.

23. Zis-a Domnul: din Vasan Mă voi întoarce, întoarce-Mă-voi întru adâncurile mării.

24. Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge; limba câinilor tăi din vrăjmaşi de la dânsul.

25. Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel sfânt.

26. Mai înainte au apucat boierii, ţinându-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpane.

27. Întru adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai tânăr întru uimire, boierii Iudei povăţuitorii lor, boierii Zabulonului, boierii Neftalimului.

29. Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi.

30. De la Biserica Ta, în Ierusalim, Ţie vor aduce împăraţii daruri.

31. Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru junincile noroadelor, ca să se încuie cei ispitiţi cu argint.

32. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie; veni-vor soli de la Egipt, Etiopia mai înainte va apuca mâna ei la Dumnezeu.

33. Împărăţiile pământului, cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului.

34. Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărituri.

35. Iată va da glasul Său, glas de putere. Daţi slavă lui Dumnezeu! Peste Israil mare este cuviinţa Lui, şi puterea Lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil; Însuşi va da putere şi întărire norodului Său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba.
Psalmul lui David, 68

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, şi nu este stare.

3. Venit-am întru adâncurile mării, şi viforul m-a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amorţit-a grumazul meu,

slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.

5. Înmulțitu-s-au mai presus decât perii capului meu, cei ce mă urăsc în zadar.

6. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigoneau pe mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atunci am plătit.

7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns.

8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să se înfrunteze pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu.

10. Înstrăinat am fost fraților mei, și nemernic fiilor maicii mele.

11. Că râvna casei Tale m-a mâncat, și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.

12. Și am acoperit cu post sufletul meu, și s-a făcut spre ocară mie.

13. Și am pus îmbrăcămintea mea sac, și m-am făcut lor spre pildă.

14. Împotriva mea limbuțeau cei ce ședeau în porți, și împotriva mea cântau cei ce beau vin.

15. Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, vremea este de bună voință.

16. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale.

17. Mântuieşte-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă înece pe mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine puţul gura sa.

19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine.

20. Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta, când mă necăjesc, degrab mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu, şi-l mântuieşte pe el, pentru vrăjmaşii mei izbăveşte-mă.

22. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea.

23. Înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie.

24. Şi am aşteptat pe cel ce s-ar mâhni cu mine, şi nu era; şi pe cel ce m-ar mângâia, şi nu am aflat.

25. Şi au dat spre mâncarea mea fiere, şi spre setea mea m-au adăpat cu oţet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă, şi spre răsplătire şi spre sminteală.

27. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, şi spinarea lor pururea o gârboveşte.

28. Varsă peste dânşii iuţimea Ta, şi mânia iuţimii

Tale să-i cuprindă pe ei.

29. Facă-se curtea lor pustie, şi în lăcaşurile lor să nu fie locuitori.

30. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au gonit, şi spre durerea rănilor mele au adăugat.

31. Adaugă fărădelege spre fărădelegea lor, şi să nu intre întru dreptatea Ta.

32. Şteargă-se din cartea celor vii, şi cu cei drepţi să nu se scrie.

33. Sărac şi cu durere sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

34. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-L-voi pe El întru laudă.

35. Şi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, ce-i răsar coarne şi unghii.

36. Vadă săracii, şi să se veselească; căutaţi pe Dumnezeu, şi va fi viu sufletul vostru.

37. Că a auzit pe cei săraci Domnul, şi pe cei în obezi ferecaţi ai Săi nu i-a urgisit.

38. Laude-L pe Dânsul cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc într-însa.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul, şi se vor zidi cetăţile Iudeii.

40. Şi vor locui acolo, şi-l vor moşteni pe dânsul. Şi seminţia robilor Tăi vor stăpâni pe el, şi cei ce iubesc numele Tău vor locui într-însul.

Întru sfârşit, lui David, spre aducerea aminte,
ca să mă mântuiască pe mine Domnul, 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuţi mie grăbeşte.

2. Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi, şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele.

4. Întoarcă-se îndată ruşinându-se cei ce-mi grăiesc mie: bine, bine!

5. Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.

6. Iar eu sărac sunt şi mişel; Dumnezeule, ajută-mi.

7. Ajutorul meu şi izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi.

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Gândesc de ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele rele, cum voi răspunde Celui fără de moarte Împărat? Şi cu ce îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu, curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule născut şi Duhule cel Sfânt, miluieşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

În valea plângerii, la locul pe care l-ai rânduit, când vei şedea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor, ci cruţă-mă, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde şi acoperământ tare al celor ce aleargă la tine, cea Bună, de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumii, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pe Cel ce l-ai născut, pe iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, care singur ştii boala ticălosului meu suflet, şi tămăduirea acestuia, tămăduieşte-l pe dânsul precum ştii, pentru mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale; căci din faptele mele nu este cu putinţă a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături; ci Tu care ai venit să chemi nu pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă, fie-ţi milă, îndură-Te, milosteveşte-Te spre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor multe şi urâte, şi mă povăţuieşte la calea Ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului, şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşatului Tău

divan, slăvind şi lăudând prea sfântul Tău nume, în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 10

Lui David, Psalmul fiilor lui Ionadav
şi al celor ce s-au robit întâi.
Nescris deasupra la evrei, 70

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac. Întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.

2. Pleacă către mine urechea şi mă mântuieşte.

3. Fii mie Dumnezeu scutitor şi spre loc tare, ca să mă mântuieşti.

4. Că întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu.
5. Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, şi a celui ce face strâmbătate.
6. Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinereţile mele.
7. Întru Tine m-am întărit din pântece, din mitrasul maicii mele Tu eşti acoperitorul meu.
8. Întru Tine este lauda mea pururea. Ca o minune m-am făcut multora, şi Tu eşti ajutorul meu cel tare.
9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.
10. Să nu mă lepezi în vremea bătrâneţilor, când va lipsi vârtutea mea, să nu mă laşi pe mine;
11. Că au zis vrăjmaşii mei mie, şi cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună.
12. Zicând: Dumnezeu l-a părăsit pe dânsul, goniţi-l şi-l prindeţi pe el, că nu este Cel ce izbăveşte.
13. Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.
14. Să se ruşineze şi să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu ruşine şi cu înfruntare cei ce caută cele rele mie.
15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine, şi voi adăuga spre toată lauda Ta.
16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta.

17. Că nu am cunoscut cele din cărți. Intra-voi întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta.

18. Dumnezeul meu, Cel ce m-ai învățat din tinerețile mele și până acum, voi vesti minunile Tale.

19. Și până la bătrânețe și cărunțețe, Dumnezeul meu, să nu mă părăsești.

20. Până voi vesti brațul Tău la tot neamul cel viitor.

21. Puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, care ai făcut mie măriri; Dumnezeule, cine este asemenea Ţie?

22. Câte ai arătat mie, necazuri multe și rele, și întorcându-Te m-ai înviat, și din adâncurile pământului m-ai scos.

23. Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta și întorcându-Te m-ai mângâiat și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.

24. Că eu mă voi mărturisi Ţie întru noroade, Doamne, întru unelte de cântare, adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi Ţie întru alăută, Sfântul lui Israil.

25. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ţie, și sufletul meu pe care l-ai mântuit.

26. Și încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când se vor ruşina și se vor înfrunta cei ce caută cele rele mie.

Spre Solomon, Psalmul lui David, 71

Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului, şi dreptatea Ta, fiului împăratului.

2. Să judece pe norodul Tău întru dreptate, şi pe săracii Tăi întru judecată.

3. Să ia munţii pacea norodului, şi dealurile dreptate.

4. Judeca-va pe săracii norodului, şi va mântui pe fiii săracilor, şi va smeri pe cel clevetitor.

5. Şi va rămâne cu soarele, şi mai înainte de luna neamului neamurilor.

6. Pogorî-se-va ca ploaia pe lână, şi ca o picătură ce pică pe pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea, şi mulţimea păcii, până ce se va lua luna.

8. Şi va domni de la mare până la mare, şi de la râuri până la marginea lumii.

9. Înaintea lui vor cădea etiopienii, şi vrăjmaşii lui ţărână vor linge.

10. Împăraţii Tarsisului şi ostroavele daruri vor aduce; împăraţii arabilor şi Saba daruri vor aduce.

11. Şi se vor închina lui toate împărăţiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că a izbăvit pe săracul de la cel puternic, şi pe mişelul, căruia nu-i era ajutor.

13. Se va îndura de cel sărac şi mişel, şi sufletele săracilor va mântui.

14. De camătă şi de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, şi cinstit numele lui înaintea lor.

15. Şi va fi viu şi se va da lui din aurul Arabiei, şi se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pe dânsul.

16. Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munţilor, prea se va înălţa mai presus decât Libanul rodul lui.

17. Şi vor înflori din cetate ca iarba pământului.

18. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui.

19. Şi se vor blagoslovi întru el toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el.

20. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce face minuni Însuşi.

21. Şi bine este cuvântat numele slavei Lui în veac şi în veacul veacului.

22. Şi se va umplea de slava Lui tot pământul; fie, fie.

Slavă...

Sfârşitu-s-au cântările lui David, fiul lui Iesei.
Psalmul lui Asaf, 72

Cât este de bun Dumnezeul lui Israil celor drepţi la inimă!

2. Iar mie puţin de nu mi-au alunecat picioarele, puţin de nu s-au vărsat paşii mei.

3. Că am râvnit asupra celor fără de lege, pacea păcătoşilor văzând.

4. Că nu este privirea spre moartea lor, şi întărire întru bătaia lor.

5. Întru ostenelile oamenilor nu sunt, şi cu oamenii nu vor lua bătăi.

6. Pentru aceasta i-a cuprins pe ei mândria lor până în sfârşit, îmbrăcatu-s-au cu nedreptatea şi cu păgânătatea lor.

7. Ieşi-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au întrudragostea inimii.

8. Gândit-au şi au grăit întru vicleşug, nedreptate spre înălţime au grăit.

9. Pus-au asupra cerului gura lor, şi limba lor a trecut pe pământ.

10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aici, şi zile pline se vor afla întru dânşii.

11. Şi au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? Şi de este cunoştinţă întru Cel înalt?

12. Iată aceştia, păcătoşii şi care se îndestulează în veac, au cuprins avuţie.

13. Şi am zis: au doară îndeşert am îndreptat inima mea? Şi am spălat întru cei nevinovaţi mâinile mele.

14. Şi am fost bătut toată ziua, şi mustrarea mea în dimineţi.

15. De am grăit, voi spune aşa, iată neamul fiilor Tăi am făgăduit.

16. Şi am socotit că va cunoaşte; aceasta osteneală este înaintea mea.

17. Până ce voi intra la sfinţitorul lui Dumnezeu, şi voi înţelege spre cele de apoi ale lor.

18. Însă pentru vicleşugurile lor le-ai pus lor rele; doborâtu-i-ai pe ei când s-au înălţat.

19. Cum s-au făcut întru pustiire, îndată s-au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor.

20. Ca visul celui ce se deşteaptă; Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic îl vei face;

21. Că s-a aprins inima mea, şi rărunchii mei s-au schimbat.

22. Şi eu defăimat, şi nu am cunoscut; dobitoc făcut la Tine; şi eu pururea cu Tine.

23. Ţinutu-m-ai de mâna dreptei mele, şi în sfatul Tău m-ai povăţuit, şi cu slavă m-ai primit.

24. Că ce-mi este mie în cer? Şi de la Tine ce am pe pământ?

25. Stinsu-s-a inima mea şi trupul meu; Dumnezeul inimii mele şi partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează pe sineşi de la Tine vor pieri, pierdut-ai de la Tine pe tot cel ce curveşte.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele Tale în porţile fetei Sionului.

Al priceperii lui Asaf. Psalmul 73

Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârşit? Iuţitu-s-a mânia Ta peste oile păşunii Tale.

2. Adu-Ţi aminte de adunarea Ta, care o ai câştigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moştenirii Tale, muntele Sion acesta, întru care ai locuit într-însul.

4. Ridică-Ţi mâinile Tale peste mândriile lor întru sfârşit, câte a viclenit vrăjmaşul întru cel sfânt al Tău.

5. Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău.

6. Pus-au semnele lor semne, şi n-au cunoscut; ca întru o ieşire mai presus.

7. Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat uşile lui deodată, cu secure şi cu bardă l-au surpat pe el.

8. Ars-au cu foc sfinţitorul Tău, în pământ au spurcat lăcaşul numelui Tău.

9. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: veniţi şi să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pe pământ.

10. Semnele lor nu am văzut, nu este încă prooroc, şi pe noi nu ne va mai cunoaşte.

11. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmaşul, va întărâta cel potrivnic numele Tău până în sfârşit?

12. Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din mij-

locul sânului Tău până în sfârşit?

13. Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărit întru puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pe el mâncare noroadelor arapilor.

16. Tu ai rupt izvoare şi pâraie, Tu ai uscat râurile Itamului.

17. A Ta este ziua şi a Ta este noaptea, Tu ai săvârşit zorile şi soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara şi primăvara Tu le-ai zidit pe ele.

19. Adu-Ţi aminte de aceasta; vrăjmaşul a ocărât pe Domnul, şi norodul cel fără de minte a întărâtat numele Tău.

20. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturiseşte Ţie; sufletele săracilor Tăi să nu le uiţi până în sfârşit.

21. Caută spre aşezământul Tău, că s-au umplut cei întunecaţi ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit şi înfruntat; săracul şi mişelul vor lăuda numele Tău.

23. Scoală-Te, Dumnezeule, alege judecata Ta; adu-Ţi aminte de ocara Ta, cea de către cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uita glasul slugilor Tale; mândria celor ce Te urăsc pe Tine s-a înălţat pururea.

Slavă...

Întru sfârşit, să nu strici.
Psalmul cântării lui Asaf, 74

Mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ţie şi vom chema numele Tău; povesti-voi toate minunile Tale.

2. Când voi lua vreme, Eu dreptatea voi judeca.

3. Topitu-s-a pământul şi toţi cei ce locuiesc pe dânsul; Eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fără de lege: nu faceţi fărădelege, şi celor ce greşesc: nu vă înălţaţi cornul.

5. Nu vă ridicaţi asupra înălţimii cornul vostru, şi nu grăiţi împotriva lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munţi pustii.

7. Că Dumnezeu judecător este; pe acesta smereşte, şi pe acesta înalţă.

8. Că paharul este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură.

9. Şi a abătut din acesta în acesta, însă drojdiile lui nu s-au deşertat, bea-vor toţi păcătoşii pământului.

10. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacov.

11. Şi toate coarnele păcătoşilor voi zdrobi, şi se va înălţa cornul dreptului.

Întru sfârşit, întru cântări, Psalmul lui Asaf.
Cântare asupra asirienilor, 75

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israil mare este numele Lui;

2. Şi s-a făcut în pace locul Lui, şi lăcaşul Lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit tăriile arcurilor, arma şi sabia şi războiul.

4. Luminezi Tu minunat din munţii cei veşnici.

5. Tulburatu-s-au toţi cei nepricepuţi la inimă.

6. Adormit-au cu somnul lor şi n-au aflat nimic toţi bărbaţii bogăţiei în mâinile lor.

7. De certarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, adormit-au cei ce încălecaseră pe cai.

8. Tu înfricoşat eşti şi cine va sta împotrivă Ţie? De atunci este mânia Ta.

9. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s-a temut şi a alinat.

10. Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toţi blânzii pământului.

11. Că gândirea omului se va mărturisi Ţie, şi rămăşiţa gândului va prăznui Ţie.

12. Rugaţi-vă şi răsplătiţi Domnului Dumnezeului nostru; toţi cei dimprejurul Lui vor aduce daruri.

13. Celui înfricoşat şi Celui ce ia duhurile boierilor, Celui groaznic mai vârtos decât împăraţii pământului.

Întru sfârşit, pentru Iditum.
Psalmul lui Asaf, 76

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, şi a căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui şi nu m-am amăgit; lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, şi m-am veselit; gândit-am şi a slăbit duhul meu.

4. Apucat-au înainte străji ochii mei, tulburatu-m-am şi n-am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult, şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte.

6. Şi cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, şi se mâhnea duhul meu.

7. Au doară în veci va lepăda Domnul, şi nu va adăuga bine a voi încă?

8. Au până în sfârşit mila Sa o va tăia? Sfârşit-a cuvânt din neam în neam?

9. Au doară va uita a Se milostivi Dumnezeu? Sau va ţine întru mânia Sa îndurările Sale?

10. Şi am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte din început de minunile Tale.

12. Şi voi cugeta întru toate lucrurile Tale, şi întru

isprăvile Tale mă voi deprinde.

13. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu care faci minuni.

14. Cunoscută ai făcut întru noroade puterea Ta; mântuit-ai cu braţul Tău pe norodul Tău, pe fiii lui Iacov şi ai lui Iosif.

15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile.

16. Mulţimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgeţile Tale trec, glasul tunetului Tău în roată.

17. Luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a şi s-a cutremurat pământul.

18. În mare căile Tale, şi cărările Tale în ape multe, şi urmele Tale nu se vor cunoaşte.

19. Povăţuit-ai ca pe nişte oi pe norodul Tău, cu mâna lui Moise şi a lui Aaron.

Slavă...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru

Troparele (glas 6):

De înfricoşata zi a venirii Tale şi de nemitarnicul judeţ temându-mă, Doamne, mă spăimântez şi tremur, ca cel ce am mulţime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârşit întoarce-mă şi mă

mântuieşte, Mântuitorul meu, mult Milostive.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai cinstit împăratul decât ostaşul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va mări, sau se va ruşina.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos dătătorul de viaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurări, Care singur eşti din fire fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă a mea rugăciune, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune, şi inima mea s-a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea în păcate o am cheltuit, şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care

mă înconjoară, m-am făcut râs şi batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale celei asupra păcătoşilor, şi gătită este gheena focului. Şi dintru această pricină întru deznădăjduire căzând, şi nicidecum întru simţire de întoarcere viind, pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine m-am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu covârşire şi cu sârguinţă? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădularele ticălosului meu trup, a lucra şi a sluji la păcate le-am pornit. Şi cine dar nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia Ta o am întărâtat, eu singur urgia Ta asupra mea o am aţâţat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând şi covârşind pe toţi cei din veac păcătoşi, fără de asemănare păcătuind, şi fără de iertare. Ci de vreme ce eşti mult Milostiv şi mult Milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe sine înaintea înfricoşatului şi nesuferitului Tău divan, şi, ca şi cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului strig Ţie: Milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinţei mele,

pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea, şi lacrimile mele să nu le treci. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi rătăcit fiind întoarce-mă, şi întorcându-mă îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţă dreptilor, nu ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăinţă asupra mea, păcătosului, întru cele care spre întărârtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului, fiind împovărat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi mie umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca, cu bună nădejde şi cu adevărată deplin adeverire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 11

Al înțelegerii lui Asaf, Psalmul 77

Luaţi aminte, norodul meu, la legea mea, plecaţi urechea voastră spre graiurile gurii mele.

2. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi vorbele cele dintru început.

3. Câte am auzit şi le-am cunoscut pe ele, şi părinţii noştri ne-au povestit nouă.

4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, întru alt neam.

5. Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi minunile Lui, care a făcut.

6. Şi a ridicat mărturie întru Iacov şi lege a pus întru Israil.

7. Câte a poruncit părinţilor noştri, ca să le arate pe ele fiilor lor.

8. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naşte şi se vor scula, şi le vor spune fiilor lor.

9. Ca să-şi pună întru Dumnezeu nădejdea lor, şi să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, şi poruncile Lui să le caute.

10. Ca să nu fie ca părinţii lor, rudă întoartă şi amărâtoare.

11. Rudă care nu şi-a îndreptat inima sa, şi nu şi-a încredinţat cu Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efraim încordând şi săgetând cu arcurile, întorsu-s-au în ziua de război.

13. Nu au păzit aşezământul lui Dumnezeu, şi în legea Lui nu au vrut să umble.

14. Şi au uitat facerile de bine ale Lui şi minunile Lui, care a arătat lor.

15. Înaintea părinţilor lor, care a făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-a marea şi i-a trecut pe ei, pus-a apele ca un foale.

17. Şi i-a povăţuit pe dânşii în nor ziua, şi toată noaptea întru lumină de foc.

18. Desfăcut-a piatra în pustie, şi i-a adăpat pe ei, ca într-un adânc mult.

19. Şi le-a scos lor apă din piatră şi a pogorât ca nişte râuri ape.

20. Şi au adăugat încă a greşi Lui amărât-au pe Cel Preaînalt în loc fără de apă.

21. Şi au ispitit pe Dumnezeu întru inimile lor, cerând bucate sufletelor lor.

22. Şi au grăit împotriva lui Dumnezeu, şi au zis: Au doară va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentru că a lovit piatra şi au curs ape, şi pâraiele s-au umplut de apă.

24. Au doară şi pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului Său?

25. Pentru aceasta a auzit Domnul şi a mai răbdat, şi foc s-a aprins întru Iacov, şi mânie s-a suit peste Israil.

26. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăjduit spre mântuirea Lui.

27. Şi a poruncit norilor deasupra, şi uşile cerului a deschis.

28. Şi le-a plouat lor mană să mănânce, şi pâine cerească le-a dat lor.

29. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate le-a trimis lor din destul.

30. Ridicat-a austrul din cer, şi a adus întru puterea

Sa vântul Libiei.

31. Şi a plouat peste dânşii ca pulberea cărnuri, şi ca nisipul mării păsări zburătoare.

32. Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul lăcaşurilor lor.

33. Şi au mâncat şi s-au săturat foarte, şi pofta lor le-a adus lor. Nu s-au lipsit de pofta lor.

34. Încă mâncarea fiind în gura lor, şi mânia lui Dumnezeu s-a suit peste dânşii.

35. Şi a ucis pe cei mai mulţi ai lor, şi pe cei aleşi ai lui Israil i-a împiedicat.

36. Întru toate acestea au mai greşit încă şi nu au crezut întru minunile Lui.

37. Şi s-au stins întru deşertăciune zilele lor, şi anii lor degrab.

38. Când îi ucidea pe dânşii, atunci Îl căutau pe El, şi se întorceau şi mânecau la Dumnezeu.

39. Şi şi-au adus aminte, că Dumnezeu, ajutorul lor este şi Dumnezeul Cel Preaînalt, izbăvitorul lor este.

40. Şi L-au iubit pe Dânsul în gura lor, şi cu limba lor au minţit Lui.

41. Şi inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici s-au încredinţat întru aşezământul de lege al Lui.

42. Iar El este îndurat, şi curăţeşte păcatele lor, şi nu va strica.

43. Şi va înmulţi a întoarce mânia Sa, şi nu va aprin-

de toată iuțimea Sa.

44. Și Și-a adus aminte că trup sunt, duh ce trece și nu se mai întoarce.

45. De câte ori L-au amărât pe Dânsul în pustie, mâniatu-L-au pe Dânsul în pământ fără de apă.

46. Și s-au întors și au ispitit pe Dumnezeu, și pe Cel Sfânt al lui Israil L-au întărâtat.

47. Și nu și-au adus aminte de mâna Lui, în ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna celui ce-i necăjea.

48. Cum a pus în Egipt semnele Sale, și minunile Sale în câmpul Taneos.

49. Și a întors în sânge râurile lor și fântânile lor, ca să nu bea.

50. Trimis-a asupra lor muște câinești, și i-au mâncat pe ei, și broaște, și i-au stricat pe dânșii.

51. Și a dat păliciunii rodurile lor, și ostenelile lor lăcustelor.

52. Bătut-a cu grindină viile lor, și duzii lor cu brumă.

53. Și a dat grindinii dobitoacele lor, și averea lor focului.

54. Trimis-a asupra lor iuțimea mâniei Sale, mânie și iuțime și necaz, trimitere prin îngeri răi.

55. Cale a făcut cărării mâniei Sale, și nu a cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor în moarte le-a închis.

56. Și a bătut pe tot cel întâi născut în pământul

Egiptului, începătura a toată osteneala lor în lăcaşurile lui Ham.

57. Şi a ridicat ca pe nişte oi pe norodul Său, şi i-a dus pe ei ca pe o turmă în pustie.

58. Şi i-a povăţuit spre nădejde şi nu s-au înfricoşat, şi pe vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.

59. Şi i-a băgat pe dânşii în muntele sfinţeniei Sale, muntele acesta pe care l-a câştigat dreapta Lui.

60. Şi a gonit de la faţa lor neamuri şi le-a dat cu sorţi lor pământul, cu funie de împărţire.

61. Şi a aşezat întru lăcaşurile lor pe seminţiile lui Israil.

62. Şi au ispitit şi au amărât pe Dumnezeul Cel Preaînalt, şi mărturiile Lui nu le-au păzit.

63. Şi s-au întors şi s-au lepădat, ca şi părinţii lor, întorsu-s-au întru arc strâmb.

64. Şi L-au mâniat pe Dânsul în dealurile lor, şi întru cele cioplite ale lor L-au întărâtat pe Dânsul.

65. Auzit-a Dumnezeu şi a trecut cu vederea, şi a urgisit foarte pe Israil.

66. Şi a lepădat cortul din Şilo, lăcaşul în care a locuit întru oameni.

67. Şi a dat în robie tăria lor şi frumuseţea lor în mâinile vrăjmaşilor.

68. Şi a închis în sabie pe norodul Său, şi moştenirea Sa o a trecut cu vederea.

69. Pe tinerii lor i-a mâncat focul, şi fecioarele lor

nu s-au jelit.

70. Preoţii lor în sabie au căzut, şi văduvele lor nu vor plânge.

71. Şi S-a deşteptat ca cel ce doarme, Domnul, ca un tare şi ameţit de vin.

72. Şi a lovit pe vrăjmaşii săi dinapoi, ocară veşnică le-a dat lor.

73. Şi a lepădat lăcaşul lui Iosif, şi seminţia lui Efraim n-a ales.

74. Şi a ales seminţia lui Iuda, muntele Sionului pe care l-a iubit.

75. Şi a zidit ca a inorogului sfinţenia Sa, pe pământ a întemeiat-o pe dânsa în veac.

76. Şi a ales pe David, sluga Sa, şi l-a luat pe el de la turmele oilor, de la cele fătătoare l-a luat pe dânsul.

77. Ca să pască pe Iacov, sluga Sa, şi pe Israil, moştenirea Sa.

78. Şi i-a păscut pe dânşii întru nerăutatea inimii sale, şi întru priceperile mâinilor sale i-a povăţuit pe dânşii.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 78

Dumnezeule, venit-au neamurile în moştenirea Ta, spurcat-au sfântă Biserica Ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de

poame; pus-au stârvurile robilor Tăi mâncări păsărilor cerului; trupurile celor cuvioşi ai Tăi fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, şi nu era cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.

5. Până când, Doamne, Te vei mânia? Până în sfârşit se va aprinde ca focul râvna Ta?

6. Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc, şi peste împărăţiile care numele Tău nu l-au chemat.

7. Că au mâncat pe Iacov, şi locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre, pentru numele Tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Şi să cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noştri, izbânda sângelui robilor Tăi celui vărsat.

11. Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecaţi; după mărirea braţului Tău, păzeşte pe fiii celor omorâţi.

12. Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori în sânul lor ocara lor, cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.

13. Iar noi, norodul Tău şi oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule, în veac; în neam şi în neam vom vesti lauda Ta.

Întru sfârşit, întru cântări, pentru cei ce se vor schimba, mărturia lui Asaf, Psalmul pentru asirieni, 79

Cel ce paşti pe Israil, ia aminte; Cel ce povăţuieşti ca pe o oaie pe Iosif, Cel ce şezi pe Heruvimi, arată-Te.

2. Înaintea lui Efraim şi Veniamin şi Manase.

3. Deşteaptă puterea Ta, şi vino ca să ne mântuieşti pe noi.

4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta, şi ne vom mântui.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia spre ruga robilor Tăi?

6. Ne vei hrăni pe noi cu pâine de lacrimi, şi ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.

7. Pusu-ne-ai pe noi întru prigonire vecinilor noştri, şi vrăjmaşii noştri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi, şi arată-Ţi faţa Ta şi ne vom mântui.

9. Via din Egipt o ai mutat, gonit-ai neamurile şi o ai răsădit pe ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei şi ai sădit rădăcinile ei, şi a umplut pământul.

11. Acoperit-a munţii umbra ei, şi mlădiţele ei cedrii lui Dumnezeu.

12. Întinsu-şi-a viţele sale până la mare, şi până la râuri odraslele sale.
13. Pentru ce ai surpat gardul ei, şi o culeg pe ea toţi cei ce trec pe cale?
14. A stricat-o pe ea vierul din pădure, şi porcul sălbatic a păscut-o pe ea.
15. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, şi caută din cer, şi vezi şi cercetează via aceasta.
16. Şi o desăvârşeşte pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, şi peste fiul omenesc, pe care l-ai întărit Ţie.
17. Arsă fiind cu foc şi săpată afară, de către certarea feţei Tale vor pieri.
18. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi peste fiul omenesc, pe care l-ai întărit Ţie.
19. Şi nu ne vom depărta de la Tine; via-ne-vei pe noi, şi numele Tău vom chema.
20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne noi, şi arată-Ţi faţa Ta şi ne vom mântui.

Întru sfârşit, pentru teascuri, Psalmul lui Asaf, 80

Bucuraţi-vă lui Dumnezeu, ajutătorului nostru; strigaţi Dumnezeului lui Iacov.
2. Luaţi psalmi şi daţi timpană, psaltire înfrumuseţată cu alăută.
3. Trâmbiţaţi în lună nouă cu trâmbiţă, în ziua cea binevestită a sărbătorii voastre.
4. Că poruncă lui Israil este, şi judecata Dumnezeului lui Iacov.

5. Mărturie în Iosif a pus lui, când a ieşit el din pământul Egiptului; limba pe care nu o a ştiut o a auzit.

6. Scos-a de sub sarcină spinarea lui, mâinile lui la coşniţă au slujit.

7. Întru necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit; auzi-tu-te-am întru ascundere de vifor; cercatu-te-am la apa prigonirii.

8. Ascultă, norodul Meu, şi voi mărturisi ţie; Israile, de Mă vei asculta pe Mine.

9. Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu străin.

10. Că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului; lărgeşte gura ta şi o voi umple pe ea.

11. Şi nu a ascultat norodul Meu glasul Meu, şi Israil nu s-a uitat la Mine.

12. Şi i-am slobozit pe dânşii după meşteşugirile inimilor lor, merge-vor întru meşteşugirile lor.

13. De M-ar fi ascultat norodul Meu, Israil de ar fi umblat în căile Mele.

14. Întru nimic aş fi smerit pe vrăjmaşii lor, şi asupra celor ce-i necăjeau pe dânşii, aş fi pus mâna Mea.

15. Vrăjmaşii Domnului au minţit Lui, şi va fi vremea lor în veac.

16. Şi i-a hrănit pe ei din grăsimea grâului, şi cu miere din piatră i-a săturat pe dânşii.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 81

Dumnezeu a stătut întru adunarea dumnezeilor, şi în mijloc pe dumnezei va judeca.

2. Până când judecaţi nedreptate, şi fetele păcătoşilor le luaţi înainte?

3. Judecaţi sirimanului şi săracului, pe cel smerit şi pe cel sărac îndreptaţi-l.

4. Scoateţi pe cel sărac şi pe cel mişel, din mâna păcătosului izbăviţi-l pe dânsul.

5. Nu au cunoscut, nici au priceput, întru întuneric umblă, să se clatine toate temeliile pământului.

6. Eu am zis: Dumnezei sunteţi toţi şi fii ai Celui Preaînalt.

7. Iar voi ca nişte oameni muriţi şi ca unul din boieri cădeţi.

8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moşteni întru toate neamurile.

Cântarea psalmului lui Asaf, 82

Dumnezeule, cine se va asemăna Ţie? Să nu taci, nici să Te îmblânzeşti, Dumnezeule;

2. Că iată vrăjmaşii Tăi s-au întărâtat, şi cei ce Te urăsc pe Tine au ridicat capul.

3. Asupra norodului Tău au meşteşugit gând, şi s-au sfătuit împotriva sfinţilor Tăi.

4. Zis-au: veniţi şi să-i pierdem pe dânşii din neam,

şi să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s-au sfătuit într-o unire dimpreună, împotriva Ta aşezământ au pus.

6. Lăcaşurile idumeilor şi ismailitenii, Moab şi agarenii.

7. Gheval şi Amon şi Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuiesc în Tir.

8. Că şi Asur a venit împreună cu dânşii, făcutu-s-au spre ajutor fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madiam şi lui Sisara, ca lui Iavin la râul Chişon.

10. Pierit-au în Endor, făcutu-s-au ca gunoiul pământului.

11. Pune pe boierii lor ca pe Oriv şi Zev şi Zevel şi Salmana.

12. Pe toţi boierii lor care au zis: să moştenim noua jertfelnicul lui Dumnezeu.

13. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia înaintea feţei vântului.

14. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munţii.

15. Aşa vei goni pe dânşii întru viforul Tău, şi întru mânia Ta vei tulbura pe ei.

16. Umple feţele lor de ocară, şi vor căuta numele Tău, Doamne.

17. Să se ruşineze şi să se tulbure în veacul veacului, şi să se înfrunteze şi să piară.

18. Şi să cunoască că numele Îţi este Domnul, Tu Însuţi Cel Preaînalt peste tot pământul.

Întru sfârşit, pentru teascuri, fiilor lui Core,
Psalmul 83

Cât sunt de iubite lăcaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu spre curţile Domnului.

2. Inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

3. Că pasărea şi-a aflat casă eişi, şi turtureaua cuib eişi, unde îşi va pune puii săi.

4. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

5. Fericiţi cei care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul, căruia îi este ajutorul lui de la Tine; suişuri în inima sa a pus; în valea plângerii, în locul care a pus; că blagoslovenie va da Cel ce pune lege.

7. Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă, Dumnezeul lui Iacov.

9. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută la faţa unsului Tău.

10. Că mai bună este o zi în curţile Tale decât mii.

11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu,

mai vârtos decât a locui în lăcaşurile păcătoşilor.

12. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul, Dumnezeu har şi slavă va da.

13. Domnul nu va face lipsiţi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte întru Tine.

Întru sfârşit, fiilor lui Core, Psalmul 84

Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia Ta, întorsu-Te-ai de către iuţimea mâniei Tale.

4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, şi-Ţi întoarce mânia Ta de la noi.

5. Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei tinde mânia Ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, Tu întorcându-Te ne vei învia pe noi, şi norodul Tău se va veseli de Tine.

7. Arată nouă, Doamne, mila Ta, şi mântuirea Ta o dă nouă.

8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste norodul Său.

9. Şi peste cei cuvioşi ai Săi, şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul.

10. Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea Lui, ca să se sălăşluiască slava în pămân-

tul nostru.

11. Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pământ a răsărit, şi dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunătate, şi pământul nostru îşi va da rodul său.

14. Dreptatea înaintea Lui va merge, şi va pune în cale paşii săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 7):

Având, suflete al meu, doctoria pocăinţei, apropie-te lăcrimând, cu suspinuri strigând Doctorului sufletelor şi al trupurilor: slobozeşte-mă, Iubitorule de oameni, de greşelile mele, şi mă numără împreună cu curva şi cu tâlharul şi cu curvarul, şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor mele, şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pocăinţa vameşului nu o am râvnit, şi lacrimile curvei nu le-am câştigat, că sunt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea Ta mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârşit, şi mare milă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Străluceşte întru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei Dumnezeirii Tale, şi deschide ochii cugetului nostru spre cunoştinţa evangheliceştilor Tale propovăduiri; pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci, ca poftele trupeşti cu totul călcându-le, viaţă duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le şi făcându-le. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma 12

Rugăciunea lui David, Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta, şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu.

2. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduieşte spre Tine.

3. Miluieşte-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua.

4. Veseleşte sufletul robului Tău, căci către Tine am

ridicat sufletul meu.

5. Că Tu, Doamne, eşti bun şi blând şi mult milostiv, tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, şi ia aminte glasul rugăciunii mele.

7. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.

8. Nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne, şi nu este după faptele Tale.

9. Toate neamurile câte ai făcut vor veni şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi numele Tău.

10. Că mare eşti Tu şi Cel ce faci minuni, Tu eşti Dumnezeu Însuţi.

11. Povăţuieşte-mă, Doamne, în calea Ta, şi voi merge întru adevărul Tău; veseleascăse inima mea ca să se teamă de numele Tău.

12. Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea, şi voi slăvi numele Tău în veac.

13. Că mila Ta mare este spre mine, şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

14. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea, şi adunarea celor tari au căutat sufletul meu, şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

15. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul meu, eşti îndurat şi milostiv, îndelung răbdător şi mult milostiv, şi adevărat.

16. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale, şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.

17. Fă cu mine semn spre bine, şi să vadă cei ce mă urăsc, şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat mie şi m-ai mângâiat.

Fiilor lui Core, Psalmul cântării, 86

Temeliile lui în munţii cei sfinţi.

2. Iubeşte Domnul porţile Sionului, mai mult decât toate sălaşele lui Iacov.

3. Prea slăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

4. Aduce-mi-voi aminte de Raav şi de Babilon, de cei ce mă cunosc pe mine, şi iată cei de altă seminţie, şi Tirul şi norodul arapilor, aceştia s-au născut acolo.

5. Maică Sionului va zice omul, şi om s-a născut într-însul, şi Însuşi Cel Preaînalt l-a întemeiat pe dânsul.

6. Domnul va povesti în scriptura noroadelor şi a boierilor acestora ce s-au născut într-însul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este lăcaşul la tine.

Cântarea psalmului fiilor lui Core,
întru sfârşit, pentru maelet, ca să răspundă,
al priceperii lui Etani Israiliteanul, 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, şi noaptea înaintea Ta.

2. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea,

pleacă urechea Ta spre ruga mea;

3. Că s-a umplut de rele sufletul meu, şi viaţa mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcutu-m-am ca un om neajutorat, întru cei morţi slobod.

5. Ca nişte răniţi ce dorm în mormânt, de care nu Ţi-ai mai adus aminte, şi ei de la mâna Ta s-au lepădat.

6. Pusu-m-au în groapa cea mai dedesubt, întru cele întunecate şi în umbra morţii.

7. Asupra mea s-a întărit mânia Ta, şi toate valurile Tale le-ai adus peste mine.

8. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, pusu-m-au urâciune loruşi.

9. Datu-m-am şi n-am ieşit; ochii mei au slăbit de sărăcie.

10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11. Au doară morţilor vei face minuni? Sau doctorii vor scula şi se vor mărturisi Ţie?

12. Au doară va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău întru pierzare?

13. Au cunoaşte-se-vor întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat?

14. Şi eu către Tine, Doamne, am strigat, şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci faţa Ta de la mine?

16. Sărac sunt eu şi întru osteneli din tinereţile mele, şi înălţându-mă, m-am smerit şi m-am mâhnit.

17. Peste mine au venit mâniile Tale, înfricoşările Tale m-au tulburat.

18. Înconjuratu-m-au ca apa, toată ziua m-au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai de la mine pe prietenul şi pe vecinul şi pe cunoscuţii mei din ticăloşie.

Slavă...

Al înţelegerii lui Etam Israeliteanul, 88

Milele Tale, Doamne, în veac voi lăuda, în neam şi în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea.

2. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău.

3. Pus-am aşezământ de lege celor aleşi ai Mei, juratu-M-am lui David, slugii Mele.

4. Până în veac voi găti seminţia ta, şi voi zidi în neam şi în neam scaunul tău.

5. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, pentru că adevărul Tău întru adunarea sfinţilor.

6. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul? Se va asemăna Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

7. Dumnezeu, Cel ce se proslăveşte în sfatul sfinţilor,

mare şi înfricoşat este peste toţi cei dimprejurul Lui.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău.

9. Tu stăpâneşti puterea mării, şi pornirea valurilor ei Tu o potoleşti.

10. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, întru braţul puterii Tale ai risipit pe vrăjmaşii Tăi.

11. Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul, lumea şi plinirea ei Tu o ai întemeiat.

12. Miazănoapte şi marea Tu o ai zidit, Taborul şi Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

13. Braţul Tău este cu putere, să se întărească mâna Ta, înalţă-se dreapta Ta.

14. Dreptatea şi judecata este gătirea scaunului Tău, mila şi adevărul vor merge înaintea feţei Tale.

15. Fericit este norodul care ştie strigarea, Doamne, întru lumina feţei Tale vor merge.

16. Şi întru numele Tău se vor bucura toată ziua, şi întru dreptatea Ta se vor înălţa.

17. Că lauda puterii lor Tu eşti, şi întru bunăvrerea Ta se va înălţa cornul nostru.

18. Că a Domnului este sprijineala, şi a Sfântului lui Israil, Împăratului nostru.

19. Atunci ai grăit în vedenii fiilor Tăi şi ai zis: pus-am ajutor spre cel tare, înălţat-am pe cel ales din norodul Meu.

20. Aflat-am pe David, sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.
21. Pentru că mâna Mea va ajuta lui, şi braţul Meu îl va întări pe dânsul.
22. Nu se va folosi vrăjmaşul întru el, şi fiul fărădelegii nu va adăuga a-i face lui rău.
23. Şi voi tăia de la faţa lui pe vrăjmaşii lui, şi pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.
24. Şi adevărul Meu şi mila Mea cu dânsul, şi întru numele Meu se va înălţa cornul lui.
25. Şi voi pune în mare mâna lui, şi în râuri dreapta lui.
26. Acela Mă va chema pe Mine: Tatăl meu eşti Tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mântuirii mele.
27. Şi Eu întâi născut voi pune pe dânsul, înalt mai mult decât împăraţii pământului.
28. În veac voi păzi lui mila Mea, şi aşezământul de lege al Meu credincios lui.
29. Şi voi pune în veacul veacului seminţia lui, şi scaunul lui ca zilele cerului.
30. De vor lăsa fiii lui legea Mea, şi după judecăţile Mele nu vor umbla.
31. De vor spurca dreptăţile Mele, şi poruncile Mele de nu le vor păzi.
32. Certa-voi cu toiag fărădelegile lor, şi cu bătăi strâmbătăţile lor.
33. Iar mila Mea nu o voi risipi de la dânsul, nici voi

face strâmbătate întru adevărul Meu.

34. Nici voi spurca aşezământul Meu, şi cele ce ies prin buzele Mele, nu le voi defăima.

35. Odată M-am jurat întru cel sfânt al Meu, au minţi-voi lui David?

36. Seminţia lui în veac va rămâne şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea.

37. Şi ca luna săvârşită în veac, şi martor în cer, credincios.

38. Iar Tu ai lepădat şi ai urgisit, zăbovit-ai pe unsul Tău.

39. Surpat-ai aşezământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfinţenia lui.

40. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică.

41. Jefuitu-l-au pe el toţi cei ce călătoreau în cale, făcutu-s-a ocară vecinilor săi.

42. Înălţat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pe dânsul, veselit-ai pe toţi vrăjmaşii lui.

43. Întors-ai ajutorul săbiei lui, şi nu l-ai apărat pe el în război.

44. Stricatu-l-ai din curăţenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.

45. Micşorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai peste dânsul ruşine.

46. Până când, Doamne, Te întorci până în sfârşit, se va aprinde ca focul mânia Ta?

47. Adu-Ţi aminte ce este statul meu; că au doară îndeşert ai zidit pe toţi fiii oamenilor?

48. Cine este omul, care va fi viu, şi să nu vadă moarte? Să-şi izbăvească sufletul său din mâna iadului?

49. Unde sunt milele Tale cele din început, Doamne, cu care Te-ai jurat lui David întru adevărul Tău?

50. Adu-Ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o am ţinut în sânul meu, a multe neamuri.

51. Cu care au ocărât vrăjmaşii Tăi, Doamne, cu care au ocărât schimbarea Unsului Tău.

52. Bine este cuvântat Domnul în veac; fie, fie!

Slavă...

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu, Psalmul 89

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam.

2. Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-au zidit pământul şi lumea, şi din veac şi până în veac Tu eşti.

3. Nu întoarce pe om întru smerenie, şi ai zis: întoarceţi-vă, fiii oamenilor.

4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri, care a trecut,

5. Şi straja în noapte. Urgisire anii lor vor fi, dimineaţa ca iarba va trece.

6. Dimineaţa va înflori şi va trece, de cu seară va

cădea, învârtoşa-se-va şi se va usca.

7. Că ne-am sfârşit întru iuţimea Ta, şi întru mânia Ta ne-am tulburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feţei Tale.

9. Că toate zilele noastre s-au împuţinat, şi întru mânia Ta ne-am stins.

10. Anii noştri ca un păianjen s-au socotit; zilele anilor noştri întru dânşii şaptezeci de ani.

11. Iar de vor fi în puteri, optzeci de ani, şi ce este mai mult decât aceştia, osteneală şi durere.

12. Că a venit blândeţe peste noi şi ne vom pedepsi.

13. Cine ştie puterea iuţimii Tale, şi de frica Ta mânia Ta să o numere?

14. Dreapta Ta aşa cunoscută o fă mie, şi pe cei ferecaţi cu inima întru înţelepciune.

15. Întoarce-Te, Doamne! Până când? Şi Te milostiveşte spre robii Tăi.

16. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, anii întru care am văzut rele.

18. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale, şi îndreptează pe fiii lor.

19. Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează

spre noi, şi lucrul mâinilor noastre îndreptează-l.

Lauda cântării lui David,
nescrisă deasupra la evrei, 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.

2. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea, Dumnezeul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul.

3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător.

4. Cu spatele Său va umbri ţie, şi sub aripile Lui vei nădăjdui.

5. Cu armă te va înconjura adevărul Lui; nu te vei teme de frica de noapte.

6. De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare şi de dracul cel de amiază.

7. Cădea-va dinspre latura ta o mie, şi zece mii de-a dreapta ta, şi spre tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi, şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.

9. Că Tu, Doamne, nădejdea mea; pe Cel Preaînalt ai pus scăpare ţie.

10. Nu vor veni către tine rele, şi bătaie nu se va apropia întru lăcaşul tău.

11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te

păzească întru toate căile tale.

12. Pe mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca, şi vei călca peste leu şi peste balaur.

14. Că spre Mine a nădăjduit, şi-l voi izbăvi pe el, acoperi-l-voi pe el, că a cunoscut numele Meu.

15. Striga-va către Mine, şi-l voi auzi pe el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voi pe dânsul şi-l voi slăvi.

16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el şi-i voi arăta lui mântuirea Mea.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru

Troparele (glas 7):

Doamne, Cel ce ai primit lacrimile curvei şi ale lui Petru, şi pe vameşul, care dintru adânc a suspinat, l-ai îndreptat, şi pe mine, care cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-Te, Mântuitorule, şi mă miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Milostiveşte-Te spre mine ca spre vameşul, Doamne, şi ca pe curva mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pe cananeianca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineaţă şi mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, Cel singur bun şi blând, Cel singur adevărat şi drept, Cel singur îndurat şi milostiv, Dumnezeul nostru, să vină puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău, şi să mă întărească cu bunavestire a dumnezeieştii Tale învăţături. Aşa Stăpâne, Iubitorule de oameni, Iubitorule de bine şi Iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale mele şi toate mădularele cu voinţa Ta. Curăţeşte-mă de toată răutatea şi păcatul. Păzeşte-mă neîntinat şi fără de prihană de toată supărarea şi de lucrarea diavolului. Şi dăruieşte-mi, după bunătatea Ta, ale Tale să le gândesc şi ale Tale să le cuget, şi întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ţie, până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul şi mintea şi cugetul meu, biserică nesupărată de toate cursele potrivnicului. Doamne, al meu Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi să nu mă părăseşti pe mine, păcătosul şi necuratul şi nevrednicul robul Tău. Că Tu eşti sprijinitorul meu,

Doamne, şi întru Tine este lauda mea totdeauna, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma 13

Psalmul cântării, la ziua sâmbetei, 91

Bine este a ne mărturisi Domnului şi a cânta numelui Tău, Preaînalte.

2. A vesti dimineaţa mila Ta, şi adevărul Tău în toată noaptea.

3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m-ai veselit, Doamne, întru făptura Ta, şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.

5. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte

s-au adâncat gândurile Tale.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaşte, şi cel neînţelegător nu va înţelege acestea.

7. Când au răsărit păcătoşii ca iarba, şi s-au ivit toţi cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.

8. Iar Tu Preaînalt eşti în veac, Doamne.

9. Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, că iată vrăjmaşii Tăi vor pieri şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea.

10. Şi se va înălţa ca al inorogului cornul meu, şi bătrâneţile mele în untdelemn gras.

11. Şi a privit ochiul meu întru vrăjmaşii mei, şi întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

13. Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă se vor înmulţi întru bătrâneţe unse, şi bine pătimind vor fi. Ca să vestească,

15. Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, şi nu este nedreptate întru Dânsul.

În ziua cea mai înainte de sâmbătă,
când s-a locuit pământul. Lauda cântării lui David, 92

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins,

2. Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.
3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu.
4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor.
5. Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.
6. Minunate sunt înălţările mării, minunat este întru cele înalte Domnul.
7. Mărturiile Tale s-au încredinţat foarte, casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul lui David, întru a patra a sâmbetei, 93

Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală a stătut.
2. Înalţă-Te, Cel ce judeci pământul, răsplăteşte răsplătirea celor mândri.
3. Până când păcătoşii, Doamne, până când păcătoşii se vor făli?
4. Vor spune şi vor grăi nedreptate, vor grăi toţi cei ce lucrează fărădelege?
5. Pe norodul Tău, Doamne, l-au împilat, şi moştenirea Ta o au dosădit.
6. Pe văduvă şi pe sărac au omorât, şi pe nemernic au ucis.
7. Şi au zis: nu va vedea Domnul, nici va pricepe Dumnezeul lui Iacov.
8. Înţelegeţi dar cei neînţelepţi întru norod, şi cei nebuni înţeleptiţi-vă vreodată.

9. Cel ce a sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce a zidit ochiul, au nu priveşte?

10. Cel ce pedepseşte neamurile, au nu va certa? Cel ce învaţă pe om minte.

11. Domnul cunoaşte gândurile oamenilor că sunt deşarte.

12. Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, şi din legea Ta îl vei învăţa pe el;

13. Ca să-l îmblânzeşti pe el din zilele cele rele, până ce se va săpa păcătosului groapă.

14. Că nu va lepăda Domnul pe norodul Său, şi moştenirea Sa nu o va părăsi,

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, şi cei ce se ţin de dânsa, toţi cei drepţi la inimă.

16. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelege?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puţin nu s-ar fi sălăşluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: s-a clătinat piciorul meu, mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

19. După mulţimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce zideşte osteneală peste poruncă.

21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului, şi sânge nevinovat vor osândi.

22. Şi S-a făcut mie Domnul spre scăpare, şi Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdii mele.

23. Şi le va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, şi după răutatea lor îi va pierde pe dânşii Domnul Dumnezeu.

Slavă...

Lauda cântării lui David, nescris deasupra la evrei,
Psalmul 94

Veniţi să ne bucurăm Domnului şi să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

2. Să întâmpinăm faţa Lui întru mărturisire şi în psalmi să strigăm Lui.

3. Că Dumnezeu mare este, Domnul, şi Împărat mare peste tot pământul.

4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului, şi înălţările munţilor ale Lui sunt.

5. Că a Lui este marea, şi El o a făcut pe ea, şi uscatul mâinile Lui l-au zidit.

6. Veniţi să ne închinăm şi să cădem Lui şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi,

7. Că El este Dumnezeul nostru, şi noi norodul păşunii Lui şi oile mâinii Lui.

8. Astăzi de veţi auzi glasul Lui, să nu vă învârtoşaţi inimile voastre, ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirii în pustie.

9. Unde M-au ispitit părinţii voştri, ispititu-M-au şi

au văzut lucrurile Mele.

10. Patruzeci de ani am urât neamul acesta, şi am zis: pururea rătăcesc cu inima;

11. Şi ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat întru mânia Mea, de vor intra întru odihna Mea.

Lauda cântării lui David, când s-a zidit casa, după robie.
Nescris deasupra la evrei, 95

Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

2. Cântaţi Domnului, binecuvântaţi numele Lui, binevestiţi din zi în zi mântuirea Lui.

3. Vestiţi întru neamuri slava Lui, în toate noroadele minunile Lui;

4. Că mare este Domnul şi lăudat foarte, înfricoşat este mai presus decât toţi dumnezeii;

5. Că toţi dumnezeii păgânilor sunt draci; iar Domnul cerurile a făcut.

6. Mărturisire şi frumuseţe este înaintea Lui, sfinţenie şi mare cuviinţă întru sfinţirea Lui.

7. Aduceţi Domnului moştenirile neamurilor, aduceţi Domnului slavă şi cinste.

8. Aduceţi Domnului slavă numelui Lui, ridicaţi jertfe şi intraţi în curţile Lui.

9. Închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui, să se clatine de faţa Lui tot pământul.

10. Spuneţi întru neamuri, că Domnul S-a împărăţit, pentru că a întărit lumea care nu se va clătina;

judeca-va noroadele întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile şi să se bucure pământul, să se clatine marea şi plinirea ei.

12. Bucura-se-vor câmpii şi toate cele ce sunt întru dânşii, atunci se vor bucura toate lemnele pădurii.

13. De faţa Domnului, că vine, că vine să judece pământul; judeca-va lumea întru dreptate şi noroadele întru adevărul Său.

Psalmul lui David, când pământul lui i s-a aşezat
Nescris deasupra la evrei, 96

Domnul S-a împărăţit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.

2. Nor şi negură împrejurul Lui, dreptatea şi judecata este îndreptarea scaunului Lui.

3. Foc înaintea Lui va merge şi va arde împrejur pe vrăjmaşii Lui.

4. Strălucit-au fulgerele Lui lumii, văzut-a şi s-a clătinat pământul.

5. Munţii ca ceara s-au topit de faţa Domnului, de faţa Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui, şi au văzut toate noroadele slava Lui.

7. Să se ruşineze toţi cei ce se închină celor ciopliţi, cei ce se laudă în idolii lor; închinaţi-vă Lui toţi îngerii Lui.

8. Auzit-a şi s-a veselit Sionul, şi s-au bucurat fetele Iudeii, pentru judecăţile Tale, Doamne.

9. Că Tu, Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul, foarte Te-ai prea înălţat mai presus decât toţi dumnezeii.

10. Cei ce iubiţi pe Domnul, urâţi cele rele. Păzeşte Domnul sufletele cuvioşilor Săi, din mâna păcătosului va izbăvi pe dânşii.

11. Lumină a răsărit dreptului, şi celor drepţi cu inima, veselie.

12. Veseliţi-vă, dreptilor, întru Domnul şi vă mărturisiţi pomenirii sfinţeniei Lui.

Slavă...

Psalmul lui David, 97

Cântaţi Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul.

2. Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui şi braţul cel sfânt al Lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.

4. Pomenit-a mila Sa lui Iacov, şi adevărul Său casei lui Israil.

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul, cântaţi şi vă bucuraţi şi cântaţi.

7. Cântaţi Domnului cu alăută, cu alăută şi glas de psalm.

8. Cu trâmbiţe ferecate şi cu glas de trâmbiţă de corn, strigaţi înaintea Împăratului Domnului.
9. Să se clatine marea şi plinirea ei, lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa.
10. Râurile vor bate cu mâna deodată, munţii se vor bucura de faţa Domnului, că vine, că vine să judece pământul.
11. Judeca-va lumea întru dreptate şi noroadele cu îndreptare.

Psalmul lui David, 98

Domnul S-a împărăţit, să se mânie noroadele; Cel ce şade pe Heruvimi, să se clatine pământul.
2. Domnul în Sion este mare, şi înalt este peste toate noroadele.
3. Mărturisească-se numelui Tău celui mare, că înfricoşat şi sfânt este; şi cinstea împăratului judecată iubeşte.
4. Tu ai gătit îndreptările, judecata şi dreptatea întru Iacov Tu o ai făcut.
5. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor Lui, că sfânt este.
6. Moise şi Aaron întru preoţii Lui, şi Samuil întru cei ce cheamă numele Lui,
7. Chemat-au pe Domnul, şi El i-a auzit pe ei. În stâlp de nor a grăit către dânşii.
8. Că păzeau mărturiile Lui şi poruncile Lui, care

le-a dat lor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu milostiv Te-ai făcut lor, şi izbândind spre toate izvodirile lor.

10. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

Psalmul lui David, spre mărturisire, 99

Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul, slujiţi Domnului întru veselie, intraţi înaintea Lui întru bucurie.

2. Cunoaşteţi că Domnul acesta este Dumnezeul nostru, El ne-a făcut pe noi, şi nu noi; iar noi norodul Lui şi oile păşunii Lui.

3. Intraţi în porţile Lui întru mărturisire, în curţile Lui întru laude, mărturisiţi-vă Lui, lăudaţi numele Lui,

4. Că este bun Domnul, în veac este mila Lui, şi până în neam şi în neam adevărul Lui.

Psalmul lui David, 100

Milă şi judecată voi cânta Ţie, Doamne.

2. Cânta-voi şi voi înţelege în cale fără prihană; când vei veni la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele.

4. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fără de lege;

pe cei ce făceau călcări de lege i-am urât.

5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel ce se abate de la mine, pe cel rău nu l-am cunoscut.

6. Pe cel ce clevetea întru ascuns pe vecinul său, pe acela l-am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul şi cu cel nesăţios la inimă, cu acesta nu am mâncat.

8. Ochii mei peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăieşte nedreptăţi, nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineţi am ucis pe toţi păcătoşii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 4):

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puţin viaţa mea se cheltuieşte, şi din lucruri nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ca şi cum ar fi de faţă Judecătorul îngrijeşte-te, suflete, şi-ţi adu aminte de ceasul înfricoşatei zile; că judecata este nemilostivă celor ce n-au făcut milă. Deci strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai înainte până nu mă osândeşti, miluieşte-mă!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Luând în minte, Hristoase, ziua şi ceasul judecăţii Tale celei înfricoşate şi groaznice şi nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de ruşine şi fapte rele, pe care eu singur cu sârguinţă le-am lucrat. Pentru aceea cu frică cad înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, mult Milostive, mântuieşte-mă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Cel ce locuieşti întru cele înalte, şi cu ochiul Tău cel atoatevăzător priveşti spre toată zidirea, Ţie am plecat grumajii sufletului şi ai trupului; şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde-Ţi mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt lăcaşul Tău şi ne blagosloveşte pe noi pe toţi. Şi orice Ţi-am greşit, cu voie sau fără de voie, ca un Bun şi iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruindu-ne nouă şi cele lumeşti ale Tale bunătăţi. Că Ţie se cade a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm:

Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 14

Rugăciunea săracului când se mâhneşte şi înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să vină.

2. Să nu întorci fata Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea Ta.

3. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi;

4. Că s-au stins ca fumul zilele mele, şi oasele mele ca o uscăciune s-au uscat.

5. Rănit am fost ca iarba, şi s-a uscat inima mea, că am uitat a mânca pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu, s-a lipit osul meu de carnea mea.

7. Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie, făcu-tu-m-am ca şi corbul de noapte în loc nelocuit.

8. Privegheat-am şi m-am făcut ca o pasăre ce este osebită pe casă.

9. Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei, şi cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.

10. Că cenuşă ca pâinea am mâncat, şi băutura mea cu plângere am amestecat,

11. De către faţa iuţimii Tale şi a mâniei Tale, că înălţându-mă eu, m-ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s-au plecat, şi eu ca iarba m-am uscat.

13. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi, şi pomenirea Ta în neam şi în neam.

14. Tu sculându-Te vei milui Sionul, că vremea este a Te milostivi spre el, că a venit vremea.

15. Că bine au voit robii Tăi pietrele lui, şi de ţărâna lui le va fi milă.

16. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului, şi toţi împăraţii pământului de slava Ta; că va zidi Domnul Sionul şi Se va arăta întru slava Sa.

17. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi, şi nu a defăimat cererea lor.

18. Să se scrie aceasta întru alt neam, şi norodul ce se zideşte va lăuda pe Domnul.
19. Că a privit dintru înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ s-a uitat,
20. Ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi;
21. Ca să vestească în Sion numele Domnului, şi lauda Lui în Ierusalim.
22. Când se vor aduna noroadele dimpreună şi împăraţii ca să slujească Domnului.
23. Răspuns-a Lui în calea tăriei Lui: împuţinarea zilelor mele spune-mi.
24. Nu mă duce pe mine întru înjumătăţirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii Tăi.
25. Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat, şi lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile.
26. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne; şi toţi ca o haină se vor învechi, şi ca un veşmânt vei înveli pe ei şi se vor schimba;
27. Iar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu vor lipsi.
28. Fiii robilor Tăi vor locui, şi seminţia lor în veac se va îndrepta.

Psalmul lui David, 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui.

2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, şi nu

uita toate răsplătirile Lui.

3. Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

4. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări.

5. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israil voile Sale.

8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.

9. Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va mânia.

10. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

11. Că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El.

12. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

14. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Şi-a aminte că ţărână suntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori.

16. Că duh a trecut într-însul, şi nu va fi, şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac şi până în veac spre cei ce se tem de Dânsul.

18. Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui, şi-şi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer a gătit scaunul Său, şi împărăţia Lui pe toţi stăpâneşte.

20. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui, auziţi glasul cuvintelor Lui.

21. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui.

22. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, pentru facerea lumii, 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte, întru mărturisire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat.

2. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca o piele.

3. Cel ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale lui,

Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor.

4. Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri, şi pe slugile Tale pară de foc.

5. Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu se va clătina în veacul veacului.

6. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munţi vor sta ape.

7. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.

8. Se suie munţi şi se pogoară câmpii, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

9. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.

10. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape.

11. Adăpa-vor toate fiarele câmpului, aştepta-vor colunii întru setea lor.

12. Peste acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas.

13. Cel ce adăpi munţii din cele mai pe deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.

14. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor şi păşune spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ.

15. Şi vinul veseleşte inima omului, ca să veselească faţa cu untdelemn, şi pâinea inima omului o

întăreşte.

16. Sătura-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libanului, pe care i-ai răsădit.

17. Acolo păsările se vor încuiba, lăcaşul erodiului povăţuieşte înaintea luişi.

18. Munţii cei înalţi cerbilor, piatra scăpare iepurilor.

19. Făcut-a luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său.

20. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, întru aceea vor trece toate fiarele pădurii.

21. Puii leilor răcnind ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncare lor;

22. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor vor zăcea.

23. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.

24. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut, umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

25. Marea aceasta este mare şi largă, acolo sunt jigănii, cărora nu este număr, jivine mici cu mari;

26. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pe care l-ai zidit a-l batjocori pe el.

27. Toate către Tine aşteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

28. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu

mâna Ta, toate se vor umple de bunătate;

29. Iar întorcându-Ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi, şi în ţărâna lor se vor întoarce.

30. Trimite-vei Duhul Tău, şi se vor zidi, şi vei înnoi faţa pământului.

31. Fie slava Domnului în veci, veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale,

32. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură, Cel ce se atinge de munţi şi fumegă.

33. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi.

34. Îndulceasca-se Lui vorba mea, şi eu mă voi veseli de Domnul.

35. Lipsească păcătoşii de pe pământ, şi cei fără de lege ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

Slavă...

Aliluia, Psalmul 104

Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi numele Lui, vestiţi întru neamuri lucrurile Lui.

2. Cântaţi-I Lui şi-L lăudaţi pe El, spuneţi toate minunile Lui.

3. Lăudaţi-vă întru numele cel sfânt al Lui, veseleasca-se inima celor ce caută pe Domnul.

4. Căutaţi pe Domnul şi vă întăriţi, căutaţi faţa Lui

pururea.

5. Aduceţi-vă aminte de minunile Lui, care a făcut, de minunile Lui şi de judecăţile gurii Lui,

6. Seminţia lui Avraam, slugile Lui; fiii lui Iacov, aleşii Lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecăţile Lui.

8. Adusu-Şi-a aminte în veac de aşezământul legii Lui, de cuvântul care a poruncit într-o mie de neamuri.

9. Care a aşezat lui Avraam, şi jurământul Său lui Isaac.

10. Şi l-a pus pe el lui Iacov spre poruncă, şi lui Israil spre legătură veşnică.

11. Zicând: ţie voi da pământul lui Canaan, funia moştenirii voastre.

12. Când erau ei la număr puţini, împuţinaţi şi nemernici într-însul.

13. Şi au trecut din neam în neam, şi de la o împărăţie la alt norod.

14. Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, şi a certat pentru dânşii împăraţi.

15. Nu vă atingeţi de unşii Mei, şi întru proorocii Mei nu vicleniţi.

16. Şi a chemat foamete pe pământ, toată întărirea pâinii o a sfărâmat.

17. Trimis-a înaintea lor om, rob s-a vândut Iosif.

18. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui,
19. Până ce a venit cuvântul Lui, cuvântul Domnului l-a aprins pe el.
20. Trimis-a împăratul şi l-a slobozit pe el, boierul norodului, şi l-a lăsat pe el.
21. Pusu-l-a pe el domn casei lui şi boier a toată avuţia lui.
22. Ca să înveţe pe boierii lui ca însuşi pe sine, şi pe cei bătrâni ai lui să-i înţelepţească.
23. Şi a intrat Israil în Egipt, şi Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.
24. Şi a înmulţit pe norodul său foarte, şi l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmaşii lui.
25. Întors-a inima lor, ca să urască pe norodul Lui, ca să viclenească întru slugile Lui.
26. Trimis-a pe Moise sluga Sa, şi pe Aaron pe care l-a ales Luişi.
27. Pus-a întru dânşii cuvintele semnelor Sale, şi ale minunilor Sale în pământul lui Ham.
28. Trimis-a întuneric şi i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui.
29. Întors-a apele lor în sânge, şi a omorât peştii lor.
30. Scos-a pământul lor broaşte în cămările împăraţilor lor.
31. Zis-a şi au venit muscă câinească şi muşiţă în toate hotarele lor.

32. Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.
33. Şi a bătut viile lor şi smochinii lor, şi a sfărâmat tot lemnul hotarului lor.
34. Zis-a şi au venit lăcustă şi omidă, cărora nu era număr,
35. Şi au mâncat toată iarba în pământul lor, şi au mâncat tot rodul pământului lor.
36. Şi a bătut pe tot întâi născutul în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.
37. Şi i-a scos pe ei cu argint şi cu aur, şi nu era întru seminţiile lor bolnav.
38. Veselitu-s-a Egiptul întru ieşirea lor, căci căzuse frica lor peste dânşii.
39. Întins-a nor spre acoperirea lor, şi foc ca să lumineze lor noaptea.
40. Cerşit-au şi au venit cârstei, şi cu pâine cerească i-a săturat pe ei.
41. Desfăcut-a piatra şi au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri.
42. Că şi-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Său, cel către Avraam sluga Sa.
43. Şi a scos pe norodul Său întru bucurie, şi pe cei aleşi ai Săi întru veselie.
44. Şi le-a dat lor ţările păgânilor, şi ostenelile noroadelor au moştenit,
45. Ca să păzească dreptăţile Lui, şi legea Lui să

o caute.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 8):

Ca şi curva cad înaintea Ta, ca să iau iertare, şi în loc de mir îţi aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluieşti ca şi pe dânsa, Mântuitorule, şi să-mi dai iertare păcatelor; căci şi eu, ca şi dânsa, strig către Tine: izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

De ce nu-ţi aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbiţa la judecată? Că atunci nu va mai fi vreme de pocăinţă. Adu-ţi aminte de vameşul şi de curva, care strigau: greşit-am, Doamne, miluieşte-mă!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu naşterea ta şi puterile cereşti, noi care prin tine ne-am îmbogăţit cu Dumnezeire, neîncetat pe tine te mărim!

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Mulţumimu-Ţi, Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieţii noastre, şi că ne-ai odihnit pe

noi întru măsura nopţii ce a trecut, şi ne-ai sculat pe noi din aşternuturile noastre, şi ne-ai pus la închinăciunea cinstitului şi slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne dar şi putere să ne învrednicim să cântăm Ţie cu înţelegere, şi să ne rugăm de-a pururea, şi totdeauna la Tine să căutăm, Mântuitorul şi de bine făcătorul sufletelor noastre; lucrând cu frică şi cu cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne şi ne miluieşte pe noi, Îndurate. Zdrobeşte sub picioarele noastre pe nevăzuţii şi războinicii noştri vrăjmaşi. Primeşte cele după putere ale noastre mulţumiri. Dă-ne nouă dar şi putere întru deschiderea gurii noastre şi ne învaţă pe noi îndreptările Tale; căci nu ştim ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu ne vei povăţui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Şi orice am greşit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, slobozeşte, lasă şi iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este izbăvirea, Tu eşti singur Sfânt, ajutător puternic, şi sprijinitor al vieţii noastre, şi pe Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii. Amin.

Catisma 15

Aliluia. Psalmul 105

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui?

3. Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea.

4. Adu-Ţi aminte de noi, Doamne, întru bună-vrerea norodului Tău, cercetează-ne pe noi întru

mântuirea Ta,

5. Ca să vedem bunătatea aleşilor Tăi, să ne veselim întru veselia neamului Tău, să ne lăudăm cu moştenirea Ta.

6. Greşit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinţii noştri în Egipt n-au înţeles minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei Tale, şi Te-au amărât suindu-se la Marea Roşie.

8. Şi i-a mântuit pe dânşii pentru numele Său, ca să cunoască puterea Lui.

9. Şi a certat Marea Roşie şi a secat, şi i-a povăţuit pe dânşii întru adânc ca în pustie.

10. Şi i-a mântuit pe ei din mâna celui ce îi ura, şi i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmaşilor.

11. Acoperit-a apa pe cei ce îi necăjeau pe ei, niciunul dintr-înşii n-a rămas.

12. Şi au crezut cuvântului Lui, şi au cântat laudei Lui.

13. Sârguit-au, uitat-au lucrurile Lui, n-au suferit sfatul Lui.

14. Şi au poftit poftă în pustie, şi au ispitit pe Dumnezeu în loc fără de apă.

15. Şi le-a dat lor cererea lor, trimis-a saţiu în sufletele lor.

16. Şi au mâniat pe Moise în tabără, şi pe Aaron, sfântul Domnului.

17. S-a deschis pământul şi a înghiţit pe Datan, şi a acoperit întru adunare pe Aviron.
18. Şi s-a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoşi.
19. Şi au făcut viţel în Horeb, şi s-au închinat celui cioplit.
20. Şi au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel ce mănâncă iarbă.
21. Şi au uitat pe Dumnezeu, Cel ce i-a mântuit pe dânşii, pe Cel ce a făcut mari în Egipt,
22. Minunate în pământul lui Ham, înfricoşate în Marea Roşie.
23. Şi a zis să-i piardă pe dânşii, de nu ar fi stătut Moise cel ales al Lui întru zdrobire înaintea Lui, ca să întoarcă mânia Lui, ca să nu-i piardă pe dânşii.
24. Şi au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut cuvântului Lui.
25. Şi au cârtit în sălaşele lor, nu au ascultat glasul Domnului.
26. Şi a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să-i surpe pe ei în pustie,
27. Şi ca să surpe seminţia lor întru neamuri, şi să-i risipească prin ţări.
28. Şi au jertfit lui Belfegor, şi au mâncat jertfele morţilor.
29. Şi L-au întărâtat pe El întru izvodirile lor şi s-a înmulţit întru dânşii căderea.

30. Şi a stătut Finees, şi L-a împlânzit, şi a încetat bătaia.

31. Şi i s-a socotit lui întru dreptate, în neam şi în neam până în veac.

32. Şi L-au mâniat pe El la apa prigonirii, şi s-a dosădit Moise pentru dânşii.

33. Că au amărât duhul lui, şi a deosebit întru buzele sale.

34. Nu au pierdut neamurile, care a zis Domnul lor.

35. Şi s-au amestecat între păgâni, şi au deprins lucrurile lor.

36. Şi au slujit celor ciopliţi ai lor, şi li s-au făcut lor spre sminteală.

37. Şi au jertfit pe fiii lor şi pe fetele lor dracilor.

38. Şi au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor şi al fetelor, pe care i-au jertfit celor ciopliţi ai lui Canaan, şi s-a omorât pământul lor întru sângiuri.

39. Şi s-au spurcat în faptele lor, şi au curvit întru izvodirile lor.

40. Şi s-a mâniat cu iuţime Domnul asupra norodului Său şi a urât moştenirea Sa.

41. Şi i-a dat pe dânşii în mâinile vrăjmaşilor, şi i-au stăpânit pe ei cei ce îi urau pe ei.

42. Şi i-au necăjit pe ei vrăjmaşii lor, şi i-au împilat sub mâinile lor.

43. De multe ori i-a izbăvit pe dânşii, iar ei L-au amărât pe El întru sfatul lor, şi s-au împilat întru

fărădelegile lor.

44. Şi a văzut Domnul când se necăjeau ei, când a auzit El rugăciunea lor.

45. Şi Şi-a adus aminte de aşezământul de lege al Său, şi S-a căit, după mulţimea milei Sale.

46. Şi i-a dat pe ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce i-au robit pe dânşii.

47. Mântuieşte-ne pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim numelui Tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda Ta.

48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil din veac şi până în veac, şi va zice tot norodul: fie, fie!

Slavă...

Aliluia. Psalmul 106

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să zică cei mântuiţi de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului,

3. Şi din ţări i-a adunat pe dânşii, de la răsărituri şi de la apusuri, şi de la miazănoapte şi de la mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetăţii celei de locuit n-au aflat.

5. Flămânzind şi însetând, sufletul lor într-înşii se sfârşea.

6. Şi au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, şi

din nevoile lor i-a izbăvit pe dânşii.

7. Şi i-a povăţuit pe ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor,

9. Că a săturat suflet deşert şi suflet flămând a umplut de bunătăţi.

10. Pe cei ce şedeau întru întuneric şi în umbra morţii, pe cei ferecaţi cu sărăcie şi cu fier.

11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, şi sfatul Celui Preaînalt l-au întărâtat.

12. Şi s-au împilat întru osteneli inimile lor, slăbit-au şi nu era cine să le ajute.

13. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi din nevoile lor i-a mântuit pe dânşii.

14. Şi i-a scos pe ei dintru întuneric şi din umbra morţii, şi legăturile lor le-a rupt.

15. Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor.

16. Că a sfărâmat porţi de aramă, şi zăvoare de fier a frânt.

17. Sprijinitu-i-a pe ei din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s-au împilat.

18. Toată mâncarea o a urât sufletul lor, şi s-au apropiat până la porţile morţii.

19. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi din nevoile lor i-a mântuit pe dânşii.

20. Trimis-a cuvântul Său, şi i-a vindecat pe ei, şi i-a scos din stricăciunile lor.
21. Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor.
22. Şi să jertfească Lui jertfă de laudă, şi să vestească lucrurile Lui întru bucurie.
23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe.
24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, şi minunile Lui întru adânc.
25. Zis-a şi a stătut duhul viforului, şi s-au înălţat valurile ei.
26. Se suie până la ceruri şi se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăţi se topea.
27. Tulburatu-s-au, clătinatu-s-au ca cel ce se îmbată, şi toată înţelepciunea lor s-a înghiţit.
28. Şi au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, şi din nevoile lor i-a scos pe dânşii.
29. Şi a poruncit viforului şi a stătut întru linişte, şi au încetat valurile ei.
30. Şi s-au veselit căci s-au alinat, şi i-a povăţuit pe dânşii la limanul voii Lui.
31. Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor.
32. Să-L înalţe pe Dânsul întru adunarea norodului, şi în scaunul bătrânilor să-L laude pe El.
33. Pus-a râurile întru pustie, şi curgerile apelor

întru sete.

34. Pământul cel roditor întru sărătură, de răutatea celor ce locuiesc pe dânsul.

35. Pus-a pustiul întru iezere de ape, şi pământul cel fără de apă, întru curgeri de ape.

36. Şi a sălăşluit acolo pe cei flămânzi, şi au aşezat cetăţi de locuit.

37. Şi au semănat ţarine, şi au sădit vii, şi au făcut rod de sămânţă.

38. Şi i-a blagoslovit pe ei, şi s-au înmulţit foarte, şi dobitoacele lor nu le-a împuţinat.

39. Şi s-au împuţinat, şi s-au dosădit de necazul relelor şi de durere.

40. Vărsatu-s-a urgisire peste boierii lor, şi i-a făcut pe ei să rătăcească întru neumblată, şi nu în cale.

41. Şi a ajutat săracului din sărăcie, şi i-a pus pe ei ca pe nişte oi de moştenire.

42. Vedea-vor dreptii şi se vor veseli şi toată fără-delegea îşi va astupa gura sa.

43. Cine este înţelept, şi va păzi acestea, şi va pricepe milele Domnului?

Slavă...

Cântarea psalmului lui David, 107

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi şi voi lăuda întru slava mea.

2. Deşteaptă-te slava mea, deşteaptă-te psaltire şi alăută; deştepta-mă-voi dimineaţa.
3. Mărturisi-mă-voi Ţie întru noroade, Doamne, cânta-voi Ţie întru neamuri;
4. Că mare este deasupra cerurilor mila Ta, şi până la nori adevărul Tău.
5. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.
6. Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi, mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.
7. Dumnezeu a grăit întru sfântul Său: înălţa-Mă-voi şi voi împărţi Sichima, şi valea lăcaşurilor voi măsura.
8. Al Meu este Galaad, şi al Meu este Manase, şi Efraim sprijinirea capului Meu, Iuda împăratul Meu.
9. Moab căldarea nădejdii Mele, spre Idumeea voi pune încălţămintea Mea, Mie cei de alt neam mi s-au supus.
10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povăţui până la Idumeea?
11. Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Şi au nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?
12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, şi deşartă este mântuirea omului.
13. Întru Dumnezeu vom face putere, şi El va urgisi

pe vrăjmaşii noştri.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 108

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis,

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană, şi cu cuvinte de urâciune m-au înconjurat, şi s-au luptat cu mine în zadar.

3. În loc ca să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.

4. Şi au pus împotriva mea rele în loc de bune, şi urâciune în locul iubirii mele.

5. Pune peste dânsul pe cel păcătos, şi diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Când se va judeca el, să iasă osândit, şi rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puţine, şi episcopia lui să o ia altul.

8. Să-i fie feciorii lui săraci, şi muierea lui văduvă.

9. Mişcându-se să se mute fiii lui şi să ceară, să se scoată din curţile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, şi să jefuiască străinii ostenelile lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să-i fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru pierzare, într-un neam să se stingă numele lui.

13. Pomenească-se fărădelegea părinţilor lui înain-

tea Domnului, şi păcatul maicii lui să nu se şteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, şi să piară de pe pământ pomenirea lor.

15. Pentru că nu şi-au adus aminte a face milă, şi au gonit pe omul cel sărac şi mişel şi umilit la inimă, ca să-l omoare.

16. Şi a iubit blestemul, şi-i va veni lui; şi nu a voit blagoslovenia, şi se va depărta de la dânsul.

17. Şi s-a îmbrăcat cu blestemul ca şi cu o haină, şi a intrat ca apa în maţele lui, şi ca untdelemnul în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, şi ca un brâu cu care pururea se încinge.

19. Acesta este lucrul celor ce mă clevetesc pe mine la Domnul, şi al celor ce grăiesc rele asupra sufletului meu.

20. Şi Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

21. Izbăveşte-mă, că sărac şi mişel sunt eu, şi inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea, m-am luat în laturi, scuturatu-m-am ca lăcustele.

23. Genunchii mei au slăbit de post, şi carnea mea s-a schimbat pentru lipsa untuluidelemn.

24. Şi eu m-am făcut ocară lor, văzutu-m-au, clătinat-au cu capetele lor.

25. Ajută-mi mie, Doamne, Dumnezeul meu, şi mă

mântuieşte după mila Ta.

26. Şi să cunoască că mâna Ta este aceasta, şi Tu, Doamne, o ai făcut pe dânsa.

27. Blestema-vor ei, şi Tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea, să se ruşineze; iar sluga Ta se va veseli.

28. Îmbrace-se cei ce mă clevetesc pe mine în ocară, şi să se învelească ca şi cu un veşmânt cu ruşinea lor.

29. Mărturisi-mă-voi Domnului foarte cu gura mea, şi în mijlocul multora îl voi lăuda pe El,

30. Că a stătut de-a dreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Cât este de mult noianul greşelilor mele, Mântuitorule, şi rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mâna ca lui Petru, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Că pentru gânduri şi fapte rele m-am osândit, Mântuitorule, dăruieşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuieşte-mă, Făcătorule de bine, Bunule, şi mă miluieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu fericită Fecioară şi întru tot nevino-

vată, curăţeşte-mă pe mine, ticălosul, care sunt întinat şi pângărit de cele fără de cale ale mele fapte şi de gânduri spurcate, preacurată şi prea cinstită şi întru tot sfântă Maică şi Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu; în mâinile Tale sunt eu, ajută-mi mie; nu mă lăsa să greşesc Ţie, căci sunt rătăcit; nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoşti ce-mi este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele; nu mă părăsi, Doamne, nici Te depărta de la mine, că spre Tine am năzuit. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie; mântuieşte-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc pe mine, şi nu-mi este mie altă scăpare fără numai Tu, Doamne. Să se ruşineze dar toţi cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă pe el; că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate, şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 16

Psalmul lui David, 109

Zis-a Domnul Domnului meu: şezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale.

2. Toiagul puterii va trimite Ţie Domnul din Sion, şi vei birui în mijlocul vrăjmaşilor Tăi.

3. Cu Tine este începătura în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinţilor Tăi; din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

4. Juratu-S-a Domnul, şi nu-i va părea rău: Tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.
5. Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împăraţi.
6. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pe pământ ale multora.
7. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălţa capul.

Aliluia. Psalmul 110

Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepţi şi întru adunare.
2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui.
3. Mărturisire şi mare cuviinţă este lucrul Lui, şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.
4. Pomenire a făcut minunilor Sale, Domnul, milostivul şi înduratul.
5. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, aduce-Şi-va aminte în veac de aşezământul de lege al Său.
6. Tăria lucrurilor Sale o a vestit norodului Său, ca să le dea lor moştenirea neamurilor.
7. Lucrurile mâinilor Lui: adevărul şi judecata.
8. Credincioase sunt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr şi întru îndreptare.
9. Izbăvire a trimis norodului Său; poruncit-a în

veac aşezământul de lege al Său, sfânt şi înfricoşat este numele Lui.

10. Începătura înţelepciunii este frica Domnului, şi înţelegere bună este tuturor celor ce o fac pe dânsa; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Psalmul lui David, 111.
Înţelegerea lui Agheu şi a lui Zaharia.

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică pe pământ va fi seminţia lui, neamul drepţilor se va blagoslovi.

3. Slavă şi bogăţie în casa lui; şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a întru întuneric lumină drepţilor, Cel milostiv, îndurat şi drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură şi împrumută; tocmi-şi-va cuvintele sale la judecată,

6. Că în veac nu se va clătina; întru pomenire veşnică va fi dreptul.

7. De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul.

8. Întăritu-s-a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmaşilor săi.

9. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălţa întru slavă.

10. Păcătosul va vedea şi se va mânia, cu dinţii săi va scrâşni şi se va topi, pofta păcătosului va pieri.

Slavă...

Aliluia. Pentru norodul cel nou.
Psalmul 112

Lăudaţi, tineri, pe Domnul, lăudaţi numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până în veac.

3. De la răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce locuieşte întru cele înalte,

6. Şi spre cele smerite priveşte, în cer şi pe pământ; Cel ce scoală de la pământ pe cel sărac, şi din gunoi ridică pe cel mişel,

7. Ca să-l aşeze pe el cu boierii, cu boierii norodului Său;

8. Cel ce face a locui cea stearpă în casă, maica ce se veseleşte de feciori.

Aliluia. Psalmul 113

Întru ieşirea lui Israil din Egipt, a casei lui Iacov din norod barbar.

2. Făcutu-s-a Iudeea sfinţirea Lui, Israil stăpânirea Lui.

3. Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

4. Munţii au săltat ca berbecii, şi dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munţi, că aţi săltat ca berbecii, şi dealuri, ca mieii oilor?

7. De faţa Domnului s-a clătinat pământul, de faţa Dumnezeului lui Iacov,

8. A Celui ce a întors piatra în iezere de apă, şi pe cea vârtoasă în izvoare de ape.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta şi adevărul Tău,

10. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor?

11. Iar Dumnezeul nostru în cer şi pe pământ; toate câte a vrut a făcut.

12. Idolii păgânilor: argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti.

13. Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.

14. Urechi au şi nu vor auzi, nări au şi nu vor mirosi.

15. Mâini au şi nu vor pipăi, picioare au şi nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei, şi toţi cei ce se nădăjduiesc spre dânşii.

17. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul, aju-

torul şi scutitorul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este.

20. Domnul pomenindu-ne pe noi, ne-a blagoslovit, blagoslovit-a casa lui Israil, blagoslovit-a casa lui Aaron.

21. Blagoslovit-a pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari.

22. Să adauge Domnul spre voi, spre voi şi spre fiii voştri.

23. Blagosloviţi sunteţi voi Domnului, Celui ce a făcut cerul şi pământul.

24. Cerul cerului, Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morţi Te vor lăuda, Doamne, nici toţi cei ce se pogoară în iad.

26. Ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pe Domnul de acum şi până în veac.

Aliluia. Psalmul 114

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele,

2. Că a plecat urechea Sa mie, şi în zilele mele Îl voi chema.

3. Cuprinsu-m-au durerile morţii, primejdiile iadului m-au aflat, necaz şi durere am aflat.

4. Şi numele Domnului am chemat. O, Doamne, izbăveşte sufletul meu.

5. Milostiv este Domnul şi drept, şi Dumnezeul nostru miluieşte.

6. Cel ce păzeşte pe prunci, Domnul; smeritu-m-am şi m-a mântuit.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie.

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi şi picioarele mele din alunecare.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în latura celor vii.

Aliluia. Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, şi eu m-am smerit foarte.

2. Şi am zis întru spaima mea: tot omul este mincinos.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

4. Paharul mântuirii voi lua, şi numele Domnului voi chema.

5. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

7. O, Doamne, eu sluga Ta, eu sluga Ta şi fiul slujnicei Tale, rupt-ai legăturile mele.

8. Ţie voi jertfi jertfă de laudă, şi întru numele Domnului voi chema.

9. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui,

10. În curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Aliluia. Psalmul 116

Lăudaţi pe Domnul toate neamurile, lăudaţi-L pe El toate noroadele.

2. Că s-a întărit mila Lui peste noi, şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Aliluia. Psalmul 117

Mărturisiti-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Zică dar casa lui Israil că este bun, că în veac este mila Lui.

3. Zică casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui.

4. Zică toţi cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

5. Din necaz am chemat pe Domnul, şi m-a auzit întru desfătare.

6. Domnul este mie ajutor, şi nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul.

7. Domnul este mie ajutor, şi eu voi privi asupra vrăjmaşilor mei.

8. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri.

10. Toate neamurile m-au înconjurat, şi întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

11. Înconjurând m-au înconjurat, şi întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurul, şi s-au aprins ca focul în spini, şi întru numele Domnului i-am biruit pe ei.

13. Împins fiind, m-am povârnit să cad, şi Domnul m-a sprijinit.

14. Tăria mea şi lauda mea este Domnul, şi S-a făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie şi de mântuire în corturile dreptilor.

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului.

18. Certând, m-a certat Domnul, şi morţii nu m-a dat.

19. Deschideţi mie porţile dreptăţii, şi intrând într-însele, mă voi mărturisi Domnului.

20. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într-însa.

21. Mărturisi-mă-voi Ţie, că m-ai auzit şi Te-ai făcut mie spre mântuire.

22. Piatra, care nu o au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.

23. De la Domnul s-a făcut aceasta, şi este minunată întru ochii noştri.

24. Aceasta este ziua care o a făcut Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într-însa. O, Doamne, mântuieşte! O, Doamne, sporeşte!

25. Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pe voi din casa Domnului.

26. Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă.

27. Tocmiţi sărbătoare întru cele frumoase, până la coarnele altarului.

28. Dumnezeul meu eşti Tu şi mă voi mărturisi Ţie; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Mărturisi-mă-voi Ţie că m-ai auzit şi Te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă...

DUPĂ A ŞAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătorul care va să vădească cele ascunse şi rele ale tale. Deci nu rămâne întru acestea de aici, ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie

şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de răni fără de număr ale greşelilor, rogu-mă Ţie, milostive Hristoase, doctorul bolnavilor: cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Suflete al meu, de ce zaci fără de grijă, lenevindu-te? De ce nu porţi grijă de răutăţile ce ai făcut întru această viaţă? Nevoieşte-te de te îndreptează mai înainte până nu-ţi închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă pe mine, care mult ţi-am greşit, Preacurată Stăpână.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Care întru cele de sus locuieşti, şi spre cele smerite priveşti, şi cu ochiul Tău cel atoatevăzător cauţi spre toată zidirea, Ţie am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt lăcaşul Tău, şi ne blagosloveşte pe noi pe toţi, şi ne iartă nouă toată greşeala cea cu voie şi cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruieşte-ne nouă, Doamne, umilinţă; dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruieşte mare mila Ta peste toată lumea Ta şi peste

noi, nevrednicii robii Tăi, că binecuvântat şi prea proslăvit este numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA 17

Aliluia. Psalmul 118

Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2. Fericiţi cei ce cearcă mărturiile Lui, cu toată inima Îl vor căuta pe Dânsul,

3. Că cei ce lucrează fărădelegea, în căile Lui nu au umblat.

4. Tu ai poruncit poruncile Tale, ca să le păzească foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile mele, să păzească îndreptările Tale!
6. Atunci nu mă voi ruşina, când voi căuta spre toate poruncile Tale.
7. Mărturisi-mă-voi Ţie întru îndreptarea inimii, ca să mă învăţ judecăţile dreptăţii Tale.
8. Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârşit.
9. Întru ce-şi va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale.
10. Cu toată inima mea Te-am căutat pe Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale.
11. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie.
12. Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.
13. Cu buzele mele am vestit toate judecăţile gurii Tale.
14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca întru toată bogăţia.
15. Întru poruncile Tale mă voi deprinde şi voi cunoaşte căile Tale.
16. Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.
17. Răsplăteşte robului Tău, viază-mă şi voi păzi cuvintele Tale.
18. Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din

legea Ta.

19. Nemernic sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20. Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecăţile Tale în toată vremea.

21. Certat-ai pe cei mândri; blestemaţi cei ce se abat de la poruncile Tale.

22. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.

23. Pentru că au şezut boierii, şi asupra mea cleveteau, iar robul Tău se învăţa întru îndreptările Tale.

24. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, şi sfaturile mele sunt îndreptările Tale.

25. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău.

26. Căile mele le-am mărturisit şi m-ai auzit, învaţă-mă îndreptările Tale.

27. Calea îndreptărilor Tale fă să o înţeleg, şi mă voi deprinde întru minunile Tale.

28. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întăreşte-mă întru cuvintele Tale.

29. Calea nedreptăţii depărtează-o de la mine, şi cu legea Ta mă miluieşte.

30. Calea adevărului am ales, şi judecăţile Tale n-am uitat.

31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, nu

mă ruşina.

32. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

33. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea îndreptărilor Tale, şi o voi căuta pe dânsa totdeauna.

34. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi pe ea cu toată inima mea.

35. Povăţuieşte-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, şi nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei să nu vadă deşertăciune, în calea Ta mă viază.

38. Pune robului Tău cuvântul Tău, întru frica Ta.

39. Şterge ocara mea, de care îmi pare rău, că judecăţile Tale sunt bune.

40. Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază.

41. Şi să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.

42. Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele Tale.

43. Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit.

44. Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului.

45. Şi am umblat întru lărgime, că poruncile Tale

am căutat.

46. Şi am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraţilor, şi nu m-am ruşinat.

47. Şi am cugetat la poruncile Tale, pe care le-am iubit foarte.

48. Şi am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, pe care le-am iubit, şi m-am deprins întru îndreptările Tale.

49. Pomeneşte cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iar eu de la legea Ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat.

53. Mâhnire m-a cuprins despre cei păcătoşi, care părăsesc legea Ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul nemerniciei mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

56. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

57. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58. Rugatu-m-am feţei Tale cu toată inima mea,

miluieşte-mă după cuvântul Tău.

59. Cugetat-am la căile Tale, şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60. Gătitu-m-am şi nu m-am tulburat a păzi poruncile Tale.

61. Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, şi legea Ta n-am uitat.

62. În miezul nopţii m-am sculat să mă mărturisesc Ţie, spre judecăţile dreptăţii Tale.

63. Părtaş sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine, şi celor ce păzesc poruncile Tale.

64. De mila Ta, Doamne, este plin pământul, îndreptările Tale mă învaţă.

65. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

66. Bunătate şi învăţătură şi cunoştinţă mă învaţă, că poruncile Tale am crezut.

67. Mai înainte de ce m-am smerit eu am greşit, pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

68. Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta mă învaţă îndreptările Tale.

69. Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea mândrilor, iar eu cu toată inima voi cerca poruncile Tale.

70. Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu la legea Ta am cugetat.

71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să mă învăţ îndreptările Tale.

72. Bună este mie legea gurii Tale, mai vârtos decât mii de aur şi de argint.

Slavă...

73. Mâinile Tale m-au făcut si m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi mă voi învăţa poruncile Tale.

74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale, şi întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul Tău robului Tău.

77. Să-mi vie mie îndurările Tale şi voi fi viu, că legea Ta cugetarea mea este.

78. Să se ruşineze cei mândri, căci cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea; iar eu mă voi învăţa întru poruncile Tale.

79. Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine, şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez.

81. Stinge-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

82. Sfârşitu-s-au ochii mei întru cuvântul Tău, zicând: când mă vei mângâia?

83. Că m-am făcut ca un foale în brumă, îndreptările Tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului Tău, când vei face mie judecată de către cei ce mă prigonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ci nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86. Toate poruncile Tale sunt adevărul; fără dreptate m-au gonit, ajută-mi.

87. Puţin de nu m-au sfârşit pe mine pe pământ, iar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88. După mila Ta viază-mă, şi voi păzi mărturiile gurii Tale.

89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer.

90. În neam şi în neam adevărul Tău, întemeiat-ai pământul şi rămâne.

91. Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie.

92. Că de nu ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat.

94. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

95. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii să mă piardă, mărturiile Tale am cunoscut.

96. A tot sfârşitul am văzut sfârşit, desfătată este porunca Ta foarte.

97. Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

98. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am înţeles, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile Tale am căutat.

101. Dinspre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

102. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus lege mie.

103. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea.

104. Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.

105. Făclie picioarelor mele este legea Ta, şi lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m-am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.

107. Smeritu-m-am până în sfârşit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău.

108. Cele de bună voie ale gurii mele bine le voieşte, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.

109. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea, şi legea Ta n-am uitat.

110. Pus-au păcătoşii cursă mie, şi de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie

inimii mele sunt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege i-am urât, şi legea Ta am iubit.

114. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

115. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi, şi voi cerca poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă după cuvântul Tău şi mă viază, şi nu mă ruşina pe mine de la aşteptarea mea.

117. Ajută-mi şi mă voi mântui, şi voi cugeta întru îndreptările Tale pururea.

118. Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pe toţi păcătoşii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.

120. Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de judecăţile Tale m-am temut.

121. Făcut-am judecată şi dreptate, nu mă da pe mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primeşte pe robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

123. Ochii mei s-au stins spre mântuirea Ta, şi spre cuvântul dreptăţii Tale.

124. Fă cu robul Tău după mila Ta, şi întru îndreptările Tale mă învaţă.

125. Robul Tău sunt eu, înţelepţeşte-mă, şi voi cunoaşte mărturiile Tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea Ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul şi topazul.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înţelepţeşte pruncii.

131. Gura mea am deschis şi am tras duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

132. Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata celor ce iubesc numele Tău.

133. Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

134. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor, şi voi păzi poruncile Tale.

135. Faţa Ta arată-o peste robul Tău, şi mă învaţă îndreptările Tale.

136. Izvoare de ape au izvorât ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

137. Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţile

Tale.

138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale, şi adevărul foarte.

139. Topitu-m-a râvnirea Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei.

140. Cu foc lămurit este cuvântul Tău foarte, şi robul Tău l-a iubit pe el.

141. Mai tânăr sunt eu şi defăimat, îndreptările Tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea Ta este dreptate în veac, şi legea Ta adevărul.

143. Necazuri şi nevoi m-au aflat, poruncile Tale sunt gândirea mea.

144. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac, înţelepţeşte-mă şi voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă, Doamne, îndreptările Tale voi căuta.

146. Strigat-am către Tine, mântuieşte-mă şi voi păzi mărturiile Tale.

147. Apucat-am înainte fără de vreme şi am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. Întâmpinat-au ochii mei către dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta, după judecata Ta mă viază.

150. Apropiatu-s-au cei ce mă goneau fără de lege, şi de la legea Ta s-au depărtat.

151. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate căile Tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

154. Judecă judecata mea, şi mă izbăveşte, pentru cuvântul Tău mă viază.

155. Departe este de la păcătoşi mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

156. Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă viază.

157. Mulţi sunt cei ce mă gonesc şi mă necăjesc, de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei neînțelegători şi mă topeam, căci cuvintele Tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază.

160. Începătura cuvintelor Tale este adevărul, şi în veac toate judecăţile dreptăţii Tale.

161. Boierii m-au gonit în zadar, şi de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.

162. Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale, ca cel ce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urât şi m-am scârbit, iar legea Ta am iubit.

164. De şapte ori în zi Te-am lăudat, pentru jude-

căţile dreptăţii Tale.

165. Pace este multă celor ce iubesc legea Ta, şi nu este lor sminteală.

166. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, şi le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

170. Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte.

171. Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăţa îndreptările Tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate.

173. Fie mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda, şi judecăţile Tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTESPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca şi fiul cel curvar; primeşte-mă, Părinte, pe mine cel ce mă pocăiesc, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Strig Ţie, Hristoase Mântuitorule, glasul vameşului; milostiv fii mie ca şi aceluia, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pe mine, cel ce am trebuinţă de sprijinul cel de la tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu; miluieşte-mă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne atotputernice şi făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cel ce ai zidit pe om din pământ şi l-ai arătat pe el după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pe pământ mare încuviinţat numele Tău, şi fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor Tale, zidindu-l iarăşi a doua oară pe el mai spre bine, întru Hristosul Tău, l-ai suit în ceruri. Mulţumescu-Ţi că ai înmulţit spre mine slava Ta, şi nu m-ai dat pe mine vrăjmaşilor mei, care caută desăvârşit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici

nu m-ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive şi Iubitorule de bine Doamne, Care nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui şi-l primeşti, Cel ce ridici pe oamenii cei căzuţi şi tămăduieşti pe cei zdrobiţi, întoarce-mă şi pe mine la pocăinţă, şi fiind căzut jos, mă ridică, şi zdrobit fiind, vindecă-mă. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale şi de cea din veci a Ta necuprinsă bunătate, şi uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul şi cu cuvântul şi cu cugetul le-am săvârşit. Dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă mie lacrimi de umilinţă spre curăţirea spurcăciunii cugetului meu. Ascultă, Doamne, ia aminte, Iubitorule de oameni, milostiveşte-Te, Îndurate, şi de tirania patimilor care împărăţesc întru mine, slobozeşte ticălosul meu suflet. Şi să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmaşul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpeşte de sub stăpânirea lui şi împărăţeşte Tu întru mine, Bunule şi Iubitorule de oameni Doamne, şi cu totul să fiu al Tău, şi binevoieşte să vieţuiesc de acum după voia Ta; şi prin cea negrăită bunătate a Ta, dă-mi curăţire a inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, linişte sufleteştilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă-răbdare, bunătate, blândeţe, credinţă

nefăţarnică şi înfrânare prea cuprinzătoare, şi mă umple de roadele tuturor bunătăţilor, cu harul Preasfântului Tău Duh. Şi să nu mă ridici pe mine întru înjumătăţirea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul meu neîndreptat şi nepregătit; ci mă fă desăvârşit cu desăvârşirea Ta, şi aşa mă scoate dintru această viaţă; ca trecând cu darul Tău fără de opreală, începătoriile şi stăpâniile întunericului, să privesc şi eu frumuseţea cea nepovestită a neapropiatei slavei Tale, împreună cu toţi sfinţii Tăi, întru care s-a sfinţit şi s-a proslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău în veci. Amin.

Catisma 18

Cântarea treptelor. Psalmul 119

Către Domnul, când m-am necăjit, am strigat şi m-a auzit.

2. Doamne, izbăveşte sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană.

3. Ce se va da ţie şi ce se va adăuga ţie spre limba vicleană?

4. Săgeţile Celui puternic sunt ascuţite cu cărbuni pustniceşti.

5. Vai mie, că nemernicia mea s-a îndelungat, sălăşluitu-m-am în sălaşele lui Chedar.

6. Mult a nemernicit sufletul meu; cu cei ce urau pacea, eram făcător de pace;

7. Când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Cântarea treptelor. Psalmul 120

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

3. Să nu dai întru clătinare piciorul tău, nici să dormiteze Cel ce te păzeşte.

4. Iată nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzeşte pe Israil.

5. Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acoperământ ţie peste mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta, de acum şi până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

2. Stând erau picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul cel ce se zideşte ca o cetate, a căruia împărtăşirea lui este dimpreună.

4. Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului, mărturia lui Israil, ca să se mărturisească numelui Domnului.

5. Că acolo au şezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui David.

6. Întrebaţi dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului, şi îndestulare celor ce te iubesc pe tine.

7. Fie pace întru puterea ta, şi îndestulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei, am grăit de tine pace.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ţie.

Cântarea treptelor. Psalmul 122

Către Tine am ridicat ochii mei, Cel ce locuieşti în cer.

2. Iată, precum sunt ochii slugilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

3. Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă.

4. Prea mult s-a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare şi hulă celor mândri.

Cântarea treptelor. Psalmul 123

De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică adică Israil.

2. De nu ar fi că Domnul era întru noi, când s-au ridicat oamenii asupra noastră,

3. Iată, de vii ne-ar fi înghiţit pe noi, când s-a iuţit mânia lor peste noi.

4. Iată, apa ne-ar fi înecat pe noi, pârâu a trecut sufletul nostru.

5. Iată, a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare.

6. Bine este cuvântat Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânarea dinţilor lor.

7. Sufletul nostru ca o pasăre s-a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s-a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este întru numele Domnului, Celui ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă...

Cântarea treptelor. Psalmul 124

Cei ce se nădăjduiesc întru Domnul, sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim.

2. Munţii împrejurul lui şi Domnul împrejurul norodului Său, de acum şi până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste soarta drepţilor, ca să nu-şi întindă drepţii întru fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepţi cu inima;

5. Iar pe cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace peste Israil.

Cântarea treptelor. Psalmul 125

ând a întors Domnul robia Sionului, făcu-tu-ne-am ca nişte mângâiaţi.

2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră, şi limba noastră de veselie; atunci vor grăi întru neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânşii.

3. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.

4. Întoarce, Doamne, robia noastră, ca pâraiele în austru.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Mergând, mergeau şi plângeau, aruncând semin-ţele lor, şi venind, vor veni cu bucurie luându-şi mănunchii lor.

Cântarea treptelor. Psalmul 126

e nu ar zidi Domnul casa, îndeşert s-ar osteni cei ce o zidesc; de nu ar păzi Dom-nul cetatea, îndeşert ar priveghea cel ce o păzeşte.

2. Îndeşert este vouă a mâneca; sculaţi-vă după ce aţi şezut, cei ce mâncaţi pâinea durerii; când vă da

iubiţilor Săi somn.

3. Iată moştenirea Domnului, fiii plata rodului pântecelui.

4. Ca nişte săgeţi în mâna celui tare, aşa fiii celor scuturaţi.

5. Fericit este care îşi va plini pofta sa dintr-înşii; nu se vor ruşina când vor grăi vrăjmaşilor lor în porţi.

Cântarea treptelor. Psalmul 127

Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

2. Ostenelile rodurilor tale vei mânca, fericit eşti şi bine va fi ţie.

3. Femeia ta ca o vie rodită în laturile casei tale, fiii tăi ca nişte tinere odrasle de măslin împrejurul mesei tale.

4. Iată aşa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul.

5. Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

6. Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi, pace peste Israel.

Cântarea treptelor. Psalmul 128

De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile mele, zică adică Israil.

2. De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile mele, şi nu m-au biruit.

3. Peste spatele meu au lucrat păcătoşii, îndelun-

gat-au fărădelegea lor.

4. Domnul cel drept a tăiat gramajii păcătoşilor.

5. Să se ruşineze şi să se întoarcă înapoi toţi cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba pe casă, care mai înainte de smulgere s-a uscat,

7. De care nu şi-a umplut mâna sa cel ce seceră, şi sânul său cel ce adună mănunchii.

8. Şi n-au zis cei ce treceau: blagoslovenia Domnului peste voi, blagoslovit-am pe voi întru numele Domnului.

Slavă...

Cântarea treptelor. Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

4. Pentru numele Tău Te-am răbdat, Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

5. Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israil spre Domnul;

6. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El, şi El va izbăvi pe Israil de toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor. Psalmul 130

Doamne, nu s-a înălţat inima mea, nici s-au înălţat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.

2. De nu m-am smerit cu gândul, ci am înălţat sufletul meu; precum este cel înţărcat spre maica lui, aşa vei răsplăti spre sufletul meu.

3. Nădăjduiască Israil spre Domnul, de acum şi până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 131

Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui.

2. Că s-a jurat Domnului, s-a făgăduit Dumnezeului lui Iacov:

3. De voi intra în lăcaşurile casei mele, de mă voi sui pe patul aşternutului meu,

4. De voi da somn ochilor mei, şi genelor mele dormitare,

5. Şi odihnă tâmplelor mele, până ce voi afla locul Domnului, lăcaşul Dumnezeului lui Iacov.

6. Iată o am auzit pe ea în Efrata, aflatu-o-am pe ea în câmpii dumbrăvii.

7. Intra-vom în lăcaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui.

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale.

9. Preoţii Tăi se vor îmbrăca cu dreptate, şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

10. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci faţa unsului Tău.

11. Juratu-S-a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu Se va lepăda de dânsa: din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

12. De vor păzi fiii tăi aşezământul de lege al Meu, şi mărturiile Mele acestea, care voi învăţa pe ei, şi fiii lor până în veac vor şedea pe scaunul tău.

13. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pe el spre lăcaş Luişi.

14. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aici voi locui, că l-am ales pe el.

15. Vânatul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pe săracii lui voi sătura de pâine.

16. Preoţii lui voi îmbrăca cu mântuire, şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului Meu.

18. Pe vrăjmaşii lui voi îmbrăca cu ruşine, şi peste dânsul va înflori sfinţenia Mea.

Cântarea treptelor. Psalmul 132

Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui fraţii în unire?

2. Ca mirul pe cap, cel ce se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe mar-

ginea îmbrăcămintei lui.

3. Ca roua Ermonului, ce se pogoară pe munţii Sionului, că acolo a poruncit Domnul blagoslovenia şi viaţa până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 133

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

2. În nopţi ridicaţi mâinile voastre la cele sfinte, şi binecuvântaţi pe Domnul.

3. Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Mai înainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere şi îndreptare păcatelor mele celor multe! Dă-mi umilinţă duhovnicească, ca să strig către Tine: Milostive, Iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântuieşte-mă!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă eu, curvarul, m-am însoţit cu ele. Dăruieşte-mi întoarcere, Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu-ţi întoarce, Stăpână, faţa ta de către mine, care mă rog ţie, ci, ca o milostivă Maică a Înduratului Dumnezeu, sârguieşte-te mai înainte de sfârşit, dă-mi întoarcere, ca să mă mântuiesc prin tine; că tu eşti mântuirea mea şi nădejdea mea cea nebiruită, Doamna mea.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă certi. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu celui viu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijuliul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malahiul, sodomeanul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăzneţul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii Tale de oameni şi vrednicul de toată munca şi de gheenă şi de pedeapsă. Şi pentru mulţimea atâtor greşeli ale mele, nu mă pune sub mulţimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă miluieşte, că sunt neputincios şi cu sufletul şi cu trupul şi cu socoteala şi cu gândul, şi mă mântuieşte pe mine, nevrednicul robul Tău, cu judecăţile care le ştii, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale tuturor sfinţilor care din veci bine Ţi-au făcut Ţie spre plăcere, că bine eşti cuvântat întru toţi vecii. Amin.

Catisma 19

Aliluia. Psalmul 134

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi slugi pe Domnul,

2. Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

3. Lăudaţi pe Domnul, că este bun Domnul,

4. Cântaţi numelui Lui, că este bun.

5. Că pe Iacov a ales Luişi Domnul.

6. Pe Israil spre moştenire Luişi.

7. Că eu am cunoscut că este mare Domnul.

8. Şi Domnul nostru peste toţi dumnezeii.
9. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer şi pe pământ,
10. În mări şi întru toate adâncurile.
11. Ridicând nori de la marginea pământului,
12. Fulgerele spre ploaie le-a făcut.
13. Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.
14. Care a bătut cele întâi născute ale Egiptului.
15. De la om până la dobitoc.
16. Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte,
17. Întru Faraon şi întru toate slugile lui.
18. Care a bătut neamuri multe,
19. Şi a ucis împăraţi tari:
20. Pe Sihon, împăratul amoreilor,
21. Şi pe Og, împăratul Vasanului,
22. Şi toate împărăţiile lui Canaan.
23. Şi a dat pământul lor moştenire.
24. Moştenire lui Israil, norodului Său.
25. Doamne, numele Tău este în veac,
26. Şi pomenirea Ta în neam şi în neam.
27. Că va judeca Domnul pe norodul Său,
28. Şi spre slugile Sale se va umili.
29. Idolii păgânilor, argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti.
30. Gură au şi nu vor grăi,
31. Ochi au şi nu vor vedea.
32. Urechi au şi nu vor auzi,

33. Că nu este duh în gura lor.
34. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe aceştia,
35. Şi toţi cei ce se nădăjduiesc într-înşii.
36. Casa lui Israil, binecuvântaţi pe Domnul!
37. Casa lui Aaron, binecuvântaţi pe Domnul!
38. Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul!
39. Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul!
40. Bine este cuvântat Domnul din Sion, Cel ce locuieşte în Ierusalim.

Aliluia. Psalmul 135

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Mărturisiţi-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila Lui.
3. Mărturisiţi-vă Domnului domnilor, că în veac este mila Lui.
4. Celui ce face minuni mari, Unuia, că în veac este mila Lui.
5. Celui ce a făcut cerurile cu înţelegere, că în veac este mila Lui.
6. Celui ce a întărit pământul peste ape, că în veac este mila Lui.
7. Celui ce a făcut luminători mari, Unuia, că în veac este mila Lui.
8. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.

9. Luna şi stelele spre stăpânirea nopţii, că în veac este mila Lui.
10. Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi născuţi ai lor, că în veac este mila Lui.
11. Şi a scos pe Israil din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.
12. Cu mână tare şi cu braţ înalt, că în veac este mila Lui.
13. Celui ce a împărţit Marea Roşie întru despărţituri, că în veac este mila Lui.
14. Şi a trecut pe Israil prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.
15. Şi a scuturat pe Faraon şi puterea lui în Marea Roşie, că în veac este mila Lui.
16. Celui ce a trecut norodul său în pustie, că în veac este mila Lui.
17. Celui ce a bătut împăraţi mari, că în veac este mila Lui.
18. Şi a omorât împăraţi tari, că în veac este mila Lui.
19. Pe Sihon, împăratul amoreilor, că în veac este mila Lui.
20. Şi pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.
21. Şi le-a dat pământul lor moştenire, că în veac este mila Lui.
22. Moştenire lui Israil, slugii Sale, că în veac este

mila Lui.

23. Că întru smerenia noastră ne-a pomenit pe noi Domnul, că în veac este mila Lui.

24. Şi ne-a izbăvit pe noi de vrăjmaşii noştri, că în veac este mila Lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.

26. Mărturisiţi-vă Dumnezeului ceresc, că în veac este mila Lui.

Psalmul lui David, prin Ieremia, 136

La râul Babilonului, acolo am şezut şi am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.

2. În sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat organele noastre.

3. Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robit pe noi, cuvinte de cântări, şi cei ce ne-au dus pe noi: cântare cântaţi nouă din cântările Sionului.

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul, ca întru începutul veseliei mele.

7. Adu-Ţi aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului, care ziceau:

8. Stricaţi-l, stricaţi-l până la temeliile lui!

9. Fata Babilonului ticăloasă, fericit este cel ce va răsplăti ţie răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă.

10. Fericit este cel care va apuca şi va lovi pruncii tăi de piatră.

Slavă...

Psalmul lui David, al lui Agheu şi al lui Zaharia, 137

Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea, şi înaintea îngerilor voi cânta Ţie, că ai auzit toate graiurile gurii mele.

2. Închina-mă-voi la Biserica Ta cea sfântă, şi mă voi mărturisi numelui Tău, întru mila Ta şi adevărul Tău, că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.

3. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi, înmulţi-mă-vei în sufletul meu, cu puterea Ta.

4. Mărturisească-se Ţie, Doamne, toţi împăraţii pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale.

5. Şi să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul, şi la cele smerite priveşte, şi cele înalte de departe le cunoaşte.

7. De voi merge în mijlocul necazului, mă vei via; peste mânia vrăjmaşilor mei întins-ai mâinile Tale şi m-a mântuit dreapta Ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, al lui Zaharia, întru risipire, 138

Doamne, cercatu-m-ai şi m-ai cunoscut; Tu ai cunoscut şederea mea şi scularea mea.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea şi funia mea Tu o ai iscodit, şi toate căile mele mai înainte le-ai văzut, că nu este vicleşug în limba mea.

4. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de urmă şi cele de demult.

5. Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine mâna Ta.

6. Minunată s-a făcut ştiinţa Ta de către mine, întăritu-s-a, nu voi putea spre dânsa.

7. Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Şi de la faţa Ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti; de mă voi pogorî în iad, de faţă eşti.

9. De voi lua aripile mele de dimineaţă şi mă voi sălăşlui la marginile mării,

10. Şi acolo mâna Ta mă va povăţui şi mă va ţine dreapta Ta.

11. Şi am zis: au doară întunericul mă va acoperi? Şi noaptea este luminare întru desfătarea mea.

12. Că întunericul nu se va întuneca de la Tine, şi noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunericul ei, aşa şi lumina ei.

13. Că Tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m-ai din

pântecele maicii mele.

14. Mărturisi-mă-voi Ţie, căci cu înfricoşare Te-ai minunat, minunate sunt lucrurile Tale, şi sufletul meu le cunoaşte foarte.

15. Nu s-a ascuns osul meu de la Tine, pe care l-ai făcut întru ascuns, şi statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

16. Cel nelucrat al meu l-a văzut ochii Tăi, şi în cartea Ta toţi se vor scrie; în zile se vor zidi şi nimenea întru dânşii.

17. Iar mie foarte îmi sunt cinstiţi prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte s-au întărit stăpâniile lor.

18. Număra-voi pe dânşii, şi mai mult decât nisipul se vor înmulţi; sculatu-m-am şi încă sunt cu Tine.

19. De vei să omori pe păcătoşi, Dumnezeule; bărbaţii sângiurilor, depărtaţi-vă de la mine.

20. Că pricinuitori sunteţi întru gânduri, lua-vor întru deşertăciuni cetăţile Tale.

21. Au nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, i-am urât, şi asupra vrăjmaşilor Tăi m-am topit?

22. Cu urâciune desăvârşit i-am urât pe ei, neprieteni mi s-au făcut mie.

23. Ispiteşte-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele,

24. Şi vezi de este calea fărădelegii întru mine, şi mă îndreptează în calea cea veşnică.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 139

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de la bărbatul nedrept mă izbăveşte.

2. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie.

3. Ascuţit-au limba lor ca de şarpe, otravă de aspidă sub buzele lor.

4. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului, de la oamenii nedrepţi mă scoate, care au gândit să împiedice paşii mei.

5. Ascuns-au mândrii cursă mie, şi cu funii au întins cursă picioarelor mele, pe lângă cărare sminteli mi-au pus mie.

6. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu eşti Tu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele.

7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în ziua de război.

8. Să nu mă dai, Doamne, de la dorirea mea, celui păcătos; gândit-au împotriva mea, să nu mă părăseşti, ca nu cândva să se înalţe.

9. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pe dânşii.

10. Cădea-vor peste dânşii cărbuni, cu foc îi vei surpa pe dânşii în ticăloşii, şi nu vor putea răbda.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe bărbatul nedrept, relele îl vor vâna spre stricăciune.

12. Cunoscut-am că va face Domnul judecată săracilor, şi izbândă lipsiţilor.

13. Însă dreptii se vor mărturisi numelui Tău, şi vor locui dreptii cu faţa Ta.

Slavă...

Psalmul lui David, 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele, şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate,

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

6. Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu,

7. Că încă şi rugăciunea mea este întru bune vrerile lor. Înghiţitu-s-au lângă piatră judecătorii lor,

8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

9. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

10. Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie, şi de smintelile celor ce fac fărădelege.

11. Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, deosebi sunt eu până ce voi trece.

Al înţelegerii lui David, când a fost el în peşteră rugându-se, Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voi spune.

3. Când lipsea dintru mine duhul meu, şi Tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama de-a dreapta şi am privit, şi nu era cine să mă cunoască.

6. Pierit-a fuga de la mine; şi nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii.

8. Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

9. Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai vârtos decât mine.

10. Scoate din temniţă sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

11. Pe mine mă aşteaptă dreptii, până ce vei răsplăti

mie.

Psalmul lui David, când îl gonea pe el Abesalom, fiul său, 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta.

2. Şi să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.

3. Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, împilat-a la pământ viaţa mea, aşezatu-m-a întru cele întunecate ca pe morţii veacului.

4. Şi s-a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit.

6. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca nişte pământ fără de apă Ţie.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu, să nu întorci faţa Ta de la mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă.

8. Auzită fă mie dimineaţa mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne! La Tine am scăpat.

10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul

meu. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept.

11. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu,

12. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei, şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 7):

Mulţumind Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor le-ai dat pocăinţă. Mântuitorule, să nu mă ruşinezi când vei veni să judeci toată lumea, pe mine care am făcut lucruri de ruşine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Fără de număr greşindu-Ţi, pedepse nenumărate aştept, Dumnezeul meu, îndură-Te şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

La mulţimea milei tale acum alerg. Dezleagă-mi lanţurile greşelilor mele, de Dumnezeu Născătoare.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, Care cu pătimirile Tale ai vindecat patimile mele, şi cu rănile Tale ai tămăduit rănile mele, dăruieşte-mi mie, care mult Ţi-am greşit, lacrimi de

umilință. Amestecă cu trupul meu din mireasma făcătorului de viață Trupului Tău și îndulcește sufletul meu cu cinstit Sângele Tău, de amărăciunea cu care m-a adăpat potrivnicul. Înalță mintea mea către Tine, care este trasă jos, și mă ridică din prăpastia pierzării, că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi de mângâiere, care întorc pe fii la moștenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumești; nu pot să caut către Tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei celei către Tine; ci Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăților, dăruiește-mi desăvârșit pocăință și inimă dureroasă spre căutarea Ta. Dăruiește-mi darul Tău, și iarăși înnoiește întru mine închipuirile icoanei Tale. Părăsitu-Te-am eu, nu mă părăsi pe mine. Ieși spre căutarea mea, întoarce-mă iarăși la pășunea Ta și mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese. Hrănește-mă pe mine împreună cu dânsele din verdeața dumnezeieștilor Tale Taine, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Amin.

CATISMA 20

Psalmul lui David, împotriva lui Goliat, 143

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învaţă mâinile mele spre oştire, degetele mele spre război.

2. Mila mea şi scăparea mea, sprijinitorul meu, şi izbăvitorul meu, scutitorul meu, şi întru El am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui? Sau fiul omului, că îl socoteşti pe el?

4. Omul deşertăciunii s-a asemănat, zilele lui ca

umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile şi Te pogoară, atinge-Te de munţi şi vor fumega.

6. Fulgeră fulgere şi-i vei risipi pe dânşii, trimite săgeţile Tale şi-i vei tulbura pe ei.

7. Trimite mâna Ta dintru înălţime, scoate-mă şi mă izbăveşte din ape multe, din mâna fiilor celor străini,

8. A căror gură a grăit deşertăciune, şi dreapta lor este dreapta strâmbătăţii.

9. Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ţie, în psaltire cu zece strune voi cânta Ţie,

10. Celui ce dai mântuire împăraţilor, Celui ce izbăveşti pe David, robul Tău, de sabie cumplită.

11. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna fiilor celor străini, a căror gură a grăit deşertăciune, şi dreapta lor este dreapta strâmbătăţii.

12. Ai cărora fiii lor ca nişte tinere odrasle, înfipte întru tinereţile lor. Fetele lor înfrumuseţate, împodobite ca asemănarea Bisericii.

13. Cămările lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor mult fătătoare, înmulţindu-se întru ieşirile lor.

14. Boii lor sunt graşi; nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.

15. Fericit-au pe norodul căruia sunt acestea; fericit este norodul căruia Domnul este Dumnezeul lui.

Laudei lui David, 144

Înălța-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi bine voi cuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului.

2. În toate zilele bine Te voi cuvânta, şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

3. Mare este Domnul şi lăudat foarte, şi măririi Lui nu este sfârşit.

4. Neamul şi neamul vor lăuda lucrurile Tale, şi puterea Ta vor vesti.

5. Mare cuviința slavei sfințirii Tale vor grăi şi minunile Tale vor povesti.

6. Şi puterea celor înfricoşate ale Tale vor spune, şi mărirea Ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti, şi de dreptatea Ta se vor bucura.

8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor, şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10. Mărturisească-se Ție, Doamne, toate lucrurile Tale, şi cuvioşii Tăi bine să Te cuvinteze.

11. Slava împărăției Tale vor spune, şi puterea Ta vor grăi.

12. Ca să facă cunoscută fiilor omeneşti puterea Ta, şi slava marii cuviinței împărăției Tale.

13. Împărăția Ta este împărăție a tuturor veacurilor,

şi stăpânia Ta întru tot neamul şi neamul.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele Sale, şi cuvios întru toate lucrurile Sale.

15. Sprijineşte Domnul pe toţi cei ce cad, şi îndreptează pe toţi cei surpaţi.

16. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, şi Tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deschizi Tu mâna Ta, şi saturi pe tot cel viu de bunăvoinţă.

18. Drept este Domnul întru toate căile Sale, şi cuvios întru toate lucrurile Sale.

19. Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.

20. Voia celor ce se tem de El va face, şi rugăciunea lor va auzi şi-i va mântui pe dânşii.

21. Păzeşte Domnul pe toţi cei ce-L iubesc pe El, şi pe toţi păcătoşii îi va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea, şi bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac şi în veacul veacului.

Slavă...

Aliluia. Al lui Agheu şi al lui Zaharia.
Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul, lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi.

2. Nu vă nădăjduiţi spre boieri, spre fiii oamenilor, întru care nu este mântuire.

3. Ieşi-va duhul lui, şi se va întoarce în pământul său,

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui,

6. Spre Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt într-însele;

7. Spre Cel ce păzeşte adevărul în veac, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiţi, spre Cel ce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi, Domnul înţelepţeşte orbii, Domnul ridică pe cei surpaţi, Domnul iubeşte pe cei drepţi, Domnul păzeşte pe cei nemernici.

9. Pe săracul şi pe văduva va primi, şi calea păcătoşilor o va pierde.

10. Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Aliluia. Al lui Agheu şi al lui Zaharia.

Psalmul 146

Lăudaţi pe Domnul, că este bun psalmul; Dumnezeului nostru să I se îndulcească lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va aduna.

3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiţi la inimă, şi leagă zdruncinăturile lor.

4. Cel ce numără mulţimea stelelor, şi lor tuturor numele le cheamă.

5. Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui, şi priceperii Lui nu este număr.

6. Cel ce primeşte pe cei blânzi, Domnul, şi smereşte pe cei păcătoşi până la pământ.

7. Începeţi a cânta Domnului întru mărturisire, cântaţi Dumnezeului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte pământului ploaie, Celui ce răsare în munţi iarbă şi pajişte spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor şi puilor de corb, celor ce-L cheamă pe El.

10. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

11. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de Dânsul, şi întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

Aliluia. Al lui Agheu şi al lui Zaharia.
Psalmul 147

Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane;

2. Că a întărit încuietorile porţilor tale, blagoslovit-a pe fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotarele tale pace, şi cu grăsime de grâu te-a săturat.

4. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, degrab aleargă cuvântul Lui,

5. Al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce presară negura ca cenuşa,

6. Al Celui ce pune gheaţa Sa ca pâinile; împotriva feţei gerului Lui cine va suferi?

7. Trimite-va cuvântul Său şi le va topi pe ele, sufla-va Duhul Lui şi vor curge ape.

8. Cel ce vesteşte cuvântul Său lui Iacov, îndreptările şi judecăţile Sale lui Israil.

9. Nu a făcut aşa la tot neamul, şi judecăţile Sale nu le-a arătat lor.

Slavă...

Aliluia. Al lui Agheu şi al lui Zaharia.
Psalmul 148

Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte.

2. Lăudaţi pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi pe El toate puterile Lui.

3. Lăudaţi pe El soarele şi luna, lăudaţi pe El toate stelele şi lumina.

4. Lăudaţi pe El cerurile cerurilor, şi apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului.

5. Că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.

6. Pusu-le-a pe ele în veac şi în veacul veacului, poruncă a pus şi nu va trece.

7. Lăudați pe Domnul de pe pământ, balaurii și toate adâncurile.
8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul Lui,
9. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare și toți cedrii,
10. Fiarele și toate dobitoacele cele ce se târăsc, și păsările cele zburătoare,
11. Împărații pământului și toate noroadele, domnii și toți judecătorii pământului,
12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să laude numele Domnului, că s-a înălțat numele Lui, al Unuia,
13. Mărturisirea Lui pe pământ și în cer. Și va înălța cornul norodului Său,
14. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israil, norodului ce se apropie de Dânsul.

Aliluia. Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în Biserica cuvioșilor.
2. Veselească-se Israil de Cel ce l-a făcut pe el, și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.
3. Să laude numele Lui în horă, în timpane și în psaltire să-I cânte Lui.
4. Că binevoiește Domnul întru norodul Său, și va înălța pe cei blânzi întru mântuire.
5. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucura

întru aşternuturile lor.

6. Înălţările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, şi săbii de amândouă părţile ascuţite în mâinile lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru noroade.

8. Ca să lege pe împăraţii lor cu obezi, şi pe slăviţii lor cu cătuşe de fier.

9. Ca să facă întru dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este tuturor cuvioşilor Lui.

Aliluia. Psalmul 150

Lăudaţi pe Dumnezeu întru sfinţii Lui, lăudaţi pe El întru tăria puterii Lui.

2. Lăudaţi pe El întru puterile Lui, lăudaţi pe El după mulţimea măririi Lui.

3. Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi pe El în psaltire şi în alăută.

4. Lăudaţi pe El în timpane şi în horă, lăudaţi pe El în strune şi în organe.

5. Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 6):

Plinirea tuturor bunătăţilor Tu eşti, Hristoase al meu. Umple de veselie şi de bucurie sufletul meu, şi mă mântuieşte, ca un mult milostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

De am şi greşit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta, dar alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu, şi nădăjduiesc la milostivirea Ta. Ci mă primeşte pe mine cel ce mă întorc, Milostive Părinte, şi Fiule, Unule Născut, şi Duhule Sfinte, ca pe fiul cel curvar, şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Altă scăpare şi fierbinte sprijin afară de tine nu ştiu. Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, Stăpână, ajută-mi şi mă mântuieşte pe mine, robul tău.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi-mi iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ţi-am greşit în toată vremea vieţii mele şi până astăzi. Şi orice am păcătuit ca un om: cele cu voie, ale mele păcate şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu mintea şi cu gândul, cele din nesocoteală şi din răpire şi din multa mea lenevire şi trândăvire; ori de m-am jurat pe numele Tău cel sfânt, ori de m-am jurat strâmb, sau de am hulit în

gândul meu, sau de am ocărât pe cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am minţit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine şi l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate de am necăjit şi l-am amărât, sau stând eu la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m-am desfătat afară de cuviinţă, sau de am râs nebuneşte, sau de am grăit glume, sau de m-am trufit, sau la măriri deşarte de am gândit, sau la frumuseţe deşartă de am privit şi de dânsa m-am biruit, sau de am bârfit, sau de m-am lenevit de rugăciunea mea, sau de n-am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăit vorbe deşarte, sau altceva rău de am făcut; pentru că acestea toate şi mai multe decât acestea am lucrat, pe care nici nu le ţin minte; miluieşte-mă, Doamne, şi mi le iartă toate ca un bun şi iubitor de oameni, ca în pace să adorm şi să dorm, cântând şi binecuvântând şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viată făcătorul Tău Duh. Amin.

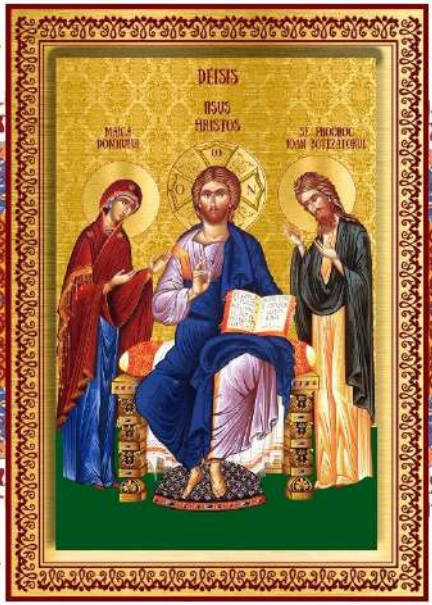

POMELNIC ZILNIC

Pentru Sfânta Biserică

Adu-Ţi aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila şi de îndurările Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat şi de voie ai răbdat răstignire şi moarte, ai înviat din morţi, Te-ai înălţat la cer şi ai şezut de-a dreapta Lui Dumnezeu şi Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept în Tine.

Caută spre smerenia şi rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te caută pe Tine. Pleacă-Ţi urechea şi

auzi smerita mea rugăciune, a nevredniculuI robului Tău, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, pe care o aduc Ţie pentru poporul Tău.

Întâi, adu-Ţi aminte de sobornicească şi apostoleasca Ta Biserică, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău; întemeiaz-o, întăreşte-o, lăţeşte-o, înmulţeşte-o, împac-o şi o păzeşte nebiruită de porţile iadului în veci, iar întărâtările ce se pornesc asupra ei le potoleşte. Stinge năvala păgânilor, pornirile ereticilor degrab le sfărâmă, le dezrădăcinează şi întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh.

Pentru cei vii

Mântuieşte, Doamne, şi ne auzi şi cu milostivire păzeşte-ne de tot răul şi de asuprirea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, de falşi prieteni, profitori şi trădători, şi totdeauna ne ajută să te iubim pe Tine, pe aproapele, unul pe altul şi între noi, şi să facem tot binele; înmulţeşte dragostea şi dezrădăcinează toată răutatea de la noi, nevrednicii Tăi robi, şi de la robii Tăi pe care i-am pomenit şi îi voi mai pomeni, ca să ne învrednicim, cu mare şi bogată mila Ta, de bunătăţile cele veşnice.

Mântuieşte, Doamne, si miluieşte pe preasfinţiţii patriarhi ai lumii şi pe Preasfinţitul şi îndreptătorul Sinod, pe Preasfinţitul Episcopul nostru *(numele)*, pe toţi preasfinţiţii mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi orto-

docşi, pe preoţi, diaconi şi pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi pe mine păcătosul.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele nostru stareţ, *(numele)*, şi pe toţi fraţii vieţuitori ai acestei sfinte mănăstiri; dă-ne ca să ne înţelegem cu pace şi linişte, înmulţeşte-ne dragostea cea către Tine şi pe cea dintre noi, sporeşte-ne râvna la ascultare şi rugăciune, dezrădăcinează dintre noi toate patimile: cârtirea, clevetirea, judecarea aproapelui, ţinerea de minte a răului, desfrânarea, îmbuibarea pântecului, beţia, mânia, lenea şi nepăsarea, iubirea de avuţii şi iubirea de slavă omenească, mândria, grăirea în deşert şi celelalte patimi urâcioase, ca în pace şi cu suflet curat să Te slăvim pe Tine.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele meu duhovnic, *(numele)*, şi, pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele mele. Luminează-i mintea spre a mă îndruma spre cele de folos, iar mie smereşte-mi cugetul pentru a face cele poruncite de dânsul.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredincioşii cârmuitori ai ţării, pe mai marii armatei, pe căpeteniile oraşelor şi ai satelor şi pe ostaşii ţării. Supune sub picioarele lor pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. Pune în inimile lor cele bune şi de pace pentru Sfânta Biserică şi pentru buna sporire şi chivernisire

a poporului român, ca întru liniştea lor, viaţă lină şi fără gâlceavă să vieţuim, întru dreapta credinţă şi întru toată curăţia.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi cei ce se ostenesc şi slujesc şi pe cei ce cu osârdie au slujit în sfântă mănăstirea aceasta, fraţii noştri, cu lucrul mâinilor, pe cei puşi în ascultări, pe iconomi şi pe cei împreună cu dânşii ostenitori, pe lucrătorii mireni şi, pentru rugăciunile lor, dă şi mie iertare de păcate.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte sfintele mănăstiri din Sfântul Munte, din România şi de pretutindeni şi pe cei care vieţuiesc şi petrec într-însele, părinţi şi fraţii noştri, şi mă miluieşte şi pe mine, păcătosul, pentru rugăciunile lor.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părinţii şi fraţii mei *(numele)*, pe toate rudeniile cele după duh şi după trup şi pe prieteni, binefăcători şi cunoştinţe şi le dăruieşte lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătăţile cele lumeşti şi cu cele mai presus de lume.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte, după mulţimea îndurărilor Tale, pe toţi sfinţiţii arhimandriţi, ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii, şi pe toţi cei ce cu evlavie şi cu înfrânare vieţuiesc prin mănăstiri, prin pustii, prin peşteri, prin munţi, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc şi latură şi care

slujesc şi se roagă Ţie cu creştinească, dreaptă şi bună credinţă. Uşurează-le povara, mângâie-i în necaz şi-i întăreşte în nevoinţă, cu puterea Ta; iar prin rugăciunile lor, dăruieşte-mi şi mie iertare de păcate.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe bătrâni şi pe tineri, pe bogaţii milostivi şi pe sărmanii din toată lumea, pe văduve, pe orfani, şi pe cei ce se află în neputinţe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temniţe şi în închisori şi, mai ales, pe cei izgoniţi pentru Tine şi pentru dreapta credinţă ortodoxă, de neamurile cele fără de Dumnezeu şi de cumpliţii eretici, fiindcă sunt robii Tăi. Miluieşte-i pe dânşii, cercetează-i, întăreşte-i, îi mângâie şi degrab, cu puterea Ta, îi slobozeşte şi le dă izbăvire de orice fel de greutăţi.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi robii Tăi bolnavi de cancer sau paralizaţi, mutilaţi, orbi, muţi, surzi sau cu alte boli grele, bolnavi psihic sau stăpâniţi de duhurile necurate, şi ca un Îndurat şi Mult-Milostiv, vindecă-i de boli şi îi ridică din patul durerii, pentru rugăciunile Sfinţilor doctori fără de arginţi: Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon, Nectarie din Eghina, Ioan Rusul, Gherasim din Kefalonia şi Luca al Crimeei şi pentru ale tuturor Sfinţilor Tăi. Dă-le lor răbdare în suferirea bolii şi uşurarea suferinţelor, iar în veacul cel

viitor, odihna cea veşnică în Împărăţia Ta.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe robii Tăi închişi în temniţă. Celor care cu dreptate au fost pedepsiţi, dă-le lor să-şi plângă păcatele şi să-şi ispăşească vina cu mărinimie şi răbdare, iar pe cei închişi cu nedreptate, scoate-i din legături şi din temniţă. Dă-le lor iertare de păcate, uşurează-le nevoile, izbăveşte-i de primejdii şi de toţi vrăjmaşii, înmulţeşte-le răbdarea şi îi luminează cu a Ta cunoştinţă ca să se întoarcă la Tine cu pocăinţă.

Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credinţă şi, cu eresul sau necredinţa întunecându-se, întru pierzare se află, cu strălucirea cunoştinţei Tale îi luminează şi Sfintei, Apostoleştii şi Sobornicești Tale Biserici îi uneşte.

Urâta şi de Dumnezeu hulitoarea cârmuire păgânească, ereticească sau atee, degrab o surpă şi binecredincioşilor conducători o supune; înalţă fruntea dreptslăvitorilor creştini şi trimite peste noi milele Tale cele bogate.

Mântuieşte Doamne pe cei ce mă urăsc, mă dosădesc şi mă asupresc, şi nu îi lăsa pe dânşii să piară în răutatea lor, ci îi întoarce la bunătate, pentru mine păcătosul.

Mântuieşte Doamne pe cei ce îmi fac bine şi mă iubesc şi le dă lor aici bucuriile vieţii, iar dincolo Împărăţia Ta cea Cerească.

Dumnezeule al dragostei, Ţie sunt dator a mulţumi pentru dulcele simţământ al dragostei şi ocrotirii, de care mă bucur. Tu, Cel ce eşti Izvorul tuturor bunătăţilor, revarsă binecuvântarea şi binefacerile Tale peste cei pe care inima mea îi cinsteşte şi îi iubeşte, peste robii Tăi care mi-au ajutat în viaţă, binefăcătorii mei. Apără-i de toate primejdiile ce bântuie viaţa muritorilor pe pământ. Fă să răsară asupra lor întotdeauna un soare strălucitor, ca să le risipească norii grijilor şi ai suferinţelor din viaţa lor. Umple inimile lor de bucuria mântuirii Tale, povăţuieşte-le paşii pe căi drepte în scopul mântuirii. Nu lăsa ca apăsătoarele suferinţe să le amărască inima. Nenorocirile lor să nu facă a li se coborî lacrimi în ochi, inimile lor să nu fie jertfă întristărilor. Fă ca fiecare din zilele lor să fie o frumoasă zi de primăvară, viaţa lor să se asemene unui râu limpede şi lin, ce curge prin grădini înverzite şi pline de flori. Iar dacă vor fi ameninţaţi de nenorocire, fii Tu apărătorul lor precum şi ei mă ajută pe mine. Dă-le Doamne toate bucuriile iertate muritorilor care păzesc poruncile Tale. Îngerii lor să-i însoţească şi să-i ocrotească în toate zilele lor şi, după o viaţă lungă, plină de binefaceri şi virtuţi, să se învrednicească a dobândi bunătăţile Tale cele veşnice, pregătite tuturor celor ce lucrează virtutea.

Mântuieşte, Doamne, miluieşte şi îmi iartă tot ce eu,

ca un om neputincios, am greşit Ţie, şi m-am smintit şi nebuneşte m-am depărtat de la calea mântuirii, iar prin deşertăciunea minţii mele m-am abătut, ca un ticălos, către fapte necuvioase. Rogu-mă dar: Întoarce-mă iarăşi pe calea mântuirii, prin dumnezeiasca Ta iconomie.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi cei care mi-au cerut să îi pomenesc la rugăciune, pe cei care i-am pomenit şi îi voi mai pomeni, şi le împlineşte lor cererile cele către mântuire şi le dă lor bogată mila Ta şi fericirea cea veşnică.

Pentru cei adormiţi

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce în nădejdea Învierii şi a Vieţii Veşnice au adormit, părinţii şi fraţii noştri, şi pe toţi care în cucernicie şi în dreapta credinţă s-au săvârşit; şi le iartă lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, cea cu lucrul sau cu cuvântul sau cu gândul, şi îi aşează pe dânşii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată întristarea şi suspinul, unde cercetarea Feţei Tale veseleşte pe toţi sfinţii Tăi cei din veac. Dăruieşte lor şi nouă Împărăţia Ta şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor negrăite şi veşnice şi desfătarea vieţii Tale celei nesfârşite şi fericite. Că Tu eşti viaţa şi învierea şi odihna robilor Tăi celor adormiţi, Hristoase Dumnezeul nostru şi pe Tine Te slăvim în veci.

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viaţa aceasta: binecredincioşii împăraţi şi domni, împărătese şi doamne, boieri şi jupânese, bogaţi şi săraci, bătrâni şi tineri, femei şi bărbaţi; pe preasfinţiţi patriarhi, mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi, preoţi, diaconi şi întregul cler bisericesc; schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii şi tot cinul monahicesc; pe ctitorii sfânt locaşului acestuia şi pe toţi binefăcătorii acestei sfinte mănăstiri şi toţi ctitorii de biserici; pe toţi binefăcătorii mei şi pe toţi ortodocşii creştini adormiţi, şi îi odihneşte împreună cu sfinţii Tăi în veşnicele Tale locaşuri.

Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi *(numele)* şi ale tuturor rudeniilor mele după duh şi după trup, iertându-le lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie; dăruieşte-le Împărăţia şi împărtăşirea veşnicelor Tale bunătăţi, îndulcirea Ta cea fără de sfârşit şi fericita viaţă.

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei ce au adormit întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice şi care i-am pomenit şi îi voi mai pomeni: părinţi şi fraţi ai noştri şi dreptslăvitori creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni; sălăşluieşte-i cu sfinţii Tăi acolo unde străluceşte lumina feţei Tale şi le fă lor veşnică pomenire.

Cuprins

Rugăciunile dimineții 5

Rugăciunile de seară 25

Rugăciuni la diferite trebuințe 41

Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl 41

Rugăciune către Dumnezeu-Fiul 44

Rugăciune către Domnul Iisus Hristos a Sfântului Ioan Gură de Aur 45

Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt 54

Rugăciune către Preasfântul Duh a Sfântului Simeon Noul Teolog 56

Rugăciune zilnică a Sfântului Alexandru din Svir 56

Rugăciune la începerea lucrului 58

Rugăciune la sfârșitul lucrului 58

Rugăciunile zilelor săptămânii 59

Rugăciune de pocăință a Sfântului Efrem Sirul 69

Rugăciunea de pocăință a regelui Manase 70

Rugăciune de pocăință 71

Rugăciune de pocăință către Maica Domnului 72

Rugăciune de pocăință a Sfântului Siluan Athonitul 75

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, la vreme de necaz şi de întristare 75
Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a Sfântului Grigorie Palama 77
Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu a Sfântului Teofan Zăvorâtul 82
Rugăciune către Maica Domnului a Sfântului Marcu al Efesului 83
Rugăciune către Cuviosul Moise Ungurul pentru ajutor în lupta cu patima desfrânării 86
Rugăciune către toţi Sfinţii a Sfântului Teofan Zăvorâtul 87
Rugăciune pentru dăruirea răbdării, către Domnul Iisus Hristos 89
Rugăciune de lăsare în voia lui Dumnezeu, a Sfântului Isaac Sirul 89
Rugăciune pentru adevărata pocăinţă a Sfântului Isaac Sirul 90
Rugăciune pentru înnoirea gândirii, a Sfântului Isaac Sirul 91
Rugăciune care se citeşte în fiecare post 92
Rugăciunea Sfântului Siluan Athonitul pentru dobândirea smereniei 93
Rugăciune pentru vederea păcatului propriu 94
Rugăciune a Sfântului Isaac Sirul pentru sporirea iubirii şi unirea cugetului cu Dumnezeu 95
Rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos pentru izbăvire de boală a aproapelui 95
Rugăciunea celui bolnav către Maica Domnului 97
Rugăciune grabnic folositoare către Sfântul Efrem cel Nou 97
Rugăciune pentru bolnavi, către Sfântul Efrem cel Nou 100
Rugăciune de mulţumire pentru ajutorul primit de la Sfântul Efrem 101
Rugăciune către Sfântul Luca al Crimeei, pentru cei ce sunt bolnavi 102
Rugăciune către Sfânta Muceniţă Filofteia, la vreme de boală 103
Rugăciune către Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina, vindecătorul de boli 104
Rugăciune către Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, pentru cei bolnavi 106
Rugăciune la vreme de boli molipsitoare şi moarte năprasnică 107

Altă Rugăciune la vreme de boli molipsitoare şi moarte năprasnică 109
Rugăciune pentru izbăvirea de depresie şi de feluritele boli sufleteşti 112
Rugăciunea bolnavului pentru cei ce-l îngrijesc 114
Rugăciune de mulţumire pentru însănătoşire 116
Rugăciune la vreme de ispită 117
Rugăciune pentru lume a Sfântului Siluan Athonitul 118
Rugăciunea pentru lume a Sfântului Paisie Aghioritul 119
Rugăciunea pentru neam a Părintelui Gheorghe Calciu 121
Rugăciune către Sfântul Proorocul Ilie Tesviteanul la vreme de secetă 123
Rugăciune la vreme de trăsnete, fulgere, grindină sau cutremur 127
Rugăciune pentru ocrotirea de grindină 129
Rugăciunea celui prigonit de oameni a Sfântului Ignatie Briancianinov 130
Rugăciune pentru izbăvirea de vrăjmaşi 131
Rugăciune pentru vrăjmaşi 132
Rugăciunea pentru vrăjmaşi a Sfântului Nicolae Velimirovici 134
Rugăciune pentru înţelegerea dumnezeieştilor cărţi 136
Rugăciune pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi 136
Rugăciune de mulţumire pentru binefacerile primite de la Dumnezeu 137
Rugăciune pentru mântuire 138
Rugăciune pentru izbăvirea de moarte năprasnică 140
Rugăciune pentru bunul sfârşit al vieţii 141
Rugăciune pentru o moarte bună 141
Rugăciune la necazuri şi supărări 144
Rugăciune înainte de călătorie 144

Rugăciune înainte de Sfânta Spovedanie 145
Rugăciune după Sfânta Spovedanie 147
Ceasurile Paştilor 149
Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu 152
Canonul de pocăinţă către Domnul Iisus Hristos 171
Canon de pocăinţă al monahului 181
Canonul de pocăinţă pentru cel căzut în desfrânare 192
Canon de rugăciune către Îngerul Păzitor 204
Canon de rugăciune către Puterile Cereşti şi Toţi Sfinţii 220
Plânsurile Sfântului Efrem Sirul 231
Acatistul Mântuitorului nostru Iisus Hristos 284
Acatist de mulţumire 305
Acatistul Bunevestiri 321
Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului 342
Acatistul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur 363
Acatistul Sfântului Ioan Rusul 384
Acatistul Sfintei Mucenițe Tomaida 408
Rânduiala Sfintei Împărtăşanii 430
Rugăciuni de mulţumire după primirea Sfintelor Taine 466
Psaltirea Sfântului Prooroc şi Împărat David 475
Catisma 1 478
Catisma 2 489
Catisma 3 500
Catisma 4 515

Catisma 5 529
Catisma 6 542
Catisma 7 558
Catisma 8 573
Catisma 9 586
Catisma 10 600
Catisma 11 616
Catisma 12 633
Catisma 13 647
Catisma 14 660
Catisma 15 673
Catisma 16 686
Catisma 17 698
Catisma 18 715
Catisma 19 726
Catisma 20 740
Pomelnic zilnic 751
Cuprins 761

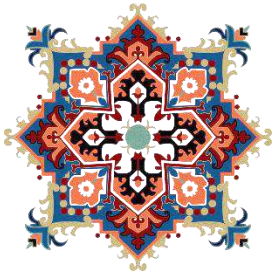

CAPUL SFÂNTULUI
IOAN BOTEZĂTORUL

Această carte este alcătuită și oferită cu drag tuturor cititorilor de către
Ierodiaconul Hrisostom,
de la Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului”,
comuna Alexandru Vlahuță.

Dacă doriți să sprijiniți mănăstirea sau proiectele viitoare,
puteți contribui prin donații în următoarele conturi:

Mănăstirea Alexandru Vlahuță – donații pentru susținerea mănăstirii
Banca: BCR
IBAN: RO47RNCB0260003098360001

Zanet Bogdan – cont personal
Banca: Banca Transilvania
IBAN: RO08BTRLRONCRT0242005201